Filmlerden Daha Güzel'in Çok Satan Yazarı

LYNN PAINTER

Aşk bahsi

BAY YANLIŞ NUMARA'DA OLIVIA'NIN ABİSİ OLARAK TANIDIĞIMIZ JACK'İN HİKÂYESİNİ AŞK BAHSİ'NDE OKUMAYA HAZIR MISINIZ?

Hallie Piper, bir otel odasından sürünerek kaçtıktan sonra, tam anlamıyla bir yetişkin olmanın zamanı geldiğini anlar.

Yeni bir eve taşınır, saç modelini ve kıyafetlerini yeniler. Ancak hayatının aşkını bulacağını düşündüğü flört uygulamasına girdiğinde, bulduğu kişi, odasından gizlice kaçtığı Jack'tir.

Birbirlerine ilgi duymadıkları konusunda anlaştıktan sonra, Jack ve Hallie *Doğru Kişi*'yi ararken arkadaş olurlar. Görüştükleri kişiler hakkında mesajlaşır ve randevularını aynı restoranda ayarlarlar. Böylece işler iyi gitmezse beraber taco yemeye gidebileceklerdir. (*Spoiler:* Birlikte çok fazla taco yiyorlar.)

Dahası, gerçek aşkı ilk kimin bulacağına dair iddiaya girerler. Ta ki, hafta sonundaki bir düğünde sahte bir ilişki yaşamak için anlaşana kadar... Çift gibi davranırlarken sınırları belirsizleşir ve başlangıçta birbirleri için neden kötü bir fikir olduklarını hatırlamakta zorlanırlar.

ARTEMİS MİLENYUM

Kitap Kurdu

Aşk bahsi

zm

LYNN PAINTER

Kevin için...

~~Kamp çantanı her zaman hazır bulundurmana bayılıyorum~~

~~Bifteğimi asla fazla pişirmediğin için teşekkür ederim~~

~~New York'a giderken trende votka getirdiğimiz zamanı hatırla~~

~~Çünkü ayak parmaklarınla bir şeyleri kaldırabilirsin~~

~~İki kelime: Pam Anderson'ın araba tamiri~~

~~Ellerin Romance Man'deki adamınkiler gibi büyük~~

~~Çünkü bir şekilde zombi istilasında ne yapacağını bildiğini biliyorum~~

~~Çünkü beni bir köpeğe tercih etmeye devam ediyorsun~~

~~Sen kanatlarının altındaki rüzgârsın~~

~~Chicago'da yaşarken taktığın newsie kasketlerini özlüyorum~~

Sen benim mutlu olduğum yersin. <3

Hallie

"Bir Manhattan[1] ve bir Chardonnay[2] alabilir miyim lütfen?"

"Elbette." Hallie nedimelerden birine Crown[3] ve Coca-Cola uzatırken omzunun üzerinden baktı ve -vay canına- *Electric Slide*'ın çok yüksek sesli bir versiyonu eşliğinde siparişini bağırarak söyleyen adam çok çekiciydi. Belli ki o da gelinin partisindeydi. Takım elbiseliydi, havalı görünüyordu. Ve biriyle çıkmaya tövbe etmiş olsa da Hallie adamın gamzelerini ve Hollywood kemik yapısını beğenmekten kendini alamadı. "Burbonla birlikte ister misin?"

Otelin dans salonunda gürültü en yüksek seviyeye ulaşırken adam kollarını bara yaslayıp öne biraz daha yaklaştı. "Çavdar viskisi lütfen."

"Güzel." Hallie gri plastik kovaya uzandı ve buzun içinden bir Kaliforniya şişesi çıkardı. "Acı portakalla denemek ister misin?"

Adamın gamzeleri ortaya çıktı ve kaşlarını kaldırdı. (Mavi?) Evet, maviydi. Gözleri kısıldı. "Böyle bir şey mi var?"

---

1 Kokteyl. -ç.n.

2 Üzüm şarabı. -ç.n.

3 Bir tür viski. -ç.n.

"Var." Chardonnay'i doldurdu ve bardağı adamın önüne koydu. "Eğer moron değilsen, buna bayılacaksın."

Adam öksürerek güldü. "Kendimi genellikle moron olmayan biri olarak görüyorum, yani gönder gelsin."

Hallie adamın içkisini hazırlamaya başladı ve sanki onu tanıyormuş gibi hissetti. Tanıdık geliyordu. Yüzü değil ama sesi, süper uzun boyu ve her türlü vahşi maceraya hazırmış gibi görünmesini sağlayan ışıltılı gözleri tanıdık geliyordu.

Dans pistinin disko ışıkları adamın siyah saçlarını aydınlatırken, Hallie ona baktı. Mikseri çalkalayıp Manhattan'ı bir bardağa dökerken, adamı nereden tanıdığını hatırlamaya çalıştı; *düşün, düşün, düşün.* Tam hatırladığı sırada adam baştaki masaya doğru bakıyordu.

"Seni nereden tanıdığımı hatırladım!"

Adam arkasını döndü. "Ne?"

O kadar gürültülüydü ki Hallie adama biraz daha yaklaşmak zorunda kaldı. Gülümseyerek, "Sen Jack'sin, değil mi? Ben de Hallie. Sana o şeyi satan bendim..." dedi.

"Hey!" dedi Jack gülümseyerek ama sonra elini onun elinin üzerine koydu ve daha yakına eğildi. "Hallie. Dinle. Bundan bahsetmeyelim..."

"Aman Tanrım." Jack'in yanında bir sarışın belirdi -*nereden gelmişti bu?*- ve Hallie'ye bakarken gözleri kısıldı. "Ciddi misin, Jack? *Garson kızla* mı takılıyorsun?"

"Barmaid," diye onu düzeltti Hallie, neden böyle bir şey yapmaya ihtiyaç duyduğunu ya da Süper Sarışın'ın kıçında ne olduğunu bilmiyordu.

"Garsonla oynaşmak için -Tanrı aşkına, hem de kız kardeşinin düğününde- beni on dakikalığına yalnız mı bırakıyorsun?"

Hallie, kadının yüksek sesinin çok fazla dikkat çektiğinin acı bir şekilde farkında olarak, "Seni temin ederim ki oynaşma falan yoktu," dedi. "Ve ben bir barmaidim, garson değil..."

"Çeneni *kapatabilir* misin?" dedi Süper Sarışın burnundan soluyarak ve son kelimeyi Kardashian'mış gibi bir oktav daha yüksek perdeden söylemişti.

"Sakin olur musun, Vanessa?" dedi Jack dişlerinin arasından, kız arkadaşının başının üzerinden bakarak onu susturmaya çalışıyordu. "Onu tanımıyorum bile..."

"Seni gördüm!" DJ *Endless Love* şarkısını çalmaya başladığında Vanessa neredeyse bağırıyordu ki bu da onun gürültüsünü kesmeye yetmedi. *İhtiyacınız olduğunda lanet olası "Macarena" niye çalmazdı ki?* Süper Sarışın, adı Vanessa'ymış demek, "Ona doğru eğilmiş, elini tutuyordun. Ne zamandır bu..." derken, Jack sözünü kesti:

"Hadi ama, Van, bu..."

"*Ne zamandır?*" diye bağırdı.

Jack, dişlerini sıkıp bırakıyormuş gibi çenesini esnetti ve sonra, "Bu sabahtan beri," dedi.

Vanessa'nın ağzı açık kaldı. "*Bu sabah* onunla mı birliktey-din?"

"O kişi *ben* olamam," dedi Hallie, bu ima karşısında dehşete düşmüş bir halde etrafına bakındı. Hafta sonları Borsheim'da yarı zamanlı çalışıyordu. Bu adam, yani Jack, o sabah mağazaya gelmiş ve Hallie, bir yüzük bulması için ona yardım etmişti.

Sıradan bir yüzük de değil.

O yüzük.

Ömür-boyu-kıskanç-bir-cadaloz-olur-musun? yüzüğüydü.

"Bana bunu sattı." Jack cebinden yüzük kutusunu çıkardı ve dişlerinin arasından konuşurken kutuyu neredeyse kızın yüzüne doğru tuttu. "Bunu senin için almıştım, Vanessa. Tanrım."

Kutu kapalıydı ama Hallie kutunun içinde göz alıcı, kare kesimli elmas bir tektaş olduğunu biliyordu. Mükemmel yüzüğü seçmesine yardım ederken Jack komik ve çekici bir adam gibi görünmüştü ama Vanessa'nın ruh eşi olduğunu düşünüyorsa, belli ki sadece başka bir yeriyle düşünüyordu.

Ya da gerçekten bir morondu.

"Aman Tanrım," diye bağırdı Vanessa, Jack'e bakarken yüzü güneş ışığına dönüştü ve ellerini kalbinin üzerine koydu. "Evlenme mi teklif ediyorsun?"

Jack beş saniye boyunca gözlerini kısarak ona baktıktan sonra, "*Şu an* etmiyorum," dedi.

Kadının gülümsemesi kayboldu. "Etmiyor musun?"

"Kahretsin, hayır."

Hallie kahkaha attı.

Bu da Vanessa'nın kısılmış, uzun kirpikle çevrili -vay canına, bunlar uzatılmış olmalı- gözlerini Hallie'ye çevirmesine neden oldu. "Komik bir şey mi var?" diye tısladı.

Hallie başını salladı ama nedense gülmekten kendini alamadı. Herifin *kahretsin, hayır* deyişi, hâlâ kulaklarında çınlıyordu ve bu gerçekten *harika bir durumdu.*

Hallie daha ne olduğunu anlayamadan Vanessa barda duran chardonnay bardağını kaptı ve Hallie'nin suratına fırlattı.

"Ahh!" Yüzüne soğuk şarap çarpınca gözleri yandı. Neyse ki bir barmaid olarak etrafı havlularla çevriliydi ve o anda omzunda bir havlu vardı. Hallie havluyu kaptı ve yüzünü sildi. "Hey, *Van. Sorunun* ne senin?"

"Benim sorunum *sensin*..."

"Çok özür dilerim," dedi Jack, acınası bir şekilde üzgün bakarak. Hallie'nin havlusunu alıp boynundaki damlaları silmeye başladı, bu da Vanessa'nın gözlerinin kocaman açılmasına neden oldu.

"Aman Tanrım, onun bir şeyi yok," dedi Vanessa.

"Evet, ben iyiyim," dedi Hallie, havluyu Jack'ten geri alırken ona tuhaf tuhaf baktı. "Bu arada, *o* da harika görünüyor."

Hallie'nin tek görebildiği Jack'in endişeli yüzü ve mavi gözleriydi. "İyi misin?"

"Evet." Hallie gözlerini kırpıştırdı ve bir adım geri atması gerektiğini hissetti. Adamın gözleri bir insana göre fazla çekiciydi,

özellikle böyle bir göz teması kurarken. Hallie taze şarapla ıslatılmış dudaklarını yaladı. "Aslında dürüst olmak gerekirse, hayır, iyi değilim. Sürekli bu şarabı öneriyorum çünkü meşe tadında olup yoğun, tereyağlı bir tat bırakması gerekiyor ama aslında kuru ve damakta acı, bayat bir tat bırakıyor."

Jack dudaklarını büzdü.

"Bunca zamandır bu yalanı sürdürüyordum."

Jack'in gözlerinin kenarları kırıştı ve ağzı seğirdi. Gülecek gibiydi ama Vanessa kolunu tutunca yüzü kızgın bir ifadeye büründü. Hallie onun yutkunurken boğazının hareket edişini izledi. Ve sonra Jack dönüp, "Gitmemiz gerek," dedi.

Vanessa'nın mükemmel kaşları havaya kalktı. "Gidiyor muyuz?"

"Öyle sayılır. Hadi."

Jack güzel canavarını bardan uzaklaştırdı. Hallie de içki hazırlamaya geri dönmeden önce ortalığı temizledi. Bütün bu kargaşa sadece üç dakika sürmüştü ama sonsuzluk gibi hissettirmişti.

Diğer barmen Julio, beş shot bardağına votka doldururken ağzının kenarıyla, "O da neydi öyle?" diye sordu.

"Sadece deli gibi kıskanç bir kız arkadaş işte." Hallie barın diğer ucuna geçti ve iki viski sours siparişi aldı. "Onları tanımıyorum bile."

"Aman Tanrım, Hallie Piper, sen olduğunu anlamıştım!"

Hallie başını kaldırıp, emin olamadığı için iki kez baktı. *Cidden mi, evren?*

"Allison Scott?"

Ahh. Allison. Lisede beraber okumuşlardı ama Allison özünde süper iyi olan ama her zaman insanların kendilerini bok gibi hissetmelerine neden olacak şekilde konuşmayı başaran kızlardan biriydi. Hallie onu mezuniyetten bu yana sekiz yıldır görmemişti ve kesinlikle özlememişti.

"Ah, Tanrım, sen hayatımda gördüğüm en sevimli barmaidsin." Allison gülümseyerek Hallie'nin nemli siyah atletini ve siyah kot pantolonunu işaret etti. "Cidden bir filmdeki şirin mi şirin bir içkici gibisin."

Allison, tamamen Alexis Rose[4] tarzı bir enerji veriyordu ama Hallie yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. "Sana bir şeyler hazırlayayım mı?"

"Erkek arkadaşım sağdıçlardan biri," dedi, görünüşe göre içki istemiyordu. "Ve barda bir kız kavgası olduğunu söylediğinde, milyon yıl düşünsem bunun benim süper anal, sessiz arkadaşım Hallie olacağını tahmin edemezdim."

Az önce bana süper anal mı demişti? Yüce Tanrım. "Kız kavgası değildi, daha çok bir çift arasındaki yanlış anlaşılma gibiydi, ben de arada kaynadım," diye açıkladı Hallie.

"Kavganın sonuna yetiştim." Allison gülümsedi ve bu gülümsemesi yavaş, tatmin edici bir şekilde yayılırken kötü niyetli bir şey seziliyordu. "Peki bugünlerde ne yapıyorsun? Düğün partilerinde barmaidlik yapmak dışında. Ben'le hâlâ birlikte misin?"

Allison'ın arkasındaki bir adam iki boş Mich Ultra şişesi uzatınca, Hallie barın altından iki şişe alıp açtı ve şişeleri masaya koyarken, "Hayır. Ben'siz bir hayat yaşıyorum," dedi.

"Ah. Vay canına." Allison'ın gözleri kocaman açıldı, sanki Hallie bir zamanlar lisedeki yıldız koşucusu olarak görülen adamdan ayrılma cüretini gösterdiği için kendini seri katil ilan etmişti. "Peki kız kardeşin ne yapıyor?" diye sordu.

Hallie, DJ'in gelin-damat dansını anons ettiğini duyunca çığlık atmak istedi çünkü bu, içki için çılgınca bir koşuşturma olmayacağı anlamına gelirdi; insanlar o romantik saçmalıkları izlemeyi severdi. Allison istediği kadar oyalanabilir ve rahatsız edici bir şekilde havadan sudan konuşabilirdi ama bu da

4 Alexis Rose, *Schitt's Creek* adlı bir sit-com dizisindeki kadın karakter. -ç.n.

Hallie'nin kazara tavandan düşen ve sinir bozucu eski arkadaşlarını ezen avizelerle ilgili hayaller kurmasına neden oluyordu.

"Hımm, Lillie, Riley Harper'la nişanlandı, gelecek ay evleniyorlar. Onu şeyden hatırlıyorsundur belki..."

"Aman Tanrım, Riley Harper'la mı nişanlandı? O bizim mezuniyet balosu kralımızdı, değil mi?"

Hallie başıyla onayladı ve liselerinin mezuniyet balosu kralını *bizim* diye düşünmeyen tek kişinin kendisi olup olmadığını merak etti. Ona göre kral sadece dansta taç takan bir erkekti.

"Vay canına, aferin ona." Allison etkilenmiş gibiydi. "Peki kardeşin çalışıyor mu?"

"Evet, mühendis oldu."

"Şaka yapıyorsun!" Güzel, kısa saçlarıyla başını hafifçe salladı. "*Freaky Friday*'deki[5] çıtırlar gibisiniz artık."

"Ne?"

"Bilirsin işte. Sen her zaman sorumluluk sahibi, düzenli olandın, Lillie ise ortalığı dağıtan. Şimdi o nişanlısı olan bir mühendis, sen ise bekârsın, garsonluk yapıyorsun ve bar kavgalarına karışıyorsun." Çok komikmiş gibi güldü. "İnanılmaz."

Allison sonunda bir içki sipariş etti ve Hallie'ye işkence etmeyi bıraktı ama o uzaklaşır uzaklaşmaz, söyledikleri Hallie'nin zihninde sürekli bir döngü halinde çalmaya başladı. *Ortalığı dağıtan. Ortalığı dağıtan.*

Tanrı aşkına, *gerçekten Freaky Friday'i mi yaşamışlardı?*

Hallie sonraki yarım saati kafasının içinde çıldırarak geçirirken, otomatik pilotta içki dağıtmaya devam etti. *Ortalığı dağıtan. Single Ladies* çalmaya başladığında içindeki Beyoncé'yi kucakladı ve her şeyin yoluna gireceğini hatırladı.

Çünkü o hiç de ortalığı dağıtan biri değildi. Aksine, bu sadece onun *kışıydı.*

---

5 *Freaky Friday*, 2003 yapımı bir komedi filmi. -ç.n.

Ben'le ayrıldıktan sonra (yani Ben onu hiç sevmediğini fark ettikten sonra), Hallie bunu "yirmili yaşlarının kışı" olarak görmeye karar vermişti. Bereketli bir bahara yol açacak soğuk, durgun bir mevsim. Ben'in evinden taşınmış ve bir oda arkadaşıyla beraber ucuz bir daire tutmuştu. Öğrenci kredilerini bir an önce ödemek için kariyerine ek olarak iki yarı zamanlı işe girmişti.

Kendine göre, erkeksiz zamanının avantajını kullanacaktı. Bir köylü gibi yaşayacak ve kıçının üstüne oturmayacaktı. Karanlık günlerdi, kış mevsimiydi ama yakında hepsinin karşılığını alacaktı.

"SEN."

Hallie başını kaldırdı, adam -Jack- direkt bara doğru koşuyordu. Yüzü ciddiydi, boynundaki kravatı gevşetmişti ve gözleri onun üzerindeydi.

"Ben mi?" Hallie arkasına baktı.

"Evet." Bara ulaşınca durdu ve "Sana ihtiyacım var," dedi.

"Affedersin?" Hallie başını eğdi. "Peki o tatlı sevgiline ne oldu? İsmi Van'di, değil mi?"

"Arka tarafta bir barmaide ihtiyacımız var." Jack onun sözlerini duymazdan gelerek Julio'ya baktı. "Onu bir süreliğine alabilir miyim?" diye sordu.

Julio, Hallie'ye bakıp tepkisini ölçmeye çalıştı. "Evet ama sanırım gelin..."

"Beni buraya gelin gönderdi. Ben onun abisiyim," dedi Jack.

"Birincisi, *ben* burada yokmuşum gibi *onunla* benim hakkımda konuşma. Göğüslerimin olması kendi adıma konuşamayacağım anlamına gelmez. İkincisi..." dedi Hallie, çekici adamın bariz cinsiyetçiliğinden rahatsız olarak, "...soyunmam ya da kucak dansı yapmam, bu yüzden 'arka taraf' ürkütücü bir şey için kodsa, ben yokum."

Bu söyledikleri Jack'in aynı anda hem eğlenmiş hem de sinirlenmiş görünmesine neden olan türden bir sırıtışla ona bakmasına sebep oldu. "Birincisi, bana Julio'nun organizasyon

sorumlusu olduğu söylendi, bu yüzden göğüslerimin sohbet partneri seçimimde hiçbir rolü olmadı."

"Ah," dedi Hallie.

"Ve ikincisi," diye ekledi Jack, "senden güçlü bir şekilde ürkütücü-olmayan-dans-havası alıyorum, bu yüzden emin olabilirsin ki 'arka taraf' uygunsuz bir şey için kod değil."

Hallie kendini biraz aptal gibi hissederek atkuyruğundan çıkan saçlarını geriye itti. "Şey, peki."

"Benimle geliyor musun?"

"Neden olmasın?" Hallie barın etrafından dolaştı ve Jack'in düğün eğlencesi kalabalığının arasından geçerken onu takip etti -çoğu, ona en sevdikleri kuzenleriymiş gibi gülümsüyordu, her ne kadar o ilgisiz görünse de- ve mutfak kapısına geldiklerinde Jack kapıyı iterek açıp Hallie için tuttu.

"Teşekkürler." Kapıdan içeri girdiğinde mutfakta kimsenin olmadığını gördü. "Hımm..."

Arkasını döndüğünde Jack'in ceketini bir kutu muzun üzerine bıraktığını ve gömleğinin kollarını sıvadığını gördü. Bir kaşını kaldırdı ve onun bir şey demesini bekledi.

"Bir barmaide ihtiyacın olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Evet." Paslanmaz çelik tezgâhın üzerine rahatça zıpladı ve uzun bacakları önünde sallanacak şekilde oturdu. "Terk edilmeme neden oldun ve şimdi beni sarhoş etmek senin görevin."

Ciddi misin, dostum?

"Evet, şey, sen kral değilsin," dedi Hallie, "ve ben de özel hizmetçin olmakla ilgilenmiyorum. Ama teşekkür ederim."

"Yüce Tanrım, bana hizmet etmeni istemiyorum." Tezgâhta yanındaki yeri işaret etti. "Bu gece Vanessa Robbins tarafından ikimizin de suratına içki fırlatıldığına göre, dertleşip bir şişeyi paylaşmak iyi olur diye düşündüm."

Hallie başını eğdi ve Jack'in yanındaki Crown Royal şişesine baktı.

Bu söylediği, kulağa neden bu kadar çekici geliyordu?

Jack

Hallie'nin karar verdiği anı yüzünde görebiliyordu. Tüm duruşu birden gevşemiş gibiydi.

Ve sonra gülümsedi.

Bir önemi yoktu ama çok tatlıydı. Kocaman ukala bir ağzı olan kısa boylu, kızıl saçlı bir kızdı. Aslında onu kuyumcudan *hatırlıyordu*, dış görünüşünden dolayı değil, bir sürü nişan yüzüğü gösterirken inanılmaz komik olduğu için hatırlıyordu.

Hallie yanına geldi ve tezgâhın üzerine zıpladı, bacak bacak üstüne attı ve şişeye uzandı. "Birincisi, lütfen bana onu senin terk ettiğini söyle, onun seni değil."

"Tabii ki," dedi Jack.

"Tanrı'ya şükür." Dudaklarını büktü. "İkincisi, ilişkinizin patlamasıyla benim hiçbir ilgim yok."

"Eğer hiçbir şey söylemeseydin..."

"O zaman kıskanç bir psikopatla nişanlı olurdun." Yeşil gözlerini kıstı. "Sanırım bana kocaman bir teşekkür borçlusun," dedi Hallie.

"Öyle mi?"

"Kesinlikle," dedi ve sonra şişeyi ağzına götürüp büyük bir yudum aldı. Elinin tersiyle dudaklarını sildi. "Bilerek mi sek içiyorsun? Çünkü benim için sorun değil ama boyum sadece 1.52 olduğu için kolasız daha çabuk sarhoş olurum."

Jack, "Bana uyar," dediğinde gerçekten gülümsediğini hissetti.

"Peki işimiz bittiğinde kesinlikle ihtiyaç duyacağım Uber'in parasını sen mi ödeyeceksin?"

Jack, Hallie'nin uzattığı şişeyi eline aldı. Parmaklarının onunkilerin yanında devasa göründüğünü fark etti. "Eğer iş o noktaya gelirse, evet," dedi.

"Ah, kesinlikle o noktaya gelecek." Ona alaycı bir şekilde sırıttı ve yüzünü ona dönecek şekilde vücudunu çevirdi. "Bu gece zilzurna sarhoş olmayı planlıyorum, dostum. Annenin ismini bile hatırlayamayadığın, asansörde ya da telefon kulübesinde kustuğun, 'o iyi mi yoksa birine telefon mu etsek' diye sorulan türden bir zilzurna sarhoşluk. Benimle bu heyecanlı yolculuğa katılmak ister misin?"

Jack şişeyi ağzına götürdü. İçki midesine inerken boğazını yaktı. Bu sırada Hallie onu izledi ve içkinin etkisinden midir bilinmez ama Jack birden komik barmaidle sarhoş olmaya karar verdi. Ağzını sildi ve şişeyi ona geri uzattı.

"Ee..." diye sordu Hallie, ince parmaklarını şişenin etrafına sararak. "Var mısın, sağdıç?"

Jack gülümsemekten kendini alamadı. "Tamamen seninim, Minik Barmaid," dedi.

Hallie

Hallie gözlerini açtı ve inledi.

Yüce Tanrım.

Üzerini örten yorganı çekiştirirken şakakları ağrıdı. Ağır yorganın altından çıktığında yüzüne vuran serin hava iyi geldi fakat sonra tam karşısındaki aynada kendi korkunç yansımasını gördü.

Ayna mı?

Bir dakika. Ne?

İşte o zaman sadece yatağın üzerinde yan yatmakla kalmadığını, aynı zamanda yatağın ayak ucunda olduğunu da fark etti. Ve bu "o" yatak değildi, yani tanıdığı bir yatak değil, "bir" yataktı, yani tanımadığı bir yatak.

Ah, Tanrım.

Hayır, hayır, hayır, hayır.

Önceki geceden sahneler gözünün önüne geldi ve doğrulup omzunun üzerinden bakarken yatağı hareket ettirmemek için elinden geleni yaptı. Aralarında beyaz nevresimlerden oluşan bir yığın vardı; çarşaflar ve yorganlar bükülmüş, gelişigüzel bir halde duruyordu ama evet, yatağın baş ucunda kesinlikle uyuyan bir beden vardı.

Yastığa yüzükoyun uzanmıştı. Gür, siyah saçları vardı. Hallie, bu saçların şaşırtıcı derecede yumuşak hissettirdiğini ilk elden biliyordu. Birlikte otel odasının kapısına dayanmış halleri gözünün önünden geçti, elleri adamın saçlarına gömülüyken, o...

AH.

Hayır.

Oradan gitmeliydi. Pantolonunu ve ayakkabılarından birini kapının yanında gördü. Diğer ayakkabısı tekmelenmiş gibi banyo kapısının önünde duruyordu... Ah, evet, daha kapı kapanmadan önce ayakkabıyı tekmelediğini ve pantolonunun kayıp çıktığını hatırladı.

Salak, salak, salak.

Yavaşça hareket etti çünkü isteyeceği son şey adamı uyandırmaktı. Cidden, *bu* ne kadar garip olurdu? *Merhaba, beni hatırladın mı? Smokin gömleğinin bütün düğmelerini koparan barmaidim.* Hayır, Hallie'nin gizlice giyinip defolup gitmesi gerekiyordu.

Yatağın ucundan yuvarlanarak elleri ve dizleri üzerine çöktü. Otel halısının ne kadar kirli olduğunu düşünmemek için kendini zorladı *-her yerde vücut sıvıları ve bazı iğrenç şeyler vardı, ayy-* ve adamın hâlâ uyuduğundan emin olmak için başını kaldırdı.

Evet. Hâlâ uyuyordu ya da muhtemelen ölmüştü, yani bu iyiydi.

Pantolonuna doğru emekledi. Kolsuz bir tişört ve üzerinde minik sincaplar olan pembe bir iç çamaşırıyla sürünürken kendi kendine oldukça komik bir görüntü oluşturduğunu düşündü. Bunun berbat bir durum olduğunun farkındaydı ama yavaşlayacak ve edepli davranacak zamanı yoktu.

Pantolonuna ulaştığında, olabildiğince hızlı bir şekilde giydi ve yatağa bakarken mümkün olduğunca sessiz bir şekilde

pantolonu yukarı çekti. *Lütfen uyumaya devam et.* Odanın içinde sütyenini ararken ayaklarını düz ayakkabılarının içine soktu.

O balenli kâbus hangi cehennemdeydi?

Banyoya baktı sonra eğilip yatağın altını kontrol etti ama o şey hiçbir yerde yoktu. Parmak uçlarında yatağa yaklaştı. Muhtemelen yatağın içinde kalmıştı. Ama o anda Jack bir ses çıkarıp sırtüstü dönünce, Hallie tekrar dizlerinin üzerine çöktü.

Neden, seni ahmak? diye bağırdı içinden, çok tiz ve histerik bir sesle. *Bunun ne anlamı var ki? Sürünüyorsun diye görünmez olmazsın, seni aptal.*

Hallie ayağa kalktı ve başka bir zaman olsa durup adamın vücuduna bakacağını fark etti. Geniş göğsü, kaslı karnı ve pazıları çok güzeldi. Dün gece adamın ön kolunu ısırmış olabileceğini düşündü ama manzaranın tadını çıkaramayacak kadar kaçmaya odaklanmıştı.

Gözlerini kısarak çarşafların arasında sütyenini görmeye çalıştı ama Jack biraz daha yüksek sesle nefes alıyor gibiydi, bu yüzden riske atamazdı. "*Siktir et,*" dedi ve sütyenini aramaktan vazgeçti, çantasını aldı ve çıktı, kapıyı nihayet arkasından usulca kapattığında nefesini bıraktı. Koridorda koşarken nefessiz kaldığını hissediyordu ve durup asansörü beklemesi gerektiğinde kollarını göğsünde çaprazladı. Sütyensiz ve tişörtle gayet iyi görünen kızlar vardı -Kate Hudson gibi- ama Hallie onlardan biri değildi.

Çok müstehcen görünüyordu.

Bir temizlikçi el arabasıyla yanından geçerken, Hallie otel odasındaki aynada yansımasını gördüğüne pişmandı çünkü ne kadar berbat göründüğünü biliyordu. Asansörü beklerken, veda etmeden gittiği için Jack'in kızıp kızmayacağını merak etti. Böyle bir durumda görgü kuralları neyi gerektirirdi? Hiçbir zaman tek gecelik bir kız olmamıştı, bu yüzden ayrılmadan önce genellikle ne tür nezaket kurallarının uygulandığını bilmiyordu.

Belki de sosyal medyaya girip ona DM atmalıyım. "Harika gece için teşekkürler, dostum..."

Ama daha bu düşüncesini tamamlayamadan aklına bir şey geldi.

Adamın soyadını bilmiyordu.

Asansörün kapıları açıldı. Parlak kabine girip lobi düğmesine basarken küçük bir korkunun pençesindeydi.

Lanet olsun, soyadını bilmiyorum!

İstese Jack'in tam adını öğrenmesi zor olmazdı. Neticede kız kardeşi gelindi, üstelik bir gün önce Borsheim'dan bir yüzük almıştı. Hallie için soyadını öğrenmek kolay olurdu ama konu bu değildi.

Asansör bir ding sesiyle zemin kata ulaştığında, Hallie derin bir nefes aldı.

Lobide dağınık saçları ve desteksiz zıplayan göğüsleriyle utanç yürüyüşü yaparken düşündüğü şey, asıl meselenin tam adını bilmediği bir adamın otel odasında uyanmasıydı. İç çamaşırı kayıptı, başı zonkluyordu ve bir gece önce düğünde çalıştığını bilen çalışanlarla dolu bir resepsiyonun önünden geçmek zorundaydı.

Gerçekten, boktan bir gösteri gibiydi.

Düğünlerde çalışırken ona çocuklarının fotoğraflarını falan gösteren tatlı, büyükbaba gibi görünen ve otelin valiz taşıma görevlisi olan Robert, gözlerini Hallie'nin göğüslerine indirmeden hemen önce ona dostça el salladı. Ardından garip bir şekilde hızla başka tarafa baktı. Hallie kesinlikle dibe vurduğunu fark etsin diye yaşanan bir andı sanki...

Jack

Jack otelin restoranına girdi, tüm ailesinin düğün sonrası brunch yaptığı büyük masaya doğru yürürken başı zonkluyordu. Otuz dakika geç kalmıştı ve annesinin bunu fark etmeme ihtimali neredeyse sıfırdı.

"Jackie, evlat," dedi dayısı gülümseyerek. Selamlamak için bir simit uzattı.

"Günaydın, Gary dayı," dedi Jack gülümsemeye çalışarak. Ama inanılmaz derecede zorlanıyordu. İçerisi bu kadar aydınlık olmak zorunda mıydı?

"Çok geç kaldın," dedi abisi Will, yumurta gibi görünen bir şeyi çiğnerken hafif gülümseyerek. "Hiç alarm diye bir şey duydun mu?"

Jack onu duymazdan geldi, en iyi arkadaşı ve çiçeği burnunda enişte si olan Colin'in yanındaki boş sandalyeyi çekti. Kendini sandalyeye bıraktı, boğazı feci kurumuştu. "Livvie nerede?" diye sordu.

Colin'in gözleri kısıldı. "Bok gibi görünüyorsun."

"Tanrım, teşekkürler."

"Açık büfede, biraz daha krep alıyor," dedi Colin, eşinin olduğu yönü başıyla işaret ederek.

Jack büfeye baktı ve tabağını dolduran kız kardeşini gördü. "Yüce Tanrım, eğer krep varsa, uçağınızı kesinlikle kaçıracaksınız."

Brunch biter bitmez, Olivia ve Colin balayı için iki haftalığına İtalya'ya gideceklerdi.

"Asla bir sınırı yok, değil mi?" dedi Colin gülümseyerek. Jack orada oturup Colin'in Olivia hakkındaki duygusal konuşmasını dinleyemeyecek kadar akşamdan kalmaydı ve aniden çok yalnız hissetti. Onların mutlu olmalarına sevinmişti ama zonklayan bir şakağı ve taşınması gereken bir dairesi varken bu boktan muhabbete katılmak isteyecek durumda değildi.

"Kesinlikle krep bağımlısı." Jack kalkıp büfeye gitti, kuzenleri ve teyzeleriyle sohbet etmemek için başını eğmeye dikkat etti. Restoranda rahat edemeyeceği kadar çok aile üyesi vardı, bu yüzden bir tabak kaptı ve doğruca Olivia'nın yanına gitti.

"İnanamıyorum," dedi Olivia, bir şekilde başını çevirmeden onun geldiğini anlayarak. "Bu kadar geciktiğine ve annemin

henüz tek kelime etmediğine inanamıyorum. Ben otuz saniye geç kalsaydım, tüm akrabalarım bunu duyardı."

"Doğru." Nancy Marshall'ın en sevdiği çocuğu Jack'ti. Bu da bilinen bir gerçekti.

"Viski gibi kokuyorsun," dedi Olivia gözlerini kısarak. Sonunda Jack'e baktı. "Vay canına, bir çöplükte uyumuş gibi görünüyorsun. Sana ne oldu böyle?"

Jack elini saçına götürdü, o kadar kötü mü görünüyordu? "Hiçbir şey."

"Ciddiyim," dedi Olivia, başını hafifçe yana eğerek. "Ne oldu sana? Vanessa kendini kaybettikten sonra ortadan kayboldun. Nereye gittin?"

Başka kimseye anlatmazdı ama Livvie'ye karşı her zaman tamamen dürüst olmayı başarmıştı. "Kafayı buldum ve barmaidle yattım."

Olivia'nın ağzı açık kaldı. "Yatmadın."

Jack omuz silkti.

Olivia, ona sanki cheeseburger yiyeceğini ilan etmiş gibi baktı ve sonra onun tabağını alıp kendi tabağının yanına koydu, ardından da kolundan tutup restoranın arka tarafına doğru çekti.

"Livvie..."

"Hadi ama, anlat bakalım."

Onu mutfak kapısının hemen yanındaki bir yere götürdü. Durduklarında, gözlerini kırpıştırarak, "Jack, on iki saat önce evlenme teklif etmeye hazırdın," dedi. "Tanrı aşkına, nasıl oldu da bir barmaidle yatabildin?"

"Eylemin mekaniğinden mi bahsediyorsun?"

Olivia homurdandı. "Hayır. Demek istediğim... Dün gece Vanessa yüzünden üzgün olduğunu biliyorum. Otoparktan döndüğünde yüzünü gördüm."

Jack bunu düşünmek istemiyordu, lanet olsun. "Yani?"

"Yani, rastgele bir ilişki berbat bir şeydir, yalnızlığına da iyi gelmez."

"Ben *yalnız* değilim, Tanrı aşkına."

"Gerçekten mi?" Olivia kollarını kavuşturdu ve ona saçma sapan bir bakış attı. "Üzgün olduğun ve yalnız kalmak istemediğin için Vanessa'yla her şeyi aceleye getirmedin mi?"

"Kapa çeneni, seni meraklı küçük pislik," diye mırıldandı Jack, kardeşi gözlerini devirip onu çimdikleyince, gülmeye başladı.

"Dinle, seni aptal," dedi Olivia, Jack'in elini bırakırken. Ciddi görünüyordu. "İkimiz de bir ilişkinin olmasını çok sevdiğini ve bunu zorladığını biliyoruz; birkaç hafta önce Billy'de sarhoşken bunu bana itiraf etmiştin, hatırladın mı?"

Jack bunları paylaştığına pişman oldu.

"İşlerin böyle gitmesi kötü oldu ama bence bu senin için iyi oldu," dedi Oliva, kot pantolonunun cebinden telefonunu çıkarıp ekrana baktı. "Artık gerçekten ortak yönlerin olan birini bulmakta özgürsün. Birlikte *eğlenebileceğin* birini."

Jack sırf onunla dalga geçmek için, "Dün gece barmaidle çok eğlendim," dedi.

"Detayları es geç, sana şimdi ücretli üye olduğun flört uygulamasının giriş bilgilerini vereyim."

"Ne?" diye inledi Jack, kardeşine ters ters bakarak. "Ne yaptın sen?"

"Hiçbir şey, gerçekten." Omuz silkme ve gülümseme sırası ondaydı. "Billy'de söylediklerinden sonra, her ihtimale karşı senin için bir hesap açıp ücretini ödemiş olabilirim."

"Her ihtimale karşı mı?"

"Vanessa'yla birbirinize girip bitirme ihtimalinize karşı."

Jack iç çekti.

"Yaygara koparıp kızmış gibi yapmak yerine," dedi Olivia, kendinden memnun görünerek, "*teşekkür ederim, Liv*, desen yeter."

"Burayı hızla terk et, Liv," diye cevap verdi Jack.

"Sen uygulamaya girer girmez ben de burayı terk edeceğim," dedi Olivia.

Hallie

Bir hafta sonra

"Şaka yapıyor olmalısın." Chuck tabağındaki İsveç köftelerinden birini kesti ve Hallie'ye bir bakış attı. "Bu yaşanmış olamaz."

"Hangi kısmına inanmıyorsun?" diye sordu Hallie en iyi arkadaşına, patates kızartmalarından birini ketçaba batırırken. "Başarısız evlenme teklifine mi yoksa sarhoşken otelde yatmış olmamıza mı?"

"Biraz daha su ister misiniz?" Garson ona bakıyordu.

Hallie'nin sözleri havada asılı kaldıkça yanakları ısındı. *Sarhoşken otelde yatmış olmamıza.*

"Ah, hayır, teşekkürler."

Chuck gülmeye başladı ve "Otelde ha!" diye bağırdı, bu da garsonu güldürdü. Garson gittikten sonra Chuck, "Hiçbirine inanmıyorum. Yani, işe gittiğinde tüm bunların başına gelme olasılığı nedir?"

Hallie birkaç patates kızartmasını ağzına tıkıştırdı. "Ben de inanmakta güçlük çekiyorum, daha bir hafta önce oldu," dedi.

"Demek adam çekiciydi?" Chuck ağzına bir köfte attı. "Yorganın altında iyi miydi?"

"Kesinlikle..." Hallie, Jack'in yüzünü hayal etti. "Yorganın altında, duvara karşı, asansörde..."

"Neden şikâyet ettiğini bana tekrar hatırlatsana..."

"Şikâyet etmiyorum." Hallie, şekersiz Pepsi'sinden bir yudum aldı. "Berbat bir şey yaptığım için kendimden iğreniyorum, hepsi bu. Bir yabancının yatağında uyanmak, değişmem için gereken itici güçtü ve şimdi yeni bir sayfa açacağım."

"Eski sayfan iyi değil miydi?" Chuck gözlerini devirdi. "Çünkü bana gayet iyi görünüyordu," dedi.

"Ben'le ayrıldıktan sonra, yapmaya başladığım her şeyin geçici olması gerekiyordu. Ama hâlâ bir üniversite öğrencisi gibi yaşıyorum, Chuck. Ev arkadaşım olmadan gerçek bir daire

tutmam, saçlarımı yeni bir modelde kestirmem, yeni kıyafetler almam, belki de anlamlı bir ilişki kurmam gerekiyor..."

"Aman Tanrım," diye araya girdi Chuck. Gözleri kocaman olmuştu, ağzı köfteyle doluydu ve ardına kadar açıktı. Sakalı ve bıyığı turuncu tüylerle açık ağzını çevreliyordu. "Sonunda yapacak mısın yani?"

Hallie burnundan nefes aldı, gözlerini kapadı ve başıyla onayladı.

Chuck, Hallie ve Ben ayrıldıklarından beri, Jamie'yle (şimdiki nişanlısı) tanıştığı flört uygulaması *Looking 4TheReal*'a katılması için Hallie'yi ikna etmeye çalışıyordu. Uygulamanın sihirli bir çöpçatan olduğuna inanıyordu ve sürekli bunu anlatıp duruyordu.

Sürekli.

Chuck'ın Jamie'den önce hiç ciddi bir ilişkisi olmamıştı. (Hallie bunu biliyordu çünkü kendini bildi bileli onu tanıyordu, ayrıca uzaktan akrabasıydı.) Hallie'nin şimdiye kadar tanıdığı en eşsiz insandı ama geleneksel bir kategoriye girememesi, flört dünyasında hep aleyhine işlemişti.

Chuck komik, zeki ve yakışıklıydı. Ama futbol izlemek yerine Disney filmlerini seviyordu. Ateşli şarkılar dinlemek yerine Broadway oyuncularının kayıtlarını dinliyordu. Animeleri çoğu insanın sevdiğinden daha çok seviyordu. Ve Hallie ile Chuck'ın *Bravo* realite programı hakkında saatlerce mesajlaştıkları biliniyordu.

Ama o aptal uygulamaya katıldıktan sadece bir ay sonra ruh eşini bulmuştu.

Onları birlikte gören herkes Jamie ve Chuck'ın ruh eşi olduğunu anlıyordu. Jamie de muhteşem biriydi, onun tuhaflıklarını *seviyordu*. Animelere bayılıyordu. Chuck ve Hallie'nin realite programı sohbetlerine hemen dâhil olmuştu.

Hallie, Ben'den sonra biriyle çıkma düşüncesi bile midesini bulandırdığı için bu konu açıldığında her zaman "hazır

olmadığını" söylerdi ama şimdi kendini neredeyse çaresiz hissediyordu. O sabah duştayken, hayatına yeni bir başlangıç yapmak istediği diğer tüm yollara ek olarak, aşkı da istediğini fark etmişti.

İstiyordu.

Belki bu onu zavallı yapıyordu ama birdenbire artık yalnız kalmak istemediğini fark etmişti.

"Jamie'yi arayabilir miyim?" Chuck cebinden telefonunu çıkardı. "Kendini kaybedecek..."

"Hayır." Hallie başını salladı. Jamie, Chuck'ın aşırı kafeinli bir versiyonu gibiydi ve heyecanlandığında onu dizginlemek mümkün değildi. "Jamie'yi aramak yok."

"İşimiz biter bitmez onu arayacağımı biliyorsun, değil mi?"

"Evet ama aynı anda ikinizle birden başa çıkamam. Çok fazlasınız."

Chuck'ın suratında kocaman aptal bir sırıtış belirdi. Rüya gibi bir iç çekişle, "Öyleyiz, değil mi?" dedi.

"Bu bir iltifat değildi."

"Huysuz dangalağın teki olmayı bırak." Chuck'la ilgili bir başka şey de tonlarca İngiliz programı izlemesiydi, bu yüzden sürekli İngilizler gibi kelimeler kullanıyordu. Ayağa kalktı ve sandalyesini masanın etrafında sürükledi, Hallie'nin hemen yanına oturana kadar durmadı. "Hazır buradayken bir profil oluşturalım. Böylece daha sonra tek yapman gereken, bir kadeh şarabı yudumlamak ve mevcut beyler arasında gezinmek olacak."

"Sanki alışveriş yapıyormuşuz gibi konuşuyorsun," dedi Hallie.

Chuck onun elinden telefonu kapıp şifreyi (030122) girdi ve hemen bir hesap oluşturmaya başladı. Hallie'ye sadece izlemek düştü.

"Aslında aynı şey," diye cevap verdi Chuck. Telefona bakıyordu. "Sadece mükemmel çanta yerine, evrende seni hayatının sonuna kadar mutlu edecek tek bir kişi için alışveriş yapıyorsun."

"Şey..." dedi Hallie, sahte alaycılığının altında mantıksız bir heyecan yatıyordu. "Bu, kulağa inanılmaz derecede basit geliyor."

"Kapa çeneni ve bırak da şunu bitireyim. Burada senin için bir şey yapmaya çalışıyorum."

Yemeği bitirdiklerinde Hallie'nin gerçek bir flört uygulamasında gerçek bir flört profili vardı. Chuck, onun eğlenceli ve zeki görünmesini sağlayan harika ifadeler bulmuştu ve Hallie eve gidip "alışverişe" başlamak için gerçekten heyecanlıydı.

Ancak Chuck onu bırakmak için döküntü dairesinin önüne geldiğinde yüksek sesle soludu ve "Kahretsin," dedi.

"Ne oldu?" Hallie pencereden dışarı baktı ama telaşlanacak bir şey göremedi.

"Sanırım bana yeni sayfaya başlayacağından bahsettin ama söylediklerin şu anda dank ediyor. Ruthie olmadan kendi evine çıkacağını mı ima etmiştin?"

"Evet."

Başını eğdi. "Ona nasıl söyleyeceğini düşündün mü?"

Hallie gözlerini kısarak, "Ona öylece söyleyeceğim," dedi. "İkimiz de yetişkiniz, bir şey olmaz."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Gerçekten mi?" Sesi daha da yükselmişti.

"Evet."

"*Gerçekten* mi?"

"Aman Tanrım, Chuck, beni korkutmaya çalışmayı bırak. Ona söyleyeceğim, o da bunu gülümseyerek kabul edecek ve bir şey olmayacak."

Chuck başını salladı. "Elbette bir şey olmayacak," dedi.

"Ah, Tanrı'ya şükür evdesin!" Hallie'nin ev arkadaşı Ruthie, sanki Hallie'nin eve gelmesini bekliyormuş gibi kapıda duruyordu. Üzerindeki önlükte, Speedo mayo giymiş kaslı bir adamın resmi vardı ve mayonun kasıklarında el yazısıyla *"Birlikte olalım mı?"* yazıyordu. "Az önce muzlu ekmek yaptım ve fikrini almak istiyorum. Tereyağlı mı tereyağsız mı istersin?"

Hallie onun yanından geçip içeri girdi. "Benim mi fikrim, tereyağlı mı yoksa tereyağsız mı?"

Ruthie bu söylediğine güldü. "Ekmek hakkındaki fikrinden bahsediyorum. Tereyağı istiyor musun istemiyor musun?"

Hallie tıka basa doluydu ve şu anda muzlu ekmekle pek ilgilenmiyordu ama Ruthie'yi de hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. Özellikle de taşınmak istediğini söyleyerek onu hayal kırıklığına uğratmak üzereyken. "Tereyağı olmasın lütfen."

Ruthie kelimenin tam anlamıyla mutfağa koştu ve buzdolabının kapağını açtı. "Tereyağı hakkında ne *düşündüğümü* biliyorsun, bu yüzden bu lanet ekmeğin tamamını -senin dilimlerin dışında- yasaların izin verdiği tüm Country Crock[6] ile kaplayacağım," diye bağırdı.

---

6 Tereyağı markası. -ç.n.

Hallie çantasını yere bıraktı ve ayakkabılarını çıkardı. "Bundan hiç şüphem yok."

Ruthie Kimball kesinlikle tuhaf bir insandı. Hallie'nin kuyumcu dükkânındaki iş arkadaşlarından birinin kız kardeşiydi ve bu sayede ev arkadaşı olmuşlardı ama Hallie hayatı boyunca bu kadar "ne yapacağı belli olmayan" biriyle hiç karşılaşmamıştı. Ruthie'nin ne yapacağı, ne söyleyeceği ya da ne düşüneceği konusunda gerçekten hiçbir fikri yoktu.

Ruthie yıl boyunca, hava güneşli de olsa karlı da olsa motosiklet kullanırdı. Sıcaklık sıfırın altındaysa, Ruthie "domuzuna" binmeden önce kabarık paltosuna sarınır ve burnunun altında buz sarkıtları oluşması normalmiş gibi şehirde dolaşmaya devam ederdi.

Ve evet, gerçekten de motosikletinden "domuz" diye bahsediyordu.

Durmadan.

Ruthie hamur işi yapmayı seviyordu ama yemek yapmaktan nefret ederdi. Her yerinde piercing vardı ama iğne olması gerektiğinde bir bebek gibi ağlardı. Hallie'ye bir abla gibi bakar, onun için hamur işleri yapar ve kurutucuda çok uzun süre bırakırsa kıyafetlerini ütülerdi, ancak gerçek kız kardeşiyle düzenli olarak bağıra çağıra kavga eder, telefona, "Seni domuzumla ezmek isterdim ama aptal kıçın yüzünden açığa alınmama değmez," gibi şeyler haykırırdı.

Telefonu balkondan aşağı atmadan önce.

Her nasılsa geri aldığında telefonu hiç kırılmamış oluyordu. Hallie'nin tahminine göre yumuşak çimler sayesindeydi.

Ruthie zayıf, orta boyluydu ve saçlı olmayı "çok aptalca" bulduğu için kafasını tamamen kazırdı. *Küçük Deniz Kızı*'ndaki Ariel gibi kocaman mavi gözleri ve peri gibi bir yüzü vardı ama çoğu zaman yara bere içinde kalmasına neden olan çok gizli bir dövüş kulübüne üyeydi.

Geçen yıl Hallie kısa bir süre için birinin Ruthie'ye zarar verdiğinden ve kulübün de bunun için bir bahane olduğundan endişelenmişti ama sonunda cesaretini toplayıp konuyu açtığında Ruthie gözyaşlarına boğulmuştu çünkü Hallie'nin endişelenmesinden çok etkilenmişti.

Sonra da Hallie'ye, bodrum gibi bir yerde birbirleriyle atışan, morarmış, kanlar içindeki neredeyse yüz kadının fotoğraflarını göstermişti.

"İşte geldi." Ruthie mutfaktan koşarak çıktı ve Hallie'nin eline bir tabak tutuşturdu. "Büyükannemin tarifi ama biraz Ruthie sihri kattım."

"İlaçlı şeyler yiyemeyeceğimi biliyorsun," dedi Hallie, gözlerini ekmek dilimine dikerek. "İşte rastgele testler yapıyorlar."

"Bu ilaçsız, yemin ederim. Aslında sihir, bir damla sirke eklememden kaynaklanıyor."

Hallie bir ısırık almadan önce ekmeği kokladı. "Immm," diye inledi, ima ederek. "Bu çok güzel!"

"Yaşasın!" Ruthie bir takla atarak yer lambasını devirdi. Tekrar ayağa kalktığında, "Dinle, gidip biraz kestirmem lazım. Senkronize yüzme yapan Bawnda adında bir kızla tanıştım ve geceleri çalışmamın senin için sakıncası yoksa bana öğreteceğini söyledi."

"Yani... Bu bir iş mi?"

"Beni dinlemedin mi?" Ruthie gülümsedi ve saçmalayan Hallie'ymiş gibi başını salladı. "Bu gece senkronize bir şekilde yüzeceğim -çalışmıyorum- bu yüzden şimdi uyumalıyım. İyi geceler, Hallie baba."[7]

"İyi geceler," dedi Hallie, saatin akşam yedi olduğunu gösteren mutfaktaki mikrodalgaya bakarak.

Taşınmayı konuşmak buraya kadarmış.

7 Yazar burada kelime oyunu yapıyor. "Baby" yerine "baba" diyor. Çok sevdiğiniz, uzun yıllardır tanıdığınız insanların isimleriyle beraber söylenen bir lakaptır. -ç.n.

Chuck: Ee? Nasıl gidiyor?

Hallie kadehini kaldırıp Riesling'in son yudumunu içti ve cevap yazdı.

Hallie: Şu ana kadar çok iyi

Sekizden beri yatakta telefonuyla oturuyor ve uygun erkekleri inceliyordu. Erkeklerin iyi profil oluşturma konusunda berbat olduklarına dair şakaları duymuştu ve bu aslında yalan değildi. Şu ana kadar baktığı şeyler erkek türünün geneli için bir göstergeyse, bir adamın bir balıkla olan fotoğrafının ideal bir profil fotoğrafı olduğu yönünde güçlü bir inançları vardı.

Chuck: Jamie ne kadar mutlu olduğunu bilmek istiyor.

Hallie homurdandı ve yanıt yazdı:

Hallie: Henüz kimseyi kaydırmadım. Sadece vitrinlere bakıyorum.

Hallie göz alıcı şeylere şaşırmıştı. Bu kadar çok nispeten çekici örnek olmasını beklemiyordu. Ama şimdiden çapraz referans problemlerini görebiliyordu.

Hallie: Adamın biri sevimli ama her fotoğrafında ters bir şapka takıyor ve elinde bira tutuyor. Birinin yüzü güzel ama öldürdüğü bir geyiğin kafasını boynuzlarından tutarak havaya kaldırdığı bir fotoğrafın iyi bir profil fotoğrafı olduğunu düşünmesi bana ruh eşi olamayacağımızı söylüyor.

Hallie gözlerini devirdi.

Chuck: Devam et, seni korkak!

Acele etmeyecekti ve belki de birkaç gün boyunca kimseyi kaydırmayacaktı. Acelesi yoktu...

"Vay anasını!" Hallie gözlerini kıstı ve profile tıkladı. Düğündeki adama çok benziyordu.

Jack Marshall.

Evet.

Yüce Tanrım, bu oydu.

Fotoğraf düğünden kalmaydı. (Hallie onu sonsuza dek o smokinle hatırlayacaktı.) Onunla çarşaf güreşi yaptığı gece çekilmiş olmalıydı. Gülümseyerek elinde bir kadeh şampanya tutuyordu -kadeh kaldırıyordu- ve adam, şaşırtıcı derecede güzeldi.

Vay canına, adam peyzaj mimarıymış. Kulağa... ilginç geliyordu.

Nedense uygulamada onun gibi bir adam gördüğüne şaşırmıştı. Bekâr olamayacak kadar kendinden emin ve gösterişli görünüyordu.

Ama sonra hatırladı.

Tanrı aşkına, adam bir *hafta* önce nişan yüzüğü almış ve evlenme teklifi etmeyi planlamıştı. Bir hafta önce bu soruyu soracak kadar âşıktı ve şimdi de uygulamada kadın mı arıyordu?

Belli ki büyük bir sorunu vardı.

Hallie, onu neyin ele geçirdiğini bilmiyordu ama onunla uğraşmak istiyordu. Mesaj kutusuna tıkladı ve yazmaya başladı.

Hallie: Selam, Jack, ben Hallie, kız kardeşinin düğünündeki barmaid!
Neden aramadın? Gerçekten birbirimize bağlandığımızı ve arayacağını düşünmüştüm ama... numaramı mı kaybettin?

Konuşma baloncuklarını görünce nefesini tuttu. Kahretsin, yanıt yazıyordu! Muhtemelen tek gecelik bir kaçamak düşüncesiyle çılgına dönmüştü. Bu fikirle ilgili bir şey Hallie'nin kıkırdamasına neden oldu.

Birkaç dakika sonra bir mesaj geldi:

Jack: Selam Hallie. Düğünden sonra seninle çok eğlendim. İyi birine benziyorsun.

Ah, Tanrı aşkına, onun ciddi olduğunu düşünmüştü. Hallie de şöyle yanıt verdi:

Hallie: Tanrım, Jack, sakin ol. Sadece seninle dalga geçiyorum. SENİNLE RANDEVUYA FALAN ÇIKMAK İSTEMİYORUM.

Jack: Ah. Vay be... Tamam.

Hallie: Ruh eşi ararken senin profilini gördüm ve sana kalp krizi geçirtmenin eğlenceli olacağını düşündüm. Sana numaramı vermedim ve dolayısıyla aramanı da beklemedim.

Konuşma baloncukları belirdi ve gitti. Belirdi ve gitti. Sonunda yanıt geldi.

Jack: Yani burada gerçek aşkını mı arıyorsun?

Hallie: Acınası, değil mi? Ama merak etme, listemde değilsin.

Jack: Birincisi, ben de aynı şeyi yapıyorum. Bu yüzden hayır, acınası değil. İkincisi, birlikte geçirdiğimiz muhteşem geceden sonra listende olmadığıma inanamıyorum.

Hallie inledi ve başını telefondan kaldırdı; bu konuyu açtığına inanamıyordu. Ama yanıt yazarken gülümsemeden edemedi.

Hallie: O kadar sarhoştuk ki, her şey bulanıktı.

Jack: Ama...?

Hallie hafifçe inledi ve bu konuşmayı yaptıklarına inanamayarak ayaklarını yatağa vurdu.

Hallie: Ama ne? Genel olarak güzeldi.

Gerçek şu ki, Hallie alev alev ve çok güzel bir gece geçirmişti ama aynı zamanda deli gibi sarhoştu, yani hiçbir anlamı yoktu. Yeterince viski içilmişse, Kurbağa Kermit[8] de onun ihtiyacını gidermiş olabilirdi.

Jack: Güzel mi? HADİ ama, Hal.

Nedense, mesajlaşırken ismini kısaltması, midesini bir hoş yaptı. Cevap yazdı:

Hallie: Bu konuda konuşmayacağım. Hiçbir şey hatırlamıyorum.

8 Kurbağa Kermit, kuklacı Jim Henson'un en ünlü Muppet eseridir. Esprilerde adı sık sık geçer. -ç.n.

Bu düpedüz bir yalandı. O gecenin her dakikasını, mutfaktaki ilk öpücükten, asansörün durdurma düğmesindeki eline, o büyük boy otel yatağında belini kavrayan nasırlı avuçlarının dokunuşuna kadar kesinlikle hatırlıyordu.

Jack: Çıkardığın o sevimli sesi duymak istemezsin...

Hallie: LÜTFEN TANRIM HAYIR

Jack: Hapşırık diyecektim. Ama sütyenin bende, eğer geri istersen.

Hallie: Neredeydi?

Jack: Altımda. Sen yatağın etrafında sürünürken altımda duruyordu.

Hallie işte bu sefer çığlık attı ama Ruthie'nin eskrim flörelerinden biriyle koşarak gelmemesi için yeterince sessiz bir çığlıktı.

Hallie: Uyuyor numarası mı yapıyordun?!

Jack: Çabucak ayrılmak istediğin belliydi, ben kimim ki yoluna çıkacaktım?

Hallie yanıt yazarken gülüyordu:

Hallie: Şey, teşekkür ederim, galiba?

Jack: Rica ederim, galiba...

Hallie yastıklarını yeniden ayarladı ve rahatladı.

Hallie: Söyle bana Jack Marshall. Bu uygulamada ne arıyorsun?

SADECE DOĞRUYU SÖYLE.

Aslında doğruyu söylemesini beklemiyordu. Bu yüzden, gelen yanıt onu oldukça şaşırttı.

Jack: Tamam, sadece doğrular. Gerçek şu ki, bir sürü arkadaşım ve iyi bir işim var, ayrıca yeterince flört ediyorum ama hayatımda önemli biri olsun istiyorum. (Bu çaresiz adama gülüşünüzü buraya ekleyin)

Geçen hafta hayatında önemli biri olmasaydı, Hallie bu duygudan etkilenebilirdi. Jack, bir ilişki içinde olmak için umutsuz bir ihtiyaçtan bahsediyordu. Yine de...

Hallie: Gerçek şu ki, ben de hemen hemen aynı şeyi arıyorum.

Hallie, Jack'in yanlış anlamasını istemediği için şunu ekledi:

Hallie: Sadece seninle değil, o yüzden yine kıvranmaya başlama.

Jack: İçin rahat olsun, kıvranmayacağım.

Hallie: Mükemmel kadını bulmanda iyi şanslar.

Jack: Sana da iyi şanslar. Fikrini değiştirip geri istersen sütyenin dikiz aynamda asılı duruyor.

Hallie: Sapık.

Jack: Ya da bir ödül olarak saklayabilirim.

Hallie: Biliyor musun, o geceye biraz takmış gibisin.

Jack: Asansöre biraz takıntılıyım.

Hallie'nin midesi bulandı ve uygulamadan çıkıp ışığını söndürmeden önce son bir mesaj yazmayı başardı. Uyumaya ihtiyacı vardı, hem de çok.

Hallie: İyi geceler ve iyi şanslar, Sapık.

Jack

Jack aptal aptal gülümseyerek telefona baktı.

Bilgisayarını kapattı -bir gece için bu kadar iş yeterdi- ve mutfağa gitti. Hâlâ oraya buraya saçılmış kutular vardı ama yeni ev gerçekten de güzel görünmeye başlamıştı. Buzdolabını açtı. Sütü alıp bir bardak doldururken aklı hâlâ Hallie'deydi.

Evet, kız ateşliydi ve Jack hâlâ o gecenin anılarını kafasında tekrar tekrar canlandırmaktan kendini alamıyordu. Ama kız aynı zamanda gerçekten *eğlenceli* biri gibi görünüyordu.

Gerçekten eğlenmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Jack tek gecelik bir ilişki yaşadığı biriyle çıkmakla ilgilenmiyordu ve kız da onunla ilgilenmediğini açıkça belli etmişti ama

garip bir şekilde, kızın uygulamada onunla uğraşmasından keyif almıştı.

Kız ona eğlence diye bir şeyin var olduğunu hatırlatmıştı.

Sütü buzdolabına geri koydu. Tam bu sırada Bay Meowgi'nin o sinir bozucu derecede sevimli kedi yavrusu gözleriyle baktığını gördü. Jack'in kedi sahibi olmasının üçüncü günüydü ve korkunç bir hata yapıp yapmadığı konusunda jüri hâlâ kararını vermemişti.

"Bu benim için, dostum," dedi bardağı havaya kaldırarak. "Senin için değil."

Kedi miyavladı ve bu ses kedinin olduğundan daha küçük ve çaresiz görünmesine neden oldu. Jack gözlerini devirdi, başını salladı ve süt bardağını yere bıraktı.

"Al bakalım, seni küçük dilenci," dedi ve sütünü içmeye başlayan sinir bozucu tüy yumağını sevmek için eğildi. "Ama bu son."

Meowgi mırlamaya başladı. *Eminim öyledir*, der gibiydi.

Hallie

"Ne düşünüyorsun?"

"Bayıldım." Hallie aynaya baktı ve gülümsedi. Kuaförde saçının on santimini aldırmış ve biraz renk verdirmişti, artık saçları omuz hizasında küttü. Kaşlarını da aldırmıştı. Bu değişiklikler ve bir gün önce internetten aldığı kıyafetlerle birlikte kendini gerçekten de "yeni" Hallie Piper gibi hissediyordu.

Gerçekten yeni bir sayfa açıyordu, kahretsin.

Hayatını düzeltmek için bir gün izin almıştı ve kuaföre geldiği için çok mutluydu.

İlk olarak, iki yarı zamanlı işinden de istifa etmişti. Her şey için sahip olacağı onca zamanı düşününce, akıllara durgunluk verici bir şey gibi geliyordu... Yani, artık sadece dokuzdan beşe kadar çalışacağı için hemen hemen her şeye ayıracağı zamanı olacaktı.

Daha sonra, sabah dairelere bakarak vakit geçirmiş ve bir saat önce yeni bir ev için depozito yatırmıştı. Bunu yapmak istememişti -taşınacağını henüz Ruthie'ye söylememişti ve daha ayın ilk günüydü- ama ziyaret ettiği son ev es geçilemeyecek kadar mükemmeldi. Şehir merkezinde, eski bir hastaneden modern bir apartman kompleksine dönüştürülmüştü ve muhteşemdi.

Şehir manzarası, çatı katında teras, kapalı havuz, lobide spor barı; Hallie'yi etkilemişti. Bütçesini biraz aşıyordu ve baktığı diğer dairelerden daha küçüktü ama yine de bu daireyi beğenmişti.

Yetişkinlere özgü bir şeydi.

Kuaförden çıktıktan sonra arabasına doğru yürürken gülümsemeden duramadığını fark etti. Her şey yerli yerine oturuyordu ve bu yüzden kendini iyi hissettiriyordu. Artık ortalığı dağıtan biri değildi.

O gece bir randevusu bile vardı.

Birkaç gündür uygulama üzerinden Kyle'la mesajlaşıyordu ve yaklaşan randevuları hakkında ne hissettiğinden emin değildi. Adamın bir işi vardı ve iyi birine benziyordu, yani bu iyiydi. Ama konuşmaları oldukça... duygusuzdu. Evet, eğlenceli biri olabilirdi ama Hal'in kendini yatak odasına kilitleyip bütün gece sohbet etmek istemesine neden olacak türden bir şakalaşmaları da yoktu.

Henüz.

Kendine bu gerçeği hatırlatıp duruyordu, *henüz* o kadar iyi değillerdi. Akşam yemeği için buluşurlar, biraz kahkaha atarlar, harika vakit geçirirler ve o geceden itibaren birbirleriyle şakalaşmaya devam ederler diye umuyordu.

Bir kız hayal kurabilirdi, değil mi?

Hallie eve döndüğünde Ruthie'nin dışarıda olduğunu fark edince rahatladı. Ev arkadaşı kapıya bir not bırakmıştı: **GD'DE[9] FLISPING'E GİTTİM. YARIN DÖNERİM.** Hallie demek ki bütün gece yalnız olacaktı.

Hallie, Ruthie'nin notlarını anlamakta genelde zorluk çekerdi. Flisping'in ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Muhtemelen yabancılarla baş aşağı durmak gibi bir şeydi. Ve GD... Bunu herkes tahmin edebilirdi.

9 GD (Gangster Disciples), Chicago merkezli suç çetesi. -ç.n.

Müziği açtı, bir şişe Lucky Bucket aldı ve makyaj yapmaya başladı. Kyle'la buluşmasına iki saat vardı ve kıyafetini seçmek, makyajını yapmak ve belki de seksen beş yıl sonraki ilk randevusunun sinirlerini yatıştırıpy biraz kafa dağıtmak için bunun mükemmel bir süre olduğunu düşündü.

Poposunu harika gösteren siyah pantolonunu dolabında ararken telefonu titredi. Telefonuna baktı ve Look ing4TheReal'dan bir bildirim geldiğini gördü. Uygulamaya tıkladı ve aslında Kyle randevuyu iptal etsin diye umduğunu fark etti.

Bildirim işareti (tabii ki bir kalpti) gelen kutusundaydı. Tıkladı ve Kyle'm adını göremeyince hemen hayal kırıklığına uğradı.

Mesaj, düğün adamı Jack'tendi.

Jack: Hey, Minik Barmaid. Av nasıl gidiyor?

Hallie ayakkabı rafına oturdu.

Hallie: Durumu nasıl romantikleştireceğini iyi biliyorsun.

Jack: Üzgünüm. Baştan alayım. ÖHÖM. Ruh Eşi Ev Alışveriş Ağı uygulaması aracılığıyla bir erkek buldun mu?

Hallie: Tam olarak böyle, değil mi?

Jack: Sadece 14.99'a güzel mücevherler yerine, Balık Tutan Adam ile kasaya gidip gitmemeyi düşünüyorsun.

Hallie homurdandı.

Hallie: Şu anda burada oturup flörtlerimizle dalga geçmek isterdim ama bu akşam bir randevum var.

Jack: Ciddi misin?

Hallie: Profil resminde ölü bir yaratık olmayan (korkunç birine benzemeyen) bulabildiğim ilk adama tıkladım ve iyi birine benziyor.

Jack: Vay canına. İyi birine mi benziyor? Çıta bu kadar mı yüksek?

Hallie: İyi olmanın nesi yanlış?

Jack: Hiçbir şey. Yani, eminim "iyi" bir adam tarafından hırpalanmadan YAŞAYAMAZSIN.

Hallie: Ayy, "hırpalanmanın" ne anlama geldiğini açıklayabilir misin?
Kulağa işkence gibi geliyor. Acı verici. Bence yanlış yapıyorsun.

Jack: HAL.

Hallie oturduğu yerde kıkırdamaya başladı ve yanıt verdi:

Hallie: Terminolojiyle dalga geçiyorum, HEPSİ BU.

Hallie rafın ucunda asılı duran pantolonu gördü ve alıp odasına geri döndü.

Jack: Hırpalanmak kelimesinin saçma olduğunu kabul ediyorum. Onayın için başka seçenekler sunabilir miyim? Ayrıca bu akşam bir randevum var ve kırıcı bir şey söylemediğimden emin olmak isterim.

Hallie: BEKLE. RANDEVUN MU VAR? Uygulama üzerinden mi?

Bana her şeyi anlat.

Jack: Sakin ol. Evet, uygulama üzerinden. Profiline göre, sarışın, pazarlama işinde çalışıyor, koşmaktan ve hırpalanmaktan hoşlanıyor.

Hallie: Ha ha. Heyecanlı mısın?

Jack: Dürüst olayım mı? Hiç heyecanlanmadım. Konuştuğumuzda iyi görünüyordu ama zaten bir flört/sevgililik beklentisi varken biriyle ilk kez buluşmanın sinir bozucu bir yanı vardır. İlk buluşmada en önemli şey kimyadır ve her şey kalıplaşmış hissettirdiğinde doğal olarak bu kimyanın oluşması çok zordur.

Tam on ikiden vurmuştu, Hallie neden kendini bir iş görüşmesine hazırlanıyormuş gibi hissettiğini anladı. Eşofmanını çıkarıp güzel pantolonunu giydi.

Hallie: Bunu hissetmek ZOR. Umarım ikimiz de keyifli bir akşam geçiririz.

Jack: Ditka yardımcın olsun! Ayrıca, "yatağa atmak" nasıl olur?[10]

Hallie: Öncelikle, Ditka, Tanrı değil. Ayrıca hayır, bu da olmadı.

Jack: Tanrı'yı boşver. Peki "dağıtmaya" ne dersin?

Hallie: Kulağa tırlatma gibi geliyor.

Jack: İtip kakma yeteneğime ne diyeceksin?

Hallie: Check-up yaptırmaya mı gidiyorsun yoksa rodeo yapmaya mı?

Jack: Anladım. "Biraz girip çıkmak" peki?

10 Jack burada *"From **my** lips to **God's** ears,"* deyimini *"**Your** lips to **Ditka's** ears,"* şeklinde kullanıyor. Sohbet edilen kişinin söylediği bir şeyin Tanrı tarafından duyulmasını dilemek manasında kullanılır. "İyi şanslar" anlamına da gelir. *Mike Ditka*, emekli Amerikan futbolu oyuncusu. -ed.n.

Hallie: Sen bir çocuksun, küçük bir erkek çocuğusun. Böyle şeyler söylediğinde birini yatağa atamazsın, dağıtamazsın, itip kakamazsın ya da hırpalayamazsın.

Jack: Peki ya, "sevişmek"? gece"?

Hallie: Ağzımın içine kustum biraz.

Jack: TAMAM. Artık flörtümü sadece yemek yemek ve sohbet için dışarı çıkaracağım. Her şeyi mahvettin.

Hallie: İyi şanslar Jack.

Jack: Sana da iyi şanslar, Minik Barmaid.

Hallie: Ben artık barmaid değilim, bilgin olsun.

Jack: Sen her zaman BENİM minik barmaidim olacaksın ama ne oldu? Çalıştığın bir düğünde sağdıç tarafından hırpalandığın için seni kovdular mı?

Hallie: Tam zamanlı bir yetişkin olmak adına iki yarı zamanlı işimi de bıraktığımı söylemek için bu boktan tavrını görmezden geliyorum.

Jack: Peki ya o nişan yüzüğünü iade etmek istersem...

Hallie: Başkasını rahatsız etmek zorunda kalacaksın.

Jack: Çok kötü. Rahatsız etmeyi en sevdiğim kişi olma yolunda hızla ilerliyorsun.

Hallie: Görüşürüz, Jack.

Jack: Görüşürüz, MB.[11]

Hallie: Bunun neden olamayacağını anlıyorsun, değil mi?

Jack: Sana bulaşıcı hastalık dediğim için özür dilerim.

11 Minik Barmaid'in kısaltması. -ç.n.

Hallie: Umarım bunu bana bir daha söylemek zorunda kalmazsın.

Jack: Bunun için çok şanslı olmalısın.

Jack

"Neden bir ahmak gibi gülümsüyorsun?" diye sordu Colin.

Jack telefonundan başını kaldırdığında Colin'in onu aklını kaçırmış gibi izlediğini gördü. "Neden bana bir pislikmişim gibi bakıyorsun?" diye sordu.

Colin ona ters ters bakınca Jack telefonunu bıraktı. "Düğün barmaidiniz çok komik, bilmen gerekirse," dedi.

"Yani siz ikiniz şimdi konuşuyor musunuz?" diye sordu Colin, bir kanat alıp gözlerini barın üstündeki televizyon duvarına dikerek.

"Öyle değil aslında." Jack kanatlarını bitirirken Colin'e flört uygulamasından ve Hallie ile konuşmalarından bahsetti. "Liv'e söyleme. Bunun önemli bir şey olduğunu düşünmesini istemiyorum. Çünkü böyle bir şey yok."

Colin sırıttı. "Kız kardeşinin şu anda pek bir şeyle ilgilenebildiği yok, bu yüzden bu bilgi gerçekten aklını başından *alacak*."

"Zavallı Livvie," dedi Jack gülerek.

Düğünlerinin ertesi sabahı, Colin ve Olivia'yı havaalanına götürmesi gereken Uber şoförü yanlışlıkla Olivia'nın ayağının üzerinden geçmişti. Neyse ki sadece ayak parmaklarını ezmişti ama ameliyat olması gerekmemişti, yine de balayını yeniden planlamak zorunda kalmışlardı çünkü şişmiş, kırılmış ayak parmakları yüzünden ayakkabı bile giyemiyordu.

"Bir şeyi yok," dedi Colin, Liv'den bahsederken her zamanki aptal gülümsemesini takınarak. "Onu Barnes & Noble'a götürdüm, yani şu anda kitap cennetinde."

"Muhtemelen artık ayağını umursamıyordur bile."

"Değil mi?" Colin parmaklarını peçeteye sildi ve birasına uzandı. "Bu arada, flört uygulaması hakkında ona bildirmemi istediğin bir şey var mı?"

"Kahretsin, saat kaç?" Jack saatine baktı. "Evet, ona bu gece bir randevum olduğunu söyleyebilirsin," diye mırıldandı. Elini kaldırdı ve garsondan hesabı istedi.

"Az önce on iki kanat yedin ve şimdi de *yemeğe* mi gidiyorsun?" Colin hem etkilenmiş hem de iğrenmiş gibiydi. "Ciddi misin?"

"Evet." Jack bardağını aldı ve buzlu çayının son yudumunu içti. Tamamen dürüst olmak gerekirse, bu randevuyu dört gözle beklemiyordu. Hem de hiç. Vanessa konusunda hâlâ kendini kötü hissediyordu ama bunun nedeni ayrılıktan dolayı kalbinin kırılmış olması ya da hayatına devam etmekte tereddüt etmesi değildi.

Hayır, Jack kendini lanet olası bir aptal gibi hissediyordu.

Vanessa için üzgündü çünkü öz farkındalık ve sağduyudan tamamen yoksun bir adam olduğunu öğrenmişti. Olayları açıkça göremeyecek kadar çaresiz bir adam olduğunu keşfettiği için üzgündü.

Van'le birlikte olmanın iyi bir fikir olduğunu nasıl düşünebilmişti?

Vanessa güzeldi ve iyi bir insandı (kıskanç olmadığı zamanlar) ama birbirlerinden çok farklıydılar. Jack kanat yemeyi ve Amerikan futbolu izlemeyi severdi, Vanessa ise kanatların ne kadar iğrenç ve Amerikan futbolunun ne kadar anlamsız olduğunu dile getirmeyi severdi. Jack üç köpekle büyümüştü ve hayvan sever biriydi ama Vanessa köpeklerin nefeslerinin iğrenç koktuğunu ve asla bir köpek almayacağını defalarca söylemişti.

Hatta Jack'in babasının köpeği Vanessa'nın elini yalamış ve Vanessa o zaman bile *ıyyyy* demişti.

Açıkçası, bu dünyanın en tehlike belirten işareti olmalıydı, değil mi? *Ne tür bir canavar, bir pug için "ıyyyy" der ki?*

Yine de Jack, Bayan Köpek Düşmanı ile yollarını ayırmak yerine, ona bir tektaş yüzük almıştı. Acelesi yüzünden, gözünün önünde olması gereken her şeyi görmezden gelmişti... Lanet olsun, tam olarak *ne* için acele ettiğini bile bilmiyordu.

Ama ya yine böyle bir hata yaparsa? Güzel ve ilgi çekici olan her şeye körü körüne bağlanacak kadar zavallı mıydı?

Sinir bozucu şeyleri aklından uzaklaştırmaya çalıştı. "Karnımı kanatla doyurmuş olmam sayesinde sağlıklı bir şeyler sipariş edebilir ve sorumlu görünebilirim," dedi.

"Şaka *yapıyor* olmalısın."

"Hayır." Jack cüzdanını çıkardı ve masaya bir yirmilik attı. "Ben bir dâhiyim."

"Sanırım *moron* demek istedin." Colin bir kanat daha aldı ve Jack'e bir bakış attı. "Randevunda iyi eğlenceler, moron."

Hallie

Hallie, *Charlie*'ye girdikten sonra gözleri restoranın karanlığına alışınca etrafına bakınarak Kyle'ı aradı. Sadece profilindeki fotoğrafları gördüğü için onu fark etmesi zordu ama belki de on dakika erken geldiği için o henüz...

"Hallie."

Sesi duyunca arkasını döndü ve işte Kyle oradaydı.

Neyse ki yüzü fotoğrafındakiyle aynıydı ve boyu ondan biraz daha uzundu. Genel olarak ilk izlenimi yakışıklı ve hoş bir gülümsemeye sahip olduğuydu. Kyle gömlek ve kot pantolon giymişti. Hallie'nin hoşuna gitti.

"Hey, Kyle." Gülümsedi ve el çantasını kolunun altına koydu. "Sonunda seninle tanışmak güzel. Bilirsin işte, yüz yüze."

"Aynen, aynen," dedi Kyle, eliyle yemek alanına doğru işaret ederek. "Şuraya oturdum bile."

"Mükemmel!" dedi ve onu masaya kadar takip etti.

Belki de o kadar kötü olmaz diye düşündü. Sadece iki kişi birlikte yemek yiyecek ve konuşacaklardı; Hallie bu iki şeyi yapmayı seviyordu, değil mi? Yeni saçları, sevimli kaşmir kazağı ve makyajıyla o gece kendine oldukça güveniyordu, bu yüzden kendini büyünün içine atacak ve neler olacağını görecekti.

Kyle'ın karşısına oturdu ve iki yabancının ilk buluşmada neler konuşabileceğini hatırlamaya çalışarak eline bir menü aldı.

"Burada hiç yemek yemedim, o yüzden berbatsa beni suçlayamazsın," dedi Kyle, yarım bir gülümsemeyle. "Yine de yemekler güzel kokuyor."

Hallie başını salladı. "Evet." Menüyü açtı ve söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışarak okumaya başladı. "Vay canına, her şey çok güzel görünüyor."

"Lanet olsun, bir hamburger yirmi dolar mı?" Kyle tiksintiyle başını sallayıp, "Altın kaplama bir köfte olsa iyi olur, haksız mıyım?" dedi.

Hallie gülümsedi ve başını salladı, birden ne sipariş etmesi gerektiği konusunda gerildi. Bir hamburger için yirmi dolar çok fazlaysa, bir salata için de on iki doları çok mu bulurdu? "Haklısın," dedi.

"Bu ilk buluşma, o yüzden ne istersen sipariş edebilirsin, Hal," dedi gülümseyerek.

"Peki." Güldü ama hem adamın fiyatlara gösterdiği tepkiden hem de adını rahatça kısaltmasından dolayı birdenbire kendini çok rahatsız hissetti. Ona yemeğinin parasını seve seve ödeyeceğini söylemek istedi ama adamın bunu hakaret olarak algılayabileceğini hissetti.

"Yine de ıstakoz sipariş etmek yok," diye şaka yaptı Kyle.

Hallie hayatı boyunca bir restoranda ne sipariş edeceğine karar verirken hiç bu kadar strese girmemişti. "Anladım."

Garson geldiğinde, Hallie çok pahalı olmadığından iki kez emin olmak için bir salata ve patates kızartması sipariş etti.

Garsona menülerini uzattıktan sonra, Hallie, şarabından bir yudum aldı. (Kyle onu beklerken şarap sipariş etmişti.) Kyle'a baktığında, onun komik sırıtışıyla karşılaştı.

"Ne?" diye sordu gülümseyerek.

Kyle başını salladı. "Bunları mı yiyeceksin? Yemin ederim, siz kadınlar ve diyetleriniz..."

Evet, çünkü patates kızartması diyeti çok moda, Kyle. "Kulağa iyi gibi geldiler," dedi.

Kyle, "Tamam, tatlım," diye alaycı bir şekilde cevap verdi, Hallie yine şarabına uzandı.

Kyle ona işini anlatmaya başladı, oldukça ilginçti. Büyük iş makineleri üzerinde çalışan bir dizel tamircisiydi ve kulağa gerçekten harika geliyordu. Aletlerden ve mekanik şeylerden bahsederken, adamda süper çekici bir şey vardı.

İnanılmaz derecede yetenekli görünüyordu.

"Peki sen ne iş yapıyorsun, Hal?" Masanın ortasındaki sepetten bir ekmek aldı, böldü ve bıçağını gümüş tereyağı kâsesine daldırdı. "Finansla ilgili bir şey, değil mi?"

Hallie başını salladı ve küçük bir ekmek aldı. "Ben vergi muhasebecisiyim..."

"Vay, bu bir kader!" Kyle ekmeğine tereyağı sürdü. "Yeni bir vergi memuru arıyordum -benimki Frisco'ya taşındı- ve bam, işte buradasın."

Ben mi vergi memuruyum? diye düşündü Hallie.

Kyle ekmeğinden bir ısırık aldı ve gülümsedi. "Ücretin ne kadar?" dedi.

Hallie ekmeğinden bir parça kopardı. "Aslında ben insanların bireysel vergilerini ödemiyorum; HCC Corporation'da[12] kurumsal vergi muhasebecisiyim."

Kyle kaşlarını çattı. "Ama nasıl yapılacağını biliyorsun, değil mi?"

"Şey, evet..." diye başladı Hallie ama adam onun sözünü kesti.

"Yani senin için güzel bir ek gelir olur."

Hallie bir pislik gibi görünmek istemiyordu ama kimsenin vergileriyle uğraşmakla ilgilenmiyordu. "Evet ama şu anda gerçekten ek gelire ihtiyacım yok."

---

12 HCC Corporation, bilgisayarların, aksesuarların, ekipmanların ve sarf malzemelerinin satış ve bakım sağlayıcısıdır. -ç.n.

Kyle homurdandı. "Zengin misin yoksa?" dedi.

Tamam, bu küçümseyici tona gerek yoktu ve artık sınırı aşmıştı.

Hallie kendini tutamayıp, "Randevuya çıktığım kişinin vergilerini ödemek zorunda kalmayacak kadar zenginim," dedi ve adamın yüzü kıpkırmızı olduğu için hemen pişman oldu.

Söylemeye gerek yok, Hallie akşam dokuz buçukta ön kapısının kilidini açıyordu ve dürüst olmak gerekirse bu onu o kadar da rahatsız etmiyordu. Ben'le ayrıldıklarından beri tam bir ev kuşuna dönmüştü, bu yüzden Netflix ve polar pijamalar tam ona göreydi.

Bir saat sonra, bir kâse patlamış mısıra gömüldüğü sırada, uygulamadan bir mesaj bildirimi aldı. *Lütfen Kyle olmasın*, diye diledi, agresif fikirlerini yeniden gözden geçirip geçirmediğini öğrenmek için kendisine ulaştığını hayal ederek. Mesajlarına tıkladı ve mesaj gönderenin Kyle değil Jack olduğunu görünce mutlu oldu.

Jack: Ee? Bir aşk bağlantısı buldun mu?

Hallie: Pek sayılmaz. Vergilerini ödemeyeceğimi söylediğimde sinirlenen bir adam buldum.

Jack: Ahh. Üzgünüm MB.

Hallie: Bana böyle seslenme demedim mi?

Jack: Evet, ama kendime engel olamıyorum.

Hallie: Peki ya sen? Randevun nasıldı?

Jack: Randevu değildi, bir görüşmeydi.

Hallie: Çok soru mu sordu?

Jack: HAYIR. Ona sorular sordum; ne iş yapıyorsun, burada mı büyüdün, vs. O da her soruya cevap verdi. Sonra başka bir şey söylemedi, sadece bana ya da yemeğine baktı.

Hallie: Yani sanki sen onunla röportaj yapıyordun ve o da...

Jack: Beni tanımakla kesinlikle ilgilenmiyordu.

Hallie: İtip kakma yeteneklerinle ilgili bir şey söylemedin değil mi?

Jack: İtilip kakılabilirdi ama hayır. Belki de söylemeliydim.

Hallie: Eğer senin saçmalıklarla dolu benliğinle ilgilenmek isteseydi, ruh eşi gibi görünür müydü?

Jack: Hiç sanmıyorum..

Hallie sodasından bir yudum aldı ve şişeyi sehpanın üzerine koydu.

Hallie: Sanırım bir varsayımda bulunacağım. Belki de bir ruh eşi aramıyorsundur.

Jack: Hayır, arıyorum.

Hallie, Jack'in eski sevgilisini düşündü, neydi onun aptal adı? *Cam mi? Stran mı?*

Van! *Vanessa.* Tamam, aslında aptalca bir isim değildi ama Hallie, Jack'in *onu* seçmiş olduğu gerçeğini hâlâ aklından çıkaramıyordu. Evlenme teklifi etmek için. Belli ki yalnız olma sorunu vardı. Kendisi gibi alaycı olması dışında onu pek tanımıyordu ama yine de sormak zorundaydı.

Hallie: Tamam, kızma. Çünkü yargılamıyorum ama çok ciddi olduğun kız arkadaşından daha yeni ayrıldın. Nasıl olur da şimdiden ruh eşini aramaya başlarsın?

Jack: Bu adil bir soru, o yüzden izin veriyorum.

Hallie: Ooo, teşekkürler.

Jack: Kulağa garip geldiğini biliyorum ama sanırım Vanessa ve ben sadece birbirimizin hareketlerine ayak uyduruyorduk. Dışarıdan ciddi gibi görünüyordu ama önemli olan şeylere gelince hiç de öyle değildi. Bunun bir anlamı var mı?

Hallie, onun mantıklı olmasına şaşırdı.

Jack: Tüm büyük hamleleri yaptık; birlikte yaşamak, neredeyse nişanlanmak ama günlük hayatımızda o kadar da yakın değildik.

Hallie ayaklarını sehpaya uzattı ve eski ilişkileri hakkında Ben'in de böyle bir şey söyleyip söylemeyeceğini merak etti. Yanıt yazdı:

Hallie: Birlikte yatan ev arkadaşları gibi miydiniz?

Ne yazık ki bu, Ben'in ayrılık konuşması sırasında ona söylediği bir şeydi.

Jack: İç karartıcı derecede.

Evet, tamamen iç karartıcıydı.

Jack: Ama Vanessa'yla olmak her ne kadar hata olsa da ben birini bulma konusunda çok ciddiyim.

Hallie onun mesajını okurken Jack hakkındaki fikrinin çoktan değiştiğini fark etti. Hâlâ onun biraz hızlı hareket ettiğini düşünüyordu ama eski sevgilisiyle olan durumunu açıklama şekli, belki de artık ne aradığını bilecek kadar kendini tanıdığını gösteriyordu.

Yanıt yazdı:

Hallie: Bir itiş kakıştan daha fazlası için mi?

Jack: Sonsuzluk & itişip kakışmak için. Beni tamamlayacak kişiyi bulmak istiyorum.

Hallie: İnsanlar artık "&" işaretini yeterince kullanmıyor.

Jack: Ona bir Rönesans yaşatmalıyız.

Hallie: Gerçekten yaşatmalıyız. Hallie & Jack bunu geri getirmeli.

Jack: Peki senin ruh eşi hedefin ne? Looking4The Real cini ortaya çıksa ve flört dileğini yerine getirse, tam olarak nasıl birini bulmak isterdin?

Hallie: Benden, dünyadaki herkesten daha çok hoşlanan birini.

Jack: Hoşlanmak mı? Bu çıta biraz düşük değil mi?

Hallie: Şey, elbette sevsin ama en favori insanımla sonsuza kadar vakit geçirmek istiyorum. Beni güldüren, anlayan ve düşünce tarzımı beğenen kişiyle. Romantizm güzeldir ama başıma bir şey geldiğinde -komik, korkunç, harika- anlatmak için can atacağım tek kişiyle birlikte olmak istiyorum.

Jack: En iyi arkadaşınla evlenmek istiyor gibisin.

Hallie: Gerçekten bunu istiyorum.

Jack: Sana iyi şanslar. Bu zor bir istek.

Hallie: Senin hayalindeki "beni tamamlayan" kadından zor değil.

Jack: Nedense benimki daha mümkün görünüyor.

Hallie: Aynı fikirde değiliz.

Jack: İddiaya var mısın?

Hallie patlamış mısır kâsesini yere bıraktı ve kanepenin kolundaki örtüye uzandı.

Hallie: Nesine?

Jack: İlk kim bulacak.

Hallie: İkimizin de bizim için önemli olduğu konusunda hemfikir olduğumuz bir konuda iddiaya girmek oldukça ukalaca görünmüyor mu?

Jack: Sanmıyorum, çünkü iddia kazanmak için farklı davranmamı gerektirecek bir şey değil. Hâlâ aynı şeyi istiyorum. Sadece ilk ben bulursam bir ödül kazanacağım.

Hallie: Oo, ödülleri SEVERİM.

Jack: Öyle mi? Bu uygulamadan ve tanışma randevularından zaten nefret ediyorum ve devam etmek istemiyorum. Ama eğlenceli bir teşvik varsa ve bu işte başkasıyla birlikteysem, bitmek bilmeyen, iç karartıcı bir angarya gibi gelmeyebilir.

Şey, Hallie bunu kesinlikle anlamıştı. Zaten birileriyle çıkmaktan bıkmıştı ve şu ana kadar sadece tek randevusu olmuştu.

Hallie: O zaman gerçekten iyi bir ödül olmalı.

Jack: Hadi canım!

Hallie ne istediğini ve Jack'in ona ne sağlayabileceğini düşünmeye başladı.

Hallie: Ne gibi hizmetler sunabilirsin?

Jack: (Öhöm- asansör) Tam olarak ne demek istiyorsun?

Hallie gözlerini devirdi ama güldü. Jack'in otel gecesi hakkında onunla dalga geçme şekli komikti ama onu tekrar yatağa atmaya çalışıyormuş gibi değildi.

Hallie: Mesela, ben bir vergi muhasebecisiyim. Kaybedersem senin vergi işlerini de yapabilirim. Ve kız kardeşim Toyota bayisi olan bir adamla nişanlı, bu yüzden yeni bir Corolla arıyorsan, sana arkadaş ve aile indirimi sağlayabilirim. Sen benim için ne yapabilirsin?

Jack: Eğer bir gün bir Corolla ararsam lütfen yüzüme bir tane geçir.

Ayrıca vergiler enayiler içindir. Ne sağlayabileceğime gelince, ben bir peyzaj mimarıyım, bu yüzden evden hiç çıkmak istemeyeceğin bir arka bahçe vahası tasarlayabilirim.

Hallie: Kulağa harika geliyor ama ben bir apartman dairesinde yaşıyorum.

Jack: Parasını çoktan ödediğim bir Paris balayım var.

Hallie, Jack'in hâlâ yazmakta olduğunu gösteren baloncukları umursamadı.

Hallie: İşte bu! Bunu istiyorum. Kazanırsam Paris'i alırım.

Hallie, ayrı eve çıktığından ve ailesi Milwaukee'ye seyahate gittiğinden beri tatile gitmemişti. Dünyada hiçbir şey ona yurt dışına seyahat etmekten daha iyi gelemezdi.

Jack: Şey, tamam ama daha bitirmemiştim. (Baloncukları görmedin mi, Piper?) Vanessa için aldığım bir Paris balayım olduğunu söyleyecektim ama şimdi gitmeyeceğime göre, sana uçuş puanlarımı veririm.

Hallie: Kazanmanın bana Paris seyahati getireceğini düşündükten sonra, uçuş puanları kupon kazanmak gibi geliyor. Düşünmeye devam et.

Jack: Bir sürü puanım var. İstediğin yere bedava uçman için yeter de artar bile.

Hallie: Hâlâ kayıp gibi geliyor ama kabul ediyorum. Puanlarını alacağım.

Jack: Peki sen bana ne verebilirsin? Bana güzel bir şey verene kadar anlaşmış sayılmayız.

Hallie, Jack için değerli olabilecek bir şey bulabilme amacıyla beynini zorladı. Berbat oturma odasına baktı -belki de Ansel Adams'ın bardak altlığı kitabını istiyordu- ve sadece bir yığın saçma şey gördü.

Hallie: Beyzbol sever misin?

Jack: Severim.

Hallie: Eski sevgilimle ayrıldığımızda (çok kötü biriydi, o yüzden beni yargılama) sırf onu üzmek için imzalı bir beyzbol topunu almıştım.

Jack: Seni şeytan. İmzalı hatıra eşyalarını pek sevmem ama kim imzaladı?

Hallie: The Cubs.

Jack: Chicago'daki The Cubs mı? Ve hangi Cubs oyuncuları imzaladı?

Hallie: Dünya Serisi takımında olan herkes.

Jack: Lütfen bekle. Bir dakikaya ihtiyacım var.

Hallie kâsesini ve konservesini mutfağa götürüp lavaboya koydu ve odasına gitti. Nedense geceleri oturma odasında otururken kendini yatak odasındakinden daha yalnız hissediyordu.

Hallie: NE HALT ediyorsun?

Jack: Nefes almayı hatırlamaya çalışıyorum. Bana 2016 Dünya Serisi takımının tamamı tarafından imzalanmış bir MLB beyzbol topun olduğunu mu söylüyorsun?

Hallie: Evet.

Jack: 7. maça abim, babam ve dayım Mack ile gitmiştim. Muhteşemdi.

Hallie: Yani bu top ruh eşini bulman konusunda seni teşvik etmekte işe yarıyor mu?

Jack: Kesinlikle işe yarıyor. Vay anasını, bunu Noel'de ona verirsem babam bebek gibi ağlar ve beni en sevdiği çocuğu ilan eder.

Hallie: Demek baba problemlerin var. Anladım.

Jack: Çok komik. Harika bir iddia bu. Asla pes etmeyeceğim ve sırf Noel'den önce o topa ihtiyacım olduğu için kıçımı yırtacağım.

Hallie: Eylül ayındayız, seni salak. Gerçekten o zamana kadar aşkı bulacağını mı düşünüyorsun?

Jack: Denerken öleceğim. Bedava uçak bileti seni de aynı ruh haline sokmuyor mu?

Hallie: Yani, sanırım. Bir tatil için ölüyorum ama yine de konaklama ve günlük harcamalara para ödeyeceğimi düşününce sonsuza kadar erteleyeceğim bir şey gibi geliyor.

Jack: Bu, sadece sen de çabalarsan eğlenceli olur Hal.

Hallie: Çabalayacağım, söz.

Jack: İstediğin otelde 5 gece kalmaya ne dersin?

Hallie: Oo, sanırım anlaştık.

Jack: Kaybetmeyeceğimi bildiğim için kabul ediyorum, bu arada.

Hallie yorganını geri çekti ve yatağa tırmandı.

Hallie: Tabii ki kaybetmeyeceksin.

Jack: Hey... işte telefon numaram, böylece mesajlaşmak için uygulamayı kullanmak zorunda kalmayız.

Hallie onu rehberine eklerken homurdandı.

Hallie: Bana o kadar takıntılısın ki bu iğrenç. Bu da benim numaram.

Jack: Telefon numarası vermek konusunda oldukça hızlısın, Piper.

Hallie: Bu hazırcevaplarda oldukça eziksin, Marshall.

Hallie telefonu çalınca bir an irkildi ama sonra gülmeye başladı.

"Beni neden arıyorsun?" diye sordu.

Jack, "Numarayı test etmem ve sahte olmadığından emin olmam gerekiyordu," dedi.

Hallie düğün gecesindeki o derin sesi hemen hatırladı. "Eh, o zaman artık biliyorsun."

"Biliyorum." Hallie onun bir iş sunumu yapacakmış gibi boğazını temizlediğini duydu. "Pekâlâ, Hal. Dinle. Kız kardeşim

bana yarın akşam genç profesyoneller için düzenlenen hızlı buluşma etkinliğinden bahsetti. Ben gitmeyecektim ama bu organizasyon bizim durumumuz için çok mantıklı ve ikimiz de arayış içinde olduğumuza göre..."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Daha önce hiç hızlı randevuya çıkmamıştı ama bu işte fena halde başarısız olacağından emindi. "Hızlı buluşma diye bir şeyin kaldığı, aklıma bile gelmezdi."

"Elimde bir broşür var," dedi Jack.

"Kulağa çok kült geliyor," dedi Hallie.

"Gel işte, seni korkak."

Hallie başını salladı. "Bana broşürün fotoğrafını at ve nerede buluşacağımızı söyle. Geleceğim ama sadece uğraşmak istemediğim bir ev arkadaşı sorunum olduğu için."

"Arkadaşının sorunu ne? Bütün gece parti mi yapıyor? Tüm yemeğini mi yiyor? Misafir ağırlarken çok mu gürültü yapıyor?"

"Hayır," dedi Hallie. "Kendi evime taşınıyorum ve ona söylemeye korkuyorum çünkü üzülmesini istemiyorum."

"Aman Tanrım, Hallie, sen küçük şefkatli bir kız mısın? Senden öyle bir izlenim *almamıştım*. Gerçi dürüst olmak gerekirse, omzumu o kadar sert ısırdın ki morarttın, bu yüzden bende kötü -ve gerçek- bir izlenim bırakmış olabilirsin."

Ağzı bir karış açık kalan Hallie, ona çenesini kapatmasını söylemekle, gerçekten bir iz bırakıp bırakmadığını teyit etmesini istemek arasında kaldı, bu yüzden sadece, "Şimdi kapatıyorum. Gelmemi istiyorsan bilgileri gönder," dedi.

Jack sessiz ve derinden bir kahkaha attı. "Yoldalar, sana doğru geliyorlar, MB," dedi.

Hallie kapıyı itip Starbucks'tan çıktı, biraz erken gelmeye karar verdiği için memnundu. Arka arkaya bu kadar çok insanla konuşacağı için kendini gülünç derecede gergin hissediyordu ve sinirlerini yatıştırmak için bir bardak kafeine ihtiyacı vardı.

Bu elbette geri tepemezdi, değil mi?

Jack'le saat 19.40'ta kafenin önünde buluşacak, sonra da iki blok ötedeki hızlı buluşma etkinliğinin gerçekleşeceği bara yürüyeceklerdi. Ama bu akşamı bir kez daha düşünmeye fırsat bulamadan, Jack gelmişti.

Jack uzun adımlarla kaldırımda yürürken Hallie onun yaklaşmasını izledi ve hatırladığından daha çekici olduğunu fark etti.

Uzun boylu, siyah saçlı ve yakışıklıydı; bunu hatırlıyordu. Ama yaramaz olduğu, yüzünden belliydi. Hallie'yi bulabilmek için girişte çevresine bakarken gözlerini kıstı ve sonra onu görünce gülümsedi, gözlerinin kenarları kırıştı.

Lanet olsun, bu kadar muhteşem olması çok saçmaydı.

Aslında yanlıştı. İnsanlığın geri kalanı için kesinlikle haksızlıktı.

Neyse ki sadece suç ortağıydı, çünkü arkasında kırık kalp yığınları ve ara sıra sütyen bırakan türden bir yüzü vardı.

"Vay canına. Harika görünüyorsun, Minik Barmaid." Jack'in bakışları, Hallie'nin siyah kazağına ve kot pantolonuna kaydı. Hallie onun sadece kendisini süzdüğünü değil, o gece gerçekten iyi göründüğünü söylediğini hissetti.

Hallie gözlerini devirdi. "Sadece yattığımız için ateşli olduğumu düşünüyorsun," dedi.

Jack bir kaşını havaya kaldırdı. "Böyle bir şey mi var?"

Hallie omuz silkti, Jack'in ne tür bir egzersizle göğsünü bu kadar genişlettiğini merak etti. Pek çok erkeğin göğüs kasları vardı ama o, Oxford desenli siyah V yaka kazağıyla profesyonel bir atlet gibi görünüyordu. Sanki yeni duş almış ve maç sonrası basın toplantısına hazırlanıyordu.

Jack'in belirgin âdemelması ve otelde dilini boynunda gezdirdiği âna ait bir görüntü, kısa bir süre için Hallie'nin dikkatini dağıttı.

Hallie kahvesinden bir yudum alıp zihnini toparladıktan sonra, "Bence bu mağara devrinden kalma, biyolojik bir şey," dedi. "Beynin belirli bir dişiyle birlikte olduğunu biliyor, bu yüzden egon artık söz konusu dişiyi çekici olarak görmeni sağlıyor."

Bu söyledikleri Jack'in gamzelerini ortaya çıkaracak kadar sırıtmasına neden oldu. "Benim çok çekici olduğumu düşünüyorsun ve daha iyi hissetmek için kendine bunu mu söylüyorsun? Sadece yattığımız için mi çok çekici olduğumu düşünüyorsun?"

"Birincisi, seni acı verici derecede *itici* buluyorum. Dürüst olmak gerekirse, sana bakmak gözlerimi acıtıyor."

"Ah," dedi Jack, ellerini pantolonunun ceplerine sokarak.

"Evet, *süüüüper* iğrenç."

"Bunu çok duyuyorum."

"Hiç şaşırmadım. İkincisi, bir erkeğin 'yatmaktan' bahsetmesi çok itici. Hiç centilmence değil. Bırakın da güçlü sözcükleri kadınlar kullansın, siz de çekici olmaya devam edin."

"Buna dikkat edeceğim. Gidelim mi?"

Hallie başıyla onayladı ve caddeden aşağı doğru yürümeye başladılar. Bir kolonya kokusu aldı. Sabun ya da başka erkeksi bir şey de olabilirdi. Jack bir soru sorarken, Hallie kokuyu hatırlamaya çalışıyordu.

"Ee, repliklerin üzerinde çalıştın mı?"

"Hangi replikler?"

"Hızlı randevu repliklerin." Dirseğiyle kolunu dürttü. "Sana bir sürü soru sorulacak, bu yüzden hazır olmalısın," dedi.

"Kahretsin, hiç çalışmadım. Hadi pratik yapalım."

Jack boğazını temizleyip sesini değiştirdi. "Ee, Hallie. Eğlenmek için ne yaparsın?"

Hallie onun yüzüne baktı, diyecek bir şey bulamadı. "Ben, şey... çok okurum?"

Jack burun kıvırdı. "Dedi en sıkıcı kız. Tekrar dene."

"Televizyon izlerim," diye tekrar denedi Hallie ve kesinlikle en sıkıcı kız olduğunu fark etti. "Koşmayı severim ve hiçbir şey beni arka arkaya *New Girl* izlemek kadar heyecanlandıramaz."

"Hadi ama MB, ilginç olmak için çabala. En azından bir aksan yap. Bu her şeyi heyecan verici yapar."

"Tamam." Hallie beyin fırtınası yaptıktan sonra, içler acısı bir Güneyli aksanıyla, "Yavru sincaplar için minik giysiler dikiyorum, millet,"[13] dedi.

"Bunu gerçekten yapıyor musun?"

"Tabii ki hayır, millet."

"Güneyli insanlar her cümlede 'millet' demezler."

"Emin misin, millet?"

"Bunu hemen kesmelisin."

"Tamam." *Millet* diye fısıldamadan önce boğazını temizledi.

"Bu arada, minik sincap kıyafetleri dikmiş olsan bile, işin içinde sadece kısa şortlar varsa ilginç olur."

"Bende mi yoksa sincaplarda mı?"

---

13 Yazar, karakterin Güneyli Amerikan aksanını taklit ettiği için cümlesinin sonuna "y'all" ekleyerek diyaloğa oyun katıyor. -ç.n.

Gözlerini devirdi. "Sincaplarda kesinlikle."

"Tabii ki."

"Tamam, umalım da bu soru sana sorulmasın. Şuna ne dersin? Ne iş yapıyorsun?"

Sokağın köşesine varınca durup trafik ışığının değişmesini beklediler. "Vergi muhasebecisiyim. Peki ya sen?" diye yanıt verdi Hallie.

"Amatör tahnitçiyim."[14]

Hallie yan dönüp ona baktı. Jack'in gözlerindeki alaycı parıltı ona Chris Evans'ı hatırlattı; ikisinde de "çok fena aklını alırım" havası vardı. Hallie İngiliz aksanıyla konuşmaya çalıştı. "Kulağa çok etkileyici geliyor. Bunu ne zamandır yapıyorsun?"

"Amatör cenazeci olmanın ağır bir suç olduğunu söylediklerinden beri."

"Bu kesinlikle endişe verici, seni lanet herif, ama..."

"Hayır." Jack iri elini kızın ağzının üzerine koydu, ona biraz daha yaklaştı ve "Artık aksan yapmak yok," dedi.

Hallie gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"Tamam mı?" diye sordu Jack. Siyah saçlı, mavi gözlü kötü bir adam gibi hınzırca gülümserken elini Hallie'nin ağzından çekmedi.

Hallie başıyla onaylayınca Jack elini çekti. "Bir insanın aksan konusunda bu kadar kötü olabileceğini düşünmezdim. O sesleri duyduktan sonra artık dünyaya daha farklı bakıyorum."

"Mükemmel İrlanda aksam yaparım, beni engellediğin için bu şansı kaçırdın."

"Bu konuda içim rahat."

Sonunda bara vardıklarında Hallie'nin sinirleri yeniden canlandı. Jack kapıyı çekip açarken Hallie saçlarını düzeltti. Ardından Jack, rahat ve kendinden emin bir gülümsemeyle Hallie'ye

14 Tahnitçilik, gerçek hayvan postlarının içini doldurup süs maketi yapma işi. -ed.n.

kapıyı tuttu. "Gülünç derecede yüksek bir hızla flörtleşmeye hazır mısın, Piper?" diye sordu.

"Sanırım," dedi Hallie, barın gürültüsü aniden onu içine çekince midesi bulandı. "Ama biriyle bağlantı kurarsan beni ekme, tamam mı?"

Jack gözlerini kıstı. Gülümsemesi yumuşayarak Hallie'nin anlam veremediği bir şeye dönüştü. "Tamam," dedi.

Elinde mikrofon olan bir kadın olayı anlatmaya başladığı sırada, bara yeni girmişlerdi. Bunun "tipik" bir hızlı buluşma olduğunu, her buluşmanın beş dakika sürdüğünü ve katılımcılara bir sonraki kişiye geçme zamanının geldiğini bildiren bir zil olduğunu açıkladı. Herkese küçük bir not defteri (önünde *Aşk Olur* yazıyordu, hah) ve kalem verildi, böylece etkinlikten sonra iletişim kurabilmeleri için bağlantı kurdukları kişilerin isimlerini not alabileceklerdi.

"Hanımlar şuradaki masalara oturacak," dedi kadın, masaların yan yana dizildiği odanın yan tarafını göstererek, "ve beylerimiz dönüşümlü olarak masaları değiştirecek."

"Neden?" diye sordu Hallie, onun sözünü kesmek istememişti. "Dün gece okuduğum bir makalede, araştırmacıların bu tür etkinliklerde hangi cinsiyet otururs otursun, seçimleri konusunda daha seçici olma eğiliminde olduğunu, yer değiştiren kişinin ise daha kabullenici olduğunu keşfettiklerini okudum."

Kadın gülümsüyordu ama gözleri canlılığını yitirmişti. "Peki, oturacak biri olarak bu sizin lehinize olmaz mı?"

Hallie gözlerini devirdi. "Saygısızlık etmek istemem ama kadınların taliplerini kabul etmek için sıraya girmesi son derece cinsiyetçi görünüyor, öyle değil mi? Biz bundan daha fazla evrimleşmedik mi?"

Jack'in homurdandığını duydu ve o anda koca çenesini kapalı tutması gerektiğini anladı.

Jack

Katılımcıların hepsi Hallie'ye sanki oyunu çıplak oynamalarını öneriyormuş gibi bakarken Jack gülümsemesine engel olamadı. Muhtemelen onun saldırgan bir feminist olduğunu düşünüyorlardı ama Jack araştırma hakkında daha fazla şey duymak istiyordu.

Ayrıca Hallie haksız sayılmazdı.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum," dedi kadın, "ama hızlı buluşma genellikle böyle yapılır. Fikirlerinizi iletebilirim..."

Jack elini havaya kaldırdı. "Bu tuhaf kadın iyi bir noktaya değindi. Ben oturmak isterim. Belki de kimin oturacağına ve kimin döneceğine karar vermek için rastgele sayılar çekmeliyiz, sadece 'modern' bir tutum sağlamak için."

Kimin oturup kimin ayakta durduğu Jack'in pek umurunda değildi ama Hallie'nin zeki ve bağımsız bir düşünceye sahip olduğu için dışlanmasını da istemiyordu.

"Hımm..." dedi organizatör, bara bakarken sesi bıkkın çıkıyordu. "Sanırım yeni bir şey deneyebiliriz."

"Çok ileri düşüncelisiniz," dedi Jack. Organizatör, Jack sanki bir buket gül vermiş gibi sırıttı.

"Evet, teşekkür ederim," dedi Hallie ve bu da organizatörün gülümsemesini kesti. Kadın, sanki gökten bir örsün düşüp onu ezmesini diler gibi Hallie'ye baktı.

"Fakat zil çaldığında kadınlarla erkekleri nasıl eşleştireceğiz?" Kadın yavaş yavaş kendini kaybetmeye başlamıştı. Gözlerini odanın içinde gezdirdi. "İşe yaramayacak," dedi.

Bir sarışın, "Her katılımcıya bir numara verebiliriz ve zil çaldığında herkes kendi numarasından bir üst numaraya geçer," dedi.

"Hayır, bu çok kafa karıştırıcı. Bizim iki dakika içinde başlamamız gerekiyor," dedi organizatör mikrofonu ağzına götürerek. Artık neredeyse bağırıyordu. "Asıl planımıza sadık kalıyoruz. Üzgünüm."

Hallie, Jack'e baktı, Jack sırıtmadan edemedi.

"Denediğin için teşekkürler," diye mırıldandı.

"Boş ver," diye fısıldadı Jack. "Şimdi hep ayakta durmak zorundayım."

Bu da Hallie'yi güldürdü.

Ama organizatör daha da sert bakıp, "Belki şu sayı olayını halledebiliriz. Herkes beş dakika ara versin," dedi.

Hallie solundaki kıza ağzı kapalı bir şekilde gülümsedi, o da sanki Hallie aptalmış gibi gözlerini devirdi ve sağındaki kıza, "Merhaba," dedi. Kız da çok kısa bir şekilde, "Merhaba," diye karşılık verdi.

Jack, Hallie'nin kendi kendine, "Her şey gayet güzel," dediğini duydu.

Tam da o anda Hallie'nin Hallie gibi davranmasını izleyerek harika vakit geçirmesinin garip olduğunu düşündü. "Seni küçük baş belası."

"Çenemi açmamalıydım."

"Hayır, çok komik oldu," dedi Jack. "Ayrıca, söylediğin şey çok mantıklı. Neden kadınlar oturup seçim yapıyor? Ben de oturmak ve bir kral gibi önüme gelmelerini istiyorum."

Hallie gülerek, "Benim istediğim bu *değildi*," dedi ve gözlerini devirdi.

Tanrım, gerçekten harika bir kahkahası var.

"Pekâlâ millet," diye bağırdı organizatör mikrofondan, sesi gergindi. "Planın gerisinde kalıyoruz ama sanırım her şeyi çözdük."

Numaralandırma sistemini ve nasıl çalışacağını hızlıca açıkladı, ardından kimin oturacağını ve kimin ayakta duracağını belirleyen numaraları bağırarak söyledi.

Ve Hallie yine oturan grupta kalmıştı.

Jack de onun hemen yanındaki masaya oturdu. Hallie'nin çantasını küçük masanın altına sıkıştırmasını, saçlarını geriye atmasını ve duruşunu düzeltmesini izledi. Derin bir nefes alırken

gergin görünüyordu. Jack'inse onun elini sıkıp rahatlatmak istemesinin nedeni hakkında hiçbir fikri yoktu.

Hallie

Jack ağzının kenarından, "Aksan kullanman için sana meydan okuyorum," dedi.

"Beyzbol topunu alamayacaksın, o yüzden kes şunu."

"Göreceğiz," dedi Jack.

Hallie daha hazır olmadan zil çaldı. Derin bir nefes aldı ve önündeki sandalyeye bir adam oturdu. Adamın güzel bir yüzü ve kıvırcık sarı saçları vardı. Hallie gülümseyip söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalışırken adam, "Merhaba, ben Blayne," dedi.

"Ben de Hallie."

"Aman Tanrım, *The Parent Trap*'e[15] bayılırdım."

Hallie gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. "Aynen."

"Peki, sen nasıl birisin, Hal?" Adam gülümsedi ve çenesini elinin üzerine koydu. "Bana Hallister McHalliegirl hakkındaki her küçük detayı anlat."

"Olmaz." Hallie sahte bir kahkaha attı ve bir cevap düşünmeye çalıştı. "Ben bir vergi muhasebecisiyim ama önce sen. Bana Blayne'den bahset."

"Westfield'da yaşayan bir finans planlamacısıyım. Kamp yapmayı, yürüyüşe çıkmayı, açık havayla ilgili her şeyi severim ve şu sıralar yogaya çok meraklıyım. Yoga sever misin?"

Hallie başını eğdi ve Blayne'i yoga yaparken hayal etmeye çalıştı. Kesinlikle hayal edebiliyordu. "Birkaç kez yapmayı denedim."

Görünüşe göre bu, Blayne'in küçük flörtleşmelerinin tamamını, bir alışveriş merkezinde verdiği yoga dersinin kim/ne/nerede/ne zaman olduğunu anlatarak geçirmesi için yeşil ışıktı.

15 Başkarakterin adı Hallie Parker olan 1998 yapımı bir komedi filmi. -ç.n.

Adam ona arkadaş ve aile indirimi için promosyon kodu verdi ve yoganın faydalarını anlatırken Hallie bu hızlı buluşma olayının aslında kötü bir reklam fikri olmadığını anladı.

Sağına baktı ve vay canına, Jack'in şu anki buluşması muhteşemdi. Kız gülümsüyor ve konuşuyordu, Jack de ondan kesinlikle büyülenmiş görünüyordu. Hallie, Jack'in aşk bağını çoktan bulup bulmadığını merak etti ve biraz paniğe kapıldı.

Zil çaldı ve Hallie derin bir nefes aldı. İlk tur bittiği için rahatlamış mıydı yoksa bir sonraki tur başlayacağı için korkuyor muydu emin değildi.

"Buluşman harika görünüyordu," dedi Jack sessizce. Hallie ona baktığında, Jack gülümsedi. "Bahse girerim hafta sonları saçını topuz yapıyordur."

"Blayne iyi biriydi," diye fısıldadı Hallie.

"Blayne mi?" Jack gözlerini devirdi. "Duckie'nin[16] bunun ne kadar aptalca bir isim olduğunu çoktan anlattığını sanıyordum."

"*Pretty in Pink*'e güzel bir gönderme oldu." Bir adam masasına yaklaşırken, Hallie doğruldu. Ağzının kenarından, "Bu arada iyi bir buluşma geçiriyor gibiydiniz," dedi.

"Evet, hayır. O kız bana bu gece burada olmasının nedeninin önümüzdeki yıl içinde evlenme hedefine kendini adamış olması olduğunu söyledi."

"O zaman kulağa mükemmel geliyor," dedi Hallie ve bir sonraki buluşmasına gülümseyerek, "Merhaba, ben Hallie," dedi.

Jack'in bir sonraki adayıyla konuşmaya başlamadan önce, "Hayır," diye mırıldandığını duydu.

"Ben Thomas," dedi yeni adam. "İlk buluşman nasıl geçti?"

Bu Hallie'yi gülümsetti ve biraz rahatlattı. "İyiydi, seninki nasıldı?"

---

16 Pretty in Pink'teki bir karakter. Blane adındaki bir karakterle olan meselesinden bahsediyor. -ç.n.

Thomas'ın saçları ve dişleri güzeldi ve üzerinde Dolce & Gabbana marka bir gömlek vardı; Hallie bu moda seçiminin bir artı mı yoksa eksi mi olduğundan emin olamadı. Thomas'ın nasıl bir cevap vermesini beklediğinden emin değildi. Ama Thomas biraz daha öne yaklaştı, sesini alçalttı ve zavallı bir kızı sertçe eleştirmeye başladı.

Anlattığına göre ilk buluşmasının çarpık dişleri, kırık saç uçları ve ağır bir parfümü vardı. Bir de izlemekten hoşlandığı TV programlarından bahsetme cüretini göstermişti. "Netflix'teki *You* dizisine olan takıntından başka paylaşacak daha iyi bir şeyin yoksa, belki de evde kalmalısın, değil mi?" dedi Thomas.

Hallie gözlerini kısarak onun *şaka* yaptığını söylemesini bekledi. Çünkü kimse bu kadar lavuk olamazdı, değil mi?

Şaka yaptığını söylemeyince, "Aslında ben de Joe Goldberg'e takıntılıyım. Senin ona takıntılı olmadığına inanamıyorum, Thomas," dedi Hallie.

Adam güldü ama sonra başını yana eğdi. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Hiç de bile. Keşke televizyon izlemeye ayıracak *daha fazla* zamanım olsaydı. Ve aynı şekilde bu konuda konuşmak için de daha fazla zamanım olsaydı."

Thomas gözlerini kırpıştırdı ve başını kaşıdı. "Biliyor musun? Zil çalmadan önce gidip bir içki alacağım."

"Hoşça kal, Thomas."

Veeee şimdiden birini kaybetmişti. Hallie onun kalkıp bara gidişini izledi. Adamın kötü buluşma hikâyelerinden biri olabileceğini düşündü. Kollarını kavuşturup sağına baktı ve Jack'le göz göze gelince şaşırdı. Flörtü telefonuyla oynuyor, sıkılmış gibi dirseğine yaslanıyordu. Hallie kaşlarını kaldırdı ve dudaklarını oynatarak, "*Ne yaptın?*" diye sordu.

Jack soluna doğru eğilip ona yaklaştı. "Bir anlaşmamız var. Burada olmak istemiyor ama sadece evli arkadaşını yatıştırmaya

çalışıyor, ben de ona istemiyorsa konuşmak zorunda bile olmadığımızı söyledim," diye fısıldadı.

Hallie kendini tutamayıp kahkaha attı. "Ciddi misin?"

"Az önce *ne yaptın* da adam zilden önce kaçtı?"

"Neden bir şey yapanın ben olduğumu düşündün?"

"Bana anlatabilirsin, Hal," diye mırıldandı yatıştırıcı bir sesle. "Ne söyledin?"

Hallie gözlerini devirdi. "Sadece benden hoşlanmadı."

"Bu imkânsız," dedi Jack dalga geçer gibi sırıtarak.

Hallie ona orta parmağını gösterdi.

Ve sonra zil çaldı.

Jack'in flörtü ona teşekkür etti, birbirlerine gülümsediler.

"Artık bunu yapmak istemiyorum," dedi Hallie sessizce.

"Ben de," dedi Jack. "Kaçalım mı? Köşede bir Taco Hut var ve benim bir burritoya ihtiyacım var." Çok ciddi görünüyordu.

"Kaçabilir miyiz?" diye sordu Hallie. "Sayıların yeri değişmez mi?"

"Hayır," dedi ve Hallie'yle alçak sesle konuşurken bakışlarını karşısında oturan kadına çevirdi. "Biz iki kişiyiz, yani yine de eşit olacak. Eğer bu ikisi bize uygun değilse zil çaldığında gidelim."

Hallie sıradaki adayını kocaman bir gülümsemeyle karşıladı, randevuyu hızlı ve acısız bir şekilde bitirmeye hevesliydi. "Merhaba, ben Hallie."

"Ben Nick," dedi adam çok hoş bir gülümsemeyle.

Nick iyi görünüyordu. Yani önemli olan dış görünüş olsaydı, Hallie'nin gerçekten çıkmak isteyebileceği biriydi. *Yankees* logolu kapüşonlu sweatshirt ve kot pantolon giymişti, siyah saçları ve açık renk gözleri vardı. Gülümsemesi, sanki çok sık gülümsüyormuş gibi doğaldı.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Nick," dedi. "Akşamın nasıl geçiyor?"

Nick ona gözleriyle hadi ama der gibi bir bakış attı. "Tamam, anladım," derken ikisi de gülüyordu. "Peki ne iş yapıyorsun, Nick? Sanırım sana sormam gereken şey bu."

"Kural bu, değil mi?" Sandalyesinde biraz geriye yaslandı. "Aslında ben hiçbir iş yapmıyorum," dedi.

Hallie güldü ama Nick yüz ifadesini değiştirmedi.

Bunun üzerine, "Şu anda iki iş arasında mısın?" diye sordu.

Nick başını iki yana salladı. "*Hiçbir* iş arasında değilim. Parayla büyüdüm ve iyi yatırım yaptım. Yaşamak için yeterince param var, neden çalışmak isteyeyim ki?"

"Vay canına," dedi Hallie, adamın dürüstlüğü karşısında şoke olmuş ve dehşete düşmüştü. Ve zenginliği karşısında. "Kelimenin tam anlamıyla rüyada yaşıyorsun."

"Değil mi?" Nick kollarını göğsünde kavuşturdu. "Artık sadece bir eşe ve birkaç çocuğa ihtiyacım var," dedi.

Hallie başını salladı ama ne diyeceğini bilemedi. Dudaklarını birbirine sürttü. "Peki çalışmak zorunda olmadığına göre bütün gün ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ne duymayı beklediğini bilmiyordu ama "*Çok* fazla *COD*[17] *ve Madden* oynuyorum," yanıtını beklemiyordu.

Hallie güldü ama sonra neyin komik olduğunu bilmiyormuş gibi kaşlarını çattı. Gerçekten öyle demek istemiş gibiydi. "Dünyayı gezmediğin zamanlarda, değil mi?"

Nick omuz silkti. "Seyahat etmeyi pek sevmem. Tam bir ev kuşuyum."

Hallie alakasız bir şekilde başını salladı. Devam etmemesi gerektiğini biliyordu ama daha fazlasını öğrenmeliydi. "Peki bana normal bir günde ne yaptığını anlat. Mesela dokuzda uyanıyorsun ve sonra..."

Nick öğleden önce hiç uyanmadığını, bunun siyatiğine iyi gelmediğini anlattı. Uyandıktan sonra akşam yemeğine kadar

17 COD: Call of Duty. -ç.n.

bütün gün video oyunları oynuyormuş. Genelde yemeğini bir restoranda yiyormuş, sonra da eğer "libidosu yükseliyorsa" barlara gidiyormuş.

"Hiç sıkılmıyor musun?" Hallie gözlerini devirdi. "Yani, eminim sıkılmıyorsundur. Ama sanki..."

"Benim çok param var, Hallie," dedi Nick. "Eğer bu harika hayatımdan sıkılırsam -ki sıkılmayacağım- yeni bir tane alırım."

"Yeni bir hayat mı?"

"Elbette," dedi Nick, hiçbir şey umurunda değilmiş gibi omuz silkerek. Hallie onu son derece büyüleyici buldu.

"Kahvaltıda genellikle ne yersin?" diye sordu.

Adam ona tuhaf bir bakış attı. "Apple Jacks."[18]

"Kendin mi hazırlıyorsun yoksa bir hizmetçin var mı?"

"Aşçı hazırlıyor," dedi.

"Kristal kadehte mi yoksa normal kadehte mi?"

"Normal kâsede."

Zil çaldı ve adam hiç acelesi yokmuş gibi yavaşça ayağa kalktı. Çünkü acelesi yoktu, dünya kadar zamanı vardı. *Büyüleyici.* "Seninle tanışmak çok güzeldi, Nick," dedi Hallie.

Nick onu başıyla onayladı. "Seninle de, Hallie."

"Hazır mısın?"

Hallie sağına döndü, Jack oradaydı ve kaşlarını kaldırmış ona bakıyordu. "Şimdi gitmeliyiz, yoksa..."

Hallie onu kolundan tuttu ve kapıya doğru yürümeye başladı. "Hadi buradan gidelim."

---

18 Mısır gevreği markası. -ç.n.

"Adam yalan söylüyordu."

"Hiç sanmıyorum." Hallie birasını aldı. "Arabalardan, evlerden ya da kadınların ilgisini çekecek kibirli şeylerden bahsetmedi; kelimenin tam anlamıyla çalışmadığını çünkü çalışmak zorunda olmadığını söyledi."

"Bahse girerim onu bir Kia ile giderken görürüz," dedi Jack. "Tamponuna bir şeyler yapıştırılmış halde."

Hallie birasının kalanını içti. "Bahse girerim tamponu bantlanmış ve bagajında bir yığın elmas olan bir Kia ile uzaklaştığını görürüz," dedi.

Jack ona bir bakış attı. "Elmaslar, dedi kız."

"Elmaslar." Jack'e sırıttı ve harika vakit geçirdiğini fark edince şoke oldu. Gecenin garip bir fiyaskoyla sonuçlanacağını düşünmüştü ama buluşma salonundan ayrılıp Taco Hut'ta açık havada bir masa kaptıklarından beri gerçekten eğleniyordu.

"Buyurun." Garson, Hallie'nin taco sepetini bıraktı ve "Sizin için alt tarafı peynirli iki tavuk taco," dedi.

Jack, Hallie'ye baktı ve sanki saçmalıyormuş gibi başını yavaşça salladı.

"Sizin için de dört tane biftekli taco."

Garson uzaklaşır uzaklaşmaz Jack, "Ciddi misin, Piper? Altında peynir mi var?" dedi.

Hallie omuz silkti ve tacolarından birini aldı. "Marulun üstünde olursa erimez, soğuk ve sert peynirin ne anlamı var ki?"

Jack, Hallie'ye uzun uzun baktıktan sonra, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

Muhteşem bir geceydi, şehir merkezindeki sokaklar hareketliydi ve Hallie de hızlıca içtiği iki biranın etkisindeydi. Jack adaylarıyla yaptığı konuşmaları en ince detayına kadar anlatırken çılgınca eğleniyordu ve Hallie ona televizyondan nefret eden adamdan bahsettiğinde başını arkaya atıp kahkahalar atmıştı.

"Yani hızlı buluşma berbat bir şey." Jack son buzlu tekilasını da içti ve bardağı dramatik bir şekilde masaya koydu. "Bunu bir daha asla yapmayalım."

"Anlaştık."

"Bir tane daha ister misin?" diye sordu.

Hallie başını iki yana salladı. "Hayır, teşekkürler. Bu çakırkeyiflikten kurtulmak için Starbucks'ta bir saat kamp kurmam gerekecek."

"İçler acısı. Crown içen arkadaşıma ne oldu?"

"Kendini bir yabancının otel odasında bulunca dibe vurdu."

"Vay be." Jack gücenmiş gibiydi. "Beni dibe vurma ânın olarak mı görüyorsun?"

"Hayır," dedi Hallie gülerek, "ama o olayı dibe vuruşum gibi görüyorum."

"Şey," dedi Jack eğleniyormuş gibi, "senin dibe vurmak dediğin şeyin harika bir zaman olduğunu sanmıştım."

Hallie durumun saçmalığına güldü. Jack'le birlikte olmak Ben'le birlikte olmaktan çok farklıydı; çok mesafeliydi. Gerçi Jack Marshall'ı çok az tanıdığı için ikisini karşılaştırması bile saçmaydı.

"Tamam. Jack." Hallie boğazını temizledi ve doğrudan onun şeytani gözlerinin içine baktı. "Seni sadece dibe vurduğum gece

ve flört uygulaması bağlamında tanıyorum. Ama birbirimizi gerçekten *tanımıyoruz*, değil mi? Buralı mısın? Kaç kardeşin var? Peyzaj mimarı ne iş yapar?"

"Belli ki hızlı buluşma sorularına takılıp kalmışsın," dedi Jack. "Evet, burada büyüdüm. Olivia adında bir kız kardeşim -dibe vurduğumuz gecenin geliniydi- ve Will adında bir abim var. Ayrıca bir yengem, en iyi arkadaşım olan bir eniştem ve iki yeğenim var."

"Ve işin..." Hallie bahçe düzenlemesi yapan birini hayal ediyordu ama bunun doğru olmadığını biliyordu.

"Hımm," dedi Jack masanın ortasından bir pipet alıp açarak. "En basit tanımıyla, dış mekânlar tasarlıyorum. Peki ya sen? Vergi muhasebecisi olmak göründüğü kadar heyecan verici mi?"

"Biliyorum, filmlerde bir insanın ne kadar sıkıcı olduğunu göstermek için kullanılan bir meslek aslında." Hallie güldü. "Seyircinin randevunuzun ne kadar kötü olduğunu bilmesini mi istiyorsunuz? Sadece vergi muhasebecisi olduğunuzu söyleyin ve gereken tüm tanımlama bu olsun. Ama benim için sıkıcı değil. Sıkıcı ama sayılar ve uzlaşma konusunda çok tatmin edici bir şey var."

Hallie, Jack'in lisede arkadaşlarıyla yaptığı gibi şeffaf pipeti rulo gibi sarmaya başlamasını izledi. "Sanırım bu gerçekten..." dedi Jack.

"Havalı deme. Havalı değil. İşimi seviyorum ama hiçbir şekilde havalı değil."

Pipeti Hallie'ye uzatıp, vurmasını işaret ederken hafifçe güldü. "Tamam, çok ezikçe."

"Yavaşla," Hallie pipete hafifçe vurdu ve çıkan sese güldü. "Bahsettiğin şey benim kariyerim."

"Benden ne istiyorsun, Hal?" Çatlamış pipeti masanın üzerine bıraktı. "Seni memnun etmek çok mu zor?"

Hallie sandalyesinde arkasına yaslandı ve bacaklarını önüne doğru uzattı. Çok güzel bir yaz gecesiydi ve evde pijamalarıyla oturmak yerine dışarıda bunun tadını çıkardığı için mutluydu.

"Ne zamandır bekârsın, MB?"

Hallie, Jack'e baktı; o da son derece rahat görünüyordu, aynı şekilde arkasına yaslanmış, dostça bir merakla ve yargılamadan Hallie'ye bakıyordu.

"Hımm..." Telefonundaki tarihe baktı. "Bir yıldır...?"

"Vay be." Jack, sanki bir yıldır ilişkisi olmadığını değil de bir lama olduğunu itiraf etmiş gibi baktı Hallie'ye. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Neden bu kadar şaşırdın?"

Nedenini biliyordu. Bu adamın cebinde bir aydan kısa bir süre önce bir yüzük vardı ve şimdiden kendi hayatına geri dönmüştü, belli ki her şey ilişkilerle ilgiliydi.

"Şaşırmadım," dedi Jack, kaşlarının arasında küçük bir kırışıklıkla ona bakarak. "Ama sen yirmili yaşlarında bir *kış* geçirdiğini söylediğinde, yeni bir ayrılık yaşadığını sanmıştım."

"Ah." Bu dediği mantıklıydı.

"Yani... bu süre içinde yine de birileriyle randevuya çıktın, değil mi?"

Hallie boğazını temizledi. "Flört uygulamasına girmeden önce mi?"

Jack ona *hadi canım* der gibi baktı.

"Hımm, o zaman hayır."

"Aman Tanrım, MB, aklımı başımdan alıyorsun," dedi, bir insanın hayatını bu kadar uzun süre flört etmeden yaşayabileceğini hiç düşünmediği belliydi.

"O kadar da uzun değil, biliyorsun," dedi Hallie. "Sadece hazır olmadığım bir şey için acele etmek istemedim."

"Aslında mantıklı," dedi Jack, bunu söylerken ciddiydi.

"Yirmili yaşlarımın *kışıydı*." Geçen yılki düşüncelerini ve hedeflerini anlatmaya başladı. Jack sormadığı halde, Hallie yaptıklarını savunmak zorunda hissediyordu.

"Yani dangalak eski sevgilin kalbini kırdığı için önümüzdeki yılı mutsuz geçireceğini mi düşündün?"

"Aman Tanrım, asıl noktayı kasten kaçırıyorsun. O boktan zamanı daha fazla para biriktirmek ve kendimi geliştirmek için kullandım, böylece bahar geldiğinde dünyaya meydan okumaya hazır olacaktım."

Jack kaşlarını çattı. "Yani senin *baharın* mı?"

Hallie başını eğip gözlerini kıstı. "Sanırım, olabilir."

Daha sonra arabalarına doğru yürümeye karar verdiler. Hallie ona Ruthie'den bahsetti ve Jack birisinin bu kadar eşsiz olabileceğine inanmadı, sonra da Hallie ona yeni dairesinden bahsetti. Nerede olduğunu söylediğinde, Jack gece dışarısı nasıl oluyor diye kontrol etmek ve mahallenin berbat olmadığından emin olabilmek için oraya kadar yürümeyi önerdi.

Jack, yolda yürürken Carson binasını göstererek, "Burası benim eski apartmanım," dedi.

"Gerçekten mi?" Hallie, Omaha'da tarihî bir anıt gibi duran yüksek apartmana baktı. "Lüks görünüyor."

"Ev arkadaşım tonla para kazanıyordu ve evine taşınmama izin vermişti. Ayrıca benden neredeyse hiç kira almıyordu, yani aslında bir beleşçiydim."

"Hep bu apartmanın içini görmek istemişimdir. Her Noel'de ışıklandırırlardı ve hep yakından nasıl göründüğünü merak ederdim."

"İçeri girmek ister misin?"

"Ne?"

"Hadi gel." Jack, elinden tutup onu girişe doğru çekti.

"Jack..."

"Sadece sus ve gel." Kapının yanındaki tuş takımına doğru yürüdü ve bir düğmeye bastı.

Bir saniye sonra hoparlörden bir ses geldi. "Evet?"

"Olivia, ben Jack. Hallie'ye evini gösterebilir miyim?"

"Hallie kim?" diye sordu kadın, yani Olivia.

"Jack, hadi ama," diye fısıldadı Hallie, kendini birdenbire aptal gibi hissetmişti.

"Düğündeki barmaid," dedi Jack.

"Ne, randevu arkadaşın mı?" diye sordu Olivia şaşırarak.

"Bingo."

"Yukarı gelin."

Kapı zil sesiyle açılırken Hallie Jack'e yan gözle baktı. "Kim bu kız ve beni nereden tanıyor? Çok mu takıntılı biri?"

Jack onu hafifçe itti. "O benim kız kardeşim Olivia, bana uygulamayı kullandırtan kişi. Seni tanımasının sebebi de bu."

"Yani kız kardeşin..."

"Eski ev arkadaşım ve en iyi arkadaşımla evli. Onların düğünündeydin."

"Ah, kardeşin gelindi." Hallie onu apartmanın içine kadar takip etti ve yirminci yüzyılın başlarından kalma yapı, hayal kırıklığına uğratmadı. Her şey titizlikle tasarlanmış ve korunmuştu, bu yüzden geçmişten gelen süslü bir apartmana adım atmak gibiydi.

Jack kız kardeşinin kapısını çaldıktan sonra duvara yaslanarak, "Bu apartmanı özledim," dedi. "Çok sessizdir."

Birkaç saniye sonra kapı açıldı ve Hallie'nin görür görmez hatırladığı Olivia sıcak bir şekilde gülümsedi. "Merhaba. Kardeşimin sevgilisinin, yüzüne şarap fırlatmadığı bir zamanda seni görmek çok güzel."

Hallie de ona gülümsedi. "Değil mi?"

"Col nerede?" diye sordu Jack, Olivia kapıyı açık tutarken Hallie'yi içeri soktu.

"Colin," diye bağırdı Olivia, "küçük oyun arkadaşın burada."

Bir kapı açıldı, ofise benzeyen bir oda göründü ve içeriden bir adam çıktı. Hallie adamı düğünden hatırlıyordu çünkü büyük ihtimalle o güne kadar gördüğü en çekici adamdı. Adam, Jack'i görünce sırıttı.

"Maç için mi geldin?" Salona doğru yürüdü ve kumandayı eline aldı. "Maçın bitmesine üç dakika kaldı."

"Maçı kaçırdım," dedi Jack.

"Bu arada bu Hallie," dedi Olivia, topallayarak odaya girerken. "Hallie, bu da benim kocam Colin."

Odanın diğer ucundaki Colin gülümsedi. "Düğün barmaidi. Seninle resmî olarak tanıştığıma memnun oldum."

İkisinin de onun varlığından haberdar olması Hallie'nin tuhafına gitmişti ama Jack, "Vanessa'yla beni ayırdığın için tüm ailem seni bir kahraman olarak görüyor," dedi.

"*Ben* hiçbir şey yapmadım," dedi Hallie.

"Çaktırma." Olivia güldü. "Sen bir efsanesin."

Jack ona evi gezdirme fırsatı bulamadan, Olivia kolunu Hallie'ninkine doladı. "Sohbet etmek için balkona çıkıyoruz. Bizi rahatsız etmeyin."

Jack

"Hallie'yi soru yağmuruna mı tutacak?" diye sordu Jack, Olivia'nın sürgülü kapıyı arkalarından kapatmasını izleyerek.

"O *senin* kardeşin, sence?"

Jack pencereden kızlara baktı. "Belki de oraya gitmeliyim."

"Yine de umurunda olur mu?" Colin şişesini masaya koydu ve son şişeyi de açtı. "Yani, eğer sadece bir arkadaşsa, meraklı Liv'in etrafı kurcalaması kimin umurunda?" dedi.

"Biliyor musun?" Jack bir an Colin'e baktı. "Haklısın. Önemli değil."

"Yine de çok tatlı biri."

"Ne?"

"Senin barmaid. Hoş, değil mi?"

Jack balkonda Olivia ile sohbet eden Hallie'ye baktı.

Hayır, değildi.

Onunla kuyumcuda ilk karşılaştığında, yüzükleri gösterirken ukalalık ettiği için görünüşünü pek fark etmemişti muhtemelen ama şimdi bu gerçeğe inanmakta zorlanıyordu.

Yeşil gözleri, şehvet uyandıran ağzı, anında kahkahalara boğulması... MB çok çekiciydi. Hallie'nin o sincap desenli iç çamaşırının içindeki görüntüsünü hatırladı ve bu görüntüyü aklından hızla uzaklaştırdı. O gülünç iç çamaşırı ateşli olmamalıydı ama onun üzerinde kesinlikle öyleydi.

Lanet olsun.

Aralarındaki cinsel detayları ve geçmişi unutması ya da en azından unutmaya *çalışması* çok önemliydi. Ortaklıklarını (arkadaşlıklarını?) seviyordu ve çekimleri yüzünden kafasının karışmasını istemiyordu.

Tekrar karışmasını.

Hallie

"Ee?" Olivia bir şezlonga oturdu ve ayağını küçük masaya dayadı. "Jack bana birbirinizin daimî ekürisi olduğunuzu söyledi, doğru mu?" dedi.

"Aslında bu mükemmel bir tanımlama." Balkondaki diğer sandalyeye oturdu ve Olivia'nın onu sıkıştırmaya çalışmadığını anlayınca biraz rahatladı. "İkimiz de uygulama aracılığıyla birini bulmaya çalışıyoruz, bu yüzden dertleşiyoruz."

"Ama siz ikiniz... birbirinizle hiç ilgilenmiyor musunuz?"

"Tanrım, hayır." Hallie başını salladı. "Aramızda kesinlikle öyle bir şey yok," dedi.

"Ve birbirinizden hoşlanmadığınızı gerçekten dile getirdiniz mi?"

"Bekle, onun benden hoşlandığını falan mı düşünüyorsun?" diye sordu Hallie. "Çünkü kesinlikle hoşlanmıyor."

"Hayır, hayır," dedi Olivia. "Sana karşı dürüst olabilir miyim?"

"Elbette."

"Jack şu anda tam bir karmaşa içinde. Her zaman hayatın tadını çıkarmış, büyümüş de küçülmüş bir çocuk gibi kadınlarla cilveli ve eğlenceli ilişkiler kurmuştu. Ama geçen yıl..."

Olivia başını kapıya doğru eğerek kimsenin dışarı çıkmadığından emin oldu.

"Geçen yıl hayatı altüst oldu. Önce Colin'le birbirimize âşık olduk ve birlikte yaşamaya başladık, yani en yakın arkadaşını kaybetti. Sonra en sevdiği akrabası ve tam anlamıyla kahramanı olan Mack dayımız aniden vefat etti."

Hallie, Jack'in Mack dayısının beyzbol maçında onlarla birlikte olduğunu söylediğini hatırladı. "Ah, çok üzgünüm."

"Önemli değil. Ama Jack için hayatındaki her şey bir gecede değişmiş gibiydi. Mack dayı öldüğünde ve cenazesine sadece bizim aileden insanlar katıldığında, bu Jack'in kafasını gerçekten karıştırdı."

"Hiç arkadaşı gelmedi mi?"

"Hiç." Olivia kollarını göğsünde kavuşturdu. "Her partinin neşesi ve çapkın bir erkek olan bu adamın yalnız ölmesi inanılmazdı. Tek bir arkadaşı ya da kız arkadaşı bile -ki o kadar çok arkadaşı vardı ki- cenazesine katılma ihtiyacı hissedecek kadar ona yakın değildi. *Ne olacak ki yani,* diye düşünmüşlerdi."

"Of!" dedi Hallie.

"Of ki ne of!" diye ona katıldı Olivia. "Jack tam da o sıralar Vanessa'yla çıkmaya başladı."

"Ah."

"Ufak bir kriz geçirdiğine ve panikle Van'e yapıştığına dair bir teorim var." Olivia başını hafifçe salladı. "Tüm hayatını Mack dayı gibi olmak isteyerek; eğlenceli, partileyen dayımıza taparak geçirdi ve sonra bir anda her şeyi yanlış anladığını fark etti," dedi.

"Şimdi anlaşıldı," dedi Hallie sessizce. Bu, onun gibi birinin neden eski sevgilisi gibi korkunç biriyle birlikte olduğunu açıklıyordu. Ayrıca neden bir flört uygulamasına girip aşkı bulmaya çalıştığını da açıklıyordu.

"Bekâr ve hayatından memnunken yeni kız arkadaşının yanına taşındı. Sonra bir baktım, bir yüzük alıyor ve evlenme teklifi etmekten bahsediyor."

Hallie hâlâ Vanessa'nın o güzel, şirret yüzünü hayal edebiliyordu.

"Yalan söylemeyeceğim, kötü şekilde ayrılmaları beni çok heyecanlandırmıştı. Bu arada şarap için özür dilerim."

"Olur böyle şeyler." Hallie omuz silkti ve bu anı karşısında gülümsedi.

"O olaydan hemen sonra onu uygulamaya kaydettirdim. İyi, normal ve mihraba doğru bir yarış içinde olmayan biriyle tanışmasını umuyordum."

"Vanessa'nın tam tersi biri."

"Bingo." Olivia kollarını kavuşturdu. "Bana düğün barmaidiyle konuştuğunu söylediğinde dehşete kapıldım. Yani harika olmadığından değil de."

Hallie öksürerek güldü. "Anlıyorum."

"Ama yine çok hızlı gitmesinden endişeleniyorum," dedi Olivia. "O kadar yalnızdı ki, sırf rahat olduğu için seninle çıkmaya başlamasından endişelendim."

"Kolay lokma, değil mi?"

"Aynen öyle. Kolay lokmalar en iyileri olabilir, beni yanlış anlama ama emin olmak için tüm yemeği kontrol etmek gerekir."

Hallie başını salladı. "Bu benzetme mükemmel miydi korkunç muydu, emin olamadım."

"Tamamen korkunç," diye homurdandı Olivia. "Van'le ilişkilerini bu kadar hızlı yürütmesi çok garipti. Onu gerçekten seviyormuş gibi bile görünmüyordu; daha çok zorluyor, uyum sağlamaya çalışıyordu."

Sanırım gerçekte olduğun kişiye değil, seninle olma fikrine âşıktım, Hallie.

Evet, bu cümleye aşinaydı. Ben ve Jack aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu.

"Ama şimdi, işlerin gidişatı beni heyecanlandırıyor. Uygulamayı gerçekten deniyor ve onu cesaretlendiren *sen* varsın. Bu bir zafer."

"Benim için de öyle," dedi Hallie.

Ardından Olivia, Colin'le ilk kez bir araya geldikleri ve Jack'in Colin'in kıçını tekmelemeye çalıştığı komik bir hikâye anlatmaya başladı. İçeri geri girdiler, sonra Hallie evi turladı ve yirmi dakika sonra Jack'le birlikte dışarı çıktılar.

"Umarım kız kardeşim seni sorguya çekmemiştir," dedi Jack, sorgulayan bir bakış atarak.

"Sorgulamadı. Harika birine benziyor. Yine de... Sana bir şey sormak zorundayım ve cevabından oldukça korkuyorum."

"Eyvah."

"Ditka'ya bakış açın ve az önce tanık olduğumuz maçın uzatmalarına verdiğin tepki, senin bir Bears taraftarı olduğun konusunda beni ciddi şekilde korkutuyor. Öyle olmadığını söyle, dostum."

Yeni evine doğru yürürken Amerikan futbolu üzerine tartıştılar ve Hallie onun sadece Bears taraftarı değil, aynı zamanda Bulls taraftarı da olduğunu öğrenince hayal kırıklığına uğradı. Pek çok aptallığı kabul edebilirdi ama Chicago Bulls?

Hadi ama.

Neyse ki ikisi de Liverpool taraftarıydı, bu yüzden bazı ortak noktalar bulduklarını düşündü. Evinin dışında, balkonunun olduğu yeri işaret etti ve Jack de karanlıktaki sayısız evin arasında onunkini görebiliyormuş gibi yaptı.

Hallie, Jack'in evi göremediğini biliyordu ama birlikte hayal kuracak birinin olması güzeldi.

Jack: Günaydın, benim küçük muhasebecim.

Hallie mesajı okurken gerinip inledi. Bildirimlerini sessize almayı unuttuğu için bu mesaj onu uyandırmıştı.

Hallie: Pazar saat sabahın 5.30'u. Kapa çeneni.

Jack: Sana iyi günler dileyen ilk kişi olmak istedim.

Hallie: Teşekkürler, pislik.

Jack: Cık cık! Ayrıca, bugün uygulamayı ziyaret edip bir sonraki randevunu aradığından emin ol.

Hallie randevu eşleşmelerini hayal edince başını salladı, yan taraftaki lambayı açıp yanıt yazdı:

Hallie: Kulağa korkunç geliyor.

Jack: Sen gidersen ben de giderim. Bunu birlikte yapalım, Piper. Bay Doğru, seni dünyadaki herkesten daha çok seven adam; dışarıda bir yerde, sadece küçük parmağının onu doğru şekilde kaydırmasını bekliyor.

Hallie: İğrenç. Başka bir randevuya gitmemin tek yolu, sonrasında Taco Hut yiyebilmem.

Jack: Aslında harika bir fikir. Hızlı buluşma mekânının çevresinde randevular planlayalım ve eğer fiyasko olursa sonrasında taco yeriz. Altta peynir olacak, tabii ki.

Hallie: Tabii ki. ☺ Tamam, bu neden kulağa iyi bir fikir gibi geliyor? Aslında berbat olmasının bir nedeni olduğuna eminim ama gözümden kaçıyor.

Jack: Hayır, gayet dâhice. Bugün birileriyle iletişim kur ve eğer bir randevu söz konusu olursa bana mesaj at, ona göre plan yapalım.

Hallie: Tamam.

Jack: Aferin kızıma.

Hallie: Neden bu kadar erken uyandın?

Jack: İşten önce koşmayı severim.

Hallie: Ben de. Ama bugün PAZAR. Neden pazar günü çalışıyorsun?

Jack: Çünkü yapacak işlerim var.

Hallie: Ayrıca lütfen bana o kısacık koşu şortlarından giymediğini söyle.

Jack: Beni ve tatlı kalçalarımı hayal etmeye çalışmayı bırak, seni sapık.

Hallie: Kesinlikle BÖYLE BİR ŞEYİ hayal etmiyorum.

Jack: Bekle, fotoğraf mı istiyordun? Onu mu ima ediyordun?

Hallie: Lütfen seni engellemek zorunda bırakma beni.

Jack: İyi günler, MB.

Hallie yataktan kalktı ve artık uyanık olduğu için koşuya çıktı. Tüm bu süre boyunca, eve döndüğünde Ruthie'ye söyleyeceklerini prova etti. *Seninle yaşamayı seviyorum ama artık bir yetişkin gibi kendi evime çıkma zamanımın geldiğini düşünüyorum. Ama her zaman takılabiliriz.*

Ama Ruthie o gün eve hiç gelmedi. Sabah on gibi, *Amerika'ya dönemeyecek kadar çok eğleniyorum, haftaya döneceğim,* diye mesaj attı ve Hallie ev arkadaşının yurt dışında olduğunu öğrenince pek şaşırmadı.

Koşu sonrası duş aldıktan ve hızlı bir Starbucks ziyaretinden sonra kanepeye yerleşti ve uygulamada adayları kaydırmaya başladı. Biraz zaman aldı ama profilini kaydırmak için yeterince iyi görünen bir adam buldu ve mesajlaşmaya başladı.

Komik ve hoş birine benziyordu. Bu yüzden, adam çarşamba günü işten sonra akşam yemeği yemek ve bir şeyler içmek için buluşmak isteyip istemediğini sorduğunda, Hallie Jack'i aradı.

Jack bir kez çaldıktan sonra telefona yanıt verdi. Ama telefonu, "Ben Jack," diye açtığı için Hallie onun işte olup olmadığını merak etti.

"Selam, ben Hallie. N'aber?"

"Mesaj atmak yerine beni aradığına inanamıyorum, moruk," dediğinde, Hallie onun güldüğünü anladı.

"Bir saniyen var mı?"

"Elbette," dedi Jack.

Hallie onun nerede olduğunu -evde mi ofiste mi?- anlamadı. "Hâlâ çalışıyor musun?" diye sordu.

"Evet ama birazdan bırakacağım."

"Tamam, az önce uygulamadan bir adam bana randevuya çıkmayı teklifi etti. Çarşamba akşamı saat altı buçukta çıkabileceğin potansiyel bir randevun var mı?"

"Kimmiş o adam?"

"Adı Stephen, avlanmıyor ya da balık bile tutmuyormuş. Diş doktoruymuş. Koşmayı, Netflix'te takılmayı ve hırpalanmayı seviyormuş."

"Vay canına, diş doktoru mu? Bu bonus puanlı bir randevu."

"Değil mi? Yine de muhtemelen bütün gün dişimdeki plağı kontrol etmesinden endişeleneceğim."

"*Diş plağı ve göğüsler...* Bahse girerim Stephen'in sloganı budur."

"Domuzsun."

"Sakin ol. Bu Stephen'in sloganı, benim değil."

"Çarşamba günü çıkabileceğin olası bir randevun var mı?" diye sordu Hallie gülerek.

"Aslında iki tane var."

"Seni adi herif!" Hallie telefona doğru bağırdı. "Dün geceden beri, randevu ayarlayabilecek kadar potansiyel bağlantıya sahip iki kızla mı sohbet ettin?"

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," dedi Jack, "hızlı buluşma olayından önce, dün biriyle konuşmaya başlamıştım."

Bu Hallie'nin duraksamasına neden oldu. Ondan her şeyi anlatmasını beklemek için hiçbir nedeni yoktu ama kendini biraz... garip hissetti. "Yani, çarşamba..."

"Olur."

Telefonu kapattıktan sonra flört uygulamasına geri dönüp diş doktoruyla randevu ayarladı. Stephen'in, yeğeninin minikler ligi futbol takımına koçluk yapması gerektiği için sohbeti bitirdiklerinde, Hallie -yumurtalıkları patlıyordu-[19] randevu için şaşırtıcı derecede heyecanlıydı.

Stephen umut verici görünüyordu.

Hiçbir şey yolunda gitmezse en azından taco yiyecekti.

19 Argoda bir şeye karşı aşırı heyecanlı olmak. -ç.n.

Jack

Jack telefonu kulağına götürmeden önce arayanın ismine baktı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," dedi Olivia, sesi şaşırmış gibi çıkmıştı. "Neden sordun?"

"Çünkü biz telefonda konuşmayız. Bu çok garip."

"Evet ama çok sıkıldım. Ayağım kırıklarla dolu, unuttun mu?"

"Ah, evet, doğru," dedi Jack, telefona cevap verme kararından pişmanlık duyarak. İşini bitirip eve gitmeye çalışıyordu ve Olivia'nın can sıkıntısının onu sadece yavaşlatacağını biliyordu. Yine de, "Bu arada küçük yumrular nasıl?" diye sordu.

"Daha az şişikler," dedi. "Ve daha az morlar."

"İğrenç."

"Değil mi?"

"Dinle, Liv, burada işleri toparlamaya çalışıyorum. Gerçekten bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Kabasın," dedi alçak sesle. "Sadece Hallie'den gerçekten hoşlandığımı söylemek istedim. Hepsi bu," diye ekledi.

"Şey... peki?" dedi Jack. "Ben de. Ne demek istiyorsun?"

"Hiçbir şey. Sadece seni bir randevu bulmaya zorlamak için yanında olmasına gerçekten sevindim."

"Tanrı aşkına Liv, neden aşk hayatıma bu kadar kafayı taktın?"

"Çünkü senin üzgün olmandan endişeleniyorum," dedi. "Seni önemsediğim için beni dava et istersen."

"O gece Billy'de kafam iyiydi. Lütfen, Tanrı aşkına, söylediklerimi unutur musun?"

"Çok üzgün ve yalnız görünüyordun, Jack."

"Harikaydım, yalnız değildim."

Ne zaman bu konuyu açsa kendini zavallı bir pislik gibi hissediyordu çünkü son birkaç yıldır garip bir duygusal evreden

geçiyordu. Dostları, iş arkadaşları, ailesi vardı -hayatı insanlarla doluydu- ama yine de kendini çok yalnız hissediyordu.

Onlarla birlikteyken bile.

Kahretsin, bu yalnızlığın gerçek tanımı, değil mi?

"İyi, yalnız değildin." Olivia'nın sesi hiç ikna olmamış gibiydi. "Sadece uygulamayı ciddiye alacağına ve berbat olsa bile denemeye devam edeceğine söz ver."

"Hayatımdan uzak duracağına söz verirsen denerim."

"Anlaştık."

Hallie

Hallie koltuktan kalkmaya fırsat bulamadan telefonu çalmaya başladı.

"Alo?"

"Selam, şey, Hallie ile mi görüşüyorum?"

"Evet..."

"Ah, güzel. Ben Commons'taki kiralama ofisinden Lydia. Ofisimizde bir yanlış anlaşılma olmuş, eğer erken taşınmak isterseniz kiralayacağınız daire temizlendi ve hazır."

"Ah." Hallie bunu *beklemiyordu.* "Ne kadar ödeyeceğim?"

"Mesele de bu." Kiralama görevlisi sesini alçaltarak, "Evrak işlerini karıştırmışım," dedi. "Eğer şimdi taşınmak isterseniz de aynı fiyat olacak. Kira ayın ilk günü, kontratınızda belirtilen tutar üzerinden ödenecek."

"Yani şimdi taşınıp birkaç haftayı bedavaya getirebilir miyim?" Buna inanamıyordu. Hallie'nin kötü şansı yoktu ama özellikle *iyi* şansı da hiç olmamıştı.

"*Eğer* ben çalışırken gelebilirseniz."

Hallie birden çığlık atacak kadar heyecanlanmıştı. "Bugün kaça kadar çalışıyorsunuz?"

"Dörde kadar."

"Tanrım, hemen geliyorum."

Hallie arabasına koştu, radyoyu açtı ve şehir merkezine uçtu. Bu şaşırtıcı olay karşısında heyecandan yerinde duramıyordu.

Daha önce hiç yalnız yaşamamıştı, özellikle de havalı (küçük de olsa) bir dairede. Erkenden taşınmak için sabırsızlanıyordu.

Belki de, diye düşündü otoyoldan çıkıp rampayı takip ederken, Ruthie gelmeden önce tüm eşyalarını taşıyabilirdi. (Salondaki mobilyaların hepsi Ruthie'ye aitti, bu yüzden aptalca bir hareket olmayacaktı.) Böylece odasında sessizce toparlanmaya çalışmak gibi garip bir derdi olmayacaktı ve Ruthie bu habere kötü tepki verirse Hallie bir daha dönmemek üzere gidebilirdi.

Ofise girdiği sırada telefonu titredi.

Jack: İki kadınımdan birini kaybettim bile.

Bu Hallie'yi gülümsetti.

Hallie: Ne yaptın?

Jack: Ona orangutanlardan hoşlanmadığımı söyledim.

Hallie: Birincisi, bu doğru mu? İkincisi, bu onu üzdü mü?

Jack: Bunun bir karakter kusuru olduğunu biliyorum ama maymun benzeri tüm yaratıklardan korkarım; hep korkmuşumdur. Oprah'da yüzü bir maymun tarafından parçalanan bir kadın görmüştüm ve bir daha asla eskisi gibi olamadım. Bu yüzden, ziyaret etmek istediği bir orangutan koruma alanından bahsetmeye başladığında, "Oraya gitmektense ölmeyi tercih ederim..." benzeri bir şey söylemiş olabilirim.

Hallie: Sen bir canavarsın. Sevimli bir orangutan gördüğünde kelimenin tam anlamıyla ağlayan iyi bir arkadaşım var çünkü onları çok seviyor. AMA senin yorumun kadını bu kadar mı kızdırdı?

Jack: Yorumum onu ÇOK kızdırdı. Orangutanlar hakkında atıp tuttu, ki bunu hak etmiştim, sonra da katlanılmaz erkekler hakkında atıp tuttu, ki bunun belden aşağı bir vuruş olduğunu düşündüm.

Hallie: Bu hikâye beni neden güldürüyor?

Jack: Çünkü sen bir pisliksin. Şu anda ne yapıyorsun?

Hallie: Yeni evime geldim. Erken taşınmama izin veriyorlar!!!

Jack: Peki ya Ruthie?

Hallie güldü ve ön camdan dışarı baktı. Ruthie'nin adını hatırlaması komikti.

Hallie: Bir hafta daha gelmeyecekmiş.

Jack: Yani öylece gidecek misin?

Hallie: Hayır, ama artık eşyalarımı taşıyabilirim. Salondaki tüm eşya ona ait, o yüzden fark etmeyecek bile. Çünkü yatak odamın kapısı hep kapalıdır.

Jack: Taşınmak için yardım istersen haber ver.

Hallie: Ciddi misin?

Jack: Ben iyi bir adamım.

Hallie: Öyle misin?

Jack: Bazen. Ve yakınlarda oturuyorum.

Hallie: O zaman evet. Yardım istiyorum. Lütfen, lütfen yardım et.

Jack: Ne zaman?

Hallie: Şimdi anahtarları alıyorum, sanırım bugün ne zaman vaktin olursa harika olur. Kamyonetin yok, değil mi?

Jack: Aslında var.

Hallie: Kes şunu.

Jack: Kesmeyeceğim.

Hallie: Kamyoncu birine benzemiyorsun.

Jack: Bana korkak mı diyorsun?

Hallie: Bence kamyon kullanan çoğu erkek bunu erkeksi olduğunu kanıtlamak için yapar. Sen bana Prius kullanacak kadar erkekliğine güvenen biri gibi geldin.

Jack: Yani bana korkak diyorsun.

Hallie: Sen bir aptalsın.

Jack: Daha iyi, teşekkürler. İşin bitince beni ara ve bir plan yapalım.

Planın "yap gitsin" gibi bir şey olduğu ortaya çıktı. Hallie anahtarları alıp yeni evine koştuktan, Jack'i aradıktan ve etrafta manyak gibi dans ettikten sonra, şimdi oturduğu eve gitti ve eşyalarını topladı.

Jack bir saat sonra gelip işe koyuldu, yatak takımını, şifonyeri, komodini ve masayı Rock gibi kapıdan dışarı taşıdı. Hallie de yardım etti ama onun eşit bir "taşımacıdan" çok bir gözcü gibi olduğunu ikisi de biliyordu.

Bu arada, Jack gündelik kıyafetler içinde çok iyi görünüyordu. Hallie şimdiye kadar onu sadece smokinle, çıplak ve daha güzel randevu gecesi kıyafetleriyle görmüştü ama o gün üzerinde solmuş eski bir kot pantolon ve bebek yumuşaklığında görünecek kadar yıpranmış bir Cubs tişörtü vardı. Erkeklerle bira içmek ya da tadilat malzemeleri dükkânından iki-dörtlük bir şeyler almak için bir reklamda oynayacak türden bir adama benziyordu.

Jack'in kamyonetinin kasası dolduğunda ve Hallie'nin odası boşaltıldığında, Hallie arabasıyla onu şehir merkezine kadar takip etti. Sadece birkaç saat önce o gün için hiçbir planı olmadığı ve şimdi yeni dairesine taşındığı için biraz şoka girmişti ama iyi hissediyordu.

Bu onun *baharıydı.*

"Çok yanılıyorsun," dedi Jack başını sallayarak. "Kız, akrabalarıyla birlikte Pemberley'e geldiğinde adamın yüzündeki ifade tam olarak buydu işte. Adamın tek kelime etmesine bile gerek yoktu. Âşık bir aptal gibi gülümsüyordu."

İkisi Hallie'nin yeni evinin zemininde (henüz bir koltuğu yoktu) yüzüstü uzanmış, *Gurur ve Önyargı*'nın sonunu izliyorlardı. Her şeyi taşıdıktan sonra bira ve pizza sipariş edip film izlemeye karar vermişlerdi çünkü ikisinin de başka bir işi yoktu.

Matthew Macfadyen'in tatlı gülümsemesini hayal ederek, "Onun yüzüne bayılıyorum," diye itiraf etti Hallie. "Ama yağmurda öpüşmek üzere oldukları an en güzel an."

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyorum," dedi Jack, yüzünü ona çevirmek için yan yatarak. "Birbirlerinden uzaklaştıklarında çok yıkıcı oluyor."

"Seni tanımasam -ki tanıyorum, merak etme- senin umutsuz bir romantik olduğunu düşünürdüm." Hallie sırıttı ve sadece ona baktı; Jack Marshall tam bir soru işaretiydi. "Peki, romantik olmayan kişi, bu filmi kaç kez izledin?"

"En az beş kez ama bunun tek nedeni Livvie'nin bu filmi sevmesi ve evdeki en yüksek sesle mızmızlanan kişi olmasıydı. Televizyonun kontrolü genellikle onda olurdu."

"Sen çok karmaşık bir adamsın, Marshall," dedi Hallie ona gülümseyerek.

"Ah, biliyorum," diye cevap verdi Jack ve mavi gözleriyle Hallie'nin yüzünü inceledi.

O an zaman durdu ve aralarında bir şey oldu. Sanki geçmişlerinin anısı -birlikte geçirdikleri gecenin varlığı- birdenbire ateşlendi ve Hallie bunun oldukça farkındaydı.

"Bir biraya daha ihtiyacım var," dedi ayağa kalkıp, birden huzursuz hissetmesine rağmen gülümsemeye çalıştı. "Bir şey istiyor musun?"

"Hayır, aslında gitmem gerek," dedi Jack boğazını temizleyerek, bira şişesini alıp ayağa kalktı.

"Şey, taşınmama yardım ettiğin için teşekkür ederim." Hallie mutfağa girdi, pizza kutusunu açtı ve soğuk bir dilim aldı. "Yolda yemek için bir dilim ister misin?"

"Yok," dedi Jack, ayakkabılarını ve ceketini giyip. "Böyle iyiyim, teşekkürler."

Jack gitti. Hallie pizza kutusunu attıktan sonra endişelenmeye başladı. Pijamasını giyerken, o bir saniyelik tuhaflığın her şeyi değiştirip değiştirmeyeceğini merak ediyordu. Böyle olmasını istemiyordu çünkü Jack'in suç ortağı olmasından gerçekten hoşlanıyordu.

Telefonu titredi. Mesajın, annesinden geldiğini görünce hayal kırıklığına uğradı.

Anne: Son elbise provana gittin mi?

Evet, annesi Hallie'yi hâlâ on yaşında sanıyordu.

Hallie: Evet.

Anne: Sence nasıldı?

Hallie: Hatırlamıyorum. İyi, sanırım?

Anne: Çok komik. Bu hafta geliyor musun?

Annesi neredeyse her çarşamba akşamı spagetti ve köfte yapardı ve Hallie genellikle ona gitmeye çalışırdı.

Ancak düğün planlaması çılgın bir tempoya ulaştığından, son bir aydır bundan kaçınıyordu. Annesi ve kız kardeşinin konuşabildiği tek şey düğündü, ki Hallie bunu çok iyi anlıyordu ama yanında artı bir kişi getirmediği için onlara yardım etmeye fazladan bir kişi olmaması ayrı bir mesele oluyordu.

Ayrıca Ben sağdıçtı, bunun Hallie için ne kadar garip olabileceğini tartışıyorlardı.

Evet, kız kardeşi, Hallie'nin kalbini paramparça eden adamın en yakın arkadaşıyla evleniyordu.

Sanki tüm bu senaryo onun başına gelebilecek en kötü şeymiş gibi bu konuyu tartışırken genellikle seslerini alçaltırlardı. Hallie de bir aile üyesini sakatlamaktansa köfte yememenin daha iyi olduğuna karar vermişti.

Hallie: Çarşamba günü planlarım var ama perşembe günü seninle Dancing Centerfolds'u[20] izlemek için uğrayacağım.

Anne: Umarım Darla elenir. Cha-cha dansı çok kötüydü.

Hallie: Ama Delvin'in samba dansı daha da kötüydü.

20 Bir dans programı. -ç.n.

Anne: Yine de poposu idare ederdi.

Hallie balkona çıktı ve eylül ayının serin havasında derin bir nefes aldı. Gördüğü manzara karşısında heyecanlandı. Şehir önüne serilmiş, altında parlıyordu. Banliyöye geri dönmek isteyeceğini hiç sanmıyordu.

Şehir merkezinin karmaşasını seviyordu ve yalnız yaşamanın getirdiği yetişkinliği de seviyordu.

Telefonu tekrar titredi, bu sefer Jack'ti.

Jack: Hey, MB, iyi miyiz?

Hallie: Ben iyiyim. Süperim.

Jack: Gerçekten, salonunda yerde uzanırken yaşadığımız o garip an seni korkutmadı mı?

Yani sadece o hissetmemişti. Jack de hissetmişti. Yanıt yazdı:

Hallie: Evet, o da neydi?

Jack: Bence sadece iki genç, sağlıklı insanın bir anlık doğal kimyasıydı. Muhtemelen daha önce yattığımız için oldu, yani vücutlarımız birbirini tanıyor.

Hallie: Ay hayır, bunu az önce söylemedin.

Jack: O yükselme hissine kapılmak tamamen doğal. Önemli olan birbirimizden bu şekilde hoşlanmadığımızı hemen hatırlamamız, sence de öyle değil mi?

Hallie: Bu bana "You've Lost That Bonking Feeling" şarksını hatırlattı.

Balkon korkuluklarına yaslanırken bu onu güldürdü.

Hallie: Her neyse, sen de öyle olduğun sürece benim için sorun yok.

Jack: Sorun yok. Böyle bir şey hiç olmadı.

Hallie: Güzel.

Jack: Harika. Bugün diş doktoruyla konuştun mu?

Hallie: Bu sabah yeğeninin futbol takımına koçluk yapacağını söylediğinden beri hayır.

Jack: Vay canına, tam bir hormon darbesiyle başladı, değil mi?

Hallie: Evet, tam olarak öyle.

Jack: İşe yaradı mı?

Hallie: Acıtmadı.

O anda Stephen'ın yüzünü hayal edemiyordu ama Jack'inkini hayal edebiliyordu, o yüzden şunu yazdı:

Hallie: Bana randevundan bahset.

Jack: Adı Carlie, sekizinci sınıf matematik öğretmenliği yapıyor ve kızıl saçlı. Plaj voleybolu oynamayı ve hırpalanmayı seviyor.

Hallie: Sohbeti eğlenceli mi?

Jack: Henüz emin değilim.

Hallie: Sanırım çarşamba belli olacak, değil mi?

Jack: Sanırım öyle. Çarşamba görüşürüz o zaman.

Hallie: Sanırım.

"Selam, hımm, biriyle görüşecektim ama..."

"Hallie?" Garson kadının yanında Stephen belirdi, gülümseyerek Hallie'nin aradığı kişinin o olduğunu belli etmek için elini garsonun koluna koydu.

"Hey, Stephen." Vay canına. Çok hoş görünüyordu; gerçekten çok hoştu. Hâkî pantolon ve siyah kaşmir bir kazak giymişti. Kahverengi saçları gürdü ve çok bakımlı olmadan iyi bir şekilde şekillendirilmişti. Bir kitaba ihtiyacı varmış gibi görünmesine neden olan bir gözlüğü vardı.

"Sonunda seninle tanışmak çok güzel," dedi Hallie'ye en nazik gülümsemesiyle.

"Seninle de," diye karşılık verdi Hallie, etkilendiğini belli eden gülümsemesini saklayamayarak.

Stephen masalarının olduğu yeri işaret etti ve Hallie de onu takip etti. Hemen yanlarındaki masada oturan Jack'i gördüğünde neredeyse takılıp düşecekti. Jack'in gözleri onunkilere takıldı ve bu kadar yakın oturmalarına onun da en az kendisi kadar şaşırdığını belli eder gibi gözleri biraz daha büyüdü.

Hallie kendini toplardı, Stephen'a odaklanması gerektiğini hatırlayarak yerine oturdu.

"Üniversitedeyken hep burada takılırdım," dedi menüye uzanarak. "Burayı önerdiğine çok sevindim."

"Ben de," dedi Hallie. Menüyü aldı. "Diş hekimliği okulu kısmını değil ama diğer söylediğine katılıyorum," diye hızla mırıldandı. "Buraya ilk kez geliyorum."

Stephen kahkaha attı. "Anlaşıldı."

"Peki, buranın neyi güzeldir?" diye sordu Hallie, mezelere göz gezdirerek. "En sevdiğin yemek hangisiydi?"

"Mantarlı kuzu risotto," dedi Stephen. Hallie onun üniversite deneyiminin, kendi Top Ramen[21] versiyonundan çok farklı olduğunu fark etti. "Mutlaka denemelisin."

Kahretsin. Hallie yemek seçerdi. Çoğu üçüncü sınıf öğrencisinin onunkinden daha geniş bir damak zevkine sahip olduğunu bilecek kadar seçiciydi. Hamburger, çıtır tavuk ve ara sıra spagetti yerdi ama kuzu eti? *Mantarlı* risotto? Hayır, hayır teşekkürler. Ama ona fikrini sorduğuna göre, önerisini kabul etmek zorundaydı, değil mi?

"Canım hamburger istiyordu ama belki şimdi..." *Kulağa ne hoş geliyorsa onu söyle,* demesini umarak cümlesini tamamlamadı.

"Kuzu eti söyle." Stephen gülümsedi ve Hallie'den menüyü kaptı. "Pişman olmayacaksın. Bu arada sana bir kadeh Chardonnay söyledim."

"Peki." Hallie kadehine uzandı. "Teşekkür ederim. Kuzu konusunda da sana güveniyorum."

"İşte benim kızım." Boğazını temizledi, şarap kadehini kaldırdı ve "Bugün iş nasıldı? Toplantı maratonunu atlatabildin mi?" diye sordu.

Hallie ona pazartesiden beri devam eden üç aylık iş toplantılarından bahsetmişti. Ve şimdi bunu hatırlamasından

21 Top Ramen, Japon mutfağına özgü ramen (noodle'lı çorba ya da erişteli çorba) üretimi yapan bir hazır paket yemek markası. -ed.n

etkilenmişti. "Atlattım. Çok sıkıcı bilgilerle ilgileniyormuş gibi görünmenin bu kadar zor olması inanılmaz."

"Eminim öyledir."

"Eminim hastalarından bir sürü saçma sapan şey dinlemek zorunda kalıyorsundur," dedi Hallie.

"Evet ama ellerimi ağızlarına sokup susmalarını sağlayabilirim," diye espri yaptı Stephen ve bu da Hallie'yi güldürdü.

Hallie, Jack'in masasına baktı, Jack ve flörtü derin bir sohbete dalmış görünüyorlardı. Kız çok güzeldi ve çok şirin bir kırmızı elbise giymişti. Yani süper sıkıcı bir kız değilse, Jack harika bir başlangıç yapmıştı.

Hallie, Stephen'e dönüp baktı ve kendi başlangıcı hakkında da oldukça iyi hissetti.

İş hakkında konuşmaya başladılar. Stephen diş hekimi korku hikâyelerini anlatırken çok ilginç ve komikti. Hallie de kendi hikâyeleriyle araya girdi ve şaşırtıcı derecede rahat ve sakindi.

Aslında randevusunda iyi vakit geçiriyordu.

Yemekler geldi, Hallie ne kuzu eti ne de risotto yemek istedi. Ama etle başladı, kabarık küçük bebek kuzuları hayal etmezse tolere edilebilirdi. Risottoyu biraz yemiş gibi görünmesi için yemekle oynadı.

Bir yandan da *Imm, bu çok güzel* diyordu.

"Galiba ilişkilerimizi ele almalıyız. Sonuçta bu bir ilk buluşma olayı, değil mi?"

Bunun üzerine Hallie çatalını bıraktı ve içkisinden bir yudum aldı. "Hımm, tabii..."

"Boşandığımı söylemek isterim."

"Ah." Hallie ne diyeceğini bilemiyordu. Birinin boşanmış olmasıyla bir sorunu yoktu ama *boşanmayı seviyorum* gibi anlamsız bir şey de söylemek istemiyordu. Ona göre boşanmakla kendi ayrılığı arasında bir farkı yoktu, tek fark boşanan Stephen'ın resmî kıyafetlerle bir parti vermiş olması, kendisinin ise vermemiş olmasıydı.

"Sanırım genç yaşta evlendik ve çok geç olana kadar pek ortak noktamız olmadığını fark edemedik."

Hallie başıyla onayladı. "Olur böyle şeyler, "dedi.

"En kötüsü de ikizlerimize söylemekti."

"Aman Tanrım." Hallie kadehini bıraktı ve boğazını temizledi. "İkizlerin olduğunu bilmiyordum. Kaç yaşındalar?"

"Dört yaşındalar," dedi Stephen. Çocuklarını çok sevdiği belliydi, onlar hakkında konuşurken gülümsüyordu. "Gerçekten inanılmazlar."

"Bu çok eğlenceli bir yaş," dedi Hallie. Stephen'in uygulamadaki profilinde bu detayı belirtmemiş olması, Hallie'nin aklını biraz karıştırmıştı. Flört uygulamasında, çocuğu olan birini bulabileceği ihtimalini hiç düşünmemişti. Potansiyel olarak üvey anne olabilir miydi? Tanrı aşkına, o konuya girmek bile istemiyordu.

"Evet. Sonunda her şeyi ağızlarına sokmayı ve üzerimde uyuyakalmayı bıraktılar."

Hallie'nin içi eridi. Bu yakışıklı adamı, üzerinde uyuyan bebeklerle hayal ediyordu. Gerçekten de hormon darbecisiydi, değil mi?

"Vay canına, bu kadar küçük birine boşanmayı nasıl anlatırsın?" diye sordu. Kendi ebeveynleri *beni deli ediyorsun ama ölüm bizi ayırana kadar* sloganıyla yaşıyordu.

"Eski eşim ve ben onları karşımıza alıp konuştuğumuzda çok duygusaldık," dedi boğazı düğümlenerek, "ama sadece dürüst davrandık. 'Dinleyin, sizi satın alıp eve getirdiğimizde, sonsuza kadar birlikte kalmaya niyetliydik,' dedik."

Hallie gözlerini kıstı. Az önce "satın almak" mı demişti?

" 'Ama bazen bir şeylerin sonsuza kadar sürmesi mümkün olmaz. Hayatta böyle şeylerin olması gayet normal. İkinizi de çok seviyoruz ama sizi ayırmak zorundayız.' "

Stephen konuşmaya devam ederken Hallie hâlâ *satın almak* sözcüklerini duymaya devam ediyordu. Adam gözyaşlarını

tutamıyordu, belli ki çok duygusaldı ama Hallie empati kurmakta zorlanıyordu çünkü adamın ne dediğini anlayamıyordu. *Satın almak mı?!*

"Çocukları birbirinden ayırmak, ikisinin de kendi yollarına gitmesine neden olmak asla doğru değildi. Ancak bu, bir şekilde, bir ömür boyu sürecek kavgalara maruz kalmaktan daha iyi olur gibi görünüyor, değil mi?"

Hallie dudaklarını büzdü. "Yani ikizler evlatlık mı?"

Stephen suçlulukla gülümsedi. "Ben *evlatlık* demezdim, çünkü tam olarak istediğimiz türde bir çocuk aldığımızdan emin olmak istedik," dedi.

Hallie ona öylece baktı, o içinin erimesi gitmişti. Kurumuştu. Toza dönüşmüştü.

"Biliyorum, biliyorum, sahiplenmek yapılacak tek şey." Stephen içini çekti ve parmaklarını çenesinin altında birleştirdi. "Ama biz gerçekten aynı anneden labradoodle[22] istiyorduk."

Köpekler mi? Köpeklerinden mi bahsediyordu? Stephen bunun anlaşılabilir bir konu olduğunu düşünmemişti, değil mi? "Yani aslında ikiz değiller," derken Hallie kaşlarının çatılmasına engel olamadı.

Şimdi Stephen'in kaşları da çatıldı. "Hayır, öyleler."

"İkiz köpekler aslında çok nadirdir." Hallie saçmaladığının farkındaydı ama birden diş hekimine fena halde sinirlenmişti. "Sadece iki yavrusu olan bir hamilelik nadirdir."

"Ah." Stephen boğazını temizledi ama Hallie'nin sözleri karşısında kafası karışmış görünüyordu. "Yine de aynı köpekten doğan, birbirlerinin aynısı labradoodlelar."

Hallie dudaklarını birbirine bastırdı ve kendi kendine bunun önemli bir şey olmadığını söyledi. Yani adam köpeklerinden çocuklarıymış gibi bahsediyordu; bu kötü bir şey değildi, değil mi? En azından hayvanlardan nefret eden bir pislik değildi.

22 Labrador ile kaniş melezi bir köpek cinsi adı. -ç.n.

Hallie burnundan nefes aldı -*rahatla, Hal-* ve sonra şöyle dedi: "Yani ayrıldığınızda ikiniz de köpeklerden birini alıp gittiniz?"

Stephen başıyla onayladı, gözleri yine yaşlarla doldu. "Labradoodleları istememizin nedenlerinden biri çok duygusal hayvanlar olmalarıydı ama onlara bunu söylemeyi zorlaştıran da buydu, bilirsin."

Hallie anlayışlı bir şekilde başını salladı ama zorlanıyordu. "Hayal bile edemiyorum."

Empati kurmaya çalışıyordu ama Doktor Stephen yemekte kelimenin tam anlamıyla ağlıyordu çünkü kendisinin ve eski karısının köpeklerde bırakmış olabileceği duygusal tahribattan endişeleniyordu.

Hallie'nin beş dakika önce insan yavrusu olduğunu düşündüğü köpeklerden.

Stephen gözlerini sildikten ve başka bir konuya -şehrin batı yakasındaki yeni sinema salonu- geçtikten sonra, Hallie tuvalete gitmek için izin istedi. Restoranın içinden geçip tuvalete giden koridora yöneldiği sırada hayal kırıklığı içindeydi.

Çünkü köpek muhabbeti ya da belki de çocuklarla ilgili yanlış anlaşılma durumu, onda tiksinti yaratmıştı. Diş hekimine duyduğu o ilk cazibeyi kaybetmişti ve bunun asla toparlanamayacağını söyleyebilirdi.

"Dişçiyle işler nasıl gidiyor, MB?"

Hallie arkasını döndüğünde Jack'in de tuvalete doğru gittiğini gördü. Jack ona sırıtıyordu. Hallie de suç ortağının verdiği rahatlıkla yüzünde kocaman bir gülümseme oluştuğunu hissetti. "Aman Tanrım, Jack, buna inanamayacaksın."

Jack'i kolundan tuttu ve onu kadınlar tuvaletine yaklaştırdı, böylece masanın görüş alanından çıktılar. Onun o alaycı mavi gözlerinin içine bakarak saçma hikâyeyi hızlıca anlattı. "Yani, ben bir sürtük gibi mi davranıyorum? O çok hoş bir köpek sever ve ben sadece bir pislik miyim?"

Jack gözlerini kısıp bakarken, Hallie onun bu kadar uzun boylu olmasına bir kez daha şaşırdı. "Onlara gerçekten *çocuklarım* mı dedi," Jack, "yoksa sen mi öyle yorumladın?"

Hallie gözlerini kısıp sohbeti hatırlamaya çalıştı. "İlk başta onlara *ikizler* dedi, ama sonra evet, onlara kesinlikle *çocuklarım* dedi."

"Haksız değilsin, kafayı yemiş."

"*Teşekkür ederim.*" Hallie kendini biraz daha iyi hissetti. "Carlie nasıl?"

"Harika, kendisine 'kraliçe gibi davranılmasını' istediğini söylemesi dışında."

"Ee?" Jack flörtüne iyi davranacak birine benziyordu. "Bir kadına iyi davranmak bu kadar zor mu?"

"Hayır, gerçek bir kraliçe gibi." Jack yakalanmaktan korkuyormuş gibi omzunun üzerinden baktı. "Onu baş tacı edecek, hediyelere boğacak, isteklerine boyun eğecek -benim değil, onun sözleri- ve bir daha asla başka bir kadına bakmayacak bir erkek istiyor," dedi.

"Yalan söylüyorsun," dedi Hallie, sırtını duvara yaslayarak. "Kimse ilk buluşmada böyle şeyler söylemez."

"Bu benim hatamdı." Ellerini ceplerine soktu. "'Ne aradığını açıkça söyleyen bir kadına tamamen saygı duyarım' demekle hata yaptım."

"Şey." Hallie gözlerini devirdi. "Sen kaşınmışsın."

"Değil mi?"

"Stephen merak edip beni aramaya gelebilir ya da ishal olduğumu sanabilir, gitmem gerek."

"Gitmek mi istiyorsun?" diye endişeyle sordu Jack.

Hallie, yüzündeki tatlı ifadeden dolayı midesine neden kramp girdiğinden emin değildi. "Ne?"

"Randevundan erken mi ayrılmak istiyorsun, yoksa hâlâ bir şeyler hissediyor musun?"

Hallie güldü. "Köpeklerinden *ikizler* diye bahsediyor, o yüzden kesinlikle gitmek istiyorum. Ama kaba olmak istemem, Stephen iyi bir adam."

Jack erkekler tuvaletinin kapısına doğru bir adım attı. "Anlaşıldı. Taco yemek istediğinde üç kez göz kırp yeter."

Hallie kıkırdadı ve pis bir şekilde üç kez göz kırptı.

İkisi de kendi tuvalet kabinlerine girmeden önce Jack başıyla onu onayladı. Hallie masaya döndüğünde Stephen telefonunda geziniyordu.

"Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm," dedi Hallie kendini suçlu hissederek, "ama annem mesaj attı, büyük bir meseleydi."

"Ah, her şey yolunda mı?"

Stephen gerçekten endişeli görünüyordu. Bu durumdan etkilenmesi, Hallie'nin biraz canını sıkmıştı. Çünkü çekici, başarılı ve arkadaş canlısıydı; pek çok insan için mükemmel bir avdı. Hallie için de mükemmel bir av olmalıydı ama hayır, köpeklerini çok fazla önemsemek zorunda kalırdı.

Ki bunu yapabileceğinden emin değildi.

Hallie bir canavar mıydı?

"Ah, sorun yok, annem sadece..."

Garson masaya geldi. "Affedersiniz, siz Hallie Piper mısınız?" diye sordu.

"Evet?" Hallie önce Stephen'a, sonra tekrar garsona baktı.

"Anneniz aradı ve size 'Helen teyzenizin yine iş başında olduğunu ve hayatının en büyük hatasını yapmasını engellemek istiyorsanız on dakika içinde onlarla buluşmanız gerektiğini' söyledi."

Hallie yutkundu. *"Ne?"*

"Annenin sana mesaj attığı mesele bu muydu?" diye sordu Stephen.

"Ne?" Hallie, Stephen'a baktı.

"Tuvalette," dedi Stephen, sanki onun anlamasını bekliyormuş gibi. "Büyük bir mesele olduğunu söylemiştin."

"Ah." Gözlerini kırpıştırdı ve neler olduğunu düşünmeye çalıştı. Annesine mesaj attığı konusunda bir yalan uydurmuştu ama şimdi Jack'in planı... Annesini de mi dâhil ediyordu? Hallie başını salladı. "Evet, buydu. Büyük mesele. Bunu aştığını sanıyordum ama belli ki hâlâ teyzemin yardıma ihtiyacı olduğunu düşünüyor."

Hallie gözlerini devirdi ve sanki tüm bu olanları çok yorucu buluyormuş gibi başını salladı.

Stephen, "Onlarla buluşman gerekiyor mu?" diye sordu.

"Galiba gitmeliyim," dedi Hallie. "Şey, akşam yemeğini çoktan bitirdik, yani işimiz neredeyse bitti, değil mi?"

Stephen, Hallie'nin randevuyu berbat edip etmediğini ya da gerçekten kaçık bir teyzeye ve zorba bir anneye sahip olup olmadığını anlamaya çalışıyormuş gibiydi. Başını salladı. "Evet. Evet, mutlaka gitmelisin."

Neredeyse hiçbir zaman gerçek bir aramayla sonuçlanmayan o *seni arayacağım* vedalaşmasını yapmadan önce çantasını topladı. "Bu gece için çok teşekkür ederim, Stephen," dedi.

"Her zaman," dedi Stephen. Hallie el salladı ve neredeyse koşarak ön kapıdan çıktı.

Taco Hut'ın barında bir margarita sipariş etti, sonra doğruca arka verandaya çıktı. Bir şekilde Jack'in orada olacağını biliyordu ve haklıydı da. Jack, elinde tekila şişesiyle bir sandalyede arkasına yaslanmış, Hallie'nin yaklaşmasını izlerken sırıtıyordu.

Ona bakış şekli bir zamanlar üzerinde durulması gereken bir şeymiş gibi görünebilirdi ama artık Hallie, Jack'in haklı olduğuna, bunun daha önce yatmış iki kişi arasında var olan normal kimya olduğuna ikna olmuştu.

"Bu, 'randevu tarihi'ndeki en tuhaf kaçış çağrısıydı," dedi Hallie.

Jack, Hallie'nin oturabilmesi için masada karşısındaki sandalyeyi iterek, "Bunu dâhice yapan da bu," dedi. "Olayı o kadar kafa karıştırıcı hale getiriyorsun ki karşındakinin 'gitmelisin' demekten başka çaresi kalmıyor."

Hallie sandalyesine oturup içkisinden bir yudum aldı. "Buna dâhice diyebilir miyim bilmiyorum ama eğlenceli olduğu kesin," dedi. "Daha yeni yemek yediğimizi biliyorum ama canım taco istiyor."

"Sana bir tane sipariş ettim bile."

"Öyle mi?"

"Altında peynir olan tavuklu taco," dedi.

Hallie aynı anda hem gülüp hem yutkunurken neredeyse boğulacaktı. "Unutmamışsın!"

"Yani, soğuk ve sert peynirin ne anlamı var ki?"

Jack orada düşünceli, kendini beğenmiş ve kesinlikle sevimli bir şekilde otururken, ona sırıtmamak imkânsızdı. "Hiç bu kadar zeki görünmemiştin, Marshall."

Jack bardağını uzattı. "Ah, teşekkürler, Piper."

Bir dakika boyunca öylece oturup, içinde bulundukları gülünç duruma sırıttılar.

"Garip bir şey duymak ister misin?" diye sordu Hallie, pipetiyle içkisini karıştırarak.

"Her zaman."

"Buraya gelirken, bu geceki randevumun -her ne kadar uyumsuz olsak da- bana Bay Ruh Eşi'ni bulma konusunda umut verdiğini fark ettim."

Jack başını yana eğdi. "Nasıl yani?"

"Çünkü Stephen iyi bir adam. Bana göre değil ama yine de çekici biri; başarılı, hoş ve sempatik. Yani ilişkimiz yürümemiş olsa da, olasılıklara dair umudum var. Bir sonraki Stephen doğru kişi *olabilir*."

Jack başıyla onayladı. "Yani, sanırım flört etmek böyle bir şey. İyi bir adaydan daha fazlası olan kaliteli bir insan bulmak."

"Değil mi?" Hallie kollarını kavuşturdu. "Yaklaşmış gibi hissediyorum," dedi.

"Ditka yardımcın olsun, Piper."

"Bunu söylemeyi *kesmelisin*."

Bar trivia'sında[23] çok fazla yarıştıktan sonra Taco Hut'ı kapattılar. Hallie popüler kültürde harikaydı, Jack ise tarih konusunda gülünç derecede iyiydi, bu yüzden birinci olduklarında çekip gitmeleri imkânsızdı.

Restoran kapandıktan sonra eve doğru yürüdüler. Hallie, sarhoş bir şekilde, bunun şehir merkezinde yaşamanın en iyi avantajı olduğuna karar verdi.

"Cidden, arabamı satmalıyım," dedi, geceleri şehrin verdiği hissi seviyordu. Tüm renkli ışıklar, araba sesleri, lezzetli yemek ve çöp kokuları... sarhoş ediciydi. "Bunu seviyorum."

"Çamura dikkat et," dedi Jack, kaldırımdaki çamuru göstererek. "O çizmeleri mahvetmek istemezsin."

Hallie gülümsedi ve Jack'in koluna vurdu. "Güzel süet çizmelerimi fark ettiğini *biliyordum*."

"Fark ettim çünkü biraları içtikten sonra biraz sallanıyordun." Jack onun kolunu tuttu ve ileri doğru hareket etmesine engel oldu. "Bak."

Görünüşe göre yokuşun sonunda bir noktaya varmışlardı çünkü tüm kaldırım kalın bir çamur tabakasıyla kaplıydı.

"Ahh, çizmelerim mahvolacak," diye sızlandı Hallie.

Jack iç çekerek başını salladı ve "Atla hadi," dedi.

"Ne?"

Jack biraz eğilip sırtını işaret etti. "At sırtında yolculuk."

Hallie'nin ağzı açık kaldı ama kıkırdamadan duramadı. "Ciddi misin, Jack?"

---

23 Bir barda veya restoranda düzenlenen, konukların takımlar oluşturup ödüller için birbirleriyle yarıştığı bilgi yarışması etkinliği. -ç.n.

"Atla ve çeneni kapat, Hal."

Hallie, Jack'in sırtına bindi, Jack de doğruldu ve onu bir tüy kadar hafifmiş gibi evine kadar taşıdı. Hallie üşümüş burnunu Jack'in sıcak boynuna gömdü, sabun kokusu ve Jack'in kokusuyla kendinden geçti ama Jack bu durumdan şikâyetçi değildi.

"Burnun çok soğuk."

"Ama boynun o kadar sıcak ki kendime engel olamıyorum," diye cevap verdi Hallie, burnunu Jack'in yakasına biraz daha gömerek.

"Peki..."

Sonunda Hallie'nin apartmanına vardılar. Hallie, Jack'in sırtından indi ve çantasından bir dolar çıkardı.

"Bu sizin için, efendim," diye alay ederek parayı uzattı. "Beni eve bıraktığınız için teşekkür ederim."

"Bir dolar mı?" Jack suratını buruşturup doları kaptı. "Ben bundan daha değerliyim, bilgin olsun ama yine de alıyorum," dedi.

"Her neyse. Yolun geri kalanında dikkatli yürü, tamam mı?"

Jack'in kaşları havaya kalktı. "Benim için endişeleniyor musun?"

"Hı hı, sen öyle san." Hallie anahtarlığını çıkardı ve bip sesi gelince kapıyı açtı. "Bedava tatilimi almadan önce ölmenden endişeleniyorum daha çok."

Hallie hesap tablosundan başını kaldırdı ve saate baktı: 16.30

O gün işe randevu kıyafetleriyle gelmişti çünkü işten çıkar çıkmaz Alex'le bir şeyler atıştırmak ve içmek için buluşacaktı. Jack'le Taco Hut'ta sonlanan iki randevuya daha çıkmıştı ama sonuncusundan sonra Alex adında biriyle konuşmaya başlamıştı ve adam şaşırtıcı derecede umut verici görünüyordu.

Mesajlaşması eğlenceli, sevimli, sarışın bir emlakçıydı; tıpkı Jack gibi esprili ve hızlıydı.

Telefonda konuştuklarında da aralarında cilveli bir kimya oluşmuştu.

"Hallie." Yeni resepsiyonist Claire, kafasını Hallie'nin ofis kapısından içeri uzattı. "Ruthie diye biri seni görmek istiyor," dedi.

"Ah, lanet olsun."

Resepsiyonist endişeli görünüyordu. "Özür dilerim, acaba ben..."

"Hayır, hayır, bu benimle ilgili bir şey, Claire. Onu içeri gönderir misin, lütfen?"

"Elbette."

Hallie burnundan derin bir nefes aldı ve o daha düşünemeden Ruthie koşarak odaya girdi, kapıyı arkasından kapattı ve misafir sandalyesine oturdu. "Neler oluyor, Hal?"

Ruthie kızgın ya da üzgün görünmüyordu. Sanki... kafası karışmış gibiydi. Uzun, siyah bir elbise giymiş, kaptan şapkası ve kırmızı gözlük takmıştı; gözlüğünün üstünden Hallie'ye bakıyordu.

Hallie kelimelerini iyi seçmeye çalıştı. "Ruthie, sen görmeden önce seninle konuşmak istedim..."

"Tüm eşyaların gitmiş? Çok geç, moruk. Taşındığına inanamıyorum."

"Tamam, mesele şu ki..." diye başladı Hallie.

"Alerjilerim yüzünden, değil mi?"

"Ne?"

"Bir kedi istediğini biliyorum, Hallie," dedi Ruthie.

Hallie'nin ağzı bir anda kapandı. Ben'le ayrıldıktan sonra çok kısa bir süre kedi istemişti ama o zamandan beri bunu hiç düşünmemişti. "Ah, Ruthie, Ben iste..."

"Anlıyorum ama en azından seninle birlikte seçmeye gelebilir miyim?"

Hallie ne diyeceğini bile bilmiyordu. Sadece, "Ne?" diyebildi.

"Çünkü ben de hep bir kedi istemişimdir. Senin yerinde olsaydım ve bir kedi alma durumum olsaydı, ben de kesinlikle taşınırdım. Ama senin yerinde olamayacağıma göre, en azından bir ton alerji ilacı alıp peşine takılabilir miyim?"

"Hımm..."

"Ah, Tanrım." Ruthie'nin gözleri kocaman oldu. "Başka bir şey mi vardı? Taşınmanın başka bir nedeni mi var?"

"Hayır, ııı, işte şu kedi meselesi."

"Yani cidden yarın onunla birlikte barınağa mı gidiyorsun?"

Hallie sırıttı ve kadehini kaldırdı. "Korkaklığa."

Alex de kendi kadehini kaldırdı. "Korkaklığa. Ve kedilere."

Hallie kıkırdadı, harika vakit geçiriyordu. O ve Alex bir tabak nacho yemişlerdi ve şimdi mozzarella çubuklarını yemeye başlamışlardı. İkisi de hâlâ eğleniyordu. Hallie buna inanamıyordu ama Alex'le aralarındaki ilişkinin umut verici olduğunu hissediyordu.

"Güzel kedi isimlerine bakmam lazım," dedi Hallie.

"Whiskers'a[24] ne dersin?" diye sordu Alex.

"Klişe."

"Garfield?" diye önerdi Alex.

"Modası geçti."

"Ann-Margret?"

Hallie kaşlarını kaldırdı ve başını eğdi. "İşte şimdi konuşmaya başladın."

Sonraki on dakikayı Alex Google'da korkunç kedi isimleri ararken, birlikte gülerek geçirdiler. Hallie tuvalete gitmek için izin istedi ve koridora girer girmez dönüp Jack'i beklemeye başladı.

Jack onu hayal kırıklığına uğratmadı.

Her zamanki alaycı gülümsemesiyle köşeden döndü. Siyah süveteri, beyaz gömleği ve siyah pantolonuyla gerçekten *iyi* görünüyordu.

Şık giyimli bir randevuydu.

"Ee?" diye sordu Jack.

Hallie, Jack'in pahalı ama belli belirsiz hissedilen parfümünün kokusunu aldı. "Ee'si, harika vakit geçiriyorum."

"Kapa çeneni." Jack kaşlarını çattı ve bir yanıt arıyormuş gibi gözlerini Hallie'nin yüzünde gezdirdi. "Gerçekten mi?"

"Ben bile inanamıyorum. Alex sevimli, komik ve gerçekten çok eğlenceli biri. Ondan hoşlanacaksın."

Jack gözlerini devirdi. "Kesin anlaşırım."

---

24 *İng.* Whiskers: Bıyıklı, bıyıklar. -ç.n.

"Peki ya sen? Kayla'yla nasıl gidiyor?" Çıktığı kız, Zendaya'nın ablası olabilecek kadar güzel bir doktora adayıydı. Hallie onları birlikte gördüğünde kusmak istemişti -ünlü bir çifte benziyorlardı- bu yüzden Jack'in memnun olduğunu tahmin ediyordu. "Henüz *ıyk* dedirtecek bir şeyi yok mu?"

Jack yutkundu. "Henüz yok," dedi sadece.

Hallie yüzünü biraz daha yaklaştırdı ve Jack'in etrafı kokladığını fark etti. "Bunu söylediğime inanamıyorum, Jack... ama kaçış planını bozmak istiyorum," derken, *parfümüm çok mu güçlü acaba* diye merak etti.

"Yani..." dedi Jack, omuz silkti ama yüzündeki ifadeden hiçbir şey anlaşılmıyordu. "Daha erken. Daha çok zaman var..."

"Hayır, ben ciddiyim. Bunu söyleyebilirim. Tacoya gerek yok." Hallie aptal gibi gülümsediğinin farkındaydı ama elinde değildi. İlk kez gerçekten iyi bir randevu geçiriyordu, bu yüzden hoplayıp zıplamak istiyordu. "Akşam yemeğinin bitmesini istemiyorum, o kadar iyi."

Jack ona göz kırptı. "Birisi o tatile gidiyor anlaşılan," dedi.

"Ditka yardımcın olsun," dedi Hallie ve kadınlar tuvaletine girmeden önce ona göz kırptı.

Jack

"Sonra bütün hafta sonu laboratuvarda sıkışıp kaldım."

Jack suyuna uzanırken randevusundaki kıza gülümsedi. "Tam olarak planladığın gibi değil, ha?"

"Hiç de değil." Kayla sırıtarak hikâyeyi anlatmaya devam etti ama Jack'in dikkati arkasındaki masaya takılmıştı.

Hallie randevusundaki adama kahkaha atıyor ve sanki onu bütün olarak yemek istiyormuş gibi gülümsüyordu. *Bu adamın bu kadar komik olmasına imkân yok. Asla olamaz.* Ama Hallie her güldüğünde, sanki bu ses Jack'in kulaklarına ulaşıyordu; *duymaması* mümkün değildi. Ve gülümsediğinde kırmızı dudaklarının yukarı kıvrılması... Verdiği mesajın farkında değil

miydi? Cilveli cilveli sırıtması yüzünden adam ona sahip olduğunu düşünecekti, Tanrı aşkına.

Jack gerçekten Hal'in birini bulmasını istiyordu ama bu adam *o* değildi. Saçında o kadar çok kozmetik ürün vardı ki, ateşe yaklaşsa muhtemelen alev alırdı. Ayrıca Hallie'ye bakışında tüyler ürpertici bir şey vardı.

Hallie'ye pis pis sırıtan adama bakmak bile Jack'i fena halde sinirlendirmişti.

Adamın ayaklarında *Chuck Taylor,* üzerinde ceket vardı; kendini talk show sunucusu mu zannediyordu?

"Uzun lafın kısası, üniversiteyi kapattılar ve adamı tutukladılar." Kayla saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Buna inanabiliyor musun?" dedi.

"Hayır," dedi Jack, başka bir şeye daldığı için kendini bok gibi hissederek. Bir bağlantıları olsun ya da olmasın, Kayla, şu anda Jack'in tüm dikkatini hak ediyordu.

"Kesinlikle ber..." Telefonu çalmaya başladı, ekrana bakınca, "Bunu açmam gerekiyor, ev arkadaşım arıyor. Bana bir saniye izin verir misin?" dedi.

"Tabii ki," dedi Jack, bunun bir kurtarma çağrısı olup olmadığını merak ederek. İlk randevuya çıkan herkesin bir kez bunu kullandığını tahmin ediyordu, bu yüzden eğer öyleyse kötü bir niyeti yoktu.

Ama kız uzaklaşır uzaklaşmaz kendi telefonunu çıkardı ve mesaj yazıp gönderdi:

Jack: Taco istemediğine emin misin, MB?

Ve... *bekledi.* Hallie'nin telefonuna bakıp mesajı okuduktan sonra cevap vermeden telefonunu cebine geri koymasını izledi.

Onun mesajını görmezden gelmişti.

Cidden mi?

Jack açıklayamadığı nedenlerden dolayı bundan rahatsız olmuştu. Hem de çok. Suç ortağı neredeydi? İyi olduğunu düşündüğü bir randevu ayarladığına göre, ittifakları artık geçerli değil miydi? Hallie sanki onu hiç tanımıyormuş gibi randevusuna devam ederken, Jack kendini biraz dışlanmış hissetti.

Kayla masaya döndü ve Jack onunla güzel bir akşam yemeği yemeyi başardı. Tatlı, akıllı ve komik bir kızdı; Jack onda yanlış olan tek bir şey bile bulamadı.

Peki neden randevuyu bitirmek için acele ediyordu?

Kayla'nın arabasına doğru yürürlerken, Kayla öpüşme için Jack'in ilk adımı atmasını bekliyordu, Jack bunu anlayabiliyordu. Ama Jack onu öpmek veya numara yapmak istemiyordu. Onu arayacağını söyledi ve sonra eve gitti.

Çok sinirliydi ve o sarışın sürüngen tarafından huzuru tamamen yok edilmişti.

Birkaç saat bekledi ve gece yarısı sonunda dürtülerine karşı gelemedi.

Jack: Eve sağ salim varabildin mi?

Hallie: Aman Tanrım, Jack, sana mesaj atmak istedim ama doktora adayıyla olmandan ya da evde uyuyor olmandan korktum!

Jack: İkisini de yapıyordum. Sende ne var ne yok?

Hallie: Yemek harikaydı, sonra beni eve bıraktı. Çok konuşkandı, hiç gariplik yoktu ve sonra BENİ ÖPTÜ.

Jack: Ve...?

Hallie: AHHHH. HARİKAYDI! Hafifçe yüzümü tuttu ve resmen bittim. Az miktarda dil kullandı ama fazla değil. Mükemmel bir öpüşmeydi.

Jack: Biraz ileri gitmiş gibi, değil mi?

Hallie: Ne? İlk buluşmada öpüşmek mi? Şimdi de yobaz mı oldun?

Jack: Yani daha adamı tanımıyorsun bile.

Hallie: Aslında tanıyorum. Emlak işi yapıyor, softbol oynuyor, en sevdiği renk somon rengi ve hırpalanmayı seviyor.

En sevdiği renk somon rengi mi?

Jack: Aptala benziyor.

Hallie: NE YAPTIĞININ FARKINDAYIM.

Jack nedenini bilmiyordu ama bu sözler onda bir suçluluk duygusu yaratmıştı.

Jack: Ne demek istiyorsun?

Hallie: İddiayı kazanmak istiyorsun, bu yüzden iyi geçen ilk randevumu sabote etmeye çalışıyorsun.

Jack: Adı neydi?

Hallie: Alex Anderson.

Jack: Onu araştıracağım.

Hallie: Ne? Yapma. Aptalca bir şey yapma.

Jack: Yapmayacağım. Sadece Bay AA'yı araştıracağım.

Hallie: Dr. Muhteşem'i Google'da araştırdın mı hiç?

Jack: Onu arabasında bıraktım ve eve tek başıma yürüdüm çünkü sen beni ektin.

Hallie: Taco Hut'a ara vermemiz gerekiyordu zaten. Anlaşmaya başladığımızdan beri bir kilo aldım.

Jack: Harika görünüyorsun, pes etme.

Hallie: Hey. Yarın Ruthie ve benimle kedi bulmaya gelmek ister misin?

Jack: Birincisi, kedi de nerden çıktı? İkincisi, ona hala söylemedin mi?

Hallie: Şimdi arıyorum seni.

Jack'in telefonu çaldı ve yatak başlığına yaslanıp SportsCenter'ı izlerken telefonu kulağına götürdü. "Selam, Piper."

"Ruthie bugün ofisime geldi, eşyalarımın nereye gittiğini merak etmiş."

"Ah, lanet olsun."

"Değil mi?"

Jack, Hallie'nin tuhaf ev arkadaşı ve evcil hayvan sahiplenmesi hakkında anlattığı saçma sapan hikâyeyi dinledi. Hikâyeyi anlatış tarzındaki bir şey, ona Hallie'nin düğün gecesi otelin mutfağındaki halini hatırlatmıştı.

Otoriter, kendini küçümseyen, komik ve son derece çekici.

"Saat sekizde işe gitmeden önce bir kedi sahiplenmeye gideceğiz. Ruthie *başa çıkılması zor biri*, bu yüzden bizimle gelmek isteyeceğini umuyordum. Kedi kapma üçlümüzün aklı başında olanı sen ol."

"Belki de Alex'e sormalısın," dedi Jack, sonra bu söylediğine hemen pişman oldu.

"Evcil hayvanımın potansiyel bir aşk ilişkisine bağlı olmasını istemiyorum," dedi Hallie, sesi uykulu geliyordu sanki. Sesi her zamankinden biraz daha derin ve kısıktı. "Bu, işleri çok karmaşık hale getirebilir. Kedimi arkadaşlarımla birlikte seçmeyi tercih ederim. Böylece Alex'in kalbini kırarsam ya da tam tersi olursa kedinin bir zararı olmaz."

"Ruthie'yi üzmemek için kendine kedi aldığına inanamıyorum," dedi Jack.

"Ufak bir bedel, gerçekten."

Bu, Jack'i güldürdü çünkü çok saçmaydı. "Ölüm sizi ayırana kadar beslemek ve temizlemek zorunda olduğun bir evcil hayvan ufak bir bedel mi?"

"Hep bir kedi istemişimdir. Eğer *sen* bir kediye sahip olmayı başarabiliyorsan, eminim *ben de* başarabilirim," diyen Hallie'nin omuz silktiğini, Jack neredeyse hissedebiliyordu.

Jack kucağında uyuyan Meowgi'ye baktı.

"Pekâlâ," dedi. İşe gitmeden önce Hallie'yle takılma fikri fena değildi. Koşmak için her zaman beş buçukta kalkardı, yani ne olursa olsun erken kalkacaktı. "Seni yedide alırım. Tüm bunlardan önce bir kahveye ihtiyacım var."

"Seni sevimli çocuk," dedi Hallie gülümser gibi. "Ruthie'ye bizimle barınakta buluşmasını söyleyeceğim çünkü arabana binmesini istemezsin. Kokudan kurtulmak mümkün değil."

"Tanrım," dedi Jack, Hallie'nin eski ev arkadaşını çok merak ediyordu. "Ne kokusu?"

"Tefarik, soğan ve vanilya karışımı bir koku."

"Anlatmak ister misin?"

"Anlatamam. Onunla tanıştığım günden beri böyle kokuyor. Günde en az üç kez duş aldığını da biliyorum, yani vücut kokusu değil bu," derken odanın içinde dolanıyor gibiydi.

"Sonunda Ruthie'nle tanışacağım için hem dehşete düştüm hem de heyecanlandım."

"Ben de hem çok heyecanlıyım hem de çok korkuyorum. Tatlı rüyalar, Jack."

"Sana da tatlı rüyalar, MB."

"Hadi, Jack," dedi Hallie, kucağında kocaman turuncu bir tekirle oturduğu yerden sırıtarak. "Ruthie haklı. İkinizin arkadaş uyumluluk testini geçip geçmediğinizi görmelisin."

Bu çok saçmaydı. Tüm bu sohbet kesinlikle saçmaydı ve çok güldüğü için Jack'in karın kasları spor salonundan yeni çıkmış gibi ağrıyordu.

Üstünde korsan tişört ve dökümtü bir şort olan (tabii ki *Doc* botlarıyla birlikte) Hallie'nin güzel, kel arkadaşı Ruthie, Hallie'nin seçtiği kedinin üçünün de duygularını harekete geçirmesi gerektiği konusunda ısrar etmişti.

Hallie o güne kadar gördüğü en şişman ve yaşlı kediye anında âşık olmuş ve onu kucağına aldığında kaderinin bu olduğunu düşündü. Kedi mırlamaya ve yüzünü Hallie'nin eline bastırmaya başlayınca Hallie hayvanını bulmuş gibi hissetti.

Sonra kafayı yemiş Ruthie, arkadaş uyumluluk testiyle ilgili açıklamasını yapıp, kediyi Hallie'nin elinden aldı. Ruthie kediyi kucağına alır almaz, kedi devasa patilerinden birini kaldırıp kızın alnına üç yumruk indirdi.

Jack kahkahalarla gülüyordu.

Ama Ruthie kedinin gitmesine izin vermedi. Onun enerjisini sevdiğini ve tutkusundan etkilendiğini söyledi. Bu

yüzden, kedi ona iki kez daha tokat atıp kapıya doğru kaçarken, Ruthie orada oturdu. Sonra alerjisi olduğu için hapşırmaya başladı, Hallie kediyi tekrar kucağına aldığı sırada kedi hemen sakinleşti ve mırlamaya devam etti.

Hallie, "Gel de küçük Hallie'nin yanına otur," diye mırıldandı Jack'e, yanındaki zemini okşayarak. "Senin kıçını tekmeleyip tekmelemeyeceğini görmek istiyorum."

Ukalalık ederken Hallie'nin yüzünde bir şeyler oluyordu. Gözleri neredeyse pırıl pırıl parlıyordu. Jack onun baş belası küçük bir çocukken de tam olarak böyle göründüğünü hayal etti.

"Kıçımı tekmelemeyecek," dedi Hallie'nin yanına gidip yere çökerken. "Çünkü ona izin vermeyeceğim."

"Ben gidip biraz hava alacağım," dedi Ruthie.

Jack ona baktı; kız o kadar cılız ve çocuksu bir tuhaflık içindeydi ki, Jack'in ona karşı bir şekilde korumacı olası geldi. "Seninle gelmemi ister misin?"

Kız gözlerini devirdi. "Şu haline bak, Beyaz Atlı Prens, bir kedinin kıçını tekmelemesinden o kadar korkuyorsun ki bana otoparka kadar eşlik edeceksin. Yürü git."

"Sen yürü git, Ruthie," diye karşılık verdi Jack. Bu da odadan çıkan kızın kontrolden çıkmış gibi kahkaha atmasına neden oldu.

Hallie hayvanı okşarken sırıtarak, "Aman Tanrım, seni seviyor, Jack," dedi. "Ruthie'yi daha önce bir erkeğe karşı hiç bu kadar tatlı görmemiştim."

Jack ona yan gözle baktı ve elini kedinin sırtında gezdirdi. "Bana söylediği ilk şey şuydu: 'Araban dünyamızda yanlış olan her şeyin sembolü.' "

Hallie güldü. "Ama *sonra* ne dedi?"

"En azından saçma sapan gösterişli plakası yok...?"

"Gördün mü? Bu küçük söz senin kapitalist doğanı affettiği anlamına geliyor."

"Ah, Tanrı'ya şükür." Jack güldü, hayvanın kokusunun üzerinden Hallie'nin kokusunu alabiliyordu. Ne sıktığından emin değildi ama bir restorana girdiğinde barbekünün kokusunu nasıl alabiliyorsa, bu koku da her zaman dikkatini çekiyordu.

"Bu arada bir Audi'n *ve* kamyonun olduğuna inanamıyorum," dedi Hallie kaşlarını kaldırarak. "Peyzaş konusunda gerçekten iyi olmalısın."

"Az önce *peyzaş* mı dedin, 'Ş' ile?"

Hallie gözlerini devirdi ve başını salladı. "Yemin ederim ayığım."

Jack bir elini uzatıp kedinin koca kafasını kaşıdı. "Umarım öyledir... saat sabahın yedi buçuğu."

"Onu kucağına almak ister misin?"

"Ruthie'nin yediği dayağa tanık olduktan sonra mı?" Jack, Hallie'nin yüzüne baktı, yanağındaki çillere dokunma isteğini bastırmaya çalıştı. "Hayır, teşekkürler."

"Ödlek."

"Dinle," dedi Jack, kedinin ona bakışını izleyerek. "Bu çocuk, senin ona ait olduğunu biliyor. Aradığı kişiyi buldu. Seninle tanıştıktan sonra başka birine teslim edilmek *istemiyor*."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" dedi Hallie, Noel'de aşırı heyecanlı olan bir çocuk gibi gülümseyerek.

"Evet."

"Onun insanı olduğumu mu düşünüyor?" diye sordu, gözleri kedininkilere odaklanmıştı. "Bu çok güzel, Marshall."

Jack omuz silkti. "Biliyorum, ben lanet olası çok güzel bir dâhiyim."

Hallie gülüp Jack'in koluna şaplak attı. "Sanırım artık işe gitmemiz gerekiyor, ha?" dedi.

Jack kediyi sevmeyi bıraktı ve Hallie'nin oturduğu apartmanda kedi beslenmesine izin verilip verilmediğini ya da Hallie'nin bunu teyit etip etmediğini merak etti. "Muhtemelen," dedi.

"Sana para versem," dedi Hallie, kucağındaki devasa kediyle ayağa kalkarak, "onu eve götürmem için işten sonra buraya uğrar mısın?"

Jack ayağa kalktı. "Olabilir fakat bana para verirsen."

Hallie ona bir bakış attı. "Hesabıma ekle," dedi.

Kediyi geri götürüp tüm evrakları doldurduktan sonra, Hallie binadan çıkarken Ruthie'den bir mesaj aldı.

"Ta-mam." Mesajı okudu ve otoparka doğru yürürlerken başını salladı. "Ruthie canının sıkıldığını ve eve gitmek için bir araç bulduğunu, ayrıca bu hafta sonu ben ve *Mırmır Anthony Hopkitten* için bir evlat edinme partisi düzenleyeceğini söylüyor."

"Cidden ona bu ismi vermeyeceksin, değil mi?"

Hallie sırıtıp omuz silkti. "Ruthie'ye hayır demekte zorlanıyorum."

"Ruthie'ye benim ona çoktan bir isim koyduğumu ve bana hayır demekte zorlandığını söyle."

Hallie ona kıs kıs güldü. "Ona ne isim vereceksin?"

Jack kilit açma düğmesine bastı ve Hallie'ye yolcu kapısını açtı. "Hımm... Tigger."

Hallie arabaya bindi ve kapıyı kapatmadan önce, "Bu hoşuma gidebilir," dedi.

Jack de binip emniyet kemerini taktığı sırada, Hallie sırıtarak telefonuna bakıyordu. "Alex, Ruthie'nin önerdiği ismi beğendiğini söylüyor."

Bu, neden Jack'te onun telefonunu alıp camdan dışarı atma isteği uyandırmıştı?

"Görünüşe göre Alex bir moron."

Hallie gözlerini devirdi ve güldü. "Beyzbol topunu alamayacaksın, seni aptal."

Jack arabasını biraz fazla hızlı sürerken Hallie, Alex'le mesajlaştı ve sırıtarak çıkardığı küçük sesler Jack'in sinirlerini bozdu. Sinir bozucuydu. Sonunda ofisinin önünde durduğunda, Hallie

başını kaldırıp, "Vay canına, bu kadar çabuk geldiğimize inanamıyorum," dedi.

"Değil mi?" dedi Jack, telefonuna bu kadar dalmış olmasından rahatsız olmuştu.

"Bu sabah için teşekkürler. Geri dönüp Tigger'ı almak için çok heyecanlıyım, eğer hâlâ planımız geçerliyse."

"Tabii ki. Saat kaçta çıkıyorsun?"

"Beşte ama ne zaman istersen gel. Ayrıca, kedi kumu ve sevimli bir kedi yatağı gibi şeyler alabilmem için önce Target'a uğramamızın bir sakıncası olur mu?"

"En azından kendimize karşı dürüst olalım," dedi Jack. Gözlerini kırpıştırarak dinleyen Hallie'nin kirpiklerinin kıvrılması, dikkatini dağıtmıştı. "Eğer Target'a kedi eşyaları için gidersek, on saat sonra milyonlarca başka şeyle çıkacağımızı biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Hallie. Kapısını açarken sesi heyecanlıydı. "Söz veriyorum eğlenceli olacak. Tuhaf kıyafetler deneyeceğiz ve bir soyunma odası defilesi yapacağız."

Bu tam Hallie'ye göreydi. "Eğlenceli mi?" dedi Jack.

"Yaptığımız zaman eğlenceli olacak." Hallie arabadan indi ve iner inmez kapıya yaslandı. "Bu kadar havalı olduğun için teşekkürler, delikanlı Jackie."

"Beşte görüşürüz, Piper."

Hallie uzaklaşırken Jack gülümsüyordu ama birkaç saat sonra öğle yemeği için kız kardeşi Olivia'yla buluştuğunda artık gülümsemiyordu.

"Yani *Alex*'in kediyi alması için onu götüreceğini haber vermek için bana mesaj attı."

"Yani?" Olivia hamburgerinin üzerine ketçap fışkırtırken, hiçbir şey anlamıyormuş gibi baktı.

"Yani adam tam bir pislik ve bu sabah gitmemin tek nedeni, Alex'i götürmek istememesiydi."

"Yani Hallie fikrini değiştirdi." Livvie hamburgerinin ekmeğini geri koydu. "Ne zamandan beri arkadaşlarının kedi alırken yanında kimi götürdüğünü kafaya takıyorsun?"

"Kafaya takmıyorum," dedi Jack, Livvie'nin onu anlamamasına sinirlenerek. "Sadece bu adamla işleri aceleye getiriyor olabileceğini düşünüyorum."

Randevu sonrası Taco Hut rutinlerini ve son buluşmalarında attığı mesajı Hallie'nin nasıl görmezden geldiğini anlattı.

Olivia çocukken binlerce kez yaptığı gibi o aşırı dramatik *hadi canım* ifadesiyle yüzünü buruşturdu. "Sonunda düzgün, gerçek bir erkek arkadaş potansiyeli olan birini buldu ve sen de kızdın mı?"

"Kızmadım, Liv."

Olivia bir kaşını havaya kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten." Jack çatalını salatasına sapladı. "Sadece daha iyi birini bulmasını istiyorum," dedi.

Olivia sandalyesinde arkasına yaslandı. Kollarını göğsünde kavuşturup başını öne eğdi. "Vay be, ona karşı bir şeyler hissediyorsun," dedi.

Jack, "Hayır, hissetmiyorum," deyip çatalını bıraktı. "Neden böyle bir şey söyledin ki?"

"Yani onu sadece arkadaş olarak seviyorsun."

"Evet."

"Emin misin?"

"Evet." Jack, Olivia'ya homurdanmak istedi. Ama sevimsiz bir romantik komedideymiş gibi, Vanessa ona garson dediğinde Hallie'nin her seferinde *barmaid* diyerek düzelttiği anlar zihninde canlandı. Ardından, o aptal kedi, siyah eteğini turuncu tüylerle kaplarken Hallie'nin attığı kahkahayı tekrar duyar gibi oldu. Göğsü acıyordu ve biraz sersemlemiş hissediyordu. "Kahretsin. Bilmiyorum."

Olivia'nın ağzı açık kaldı ve nefesi kesildi ama hemen ağzını kapatıp elini kaldırdı. "Senin duyguların hakkında bir şey

bilmek bana düşmez. Ama Jack, eğer Hallie'nin bu adamla çıkmasını istemiyorsan, neden bir sonraki randevularını berbat etmiyorsun?"

"Köşe yazarının önerdiği şey bu mu? Seni kovmalılar."

"Hayır, dinle. Sadece aptalca bir şey yap, mesela akşam yemeği rezervasyonunu onlar gelmeden iptal et veya o da gideceği halde barınağa git. Çünkü sadece kankana yardım etmek istiyorsun."

"Gitmem gerekiyor." Jack ayağa kalktı, bu sırada dizini masaya vurdu ve dişlerinin arasından, "Kahretsin," diye mırıldandı.

"Daha bitirmedim, seni ahmak," dedi Livvie ağzına bir kızartma tıkıştırırken. Aklını kaçırmış gibi kocaman gözlerle ona bakıyordu. "Ayrıca yemeğinden daha bir lokma bile almadın. Otur yerine."

"Oturamam." Jack başını salladı ve kapıya yöneldi, hava almaya ihtiyacı vardı çünkü yaşadığı aydınlanmayla başa çıkabileceğinden emin değildi. Ne kadar aptalca davrandığını kaldırabileceğinden emin değildi. Yalnız kalmaya ve düşünmeye ihtiyacı vardı, bu yüzden omzunun üzerinden Olivia'ya, "Kefaletimi ödemeliyim," diye seslendi.

Birkaç saat sonra kendini hayvan barınağına girerken buldu. Kapıdan içeri girer girmez Hallie ve Alex'in girişteki masanın yanında durduklarını gördü. Hallie masanın arkasındaki kadınla konuşuyordu ve Alex onu gülümseten bir şeyler söylüyordu.

Onu gülümseten kişinin Jack olması gerekirdi. Hallie'ye doğru yürüdü ve "Kedimiz nerede?" diye sordu.

"Jack," dedi Hallie, şaşırmış görünüyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

Jack omuz silkti, kendini biraz aptal gibi hissediyordu ama aynı zamanda Hallie'nin ona bakışından da memnundu. "Bu

sabah Tigger'ın öfke eğilimini gördükten sonra, onu eve götürmek için yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Merhaba, ben Alex," dedi sarışın palyaço gülümseyerek ve elini uzatarak.

"Jack," diye karşılık verdi, adamın elini sıkarak. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de Carole," dedi masanın arkasında duran açık mavi önlüklü kadın. "Hadi gidip kedinizi alalım."

Jack, palyaçoyla birlikte Target'tan yeni aldıkları anlaşılan bir kulübeye şişman oğlunu sokmaya çalışan Hallie'yi takip etti. Lanet olsun. Kedi içeri girmek istemiyordu ve sanki Jack ve Alex bunu başaran taraf olarak Hal'in beğenisini kazanmak için bir tür ilkel yarışa girmiş gibiydiler.

Alex sabırlı olmaya çalıştı, elini uzattı ve çömelerek Tigger'ın gelmesini bekledi. Hallie ise onu kucağına almaya çalışıyordu ama tüy yumağı buna izin vermiyordu. Sonunda Jack kazandı, çünkü hızlıydı ve kedinin üstüne çıkıp hareket etmesine engel oldu, Hallie'nin onu kutusuna koyduğundan emin olana kadar bekledi.

Barınakta işleri bittiğinde Hallie, "Geldiğine çok sevindim, Jack. Belli ki bunu sensiz yapamazdık," dedi.

"Evet," diye ekledi Alex. İkisi de gerçekte neler olup bittiğini bilen bakışlarını paylaşırken bile Jack'e gülümsedi.

"Sorun değil," dedi Jack, Hallie kedisine kutusundan bakarken.

Alex ona biraz daha yaklaşarak, "Hallie ile Çin yemeği yiyeceğiz," dedi. "Bize katılmak ister misin?"

Hallie kutudan kafasını kaldırıp Jack'e baktı, sırıtarak komik bir yüz ifadesi takındı. *Lütfen gel ve beni kurtar* mı yoksa *sakın buna cüret etme, flörtümle yalnız kalmak istiyorum* mu demek istiyordu, Jack emin olamadı.

"Başka planlarım var ama teşekkürler," dedi.

Jack arabasına doğru yürürken kız kardeşine ve onun aptalca fikirlerine lanet okudu çünkü barınağa gitmesi, Alex'in Hallie'yle olan ilişkisini bozmasına ya da Jack'i daha iyi bir konuma getirmesine hiçbir fayda sağlamamıştı; daha iyi bir konuma gelmek istemesi de gerekmiyordu zaten.

Ama birkaç gün sonra Hal'le Taco Hut'ta buluşmak istediğinde, Hallie Alex'le yemek rezervasyonları olduğu için gelemeyeceğini söyledi ve Jack aklını kaçırdı. Kafasının içinde Olivia'nın sesini duydu, şık deniz ürünleri olan lokantayı aradı ve "Bir akşam yemeği rezervasyonunu iptal etmem gerekiyor," dedi.

Hallie

Hallie evinin kapısını kapatıp sürgüyü çekti. Ayakkabılarını çıkarıp ceketini yere bırakırken hâlâ gülümsediğini fark etti. Alex beş dakika önce onu kapıya kadar bırakmıştı ama Hallie gülümsemeye devam ediyordu.

Tigger ortalarda yoktu -bir haftadır onunla birlikteydi ve eve her gelişinde yastığının üzerinde uyuyordu- ama onu nasıl harekete geçireceğini biliyordu. Mutfağa gidip kapların olduğu çekmeceyi açtı ve konserve açacağını çıkardı. Yatak odasından, ağır patileri ahşap zemine inmeden ve Tigger hızla ona doğru koşmaya başlamadan önce, sahte *miyaaav* sesini duydu.

Evet, Tigger'ın süper gücü, konserve açacağının tıklama sesini gezegenin herhangi bir yerinden duyabilmesiydi.

"Merhaba, Tiggy," dedi Hallie, çömelip onun tüylü turuncu kafasını okşarken. Hâlâ bir kedisi olduğuna inanamıyordu ama tüm bu tuhaf taşınma fiyaskosu için Ruthie'ye minnettardı çünkü Tigger'a sırılsıklam âşık olmuştu. "Hadi sana biraz ton balığı verelim."

Konserveyi açıp içindekileri bir tabağa boşalttı. Konserveyi atmak için döndüğü sırada cebindeki telefonu titredi. Mesajın Alex'ten gelmesini bekliyordu ama son birkaç gündür garip bir

şekilde sessiz kalan Jack'ten gelmişti. Belki de Hallie'nin Alex'e vurulduğu gibi o da doktora öğrencisi kıza vurulmuştu ve mesaj atacak vakti yoktu.

Jack: Yemek nasıldı?

Telefonuyla yatak odasına geçip yatağa uzandı.

Hallie: İyiydi, şunu dinle. Sana Alex'in Aquarium'da rezervasyon yaptırdığını söylemiştim, değil mi?

Jack: Evet, çok lüks.

Hallie: Oraya gittiğimizde ne rezervasyon vardı ne de masa. Alex kıpkırmızı oldu ve çok kızdı.

Jack: Jekyll pahalı balıklar yüzünden Hyde'a mı dönüştü?

Hallie: Hayır, Jekyll lanet Romeo'ya dönüştü.

Jack: Seni zehirledi mi?

Hallie: Dışarı çıkıp bir telefon görüşmesi yaptı ve sonra biraz yürüyüşe çıkmamızın sakıncası olup olmadığını sordu.

Jack: Annesini arayıp onu öfke krizinden vazgeçirmeye çalışmıştır.

Hallie: Kapa çeneni ve dinle. Yürüyüşe çıktık ve yaklaşık otuz dakika sonra beni parktaki bir igloya götürdü. İçeri girdik, içerisi sıcaktı, ışıklar parlıyordu ve yerde bir piknik battaniyesi ile hamburger ve patates kızartması vardı.

Jack: Hadi canım.

Hallie güldü, hâlâ inanamıyordu. Değil mi?

Çalmaya başlayan telefonu açıp kulağına götürdüğü anda Jack'in, "Rezervasyonun iptal olunca sarışın palyaçonun parkta bir hamburger pikniği ayarladığını mı söylüyorsun?" dediğini duydu.

"Sana tam olarak bunu söylüyorum!" Hallie kendini yatağına bıraktı ve gözlerini kapadı. "Bunun ne kadar büyüleyici olduğuna inanabiliyor musun?"

Jack homurdanır gibi bir ses çıkardı. "Bana öyle geliyor ki adam masa bulamayacağını biliyordu ve sırf çekici görünebilmek için rezervasyon hikâyesini uydurdu."

Hallie gözlerini açtı ve tavana baktı. "Bu çok saçma."

"Ve saat onda evdesin. MB, yani belli ki aranızda pek cinsel bir bağ yok."

"O aptal Dünya Serisi topunu istediğini biliyorum ama bunu benim için mahvetme." Alex'le şu ana kadar her şey harika gidiyordu ve bu tam da Hallie'nin aradığı şeydi. Ama Jack bu konuda biraz haklıydı. Görünüşte Alex mükemmeldi. Ama henüz onun için herhangi bir çekim hissetmemişti.

Alex'le öpüşmek hoşuna gidiyordu -dilini boğazına sokmuyor ya da yüzünü yalamıyordu- ama kesinlikle Jack'le o sarhoş

asansör yolculuğu sırasında yaşadığı *bu giysiler yok olmalı* hissi yoktu.

Ama bu da olacaktı.

Ve galiba ilişkinin geneli için bu o kadar da önemli değildi.

"Üzgünüm, üzgünüm," dedi Jack, devam etmeden önce boğazını temizledi. "Tig nasıl?"

Hallie yan yattı ve sırıttı. "Bir kankada isteyebileceğim her şey onda var."

Jack kıkırdadı, sanki yorgunmuş gibi derin ve hırıltılı bir ses çıktı. "Ona biraz kedi nanesi getirmeliyim. Artık Meowgi'ye veremiyorum çünkü çok hiperaktif oluyor."

Hallie, Jack'in kendi kedisinden bahsederken sesinin aynı anda hem kızgın hem de âşık gibi çıkmasına bayılıyordu.

"Getirmelisin. Seni özlüyor." Hallie de onu özlemişti, bir süredir birlikte takılmıyorlardı. "Sana yeni evini göstermek istiyor."

O gün Tigger'ı resmen evlat edinmek için Alex'le birlikte barınağa gittiğinde, Jack'e gelmek zorunda olmadığını söylemesine rağmen onu orada görünce şoke olmuştu. Jack eve dönmek üzere olduğunu ve yardıma ihtiyacı olup olmadığını görmek için uğradığını söylemiş, sonra da üçü birlikte Hallie'nin pofuduk oğlunu taşıyıcısına sokarken, Jack, Alex'e şaşırtıcı derecede dostça davranmıştı.

Bu beklenmedik derecede tatlı bir davranıştı ve Hallie bundan ne anlam çıkaracağını bilememişti.

"Önümüzdeki iki hafta boyunca iş için Minneapolis'te olacağım ve döndüğüm gün yani cuma, Kayla ile akşam yemeği yiyeceğim. Belki daha sonra uğrarım."

"Kulağa hoş geliyor." Pencereye ve pencerenin ötesindeki karanlık şehre baktı. "Bu arada Bayan Doktora Derecesi ile işler nasıl gidiyor?"

"İyi." Jack boğazını temizledi. "İkimiz de işle o kadar meşgulüz ki pek konuşamadık ama iyi."

"Akşam yemeği umut verici, değil mi?" diye sordu Hallie, Kayla hakkında biraz daha fazla şey paylaşmasını istiyordu. *Harika görünüyor* gibi şeyler söylüyordu ama hiç ayrıntıya girmiyordu.

"Evet, harika olacak," dedi Jack. "Sanırım saat on gibi sende olurum, eğer sana uygunsa."

Harika olacak. Bu ne anlama geliyordu? "Door-Dash dondurması yiyip film izleyebiliriz" dedi Hallie.

"Bu bir randevu," dedi Jack.

Hallie gözlerini tekrar tavana çevirdi. *Bu bir randevu.* Dürüst olmak gerekirse, Jack'le gerçekten çıkmanın nasıl bir şey olacağını ilk kez merak etmiyordu. Bunu istemiyordu -arkadaşlıklarını seviyordu- ama zaman zaman oteldeki ateşli geceyi ve salondaki *Gurur ve Önyargı* izlerken yaşadıkları o garip anı düşünmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu.

Kısa bir süre sonra telefonu kapattılar ve sonra Alex aradı.

Onunla konuşmak gerçekten hoşuna gidiyordu ama aralarındaki sohbette Jack'le yaptıkları telefon görüşmelerindeki *eğlencenin* olmadığını düşünmeden edemiyordu. Gerçi bu muhtemelen haksız bir karşılaştırmaydı çünkü kimse Jack'le onun kadar kolay şakalaşamıyordu. Onlar arkadaştı, bu yüzden de ilişkileri çok rahat ve doğaldı. Bununla birlikte Alex'le aralarında hâlâ bir şeyler olmaya devam ediyordu.

Bunun Jack'le hiçbir ilgisi yoktu ve her şey Alex'le arasındaki yeni ilişkiyle ilgiliydi.

Bu kadar basitti.

Jack

Jack otelin asansörünü beklerken telefonu titredi. Mesaj Hallie'dendi.

Hallie: Yardım et! Yemeğe gidiyoruz ve seçim yapamıyorum.

Mesajından sonra gönderdiği fotoğrafta iki çift ayakkabı vardı; yüksek topuklu siyah çizmeler ve siyah topuklu bir çift ayakkabı.

Asansörün kapıları açıldı ve Jack ona mesaj atmadan önce kabinin içine girdi.

Jack: Kıyafete göre değişir.

Hallie: Tamam, bir saniye.

Jack asansörle lobiye inerken gülümsememek için kendini zor tuttu ve Hallie'nin tek ayağının üzerinde zıplayarak ayakkabılarını hızla giymeye çalıştığını hayal etti.

Hallie: 1.seçenek.

Hallie tüm kombini gösteren bir fotoğraf attı. Jack *gülümsedi.* Hallie siyah elbisesi, uzun çizmeleri ve kırmızı rujuyla muhteşem görünüyordu ama dili dışarıda, gözleri şaşı bir şekilde poz vermişti.

Asansörün kapısı açılınca Jack lobiye doğru yürümeye başladı.

Jack: Çizmeler seksi ama o yüzün değil.

Hallie: Bu seksiliğe ne dersin?

Gülünç yüzünün yakın çekim bir fotoğrafı geldi.

Jack: Ateşli. 2.seçenek lütfen.

Jack serin sonbahar akşamında dışarı çıktı ve en sevdiği bara doğru ilerlemeye başladı. Minneapolis şehir merkezini her zaman severdi ve nedense Hallie'yle mesajlaşırken hava daha da güzel kokuyor ve güzel hissettiriyordu.

Nasıl olduğunu bilmiyordu ama beyni Hallie tarafından tamamen ele geçirilmişti.

Her sabah koşuya çıktığında tek düşünebildiği Hallie'ydi.

Her gün bu konuda ne yapacağını bulmaya çalışarak çok fazla zaman harcıyordu. Çünkü sonuçta ona karşı arkadaşlığın ötesinde duygular beslese de sahip oldukları her şeyi riske atmak anlamına gelecekse bu konuda bir şey yapmaya değmeyebilirdi.

Bu da ona bir randevuya çıkmayı teklif etmek yerine giyinmesine yardım etmesinin nedenini açıklıyordu.

Hallie mesaj atmadan önce Jack bara giden yolu yarılamıştı:

Hallie: İşte 2.seçenek.

Hallie'nin topuklu ayakkabı giydiği bir fotoğraftı, kıyafeti hem zarif hem de çok ateşliydi. Fotoğrafta gözleri yarı kapalıydı, yüz ifadesi abartılı derecede şehvetliydi ve dudaklarını gülünç bir şekilde büzmüştü.

Jack: 1.seçenek favorim ama 2.seçenek de çok şık, eğer böyle bir şey istiyorsan. Ayrıca o surat ifadesini yapma.

Hallie: Ben de 1.seçenek diyeceğim çünkü bu sadece bir akşam yemeği. Ben de AŞIRI seksi göründüğümü düşünmüştüm.

Jack, onun ne için hazırlandığını hatırlayınca dişlerini sıktı.

Hadi canım!

Jack: Alex'le mi çıkıyorsun?

Hallie: Ona bir şans verirsen gerçekten ondan hoşlanacağını düşünüyorum.

Jack onu aradı, Hallie telefonu açarken gülüyordu. "Hoşlanacaksın, Jack."

Tanrı aşkına, Hallie'nin sesinin bir vızıltı gibi Jack'in içine işlemesi acınası bir şeydi. "Bundan şüpheliyim. Nereye gidiyorsunuz?"

Hallie, Jack'in daha önce adını hiç duymadığı bir restorandan bahsetti. Jack, "Yemek ne kadar iyi olursa olsun, sakın yatmayı kabul etme," dedi. "Üçüncü buluşma kuralı saçmalıktır ve bu baskıya boyun eğmemelisin."

Bu da neydi böyle? Jack bunun için kendi suratına bir yumruk atmak istedi.

"Kaç yaşındasın sen, on beş mi?" Hallie hem gülüyor hem de öfkeleniyordu. Jack bunu anlayabiliyordu. "Canım isterse *yatarım. İğrenç, bu arada.* Çok teşekkür ederim."

Bunun çocukça olduğunu biliyordu ama Alex'i öptüğünü düşünmek bile canını acıtıyordu. Hatta herhangi bir erkeği öptüğünü düşünmek bile canını acıtıyordu. Nasıl olmuştu da Hal'e karşı sıfırdan tam anlamıyla bir şeyler hissetmeye başlamıştı, emin değildi ama bu durum kendisini biraz boktan hissetmesine neden oluyordu. "Sadece onun biraz kurnaz göründüğünü ve dikkatli olmanı istediğimi dile getirdim."

"Ayy," dedi Hallie, alaycı ve kısık bir sesle. "Aynı anda hem sana sarılmak hem de boğazını sıkmak istememe neden olman çok sevimli."

"Bu en sevdiğim özelliğim," dedi Jack, onları düşünmemeye çalışarak.

"Bu gece sen ne yapıyorsun?" diye sordu Hallie.

"Tek başıma yemek yemek üzere bir bara yürüyorum."

"Belki biriyle tanışırsın," dedi, sesi gereksiz yere neşeliydi.

"Olmaz," dedi Jack.

"Neden olmasın? Minnesota kızlarından hoşlanmıyor musun?"

"Barlarda yabancılarla tanışmayı sevmiyorum."

"Pardon, ne dedin?"

"Ciddiyim."

"Jürinin açıklamaya ihtiyacı var. Jack Marshall, otel asansörlerinde tanımadığı ateşli barmaidlerle çıldırmasıyla tanınan adam, barlarda kız tavlamaktan hoşlanmıyor mu?"

"Bunun her zaman ürkütücü olduğunu düşünmüşümdür."

"Lütfen açıkla," derken Hallie eğleniyor gibiydi.

"Birini görüp, sohbet başlatacak kadar görünüşünü beğenmeye karar vermek aptalca geliyor. Şey gibi hissettiriyor..."

"Yüzeysel mi?"

"Bingo."

"Makyaj yapmam gerekiyor ama bu yönün ilgimi çekti. Yani olası bir eşi, önce beynini düşünmeden dış görünüşüne göre seçmenin yanlış olduğunu mu söylüyorsun?

"Kelimelerle aran iyi ama evet."

"Vay canına, bar ortamındaki bu feminist bakış açısı beni biraz tahrik etmiş olabilir," diye alay etti. "Sıkılırsan bana mesaj at, tamam mı?"

"Tamam." Jack boğazını temizledi. "İyi eğlenceler."

"Ama çok fazla eğlenmeyeyim, değil mi? Eğlenceyi *yatağa* taşımayayım?"

"Sen küçük bir pisliksin," dedi Jack gülerek.

McKenna's'a girerken telefonu kapattı. Mack dayısıyla her zaman oturduğu bara doğru ilerledi ve bir hamburger ile bira sipariş etti.

Jack etrafına baktı -happy hour için bar kalabalıklaşmaya başlamıştı- ve Mack dayısı olmadan burada olmanın ne kadar tuhaf olduğunu düşündü.

Jack eskiden iş gereği İkiz Şehirler'e[25] gitmeye bayılırdı, böylece en sevdiği dayısıyla kalmak ve takılmak için bir bahanesi olurdu. Mack, barın bulunğu binada, üst katta yaşardı. Bu yüz-

25 İkiz Şehirler (*Twin Cities*), ABD'nin Minnesota eyaletindeki iki şehri (Minneapolis ve St. Paul) birlikte tanımlamak için kullanılan terim. -ed.n.

den McKenna's onun kendi kişisel mutfağı gibiydi. Jack ne zaman gelse, Mack'le birlikte neredeyse her öğün bara giderlerdi.

Kapıdan içeri giren herkes Mack'i tanıyor gibiydi ve orada çalışan herkes ona ailesi gibi davranırdı. Sevilen bir aziz gibiydi, bir odaya girdiğinde hayatı canlandıran kişiydi.

Jack her ziyaret ettiğinde Mack'in farklı bir kız arkadaşı olurdu.

Yine de hepsinin ortak bir yanı vardı: Eğlenceliydiler.

Mack'in onu tanıştırdığı her kız güzeldi, komikti ve iyi vakit geçirmeye hazırdı. Jack bu adamı izleyerek büyümüştü ve tıpkı onun gibi olmak istiyordu. Yıllar boyunca sayısız kez, böyle yaşamak varken bir insanın neden evlenip yuva kurmak için acele ettiğini merak etmişti.

Mack, "parti hayatı olan biri" değildi: O nereye giderse gitsin partinin ta *kendisiydi.*

"Buyurun." Barmen, Jack'in yemeğini önüne koydu. "Ketçap ister misiniz?"

Jack adama baktı ama onu tanıyamadı. "Hayır, teşekkürler."

Peçeteyle sarılı kapları açıp barın arkasındaki televizyonu izlerken, dayısının orada geçirdiği zamanın karşılığında hiçbir şey yapılmamasını, bu adama bir şekilde saygı duruşunda bulunulmamasını gerçeküstü buldu.

Bir plaket, bir resim, onun anısına ayrılmış emekli bir bar taburesi; hiçbir şey yoktu.

Mack dayısının orada olduğuna dair hiçbir kanıt yoktu.

Hiç var olmamış gibiydi.

Jack birasından uzun bir yudum aldı, cenaze törenini düşündü. Tüm ailesi morgda, ziyaretçi kısmında takılmış ve birbirleriyle Mack hakkındaki hikâyelerini paylaşmıştı ama başka kimse gelmemişti. Ailesi çok kalabalık olduğu için ilk başta bu durumu fark etmemişti ama Mack'in arkadaşlarından hiçbiri, bardan hiç kimse, kız arkadaşlarından herhangi biri, Mack'in günlük hayatından tek bir kişi bile taziyelerini sunmak için gelmemişti.

Jack buna hâlâ sinirleniyordu, yemeğini yerken ve mekân akşamın erken saatlerindeki enerjiyle çalkalanırken Mack dayısı için daha da sinirleniyordu. Dayısının arkadaşlarıyla ve bu barla arasının iyi olduğunu düşünmek gerçekten moral bozucuydu. Yanılmış mıydı? Hepsi onunla eğlenmişti ama gerçekten umurlarında değil miydi? Peki ona yaranmaya çalışan kadınlara ne demeli? Şimdi nereye kaybolmuşlardı?

Annesi her ne kadar kardeşinden "umutsuz bekâr" diye bahsetmeyi sevse de Mack bundan çok daha fazlasıydı. Jack'in tanıdığı en nazik, en komik, en cömert insandı ama yuva kurmamayı seçtiği için hayatı sanki daha az değerliymiş gibi görülüyordu.

Kahretsin, diye düşündü Jack. Burada tek başına otururken çok fazla iç gözlem yapıyordu ve daha fazla biraya ihtiyacı vardı.

Yemeğini bitirdi, birkaç bira içti ve bir yandan da barda takılıp futbol izleyen herkese ters ters baktı. Birdenbire, dünyada en sevdiği barlardan biri olduğunu düşündüğü yer gözüne batmaya başladı. Artık bu pislik barda olmak istemiyordu, bu yüzden maç biter bitmez hesabını ödedi ve oteline geri döndü.

Hallie mesaj attığında, Jack odasına doğru yürüyordu.

Hallie: N'apıyorsun?

Jack giriş kartını bırakıp ayakkabılarını çıkardı ve kendini yatağa bıraktı.

Jack: Odaya yeni geldim.

Hallie: Uzun bir akşam yemeği olmuş. Biriyle tanıştın mı?

Jack: Tanıştığım tek kişi siparişimi alan barmendi.

Hallie: Kulağa yalnızlık gibi geliyor.

Hallie'nin mesajı Jack'i biraz yalnız *hissettirdi.*

Jack: Tüm gece garipti. Çok fazla detaya girmek istemiyorum ama şunu diyeyim; eskiden dayım burada olduğu için burayı severdim ama şimdi o burada yok ve kendimi bok gibi hissediyorum.

Telefonu çalmaya başladı, ekranda Hallie'nin adını görünce göğsünde bir şeyler hissetti. Telefonu açtı. "Piper. Bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim."

"Biliyorum," dedi Hallie, gülümsediği belliydi. "Ben de bu yüzden aradım. Sana *kendi* gecemden bahsetmek istedim."

"Gönder gelsin." Jack ayağa kalkıp bavuluna doğru yürüdü. "Bana her şeyi anlat."

"Tamam. Peki." Hallie boğazını temizledi, arka planda kedisinin miyavlamasını duydu. "Alex beni aldı ve restorana götürdü. Güzeldi, şarap iyiydi ve sonra meze olarak vegan peynir topu sipariş edip denememi istedi."

"Vegan mıymış?"

"Hayır, sadece daha önce yemiş ve gerçekten güzelmiş."

"Sen denemedin, değil mi?" Yemek seçen Hallie'nin vegan bir peynir topunu denemiş olmasına imkân yoktu.

"Bir ısırık almamı istedi, ben de aldım. Ufacık, minicik bir ısırık aldım."

"Ve...?" Jack gömleğini başının üzerinden çekip çıkardı ve kot pantolonunun düğmesine uzandı. "Tadı nasıldı?"

"Bilmiyorum, çünkü denedikten yaklaşık otuz saniye sonra boğazım kaşınmaya başladı. Sonra yanaklarım kızardı ve boynumda lekeler oluştu."

"Alerjin mi varmış?" Jack soyunmayı bıraktı. "İyi misin?"

"*Şimdi* iyiyim." Sesi yorgun geliyordu. "Ama bu gece kajuya karşı şiddetli bir alerjim olduğunu öğrendim, görünüşe göre kaju, vegan peynirinin ana malzemesiymiş."

"Vay be." Jack kot pantolonunu çıkarıp bavuluna attı ve yatağa geri döndü. "Ne oldu? İyi olduğuna emin misin?"

"Alex beni acile götürmek zorunda kaldı ve doktoru beklerken midemi kusmuk külahına boşalttığımı duyduğuna eminim."

"Lanet olsun," dedi Jack. Keşke ona yardım etmek için orada olsaydı. "Ayrıca, kusmuk külahı da ne?"

"Hemşire bana uzun, lateks haznesi olan karton bir daireye benzeyen bir şey uzattı. Kusmuk külahı işte."

Hallie'nin kötü ruh haline ve bir sağlık korkusu yaşamış olmasına rağmen, Jack gülmeye başladı. "Zevksiz bir kap kullanmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Sorun değil... Kusmuk konusunda GÖSTERİŞÇİ davrandım."

"Orada olsaydım," dedi Jack, hâlâ gülüyordu, "saçını tutardım."

"Ben de *orada* olsaydım sen yalnız kalma diye seninle beraber yemek yerdim," dedi Hallie, bu söylediği Jack'i sarstı. Tanrı aşkına, *Hallie* ona bir şeyler yapmıştı.

Jack boğazını temizledi. "Kedi nasıl?" diye sordu.

"Jack, o inanılmaz. Nasıl oluyor da tüm hayatımı onsuz yaşadım ama şimdi, bir anda, öncesini bile hatırlayamıyorum? Bu kadar hızlı bağlanmak kulağa çılgınca geliyor mu?"

"Hayır," dedi Jack yatağa oturarak. "Hiç de çılgınca gelmiyor."

Hallie

Hallie pencereden Alex'in arabasını Starbucks'ın önüne park etmesini izledi. İş çıkışı hızlı bir şekilde kahve içeceklerdi, onu gördüğü için mutlu olsa da tüm gün Jack'i özlemişti.

En iyi arkadaşını özlemişti. Neredeyse iki haftadır yoktu ve her gün konuşup mesajlaşsalar da onun yanında olmasıyla aynı şey değildi.

Alex'le her şey harika gidiyordu. Alex ilgili, komik ve göze hoş gelen biriydi, bu yüzden Hallie'nin hiç şikâyeti yoktu. Aslında o sabah koşarken bunu yapmaya karar vermişti.

Ona soracaktı.

Oturup o gün kendi işlerinde neler olduğu hakkında konuştuktan sonra Hallie sorusunu sordu. Yıllardır bundan korkuyordu ama bir yere varmıyordu ve gerçekten yalnız gitmek istemiyordu.

Ortalığı dağıtan cümlesi zihninde hâlâ çok tazeydi.

"Henüz aramızda bir 'şey' olmadığını biliyorum," dedi Hallie, garip bir şekilde Alex'in yüzüne değil de frappuccinosuna bakarak. "Ama benimle kız kardeşimin düğününe gelmek ister misin? Vail'de bir tatil köyünde yapılacak bir düğün. Sadece

aileler ve birkaç yakın arkadaş olacak. Benim artı birim olabilirsin, ama hiçbir şart yok..."

Alex onun elini tutarak, "Bunu çok isterim," dedi. "Senin için de uygunsa, bir 'şey' olmamızı gerçekten çok isterim."

"İster misin?" diye sordu Hallie, bir şey olmaya hazır olup olmadığından emin değildi. Her ne kadar -kahretsin- öyle olup olmadıklarını gündeme getiren kendisi olsa da.

"Kesinlikle," dedi Alex gülümseyerek. Gözlerinin kenarlarındaki kırışıklarla tamamlanan hoş bir gülümsemesi vardı ve Hallie onun çekici biri olduğunun farkındaydı. Alex harika bir adamdı. Öne doğru eğildi ve dudağını onunkine bastırdı. Çok tatlıydı, Hallie gözlerini kapatıp kendini ona bırakmaya çalıştı. Dili kısa bir süre onunkine değdi -ne de olsa Starbucks'taydılar- sonra geri çekildi ve elini sıktı. "Birlikte bir yolculuğa çıkmak için sabırsızlanıyorum."

Kız kardeşinin mükemmel düğününde sevgilisiz kalmayacağı için heyecanlıydı ama eve döndükten sonra Alex'le gitmek için heyecanlı olmadığı gerçeğini aklından çıkaramadı. Onunla her şey harikaydı ama bir Hallmark Noel filminin harika olduğu şekilde harikaydı. Her şey mükemmel görünüyordu -kıyafetler, ortam, diyaloglar- ama hiçbiri gerçek gibi... hissettirmiyordu.

İkisi de âşık olan iki insan rolü yapıyormuş gibi zorlamaydı sanki.

Jack'e mesaj attı, tedirginliğini üzerinden atmaya ve bunu düşünmemeye ihtiyacı vardı.

Hallie: Bil bakalım, ne oldu? Alex benimle Lillie'nin düğününe geleceğini söyledi.

Jack: Onu Vail'e mi götürüyorsun? Onunla gerçekten aile şeyini yapmak istiyor musun?

Hallie mesaj atmadan önce boş evinde omuz silkti.

Hallie: Sanırım...?

Jack: O aradığın kişi değil, biliyorsun. O adamla tatili kazanamazsın.

Hallie: Yanılabileceğini düşündün mü hiç? Ya o aradığım kişiyse?

Hallie, Jack'in yanıt vermesini beklerken nefes alıp vermediğini fark etti. Konuşma baloncukları hareket etti, durdu, tekrar hareket etti, tekrar durdu ve sonra tam beş dakika geçtikten sonra mesaj geldi.

Jack: Sanırım bunu zaman gösterecek.

Nedenini bilmiyordu ama aldığı yanıt yüzünden hayal kırıklığına uğramıştı. İddiayı kazanmaya yakın olabileceğini umursamasını istemişti. Alex'in doğru kişi olduğu fikrinin saçma olduğunu tartışmasını istemişti.

Ama o öyle yapmamıştı.

Peki Kayla'nın nesi vardı? Jack Kayla'dan hiç bahsetmemişti ama Hallie onunla hâlâ konuştuğunu biliyordu. Peki bu ne anlama geliyordu?

Güzel, yüksek lisans öğrencisine âşık mı oluyordu?

Hallie bütün gece dönüp durdu, Jack'le ilişkilerinin değişiyor olabileceğinin rahatsız edici bir şekilde farkına vararak uyuyamadı. Her ne kadar hem onun hem de kendisinin gerçek aşkı bulup mutlu olmasını istese de değişim düşüncesi, özellikle de Jack'le ilgili olanı, karnını ağrıtıyordu.

Jack

Jack anahtarlarını cebine koydu ve ceketinin cebinde ufak bir kedi nanesi poşetiyle Hal'in apartman kapısına yöneldi. Birkaç saat önce uçaktan inmişti ama iner inmez koşarak onun evine gitmemek için kendini zor tutmuştu.

Çünkü onu görmek için ölüp bitiyordu.

Ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini tam olarak bilmiyordu ama Minneapolis'te bir şeyler değişmişti. *Jack* Minneapolis'te değişmişti. Sahip oldukları şeyi mahvetmekten ne kadar korksa da ilerlemek istediğini fark etmişti.

Tanrı aşkına, aklını mı kaçırmıştı?

Dehşet verici duygularını itiraf etmek için en uygun zamanın ne zaman olduğunu düşünerek lobiye ilerledi ve asansörün yukarı tuşuna bastı.

Asansörün kapıları açılınca sarışın bir adam dışarı çıktı. İleri doğru bir adım attı ama Jack'i görünce durdu.

"Hey, sen Hal'in arkadaşısın. Jack'ti, değil mi?"

Jack adamın yüzüne baktı ve kim olduğunu anladı. Ayrıca, ona gerçekten "Hal" demek zorunda mıydı, sanki tam adını söylemek çok mu zordu?

"Selam, Alex. Nasılsın?"

"İyi, iyi. Hal'i görmeye mi gidiyorsun?"

Jack başıyla onayladı, bu dangalağın bir kez daha ondan *Hal* diye bahsetmesine dayanamayacağını düşündü. Ayrıca başka nereye gidebilirdi ki?

"Sakıncası yoksa ona bir şey götürebilir misin?" Alex ellerini bomber ceketinin ceplerine soktu. "Tigger için birkaç oyuncak aldım ama onları arabamda bırakmışım," dedi.

"Olur tabii."

Jack adamı arabasına kadar takip etti, Alex'in her gün Hallie ile vakit geçirmesinden nefret ediyordu. Kendi cebi, getirmeye özen gösterdiği kedi nanesiyle yanarken bile, onun lanet kedisine oyuncak alıyor olmasından nefret ediyordu. Alex bagajını açtı -tabii ki lanet olası Camaro'su vardı- ve Jack orada öylece durdu. Alex etrafı karıştırıp sanki arkadaşlarmış gibi hayatı hakkında gevezelik ederken, Jack kendini her zamankinden daha aşağıda hissediyordu.

"Hal çok tatlı biri. Onu kız arkadaşım olarak görecek kadar nasıl bu kadar şanslı olduğuma dair hiçbir fikrim yok."

Jack gözlerini kısarak, Alex'in Hallie'ye *kız arkadaşım* demesi için çok erken olduğunu söylememek için kendini zor tuttu. "Evet, o, şey, harikadır."

Alex'i kız kardeşinin düğününe davet etmiş olması, Jack için hâlâ akılalmaz bir şeydi ama bunu düşünmeyi reddetti.

Alex oyuncakları aramaya devam ederken -*bir insanın bagajında ne kadar çok şey olabilirdi ki*- "Ama onun gibi birinin uygulamaya girmiş olması bile beni şaşırttı, anlarsın ya," dedi.

Jack çenesini o kadar sıktı ki kırılacakmış gibi hissetti. "Evet."

"Kadere, olayların evren istediği için gerçekleştiğine inanan biriyim, bu yüzden bana ulaşması destansı bir his, anlarsın ya?"

Alex bagajı karıştırmayı bıraktı ve sırıtarak, "Dinle, aşk acısı çeken küçük bir kız gibi konuşuyorum," dedi.

"Şimdi de lanet olası bir cinsiyetçi gibi konuşuyorsun."

"Tam olarak öyle yaptım, değil mi?" Alex güldü, bu da Jack'in sinirini bozdu. "Tanrı'ya şükür otoparkta kulak misafiri olacak feministler yok."

"Bu çok kötü olurdu, değil mi?" dedi Jack, adamın ciddi olup olmadığından emin olamayarak.

"Yapmak isteyeceğim son şey Hal'in önünde kötü görünmek, yani kesinlikle en kötüsü bu olur. Yine de dürüst olmak gerekirse, böyle bir şeyi umursamayacak kadar tatlı görünüyor."

"Görsen şaşırırdın," dedi Jack, Hallie'nin hızlı buluşma etkinliğinde yaptıklarını hatırlayarak.

"Hayır, şaşırmazdım. Birbirimizi çok uzun zamandır tanımıyor olsak da onu zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum," derken Alex fikrinden yüzde yüz emin görünüyordu.

Jack buna ne diyeceğini bile bilmiyordu, bu yüzden sadece, "Öyle mi?" diye mırıldandı.

"Sanırım bu kader meselesi."

Jack, "Bu arada ben olsam kadere pek güvenmezdim. Bazen şansın yaver gider ama bu kesinlikle yıldızlar aynı hizaya geldiği için olmaz," demekten kendini alıkoyamadı.

"Sen öyle diyorsan," dedi Alex.

"Bunu hayat söylüyor."

"Hayır." Başını salladı ve sanki saçma sapan şeyler söyleyen kişi Jack'miş gibi sırıttı. "Bu kaderin işi, adamım... ve sen bunu anlamıyorsun."

"Dinle, dostum," dedi Jack, bu noktada gerçekten çok sinirlendi. "Bunu sana söylediğimi Hal'e söyleme ama bir iddiaya girdik. Aşkı ilk kimin bulacağı üzerine bir iddia. Yani onun sana karşı hisleri gerçek olabilir ve sen de gezegendeki en şanslı alçak olabilirsin ama onun sana doğru hamle yapmasını sağlayan şey evren ya da senin iyi karman değildi. Beni yenme ve bedava bir tatil kazanma isteğiydi."

"Ciddi misin sen?" Alex'in yüzü düştü ve Jack bunu ona söylediğine anında pişman oldu. Pişman olmuştu ama yine de küçük de olsa bir tatmin duygusu hissetmişti.

"Hem de nasıl."

Alex ensesini ovuşturdu, "Hah," diye mırıldandı.

Kahretsin. Jack içini çekti ve "Senden gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyor, yani yine de işe yaradı, değil mi?" dedi.

Alex dikkati dağılmış ve üzgün görünüyordu. "Sanırım öyle."

"Senin yerinde olsaydım..." dedi Jack, geri adım atarak. Çünkü Hal'in ilişkisine saygı duymak istiyordu, ona karşı hisleri ya da Alex'e olan kızgınlığı ne olursa olsun. "...bu duyduğumu unutur ve yolculuğun tadını çıkarırdım."

"Bu muhtemelen iyi bir tavsiye." Alex gönülsüzce gülümsedi ve Jack'e bir market poşeti uzattı. "İşte Tigger'ın oyuncakları."

"Teşekkürler." Jack poşeti aldı, döndü ve tam bir adım atmıştı ki Alex konuşmaya başladı.

"Ee... sen ve Hallie."

Jack durdu ve arkasını döndü. "Ne?"

Alex ellerini ceplerine soktu ve Jack'e bilmiş bir bakış attı. "Aranızda bir şeyler mi var? Arkadaşlıktan öte bir şeyler?"

Jack ona tekrar vurmak istedi, bu garip bir şeydi çünkü insanlara nadiren vurmak isterdi. Başını iki yana salladı ve tüm dürüstlüğüyle, "Hayır," dedi.

"Olmasını istiyor musun?"

"İsteseydim," dedi Jack nefes vererek, "Hal'le konuşurdum. Seninle değil."

Jack, Alex'i arabasının yanında bıraktı ve apartmana geri döndü. Adamın aklına girdiği ve tam bir pislik gibi davrandığı için kendini kötü hissediyordu ama onu bir daha gördüğünde özür dileyecekti.

Şu anda sadece Hal'i görmeye ihtiyacı vardı.

Hallie

"Gerçekten bir koltuk almalısın."

Hallie ve Jack yerde yan yana oturmuş, sırtlarını duvara dayamış, bacaklarını önlerine doğru uzatmışlardı. Netflix'te *You* dizisinin bir bölümünü daha izliyorlardı ve dizi yeni bitmişti. Hallie ona baktı. "Bu durum yaşlı adamın sırtını mı zorluyor?" dedi.

"Komik kız." Jack elini Hallie'nin başının üstüne koyup öyle bir karıştırdı ki Hallie devrildi ve ciyaklayarak güldü. "Senin tıknaz oğlun üstümden inmediği için senden bir yaş büyük olan kıçım zorlanıyor."

Tigger oturur oturmaz dev bedenini Jack'in kucağına bırakmış ve o zamandan beri hiç kıpırdamamıştı.

"O yüzden soramadım bile, Minneapolis'te hiç eğlendin mi?" Hallie onun işi hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediği için kendini biraz kötü hissediyordu ama birlikte takıldıklarında o kadar çok eğleniyorlardı ki işlerini hiç konuşmuyorlardı.

"Berbattı." Bir eliyle Tigger'ın kulağının arkasını kaşırken diğer eliyle kumandayı kaptı ve Netflix'te gezindi. "İş iyiydi ama oraya gittiğimde genelde dayımla kalırdım. Bu büyük bir aile olayıdır. Gerçi son seyahatimden sonra vefat etti, o yüzden bilmiyorum, şimdi biraz garip geldi."

Mack dayısı. Hallie, Olivia'nın ondan bahsettiğini hatırlıyordu. Burnunu sokmak ya da onu üzmek istemiyordu, bu yüzden sadece, "Bu gerçekten berbat," dedi.

Jack başını salladı ve televizyonda bir şeyler ararken gelişigüzel bir şeyler izliyormuş gibi göründü. Ardından âdemelması büyük bir yutkunmayla kıpırdadı. "Açıkçası bu kadar kötü bir darbe olmasına hazırlıklı değildim," dedi.

Hallie bir elini uzattı ve onun kolunu sıktı. "Çok üzgünüm."

Jack hiçbir şey olmamış gibi başını salladı. "Önemli bir şey değil, o yüzden ağlayan küçük bir çocukmuşum gibi bakmayı kes."

Bunun üzerine Hallie, Jack'in kolunu usulca çimdikledi. "Öyle bir şey yapmıyorum."

"Saçmalık." Jack, Hallie'ye sırıttı ve "Bu arada, Kayla dün telefonda beni terk etti," dedi.

"Olamaz." *Zavallı Jack.* "Doktora adayı mı?"

Jack başıyla onayladı.

"Sebebini söyledi mi?" Jack'ten hoşlanmayan birini hayal bile edemiyordu; komik, çekici ve bakması çok güzel biriydi. Kayla'nın nesi vardı? Jack'ten onun hakkında pek bir şey duymamış olsa da gerçek bir ilişkiye dönüşmesini umduğunu düşünüyordu.

"Ah, bilirsin işte," diye mırıldandı Jack, gözleri hâlâ televizyondaydı.

"Hayır, bilmiyorum."

Jack başını salladı, umursamaz bir ses çıkardı.

"Peki tam olarak ne dedi?"

"Hal." Gülmeye başladı ve Tanrı'ya şükür ona baktığında gözlerindeki hüzün yok olmuştu. "Sakin ol, sadece bana karşı bir şey hissetmiyordu. Olur böyle şeyler."

Hallie onunla birlikte güldü çünkü her şeye rağmen Jack geri döndüğü için o kadar mutluydu ki gülümsemesini engellemek zordu. Alex'i romantik bir partner olarak seviyordu ama en çok Jack'le takılırken eğlendiğini fark etmişti. Televizyon seyrederken dondurmayı yalayıp yutmuşlardı ve Jack, Hallie'nin kâseyi yalayıp sonra da onun dondurmasını bitirmesine yardım etmesini yargılamamıştı bile.

Telefonu titredi. Alex'ten bir mesaj gelmişti ama Hallie, Jack gidene kadar ona cevap yazmak istemiyordu. Yine de mesaja baktı.

Alex: Seni arayabilir miyim?
Önemli bir konu.

Hallie yutkundu ve ne olduğunu merak etti. Vail'deki hafta sonuna evet dediği için pişman mı olmuştu?

Hallie: Tabii ki.

Ayağa kalkıp yatak odasına giderken, "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, hemen döneceğim. Sen oturup filmi izle," dedi.

Jack, Tigger'ın koca kafasını kaşıyarak, "Sanki bu adam başka bir şey yapmama izin verir," diye mırıldandı.

Hallie yatak odasına girip kapıyı kapattı ve yatağına oturdu. Telefon çaldığında, "Tigger oyuncaklarını sevdi," diye açtı.

"Ah. Güzel." Hallie, Alex'in boğazını temizlediğini duydu, "Dinle, bu konularda gerçekten kötüyüm, o yüzden direkt söyleyeceğim. Gerçekten harikasın ama yürütebileceğimizi sanmıyorum."

Alex rahatsız edici bir şekilde konuşmaya devam ederken Hallie'nin kalbi deliler gibi atmaya başladı. "Bir gün bir adam seninle olduğu için gerçekten çok şanslı olacak çünkü sen harika bir kızsın ama galiba ben o adam değilim."

Hallie biraz başının döndüğünü hissetti. "Sen, şey, benden ayrılıyor musun?"

"Ben... galiba ayrılıyorum." Alex'in sesi kalın çıkmıştı. "Sorun sen değilsin, bu gerçekten benimle ilgili bir şey."

"Tamam. Ah, anladım."

"Hallie, lütfen yapma..."

"Seni düğüne davet ettiğim için mi? Çünkü eğer çok erkense, ben..."

"Hayır, düğün fikri harikaydı. Ben sadece... Ben sadece birlikte olmamız gerektiğini düşünmüyorum."

Hallie reddedilmenin ağırlığıyla boğulduğunu hissetti. Alex için yeterli değildi. Alex onu istemiyordu. Onunla düğüne gitmek istemiyordu. Onunla birlikte olmaktansa bekâr olmayı

tercih ediyordu. "Tamam, gitmem gerek. Kendine iyi bak, Alex," demeyi başardı.

"Özür dilerim, Hal..."

Kendini daha fazla utandırmamak için telefonu kapattı. Gözleri hemen yaşlarla doldu ve sessiz kalmak için dudağını ısırdı. Hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyordu ama Jack kapının diğer tarafındaydı ve ona bu şekilde görünmeye dayanamazdı.

Özellikle de o da terk edilmiş ve mükemmel bir şekilde üstesinden gelmişken.

Ama ne zaman duygularını kontrol altına almaya yaklaşsa, aklına kız kardeşinin düğünü geliyordu -hem Ben'in hem de kendisinin katılacağı düğün- ve yine kendini kaybediyordu.

Gözyaşları durmuyordu, bir süre sonra Jack'i tamamen unuttu.

Ta ki kapının çalındığını duyana kadar. "Hal? İyi misin? Uyuya mı kaldın?"

Sessiz olursam Jack uyuyakaldığımı varsayar ve belki gider, diye düşündü.

"Eğer on saniye içinde ses çıkarmazsan, düşüp kalkamamış olma ihtimaline karşı içeri gireceğim."

"Ben iyiyim," dedi Hallie.

Jack onun sesinden anlamış olmalı ki, "İçeri giriyorum," dedi.

Jack kapıyı araladı, onu görünce yüzündeki rahat ifade ciddi bir ifadeye dönüştü. Yutkunarak, "Lanet olsun, ne oldu?" diye sordu.

Odaya girip bir saniye içinde kollarını ona sıkıca sardı ve bu da Hallie'nin daha çok ağlamasına neden oldu.

"Önemli bir şey değil," dedi, hıçkıra hıçkıra ağlayarak, "ama Alex benden ayrıldı."

"Tanrım," dedi Jack. "Sebebini söyledi mi?" diye sorarken, Hallie onun kollarındaki gerginliği hissetti.

Hallie başını iki yana salladı. "Sadece 'sorun sen değilsin, benim' saçmalığı," dedi.

Bunu söylerken etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştı ama o anda sevilmediğini hissediyordu ve bu da onu soğukkanlı davranamayacak kadar üzüyordu.

"Bu *saçma sapan* bir şey. Bunu biliyorsun, değil mi?" Fısıldayarak, saçlarının içine doğru konuşuyordu. "O tam bir moron. Çünkü sen inanılmaz birisin ve herhangi bir erkek senin kedinin lanet olası kum kabını temizlediği için şanslı olurdu, beni dinliyor musun?"

Bu Hallie'yi biraz gülümsetti.

"Dürüst olmak gerekirse, seni bu şekilde incitecek kadar ondan hoşlandığını bilmiyordum." Boğazını temizledi ve "Tanrım, kendini bu kadar kaptırdığını bilmediğim için çok üzgünüm," derken sesi duygusaldı.

Duygularını daha iyi okuyamadığı için *arkadaşının* kendini kötü hissetmesi, Hallie'nin içindeki ufak bir parçayı inanılmaz derecede etkiledi. Ama Hallie orada uzanıp boşluğa bakarken, arkadaşının ilk cümlesi onu duraksattı. *Seni bu şekilde incitecek kadar ondan hoşlandığını bilmiyordum.* Alex'in yüzünü hayal ettiğinde o kadar da üzgün hissetmedi. Onunla bir daha yemek yemeyeceğini düşündüğünde, *o* kadar da hayal kırıklığına uğramış hissetmedi.

"Ben de bilmiyordum," diye fısıldadı. "Kahretsin, şimdi bile bilmiyorum. Terk edilmiş olmama, Alex'i kaybetmiş olmaktan daha çok üzülebileceğimi düşünmem kötü bir şey mi?"

"Hiç de değil," dedi Jack, Hallie'nin saçlarına doğru, kollarını ona sımsıkı sarmıştı. "Ben de aynıyım, Hal. Reddedilmek bok gibi hissettiriyor, o kadar da önemli olmayan birinden gelse bile."

Hallie yarım bir kahkaha atarak, "Benim kötü davranışlarımı normalleştirme," dedi.

"Yine de doğru, korkunç insan."

Tekrar güldü ve bakışlarını Jack'e çevirdi. Jack'in tutuşu gevşeyince sonunda Hallie ona bakabildi. Jack acıyan bir gülümsemeyle baktığında, Hallie iğrenç göründüğünü biliyordu. "Kapa çeneni, iyi göründüğümü biliyorum," dedi.

Jack başparmaklarıyla Hallie'nin alt kirpiklerinin altını hafifçe sildi. "Yorum yok."

"Mesele şu ki," dedi Hallie, daha fazla gözyaşı dökmemek için hızlı hızlı gözlerini kırpıştırarak, "en başa dönmekten gerçekten nefret ediyorum; Alex'le en azından belki de doğru yolda olduğuma dair bir umudum vardı."

Jack, Hallie'nin yüzünü inceledi. "Anlıyorum," dedi sessizce.

Tabii ki anlardı.

"Ve şimdi gelecek hafta mükemmel kız kardeşimin düğününe tek başıma gitmek zorundayım!" diye bağırdı, bu sefer kendini tamamen hüngür hüngür ağlamaktan alıkoyamadı. "Geçen gün annemi arayıp benimle gelecek bir erkek arkadaşım olduğunu söylediğim için çok mutluydum ama şimdi kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp Vail'e gitmek zorundayım."

"Hayır, zorunda değilsin."

"Ayrıldığımız gerçeği dışında sana eski sevgilimden bahsettiğimi hiç sanmıyorum ama Ben düğünde olacak. Ve ben de orada olacağım." Onun yüzünü hayal edince inledi. "Çok acınası görüneceğim."

"Yalnız gitmek zorunda değilsin," diye tekrarladı Jack.

"Evet, zorundayım. Kimsem yok." Gözleri yine yaşlarla doldu.

"Hayır, var. Dinle," dedi Jack. "Eğer istersen, seninle gelirim. Erkek arkadaşınmışım gibi davranabilirsin ve seyahatten eve dönüp ayrılana kadar hayatlarında gördükleri en harika çift olabiliriz."

Hallie burnunu çekti ve ona baktı. Jack ciddi görünüyordu. "Bunu yapar mısın?" diye sordu.

Jack omuz silkti. "Elbette. Colorado'yu seviyorum," dedi.

"Yani," dedi Hallie, onun teklifine inanamayarak, "onlara erkek arkadaşım olduğunu söylememe izin vereceksin ve beni seviyormuş gibi davranacaksın, öyle mi?"

"Hallie Piper," dedi Jack, ona bakarken sesi alçak ve boğuktu, "havaalanına girdiğimiz andan eve döneceğimiz ana kadar, sana sırılsıklam, taparcasına, çılgınca saplantılı ve delicesine âşık olacağım."

Hallie bu sözleri duyunca biraz heyecanlandı. *Tanrım, bu adam çok iyi*, diye düşündü, Jack ona her kelimesinde ciddiymiş gibi bakarken. Hallie onun gözlerine odaklanırken çenesini büktü ve yatakta doğruldu. "Bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

Jack tekrar omuz silkti. "Önemli bir şey değil. Biz arkadaşız."

"Arkadaşım olduğun için çok teşekkür ederim, Jack," derken Hallie gülümsediğini hissedebiliyordu.

"Ben de sana teşekkür ederim, MB."

Hallie ve Jack ertesi hafta seyahat planlarını ve konaklama detaylarını kesinleştirirken her zamankinden daha fazla mesajlaştılar. Hallie tüm ailesiyle aynı uçağa binecekti, bu yüzden bundan kesinlikle korkuyordu ancak herkesten ayrı bir katta bir oda seçmeye dikkat etti.

Hallie uçuş günü sabahın dördünde uyandığında biraz gergindi. Bunu başarabilecekler miydi? Jack ona âşıkmış gibi davranabilecek miydi? Aslında, Jack ciddi ve havalı bir tavır sergilediği sürece Hallie bundan çok etkilenecekti.

Jack mesaj attığı sırada Hallie bavulunun fermuarını kapatıyordu.

Jack: Günaydın, aşkım. Evine gelirken sana çörek alayım mı?

Hallie: Dikkat et, böyle şeyler söylersen sana GERÇEKTEN âşık olabilirim.

Jack: Hayatının geri kalanında seni çikolatalı çörek yağmuruna tutacağım, sevgilim.

Hallie güldükten sonra mesajını attı:

Hallie: Sanırım az önce küçük bir tatmin yaşadım.

Jack: Yoldayım.

Hallie'nin gergin hali bir anda heyecana dönüştü. Jack'le birlikte Vail'e gidiyordu; nasıl eğlenceli olmazdı ki? İhtiyacı olan her şeyi yanına alıp almadığını iki kez kontrol etti ve çantalarını ön kapının yanına yığdı.

Tigger'a veda ederken biraz boğazı düğümlendi çünkü kendini terk edilmiş hissetmesinden korkuyordu. Ruthie "bir ton Claritin[26] içip" her gün onu beslemek ve onunla oynamak için buraya gelecekti, bu yüzden Hallie biraz daha iyi hissediyordu ama yine de onu evde yalnız bırakmaktan nefret ediyordu.

Jack ise banyo paspasına sürekli işeyen Bay Meowgi'den uzakta bir hafta sonuna çok ihtiyacı olduğunu söylemişti.

Jack gelip zili çalınca, Hallie de bavullarını aşağıya indirdi. Apartmandan çıktığı sırada, Jack de arabasının bagajı açık bir şekilde dışarıda onu bekliyordu.

Kot pantolonu ve siyah kapüşonlu sweatshirtüyle çok çekici görünüyordu. Jack'in avuçlarınızı dayamak isteyeceğiniz türden bir göğsü vardı, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa.

"Günaydın, erkek arkadaşım," dedi Hallie, çantalarını Jack'in durduğu yere doğru sürükleyerek. "Hayatının aşkıyla bir hafta sonu kaçamağına hazır mısın?"

Jack ona bakarken gözlerini kıstı. Özellikle de siyah kazağının V yakasının hemen üstündeki noktaya. "Lütfen bana o madalyonun içinde fotoğrafımın olmadığını söyle."

"Aç ve bak," diye alay etti Hallie, soğuk rüzgâr saçlarını yüzüne savuruyordu.

---

26 Alerji ilacı. -ç.n.

Jack elini uzatıp Hallie'nin boynundaki zincire asılı gümüş madalyonu açmadan önce gözlerini devirdi. Hallie, Jack'in madalyonun içinde bir şey olacağını düşünmediğini biliyordu. Ama madalyonu açınca, Jack'in ağzı açık kaldı.

"Seni lanet olası ucube, bu da ne demek?" dedi Jack gülerek.

Hallie sırıttı ve çantasını bagaja koymak için Jack'in etrafından dolaştı. "Sen *Gurur ve Önyargı*'yı izlerken yerde uyuyakaldığında bu selfie'yi çekmiştim. Sonra silmeyi unutmuşum ama çıktısını alıp kolyeme koymak çok kolay oldu. Korkunç hafızam yaşasın!"

Jack ona bakmaya devam ediyordu. "Bu korkunç bir davranış."

"Bunu sen söylüyorsun."

"Bunu kibar toplum kuralları söylüyor."

"Her neyse. Annem, kızının erkek arkadaşıyla palyaçoluk yaptığı bu sevimli fotoğraf yüzünden çıldıracak."

"Otel odamdan sürünerek çıktığın sırada fotoğrafını çekmeyi akıl etmemem çok kötü," dedi Jack. Madalyonu tekrar kapatırken gözleri onun üzerindeydi. "Annen buna bayılırdı."

Hallie ona bakıp başını sallarken, onu yüzüstü yatağında uyurken hayal etti. "Bunu gördüğüne hâlâ inanamıyorum."

Jack gözlerini Hallie'nin gözlerine dikti. "O geceye dair ne hatırladığını bilmek için can attığımı söylemiş miydim?" derken sesi kısıktı.

Hallie onun mavi gözlerine baktı. "Sen ne hatırlıyorsun?" derken biraz nefes nefeseydi.

"Her lanet detayı." Bunu hızlı ve emin bir şekilde söyledi ve sonra dudakları kıvrıldı. "Ama belki de bunu daha sonra tartışmalıyız. Notlarımızı karşılaştıracak vaktimiz olduğunda."

"Evet," dedi Hallie hemen. Saçlarını geriye itti. *Notları karşılaştırmak.* "Daha sonra."

Havaalanına doğru giderlerken ayrıntıların üzerinden geçtiler. Hallie ona hikâyeler konusunda koçluk yapmak zorunda

kalacağını düşünüyordu ama gerçek ilişkileriyle ilgili her şey sahte ilişkilerine de yansıyordu.

Jack'in kız kardeşinin düğününde tanışmışlar, bir arkadaşlık uygulamasında yeniden bağlantı kurmuşlar ve o zamandan beri mesajlaşıp taco randevularına çıkıyorlardı.

Çok basitti.

"Pekâlâ, güvenlik kuyruğuna girer girmez sevgili oluyoruz." Hallie onun her zaman rol yapması gerektiğini anladığından emin olmak istiyordu. Birinin onu havaalanındaki kitapçının önünde başka bir kızla sohbet ederken görmesi hoş olmazdı. "Bilirsin, birileri bizi izliyorsa ve biz onların farkında değilsek diye."

"Güvenliğe girdiğimiz anda *başlar*."

"Keşke hepsiyle yan yana oturmak zorunda kalmasaydık," dedi Hallie, halası Diane'in meraklı bakışlarını hayal ederek. Ailesini çok severdi ama her zaman başkalarının işine burunlarını soktuklarını da bilirdi.

"Birinci sınıfa binebiliriz," dedi Jack, uzun süreli park yerine yönlendiren tabelayı takip ederek.

"Kapa çeneni." Hallie daha önce hiç birinci sınıfa binmemişti. Koltuğunda ona doğru döndü ve "Bu çok pahalıya patlar mı?" diye sordu.

"Boş yer olduğu sürece bana hiçbir maliyeti olmaz."

"Sahip olduğun onca mil yüzünden mi?"

"Bingo."

"Aman Tanrım, Jack, sana âşık olmayı o kadar kolaylaştırıyorsun ki."

Jack ona baktı. "Bunu duyduğuma sevindim."

Güvenliğe doğru yöneldiklerinde Hallie kıkır kıkır gülüyordu.

Servis otobüsünde şoför Jack'e eğilmesi için bağırıp durmuştu çünkü Jack'in boyu çok uzundu ve adam arkayı

göremiyordu. Şoförün tam olarak ne istediğinden emin değillerdi ama adam, Jack'in olduğu yerden ve arka camdan dışarıyı göremediği için gerçekten sinirlenmişti.

Jack'in çığlık atarken ona yaptığı mimikler, Hallie'nin gülmekten gözünden yaş gelmesine neden oldu.

Terminale girdiklerinde Jack anahtarlarını arabasında unuttuğunu fark etti, bu yüzden anahtarlarını almak için taksiyle uzun süreli otoparka geri dönmek zorunda kaldı. Tekrar içeri girip Hallie'yi aramaya başladığında öyle öfkeliydi ki Hallie'yi yine gülmekten kırdı geçirdi.

Güvenlik kuyruğuna yaklaştıklarında Hallie, "Sen bir kahramansın, Jack," dedi. "Sana minnettarım."

"Benim acı çekmemden bu kadar zevk almamalısın," derken Jack gücenmiş görünüyordu.

"Biliyorum. Bu karakteristik bir hata."

"Gerçekten öyle."

Sıraya girdiklerinde Hallie, Jack'in parmaklarının kendi parmaklarının arasına girdiğini hissetti. Başını kaldırıp Jack'in yüzüne baktı ama Jack sanki onun elini tutmak alışkın olduğu bir şeymiş gibi dosdoğru önüne bakıyordu.

Ahhh. Karakterine bürünmüştü.

Hallie iyi davranması gerektiğini biliyordu ama içinden bir ses onunla uğraşmak istiyordu. Ya da bu durumla eğlenmek. Nedeni ne olursa olsun, başparmağını hareket ettirip onun büyük elinin üstünü okşamaya başladı.

"Hal," diye mırıldandı Jack, hâlâ ona bakmıyordu.

"Hıı?" dedi Hallie.

"Bunu yapman benim için sorun değil," dedi Jack, elini biraz daha sıkarak. "Ama şunu bil ki, biniş kartlarını kontrol eden adamı geçtiğimizde bunu yapmaya devam ediyor olursan, seni öperim."

"Ne?" diye ciyakladı Hallie, biraz fazla yüksek sesle.

Sonra Jack ona baktı, dudakları tehlikeli bir gülümsemeye dönüştü. "Bu oyunu seviyorum. Büyük bir hayranıyım. Bugünü tek seferlik bir meydan okumadan daha eğlenceli hale ne getirebilir ki?"

Hallie sırıttı. "Tek seferlik meydan okuma nedir?"

"Bir tür doğruluk mu cesaret mi oyunu. Birbirimizi bir üst seviyeye çıkarma. Ben senin elini tutuyorum, sen de başparmağınla beni deli edecek şekilde elimi okşuyorsun. Seni öpüyorum ve sen... bir şekilde benim bir adım önümde oluyorsun."

"Bir şekilde." Hallie ona bakamadı, yanan yüzünü önündeki çizgiye bakmak için çevirdi. "İlginç."

"Öyle değil mi?"

Sıranın önüne yaklaştıklarında ikisi de sessizdi, Hallie'nin başparmağı hâlâ onun teninde geziniyordu. Kendi kendine durmasını, bunun iyi bir fikir olmadığını söyleyip duruyordu ama tatillerine başlamak için sıraya girdikleri sırada nefes kesici bir beklentiyle başı dönüyordu.

Önlerindeki adam biniş kartını okuturken, Hallie başparmağını Jack'in teninde döndürerek sekiz şekli çizdi. Jack elini bıraktığında, Hallie'nin kalbi çarpıyordu. Böylece her ikisi de taranmak üzere kartlarını uzatabileceklerdi. Hallie, Jack'in şaka yaptığını anladı çünkü ön tarafa ulaştıkları halde Jack onu hâlâ öpmemişti.

"Teşekkür ederim," dedi Hallie, güvenlik görevlisine, telefonunu ceketinin cebine sokarken.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Jack de.

Hallie ayakkabılarını çıkaracakları alana doğru bir adım atmıştı ki Jack elini tuttu ve onu geri çevirdi. Hallie, Jack'in yüzüne, o yoğun mavi gözlerine baktı ve daha bir şey düşünemeden Jack'in elleri yüzünde, dudakları dudaklarındaydı.

Jack başını hafifçe eğip Hallie'nin alt dudağını ısırdığında, homurdandığını duyar gibi oldu. Sonra onun ağzını kendi ağzıyla açıp diliyle kötü bir şey yaptığında da bir ses çıkarmış

olabilirdi. Ellerini onun üst kollarını sıkmak için yukarı çıkardı ya da kaldıraç gibi kavradı, emin değildi çünkü dili onun ağzındaydı ve onu tatlı tadar gibi öpüyordu; hayatı boyunca mahrum bırakıldığı bir tatlıydı ve şimdi ona doyamıyordu.

Açlıktan ölüyordu.

Jack geri çekildi, dizlerinin bağını çözecek bir şekilde ona bakıyordu. "Sırayı sıkıştırmadan önce hareket etsek iyi olur," dedi.

Hallie başını salladı. "Evet. Iıı, aynen."

Güvenliği geçtikten sonra Jack, Hallie'yi elinden tutup yaya trafiğinin olduğu tarafa doğru çekti. Okunamayan bir ifadeyle ona baktı, gözlerinde ciddiyet vardı. "İyi miyiz?" diye sordu.

Hallie başını salladı. "Harikayız," dedi.

Jack'in bakışları yumuşadı. "Mükemmel bir öpücüktü, değil mi?"

"İnanılmazdı, Jack," dedi Hallie, sırıtarak başını salladı. "Neredeyse bayılıyordum."

Jack başını arkaya atarak güldü, gülüşünün sesi Hallie'nin kıvrılıp uyumak istemesine neden oldu. "Sanırım senin sahte erkek arkadaşın olmak hoşuma gidecek," dedi.

Jack

"En son duyduğumda, onunla uygulamada takılıyordunuz. Şimdi gerçekten çıkıyor musunuz?" Hallie'nin en yakın arkadaşı ve belki de akrabası(?) olan Chuck, koridorun karşısından ona fısıldayarak *bağırdı*.

Hallie ve Jack uçakta birinci sınıfa geçer geçmez, Chuck ve kız arkadaşı Jamie de aynı şeyi yapmıştı. Bu iyi bir şeydi çünkü onlarla birlikte oturmak Jack'i biraz tedirgin etse de Hallie'nin arkadaşlarını tanımak istiyordu.

Tedirgin hissetmek, hızla onun normal hali durumuna geliyordu.

Çünkü Alex'le yaşadığı olaylardan dolayı büyük bir suçluluk duyuyordu. Adamla sadece uğraşmak istemişti ama Hallie'yi terk etmesini de istememişti; bu durumun Hallie'yi böyle ağlatacağını hiç düşünmemişti.

Tanrı aşkına, onu böyle ağlattığı için kendinden nefret ediyordu.

Her saat başı itiraf etmeyi düşünüyordu ama ona karşı gerçekten neler hissettiğini söylemek için can atarken onun öfkesiyle karşılaşma riskini almak istemiyordu.

"Evet." Jack, Hal'in Chuck'a iddia ve Taco Hut buluşmaları hakkında anlattıklarını dinledi ve sözlerini şöyle bitirdi: "Sonra fark ettim ki Taco Hut buluşmalarımızda, görüştüğüm insanlarla geçirdiğimden daha iyi vakit geçiriyorum."

Jack tam olarak böyle hissediyordu.

"Vay canına," dedi Chuck. "Ve bu sarhoş otel gecesi adamı, değil mi?"

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Hallie. "Evet ama sanki birden fazla sarhoş otel gecesi olayım varmış gibi söyleme."

Jack gülmekten kendini alamadı. "Bir gün sana onun kayıp sütyenini umutsuzca arayışını anlatırım," dedi.

"Jack." Hallie ona gözlerini devirdi ve sonra omuz silkti. "Pekâlâ. Şimdi bunu duymak zorundayım. Senin bakış açından ne kadar gülünç göründüğümü söyle. Çünkü tek bildiğim seni uyandırmadan odandan defolup gitmeye çalıştığımdı."

"Kahretsin, evet," dedi Jamie, minik bir alkışla. "Bunu duymam gerek."

"Emin misin?" diye sordu Jack, Hallie'ye.

"Devam et," dedi Hallie gülerek. "En kötü halimi zaten biliyorlar."

"Tamam. Peki." Jack, Hallie'nin burnunun ucundaki çillere baktı ve onun nasıl bu kadar sevimli olduğunu düşünmeden edemedi. "Farkında olup olmadığını bilmiyorum ama arkadaşımız Hal, gecenin bir vakti ayaklarımın üzerinde uyuyakalmıştı. Kocaman ayaklarım onun yastığı olmuştu."

"Hadi canım?" dedi. Chuck.

"Aman Tanrım," diye inledi Hallie, şimdiden bunu duymak istediğine pişman olmuştu.

"Onun uyandığını anlamıştım çünkü o üstümden kalkınca kan akışı kol ve bacaklarıma geri dönmüştü."

Jamie kıkırdamaya başladı.

"Tam başımı kaldırıp büyüleyici bir şeyler söyleyecektim ki, *resmen* yatağın ucundan yuvarlandı."

Hallie gülmeye başladı. "Aman Tanrım, yuvarlanmamı mı izledin?"

"Yuvarlanmanı izledim."

"Çekici miydi yoksa korkunç muydu?" diye sordu Chuck.

"Çok komikti," dedi Jack. Hallie ona bir bakış attı. Jack'in gözleri, gülümserken onun yüzünde takılı kaldı. "Çok çekici bir şekilde," diye ekledi.

"Ah, saçmalık," dedi Hallie.

"Ee sonra?" diye sordu Chuck.

Jack gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Sonra sürünerek giysilerine doğru gitti ve..."

"Bekle," dedi Hallie sırıtarak, "pantolonumu giyerken sana baktım, mışıl mışıl uyuyordun."

Jack bu söylediğine güldü. "Başını bana doğru çevirdiğinde gözlerimi hızla kapattım."

Hallie gülerek onun koluna bir şaplak atınca, Jack de onun elini tutup kendi elinin arasına sıkıştırdı.

"Sütyeninin yatakta olduğunu fark etmiş olmalıydı," dedi Jack, "çünkü parmak uçlarında yürüdü ve yatağı sarsmadan sütyenini bulmaya çalışır gibi parmaklarını çarşafların üzerinde gezdirmeye başladı."

Şimdi hepsi kendinden geçercesine gülüyordu.

"Ve sonra -burada duran meleğim- 'siktir et' diye mırıldandı ve odadan kaçtı."

Jamie ve Chuck alkışlamaya başladı, Hallie de sırıtarak başını salladı. Jack, onun işaret parmağının avucunun üzerinde hareket ettiğini hissetti -hâlâ onunla uğraşıyordu- ve hafta sonunun nasıl geçeceğine dair hiçbir fikri yoktu.

Hallie bu oyundan gerçekten zevk alıyordu, sahte flört olayına odaklanıyordu ama Jack bunun bir oyun olduğunu hatırlamakta zorlanıyordu. Koluna her yaslandığında ya da elini her tuttuğunda biraz sarsılıyordu.

Ve havaalanında onu öpüş şekli... kahretsin. Bunun oteldeki gecelerine dair bir geri dönüş olacağını düşünmüştü ama o zamandan beri her şey değişmişti ve bu seferki tamamen farklıydı.

O gece tamamen bir yabancıyla yaşanan ateşli bir kimyayla ilgiliydi.

Hallie'yi güvenlik kuyruğunda öpmek ise bambaşka bir durumdu.

Eve dönmek gibiydi.

Hallie

Jack bu konuda çok iyi.

Hallie başını koltuğa yaslayıp gözlerini kapattı, Chuck ve Jack'in sohbeti onu rahatlatıyordu. En sevdiği iki insanın derin seslerini duymak, içini ısıtan ve tüylerini diken diken eden bir şeydi.

Ama Chuck'ın Jack'le konuşmasını dinlerken, *acaba ona söylemeli miydim* diye düşündü. Chuck sır tutma konusunda *berbattı* ama Hallie ona yalan söylemekten de nefret ediyordu.

Gerçi Chuck'ı bir kenara bırakırsa, bu sahte flört meselesi yüzünden strese gireceğini ya da endişeleneceğini sanıyordu ama öyle olmamıştı. Hem de hiç.

Bu çok iyi hissettiriyordu.

Bir kez olsun, bir aile olayıyla karşı karşıyayken en ufak bir stres yaşamıyordu ve bunun sebebi Jack'ti. Bu, Hallie'ye çocukluğunu hatırlattı, ailesi yanında bir arkadaşını getirmesine izin verdiğinde her şey bir şekilde katlanılabilir olurdu. Jack onun en sevdiği arkadaşıydı ve onun varlığı her şeyin yolunda olmasını sağlıyordu.

Ben'i görme fikri de buna dâhildi.

Eski sevgilisiyle yüz yüze geldiğinde her şeyin değişebileceğinin farkındaydı ama o anda bunu düşünmek bile nevrotik aklını kaybetmesine neden olmuyordu.

Ve evet, Jack'in halka açık bir yerde onu öpmesi, Hallie'yi tahrik etmişti. Ama bir miktar rahatsız da etmişti: Tanrı aşkına, Hallie sadece bir insandı. Jack, onu sanki dünyanın en ateşli öpücüğünü vermezse öldürülecekmiş gibi öpmüştü, sanki kafasına bir silah doğrultulmuştu ve hayattaki tek şansı dudaklarıyla onun dizlerinin bağını çözmekti.

Jack Marshall'ın dudağı dudağına değdikten sonra her insanın koklama tuzuna[27] ihtiyacı olurdu.

Ama Hallie bunu Jack'in daha önce söylediği gibi, vücutlarının birbirini tanımasıyla ilgili şeye bağlıyordu. *Yatmışlardı,* bu yüzden cinsel kimyalarının *arkadaşça sahte aşk* tarafına değil de *şehvetli, vahşi, çok geniş* bir alana doğru daha fazla yatkın olması mantıklı geliyordu.

Kendinden geçmemişti bile.

Aslında bu tek seferlik oyunun uzun zamandır yaşadığı en eğlenceli şey olduğunu düşünüyordu. Kısa uçuşun geri kalanını gözleri kapalı bir şekilde geçirdi ama asla uyumuyordu. Jack'le uğraşmayı, halka açık oyunlarını eğlenceli yollarla artırmayı düşündükçe resmen başı dönüyordu.

Kendi yapacaklarını düşündüğünde başı dönerken, onun yapacaklarını düşündüğünde âdeta saplantılı bir hale geliyordu. Jack Marshall ne gibi numaralar yapabilirdi?

Bir ara Jack'in Chuck ve Jaime'ye, "Sanırım uyuyor," dediğini duydu.

Uyumuyorum, Jack, dedi içinden, gülümsememek için kendini zorlayarak. *Sadece pusuya yattım.*

27 Bilinci yerine getirmek için kullanılır. -ç.n.

"İşte odanın anahtarı, tatlım."

Hallie minibüsten inerken annesinden anahtarı aldı. Tüm grup, Denver Havaalanında, onları Vail'deki kıyı otellerine götüren bir yolcu minibüsü filosu tarafından karşılanmıştı. Hallie, yolculuk sırasında Jack'le uğraşmayı planlamıştı ama biri çocukları için araba koltuğuna ihtiyaç duyunca Jack, Jamie ve Chuck'ın olduğu minibüse binmiş; Hallie de annesi, babası, büyükannesi ve büyükbabasıyla aynı minibüste kalmıştı.

Yirmi dakika boyunca sürekli Jack'le ilgili sorulan sorulardan sonra daha fazla uyku numarası yapması gerekmişti.

Minibüsten indikten sonra gerinirken gülümseyip, "Teşekkürler," dedi. Dağ havası muhteşemdi. Kavak ağaçlarının sarı yaprakları ve sonbaharın tam da o anda gelmekte olduğu hissi etrafını sarmıştı.

Otelin girişine baktı ve... Ben'i gördü.

Tanrım.

Eski sevgilisi belki de eskisinden daha yakışıklıydı. Eskiden kendi yüzü kadar iyi tanıdığı o yüze bakarken Hallie'nin midesi kelebeklerle doldu. Kahverengi saçları eskisinden biraz daha uzundu, kısa sakalı ona çok yakışıyordu ve her zaman taktığı kırmızı ekose atkıyı yine takmıştı.

Hallie'nin kalbi daha hızlı atmaya başladı ama sonra Ben'in güldüğünü gördü, hem de Hallie'nin kız kardeşiyle birlikte gülüyordu. Bakışları Ben'den uzaklaştı; Ben, Lillie ve Chuck'ın, Jack'in söylediği bir şeye güldüklerini gördü.

Yutkundu. *Bu işe başlasak iyi olur.* Oraya doğru yöneldiğinde, Jack onu fark etti. Ve lanet olsun, sahte bir erkek arkadaş olmakta çok iyiydi.

Çünkü konuşmaya devam etmesine rağmen gözleri o kadar yoğun bir şekilde ona odaklanmıştı ki Lillie ve Ben bile onun neye baktığını görmek için döndüler.

"Hey, sen," dedi Hallie, iki kolunu da Jack'in sağ koluna doladı ve hızlı bir öpücük için parmak uçlarında yükseldi.

Jack'in gözleri soru sorar gibi hafifçe kısıldı, sonra dudakları gülümseyerek kıvrıldı ve sorgulayıcı bakışı yerini alaycı, bilmiş bir ışıltıya bıraktı. O da Hallie'yi öptü, sevimli, normal bir merhaba öpücüğüydü ama onu bırakmak yerine sırıttı. "Gözlüğünün şurası lekelenmiş," dedi.

Jack, gözlüğü vermesi için eliyle işaret etti, gözlüğü Hallie'nin parmaklarının arasından alıp *hohladıktak* sonra gömleğinin ucuyla silerken, Hallie kıkırdamadan duramadı. *Çok centilmence.* Jack gözlüğü ona geri vermek yerine burnunun üstüne yerleştirdi ve Hallie'nin ayak parmaklarına kadar hissettiren samimi bir sırıtışla ona baktı.

"Daha iyi oldu mu?" diye sordu kısık sesle.

"Çok daha iyi," diye soluklandı Hallie, biraz tahrik biraz rahatsız olmuş halde, biraz da gülmemeye çalışarak. Birdenbire, seyahat için lens yerine gözlük kullanmaya karar verdiğine memnun oldu.

"Selam, Hal," dedi Ben. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

Ben'in sesi Hallie'de yumruk etkisi yarattı. Bakışları ona döndü. Tıpkı tüm kalbiyle sevdiği o çocuk gibi güzel görünüyordu. Dudaklarını rahat bir gülümseme olmasını umduğu

şekilde yukarı kaldırırken boğazı düğümlendi. "Öyle, değil mi? *Sen* nasılsın?"

"Harika," dedi Ben, en ufak bir gariplik belirtisi göstermeden, sanki onunla yüzleşmek kolaymış gibi.

"Şahane," diye cevap verdi Hallie, aniden kelimelere yabancılaşmıştı. Onu artık sevmiyordu ama yüzü bir şarkı gibiydi: Ona bir kez baktığında, ayrılıklarından kalan hüzünlü boşluğun her bir zerresini hissediyordu. "Gerçekten şahane."

Ben başını sallayıp gülümsedi.

"Oda anahtarımız sende mi, bebeğim?" diye sordu Jack, onu tekrar şimdiki zamana döndürerek.

"Ne?" Hallie saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırırken, Jack az önce kafasının nerede olduğundan kesinlikle eminmiş gibi bilmiş bir bakış attı. Başını salladı ve "Evet. Anahtar. Bende."

"Odanız nerede, millet?" diye sordu Jamie. "Biz 326 numaradayız."

"Herkes üçüncü katta," dedi Lillie. "Bütün katı kapattık."

Chuck, Hallie'ye, "Oda numaranız kaç?" diye sordu.

Hallie dudaklarını ısırdıktan sonra, "Iııı," diye mırıldandı. "Sana sonra yazarım," dedi.

"Ne?" Kız kardeşi ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Neden bu kadar gizemli davranıyorsun? Hangi odadasınız?"

Hallie ona kışkırtıcı bir sırıtışla bakan Jack'e baktı. "Bir kız, erkek arkadaşıyla birlikte suç teşkil etmeyecek şekilde daha sessiz bir kata taşınamaz mı?" dedi.

"Sen bu otele hiç gelmedin. Neden üçüncü katın gürültülü olduğunu düşünüyorsun?" Hallie bunun nedense kız kardeşini sinirlendirdiğini anlayabiliyordu. Lillie, "Rezervasyonu mu değiştirdin?" diye sordu.

"Ben değiştirdim," dedi Jack, el çantasını alıp omzuna atarken. "Biraz mahremiyet istedik."

"Mahremiyet mi?" Lillie'nin kafası karışmış görünüyordu. "Tanrı aşkına, size ait bir odanız var."

Jamie gülmeye başladı ve Hal ona baktığında aklından neler geçtiğini görebiliyordu.

Hallie grubun geri kalanına bir göz attı ve onların da aynı şeyi düşündüklerini fark etti.

Hepsi Jack'in Hallie'yle hafta sonu çılgınca bir gece geçirmek için farklı bir katta oda tuttuğunu düşünüyordu. Yanaklarının ısındığını hissetti (hepsi ona bakıyordu) ama başka türlüsünü de istemezdi.

Bu da sana kapak olsun, Ben.

Hallie kendi bavulunu aldı, oda anahtarını çıkarıp Jack'e, "Gidip yerleşelim mi, bebeğim?" diye sordu.

Hallie'nin bu sevgi sözcüğünü *asla* kullanmayacağını Jack de Hallie de biliyordu. Jack buna gülümsemek istiyormuş gibi baktı ve "Benim için büyük bir zevk olur," dedi.

Otele girerlerken sessizce, "Atkılı olan, eski lavuk mu?" diye sordu.

"Evet." Hallie gülmeye başladı, Jack'i getirdiğine çok memnundu. "Atkılı olan, eski lavuk."

Jack

"Ben resepsiyonu arayayım." Hallie çantalarını bıraktı ve komodinin üzerindeki telefona doğru yürüdü. Sıfır tuşuna bastı ve gülerek, "Ama bu çok komik. Bunun gerçek hayatta yaşandığını hiç duymadım."

Jack onun büyük boy yatağında arkasına yaslanıp her şey yolundaymış gibi telefon kablosunu kıvırmasını izledi. "Bir rezervasyonun berbat edildiğini hiç duymadın mı?"

"Tek yatak klişesinin gerçekten yaşandığını hiç duymadım." Ona gözlerini devirdi. "Bu bir aşk romanı olayı. Bilirsin işte, iki kişi başka seçenek olmadığı için tek yatakta yatmak zorunda kalır..."

Jack'in yakası onu boğuyordu. "Bu çok saçma."

Hallie karnının üzerine yuvarlandı. "Sen saçmalıyorsun. Ah, merhaba. Ben Hallie Piper ve yukarıda..." diye mırıldandı.

Hallie resepsiyon görevlisiyle konuşurken Jack bavulunu yere bıraktı ve pencereye doğru yürüdü. Oda harikaydı -taş şömine, dolgulu okuma koltukları, kalın bir halıyla kaplı ahşap zemin, büyük boy yatak- ama balkonun manzarası daha güzeldi.

Jack kapıyı açıp dışarı çıktı. Rocky Dağları nefes kesici bir panoramayla ufku dolduruyordu ve aşağıda geniş, berrak bir dere, iki yanında titrek kavaklardan oluşan kalın bir sınırla çağıldıyordu.

Jack kollarını korkuluklara dayadı ve Colorado havasından derin bir nefes aldı.

"Hem iyi hem de kötü haberlerim var."

Jack, Hallie'nin balkona çıktığını duydu ama arkasını dönmedi. "Elbette."

"İyi haber," dedi Hallie, Jack'e kollarını dolayarak ve yanağını Jack'in sırtına yaslayarak, "üçüncü kattaki bir odaya taşınmak zorunda değiliz."

Jack onun parmaklarının göğsündeki her küçük hareketini ve sesinin teninde yatıştırıcı bir şekilde gürlediğini hissedebiliyordu. Yutkundu ve "Güzel," demeyi başardı.

Göğsündeki on pembe tırnağa baktı. *Kahretin.*

"Ama kötü haber şu ki," dedi Hallie konuşurken kıkırdayarak, "bu odada kalmak zorundayız."

"Ne?" Jack arkasını döndü ve onun yüzüne baktı. Tepkisi karşısında irkilmişti. "Bana tek bir oda bulamadıklarını mı söylüyorsun?" dediğinde elleri iki yana düştü.

Hallie gözlerini kırpıştırdı. "Şey, birkaç odaları var ama onlar da üçüncü katta."

"O zaman gidelim," dedi.

"Ailemin olduğu tarafta."

"Yani?" diye sordu Jack.

"Yani özel bir sevişme odası istemekle ilgili büyük şeyler ima etmiştik."

Jack'i cidden bu tavırlarıyla öldürecekti. İçini çekti, "Tanrı aşkına, 'özel bir sevişme odası' hakkında hiçbir şey söylemedik," dedi.

"İma edildi," dedi Hallie, sanki saçmalayan oymuş gibi. "Peki fikir değiştirdiğimizi nasıl açıklarım? Aynı yatakta çılgınca sevişmek istemedik, iki yatak kullanmayı seviyoruz mu? Sevişmekten sonra ayrı ayrı uyumayı mı tercih ediyoruz?"

"Artık 'sevişmek' demeyi keser misin?"

"'Sevişmeyi' sevmiyor musun?" Hallie sırıttı. "Sen, Jack Marshall, 'sevişmeyi' sevmiyorsun. Doğru ya, 'hırpalanmayı' ve 'itişi kakışı' tercih ediyorsun."

Jack içini çekti. "Aşağıda kalacağımızı kimsenin bilmesine gerek yok."

"Bilirler," dedi Hallie.

Jack başını eğdi. "Bilmemelerini sağlayacağım."

"Bunu benim için yapabilir misin?"

"Hayır," dedi Jack.

"Neden *hayır?*"

Jack, bunun Hallie'ye tamamen mantıksız göründüğünün farkındaydı. "Sadece bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum," dedi.

"Neden?"

"*Neden mi?*" Jack, aradaki bağlantıyı anlatırken neredeyse bağıracaktı. "Bir ilişki içindeymiş gibi davranırken aynı yatağı paylaşmak mı? Bu bir arkadaşlığı mahvedecek bir şey gibi görünmüyor mu?"

Hallie omuz silkti, bu hareketi nedense Jack'in onu ceketine iyice sarıp yeterince ısındığından emin olmasını istemesine neden oldu. "Ne demek istediğini anlıyorum. Yani, bu konuda hiç konuşmasak bile, bu arkadaşlık benim için çok şey ifade ediyor ve bunun önüne bir şey geçerse bundan nefret ederim. Ama..."

Onun devam etmesini beklerken Jack çenesini sıktı.

"Bizim normal bir arkadaşlığımız yok. Yattıktan *sonra* arkadaş olduk. Cinsellik ve duygular araya giremez çünkü daha en başında bunların üstesinden geldik."

Jack yutkundu. Hallie'nin bu konuda bu kadar rahat olmasından, daha fazla yakınlaşmanın duyguları artırmayacağı konusunda bu kadar kararlı olmasından neden rahatsız oluyordu?

Kahretsin, saçmaladığını ve bunun hiçbir anlam ifade etmediğini biliyordu.

Ama gerçek şuydu ki, kendisi adına sahte flörtün ne kadar büyük bir akıl tutulması olabileceğini düşünmemişti. Hallie kollarını ona doladığında, Jack gerçekmiş gibi hissetmekten hoşlanmamıştı. Ve Hallie onu öptüğünde, Jack hissettiklerinden de hoşlanmamıştı; istediği her şeyi hissetmişti. Ve aslında aralarındaki anlaşmaya uygun olarak numara yaptığına göre, numara yapma kisvesi altında duygularına göre hareket ederse, bu da yalan söylemek gibi hissettirirdi. Ya da sahtekârlık yapıyormuş gibi.

Ona karşı ne hissettiğini söylemek, sonra da kendi duygularını keşfetmesi ve buna göre karşılık vermesi için Hallie'ye zaman tanımak istiyordu. Ama şimdi Jack ona nasıl hissettiğini söylerse, Hallie bunun oyunun bir parçası olduğunu mu düşünecekti? Ya da oyunun bir sonucu olduğunu mu?

Ya da daha kötüsü, Hallie aralarındaki sahte ilişkiyi ona karşı hissettiği gerçek duygularla karıştırır mıydı?

Yapılacak en iyi şey, Jack her ne kadar istemese de, duygularını konuşmak için Omaha'ya dönmelerini beklemekti. Anlaştıkları gibi ailesi için sahte bir ilişkileri yaşamalı, baş başa kaldıklarında ellerini birbirlerinden uzak tutmalı ve eve döndüklerinde gerçekte neler olup bittiğini tekrar gözden geçirmeliydiler.

"Hal, belki de..."

"Bunu fazla düşünüyorsun, Jack," dedi Hallie.

Bunu söyleme şekli ve yüzündeki ifade Jack'in duraksamasına neden oldu. "Ne demek istiyorsun?

Biraz utangaç görünüyordu ama çenesini kaldırıp, "Seni havaalanında öpmek *gerçekten* hoşuma gitti ve eğer bu sahte ilişki kisvesi altında tekrar olursa, her dakikasından zevk alacağım. Ama aynı zamanda seninle aynı yatakta uyumak, yetişkin platonik bir pijama partisinde âlem yapmak gibi geliyor kulağa. Bunun üstesinden gelebiliriz," dedi.

Jack bu cazip ama berbat fikre nasıl karşılık vereceğini bilemiyordu ve Hallie'nin parfümünün kokusunu alabiliyordu, bu da her şeyi daha da kötüleştiriyordu.

Seyahat planlarını yaptıklarında, hafta sonu için oda arkadaşı gibi davranacaklarını hayal etmişti. Bu senaryoya göre, odadaki iki ayrı yataktan televizyon izliyor ve karanlıkta şakalar yapıyor olacaklardı.

Ama karanlıkta, aynı yatakta sohbet etmek mi? Aynı yorganın altında televizyon izlemek mi? Jack bunları düşündüğünde kafası patlayacakmış gibi hissetti.

"Eve döndüğümüzde güvenlik hattını geçtiğimiz anda, ruh eşlerini arayan iki arkadaş olmaya geri dönebiliriz," dedi Hallie.

Jack başını yana çevirdi ve aniden kaskatı kesilen boynunu tekrar eğdi. "Şey, ben sanmıyorum..."

"Bana bu işi neden yürütemeyeceğimize dair iyi bir neden söyle."

Jack, çok iyi bir nedeni olsa da eve dönene kadar paylaşmak istemiyordu. Soluklandı ve şöyle dedi: "Peki. Bu odada kalacağız ama bana dokunursan yemin ederim çığlık atarım."

Hallie

Onun bu yönünü sevimli bulması garip miydi? Alaycı, şakacı Jack alışılmadık bir şekilde gergindi ve arkadaşlıklarını tehlikeye atmaktan gerçekten endişe ediyordu.

Aslında çok tatlıydı.

Yine de onun rahatsız olmasını gerçekten istemiyordu, bu yüzden ona, "İyi miyiz?" diye sordu.

Jack gözlerini devirip Hallie'nin saçlarını karıştırdı. "Şımartmayı bırak, Hal. Ben iyiyim, sadece arkadaşlığımızı korumaya çalışıyorum."

"Harika." Hallie onun elini tokatlayıp uzaklaştı ve sözlerinin ardındaki duygularla karnına yumruk yemiş gibi hissederken saçlarını düzeltti. *Arkadaşlığımızı korumak.* Bunu söyleme şeklindeki bir şey onu... huzursuz etmişti. Bu, muhtemelen arkadaşlığının onun için ne kadar önemli bir hale geldiğini itiraf etmekten hoşlanmadığı gerçeğiydi.

"Vail'e gitmek istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu Jack, tam bir huysuzdu.

"Hadi gidelim," dedi Hallie. "Önce üstümü değiştirsem olur mu?"

"Evet, ben de değiştireceğim."

Hallie banyoya gidip siyah boğazlı bir kazak, kot pantolon ve yürüyüş botlarını giydi. Jinekoloğa gitmesi gerektiğinde yaptığı gibi, iç çamaşırını saklamak için giysilerini bir top haline getirdi.

Tanrı korusun, ya insanlar onun iç çamaşırı giydiğini öğrenirse...

"Dinle, Jack," diye başladı Hallie, banyo kapısını açarak, "belki de biz..."

Jack'in bavulunun önünde sadece kot pantolonuyla durduğunu görünce, kelimeler ağzının içinde kayboldu; kot pantolonu, boxerının bel bandı görünecek kadar aşağıdaydı.

Tanrı aşkına.

Jack'te, Hallie'nin sadece kovboy aşk romanlarının kapaklarında var olduğunu sandığı o çıkık kalça kemiği vardı.

"Evet?" diye sordu Jack.

Hallie başını kaldırıp onun karnına baktı. "Ne?"

Jack hafifçe gülümsedi. "*Belki biz* dedin... ve sonra sustun."

"Ah, evet." Nefes nefese bir kahkaha attı. "Tanrım, beni hazırlıksız yakaladın. Senin, ıı, böyle biri olduğunu unutmuşum."

Ve boştaki eliyle onun çıplak gövdesini işaret etti.

"Böyle derken?" dedi Jack, tek kaşını kaldırarak.

"Evet, *böyle*." Hallie gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun, Jack Marshall."

Jack sırıtarak, "*Böyle,*" diye tekrarladı.

Hallie bavulunu onunkinin yanında açıp kıyafetlerini içine bırakırken, her zamanki sesinden bir oktav daha alçak bir sesle, "Benim adım Jack. Çok ateşliyim. Ben *böyleyim*," dedi.

Jack gülmeye başladı.

"Lütfen seni öldürmeden önce bir gömlek giy," dedi Hallie. Askıdan ceketini alıp giydi.

"Çünkü benim... *böyle* olmam seni rahatsız mı ediyor?"

Hallie başını salladı ve gözlerini kısıp en acımasız bakışını attı. "Biliyor musun? Gömlek giyme. Bakalım umurumda olacak mı? Yürüyüşe çıplak git. Ayılar seni *böyle* yediğinde kıçımla gülerim."

"Senden daha hızlı koşabileceğime eminim," dedi. İki düğmeli, gri sweatshirtünü başından geçirip giyerken hâlâ gülüyordu. "Bu yüzden *böyle* bozulmadan kalacağıma eminim."

"Ama," dedi Hallie, "beni *geçmeye* çalıştığın anda..."

"Piper." Jack iri elini uzatıp, Hallie'nin ceketinin önünü dürtükleyip onu şakacı bir şekilde biraz daha yakınına çekerken gözlerinin içi hâlâ gülüyordu. "Bir ayının beni yemesine izin vereceğine bir an bile inanmıyorum."

"Öyle mi?" dedi Hallie, Jack'in ağzı ile kendi ağzı arasındaki mesafeyi fark ettiği an kalbi deli gibi atmaya başladı.

"Evet." Jack de aynı şeyi düşünüyormuş gibi gözlerini onun ağzına dikti. Bir an için ikisi de olasılıkların içinde donup kaldılar, ne hareket ettiler ne de konuştular ama sonra Jack boğazını

temizledi. "Çünkü taco siparişini doğru veren tek kişi benim," dedi.

"Doğru." Hallie başını salladı ve içi ısınırken dudakları kendiliğinden bir gülümsemeye dönüştü. "Peyniri en üste koymanın saçma olduğunu başka kimse anlamıyor."

"Yani," dedi Jack, onun gibi gülümseyerek, "soğuk, sert peynirin ne anlamı var ki?"

Öğleden sonrayı Vail'in her yerini baş başa yürüyerek geçirdiler. Şirin mağazaları ziyaret etmeden önce Hallie, Jack'i tepeden aşağıya inmeye ve en yakın Starbucks'a gitmeye zorladı ve ardından sevimli bir pizzacının önünde bira içip dilim pizza yediler.

Dağlara doğru yürüyüşe çıkmaya niyetlenmişlerdi ama Vail köyü o kadar güzeldi ve öğleden sonra hava o kadar muhteşemdi ki... sadece dolaşmaya karar verdiler.

Hallie mutlu hissediyordu çünkü endişelerine rağmen Jack'le sahte bir şekilde flört etmek onun yeni favori eğlencesiydi. Dağlarda baş başa dolaşırken rol yapmak zorunda kalmayacaklardı. Ama tablo gibi olan küçük kasabada, düğüne katılan herkes onları görebilirdi.

Bu yüzden etrafta dolaşırken Jack'in elini tutuyor, bacakları yorulduğunda Jack'in sırtına atlıyor ve onu öpüyordu.

Bunun kesinlikle yapılması gerekiyordu.

Küçük bir dağ evine benzeyen bir dükkânın önünde durduklarında Hallie Fransız aksanı yapmaya çalışınca, Jack onunla hak ettiği şekilde alay etti.

"Bu çok iğrenç, Piper," dedi Jack gülerek, Hallie onun yüzünün kendisininkinden sadece bir iki santim yukarıda olduğunu fark etti. İşte... *tam* oradaydı.

Çok yakınında.

Aynı şeyi fark etmişler gibi göz göze geldiklerinde, Hallie yutkundu. "Sanırım Bob dayımın geldiğini görüyorum," dedi.

"Bana bakarken bunu nasıl fark edebiliyorsun?" diye sordu Jack, gözleri şimdi kızın dudaklarına kaymıştı.

"Önsezi gibi bir şey," dedi Hallie neredeyse fısıltıyla. "Her ihtimale karşı, sanırım öpüşmeliyiz."

Jack derin ve sakin bir şekilde, "Hallie Piper, senin Bob adında bir dayın mı var?" diye sordu.

"Sadece çok istiyorum," diye soluklandı Hallie, öpüşmekten mi bahsediyordu yoksa Bob dayısı olduğundan mı, o da emin değildi.

"Eh, madem istiyorsun," dedi Jack, parmağını uzatıp Hallie'nin kaşının kavisine dokundu, yüzünün her yerini inceliyordu. "belki de öpmelisin."

Kelimeleri önemsizdi ama ses tonu meydan okuyordu. Cüretkârdı.

Hallie, Jack'in ceketinin yakasını çekiştirip parmak uçlarında yükselirken, onu kendine biraz daha yaklaştırdı. Dudaklarına ulaşmak yerine boynunun yan tarafını öptü, dişlerini geçirip boğazını emerken kokusunu içine çekti. Jack'in nefes alışını hissedebiliyordu, onun sıcak teninin tadına bakarken çıkardığı küçük iniltilerinden zevk aldı.

Büyüleyici bir dağ köyünde, halka açık bir caddede değil, başka bir yerde bunu yapmanın nasıl bir şey olacağını hayal ederken görüntüler gözünün önünden geçti...

"Hal. Bunu. Yapmayı kes. *Kahretsin.*" Jack onun üst kollarından tuttu, sesinin tonu biraz pürüzlüydü. Onu kendisinden bir adım uzaklaştırdı. Bir elini yüzünde gezdirip burnundan nefes aldı. Ona bakmadan, "Hadi. Yürümem gerek," dedi.

Yürümeye başladıklarında Hallie kendini bir şehvet tanrıçası gibi hissetti, sanki baştan çıkarıcı boyun eğdirme becerileriyle onu güçsüzleştirmişti. Jack kolunu dürtüp, "Kes şunu," diyene kadar, Hallie gülümsediğini fark etmemişti.

Neredeyse bir saat sonra tekrar öpüştüler ama bu sefer öpen Jack'ti. Giyim mağazasındaydılar ve Hallie kadın reyonunda alışveriş yaparken Jack erkek reyonuna geri döndü.

Mağaza çalışanı tam bir kayak sevdalısıydı: Genç, sevimli, atletik biriydi ve kayakla ilgileniyordu. Hallie'yle pistler hakkında sohbet etti ve sonra kafasına sevimli bir şapka taktı.

"Pembe Patagonia[28] almalısın. Muhteşem çekiciliğini tamamen ortaya çıkarır."

Hallie gözlerini devirdi, Jack de başını salladı. "Bunun gibi aptalca cümleler sana Patagonia komisyonu kazandırmayacak. En azından benden alamazsın."

Çocuk gülümsedi ve şapkasını düzeltip alnına doğru çekti. "İçten iltifatıma aptalca demek hiç hoş değil."

Hallie güldü. "Şapkayı almıyorum," dedi.

Birden Jack hemen yanında belirdi. Hallie, onu görmeden önce varlığını hissetti. Jack elini uzatıp şapkanın sarkan iplerinden birini çekiştirirken, Hallie ona gülümsedi.

"Hoşuma gitti," dedi Jack, ona herkesin içinde müstehcen görünecek bir şekilde bakarak. Jack'in gözleri Hallie'ninkilerden hiç ayrılmıyor, bakışlarındaki sıcaklık neredeyse Hallie'nin irislerini yakıyordu. Hallie nasıl cevap vereceğini bile bilmiyordu. Jack dikkatini satış elemanına çevirdi. "Bunu alıyoruz," dedi.

Kasaya doğru ilerlediler ve Jack şapkanın parasını öder ödemez onu küçük dükkândan geçirip soyunma odasına götürdü. "Sanırım bir akraba görüyorum."

---

28 Patagonia, spor kıyafetleri markası. -ç.n.

"Soyunma odası için numara almanız gerekiyor," diye bağırdı satış elemanı.

Hallie bir şey söyleyemeden kapı kapandı ve... Jack'in dudağı onun dudaklarının üzerindeydi. Ellerini kabinin iki yanındaki duvara dayarken, nabzını sertçe attıran vahşi öpücüklere boğuyordu Hallie'yi. Ayna arkasındaydı ve Jack tüm bedenini ona doğru bastırıyordu, Hallie de onun duyduğu açlıkla karşılık veriyordu.

Jack dudaklarını öperken küfredip başını kaldırdı. Ona pis pis sırıttı. "Sanırım gittiler," dedi.

"Emin misin?" Hallie başparmağını kaldırıp Jack'in alt dudağında gezdirdi. *Dudakları her zaman bu kadar dolgun muydu?* "Yani, hâlâ gizleniyor olabilirler."

Jack onun parmağını hafifçe ısırırken -vay canına, *bu* nasıl da baştan çıkarıcı hissettirmişti- gözleri ağır ağır kapandı ve ondan bir adım uzaklaştı. Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Dışarıdaki arkadaşının bizi polise ihbar etmesinden ve tutuklanırsak kız kardeşinin bizi öldürmesinden korkuyorum."

"Ah, evet." Düğünü unutup duruyordu. "Saat kaç?"

Jack saatine bak. "17.05."

"Galiba geri dönmeliyiz... ki duş alıp provaya hazırlanabilelim."

"Bira fabrikasında bir kahve daha içtikten sonra?"

"Olur." Hallie gözlerini devirdi. "Yine de hızlı içsen iyi olur çünkü bu kızı şık göstermek uzun zaman alıyor," dedi.

"Sadece şapkayı tak ve güzel olduğunu düşün. Satış elemanı haklıydı, muhteşem çekiciliğini ortaya çıkarıyor."

"Bu arada," dedi Hallie, soyunma odasından çıkıp çıkışa doğru yürürlerken, "bir dahaki sefere bir erkek tarafından iltifat aldığımda lütfen araya girmez misin? Eğer araya girmeseydin şansım yaver gidebilirdi."

Jack, Hallie'nin saçlarını dağıttı ve kolunu boynuna doladı. "Özür dilerim, benim hatam."

Döndükten sonra Jack spor yapmaya karar verdi. Böylece Jack duşa girmeden önce, Hallie hazırlanmak için bir saat boyunca odada yalnız kalabilecekti.

"Emin misin?" Kollarını kavuşturdu ve Jack'in koşu ayakkabılarını, şortunu ve tişörtünü almasını izledi. "Şaka yapıyordum, oldukça hızlı hazırlanabilirim."

"Hızlı bir dağ koşusu yapmak için can atıyorum," dedi Jack, banyoya doğru yürürken. "Ve ağırlık kaldırmam lazım. Akşam yemeği için on beş dakika içinde hazır olabilirim, yani zamanlama mükemmel olacak."

O gittikten sonra Hallie uzun, rahatlatıcı bir duş aldı. Jack'le sevgilicilik oynayarak hayatının en güzel anlarını yaşıyordu ve bu hafta sonunun hiç bitmemesini diliyordu.

İçinden bir ses, yavaşlaması ve aldığı zevkin "nedenini" sorgulaması gerektiğini söylüyordu ama bu düşünceyi hemen aklından uzaklaştırdı.

Hallie saçını yaptı ve ardından televizyona *Top Chef*'i[29] izlerken dumanlı bir göz görünümü için biraz göz farı sürdü. İşi bittiğinde, birkaç kırışıklığı ütüleyerek giderdikten sonra elbisesini giydi.

İlgi arsızı kız kardeşi, kendisi kırmızı bir gelinlik giyerken tüm nedimelerin provada beyaz giymesini istiyordu ve sonra düğün için renkler değiştirilecekti. Taylor'ın *Red* albümü çıktığından beri bu fikre kafayı takmıştı ve abartılı tarafını tamamen benimseyen bir adam bulmuştu. Fotoğraflar için harika olacaktı ama söz konusu olan kız kardeşi olduğu için Hallie bunu can sıkıcı ve melodram buluyordu.

Yine de elbisesine bayılmıştı.

Uzun ve beyazdı, vücudunu saran ama yapışmayan dökümlü bir kumaşı vardı. Bir omzunda belini çaprazlamasına kesen beyaz bir fırfır vardı, diğer omzu ise çıplaktı. Hallie bunun,

29 Bir yemek programı. -ç.n.

eğer davet edilecek kadar ünlü olsaydı, Diddy'nin beyaz partilerinden birinde giyebileceği bir şeye benzediğini düşündü... ve şimdi düşününce, ona hâlâ böyle denip denmediğini merak etti.

Jack'in kapıda olduğunu duyduğu sırada inci küpelerini takıyordu. Gelin gibi göründüğü için Jack dalga geçer diye bekledi ama kapıyı açıp en iyi Maeby Fünke sesiyle, "Evlen benimle," dediğinde, Jack hiç gülmedi.

Gözleri saçlarından yüzüne ve elbisesinin uzunluğuna kadar her yerinde gezindi ve sonra sadece, "Vay canına," dedi.

"Biliyorum," dedi Hallie gözlerini devirerek. "Bu gece bütün nedimelere beyaz giydiriyor. Çok abartılı ama gelin olan o."

Jack'ten uzaklaşıp komodinin üzerinden boncuklu el çantasını almaya gitti. "Ben Chucklara gidiyorum, böylece sen de biraz yalnız kalabilirsin..."

"Hayır."

"Ne?" Omzunun üzerinden Jack'e bakınca, gözleri onun boynuna, terden ıslanmış tişörtüne, sonra da bacaklarına kaydı.

Ah, Tanrı aşkına, o bacaklar... İri, yontulmuş baldırları vardı.

Hallie, güzel görünen bir baldıra hemen düşerdi.

Jack'in baldırları tam ısırmalıktı, eğer öyle bir şey mümkünse.

"Burada kal. Banyoda en fazla on dakika kalırım. Sonra hazırım," dedi Jack.

"Emin misin?" Doğruldu ve arkasını döndü ama kelimeleri bulmakta zorlanıyordu. Bir anda, Jack'in birkaç dakika içinde şu kapının ardında çırılçıplak duş alacağının, sırılsıklam ve sabunlu olacağının farkına vardı.

"Evet."

"Peki. Güzel." Otel buzdolabıyla masanın arasında asılı duran aynaya doğru yürüdü ve rujunu kontrol etmek için biraz daha yaklaştı.

"Kımıldama." Jack ona doğru yürüyüp arkasına geçti ve aynada birbirlerine baktılar. "Elbisenin fermuarını sadece yarıya kadar çekmişsin."

"Ah." Hallie, Jack'in parmaklarını fermuarında, diğer elini belinde, vücudunun sıcaklığını da sırtında hissettiğinde derin bir nefes aldı. Aynadan izliyordu. Jack fermuarı yavaşça yukarı kaydırırken, gözlerini Hallie'nin sırtına dikmişti. Çenesini sıkıyordu ve burun delikleri genişlemişti. Fermuar tepeye ulaştıktan sonra sol eli, Hallie'nin belinde oyalanmaya devam etmişti. Bir süre sonra geri çekildi ve boğazını temizledi. "Tamam, ne kadar zamanım var?" dedi.

Hallie gözlerini kırpıştırdı, bir an için kafası karıştı, sonra aynadaki saate baktı. "Ah, on beş dakika," dedi.

Jack başını sallayıp banyonun yanında asılı duran giysi çantasına doğru yürüdü. Banyoya girip kapıyı arkasından kapatmadan önce, "Çocuk oyuncağı," dedi.

Jack

Jack, bu hafta sonunun onu öldüreceğinden emindi.

Duşu açtı ama ne yaparsa yapsın Hallie'nin o beyaz elbiseli görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Dalgalı saçları, kırmızı ruju, inci küpeleri... tam bir geline benziyordu.

Neydi o deyim: "İnsan plan yapar ve Tanrı güler" miydi?

Evet, birisi o anda onun aptalca sahte ilişki planına gülüyordu.

Koşu ayakkabılarını ve tişörtünü çıkardıktan sonra telefonunu eline alıp Hallie'ye mesaj attı.

Jack: Bunu daha önce söylemeliydim ama inanılmaz görünüyorsun.

Mesajı okurken Hallie'nin kaşlarının çatıldığını hayal edebiliyordu.

Hallie: Neden bana banyodan mesaj atıyorsun?

Jack: Çünkü bu duygunun oyunlarımıza takılıp kalmasını istemiyorum. Arkadaşın Jack -sahte erkek arkadaşın değil- sana tamamen öznel bir ifadeyle kesinlikle harika göründüğünü söylüyor.

Hallie: Eğer sahte erkek arkadaşıma değil de gerçek hayattaki kankama karşı dürüst olursam, seninle tatilde çok iyi vakit geçiriyorum ve bunun bitmesini istemiyorum.

Jack: Ben de.

Telefonu bıraktı, kalan kıyafetlerini çıkardı ve duşa girdi.

Keşke Hallie'nin ne düşündüğü hakkında bir fikri olsaydı. Ne hissettiğini.

Çünkü bu küçük oyundan Hallie'nin de en az kendisi kadar zevk aldığını hissediyordu. Ama Hallie bu konuda son derece rahat görünüyordu, hatta umursamıyor gibiydi. Bu yüzden Jack onun kankası olduğunu ve hafta sonu oyununa "boyun eğdiğini" düşünüyordu.

Eğer durum böyleyse, ona içini açamazdı, onu bir arkadaş olarak kaybetme riskini göze alamazdı.

Hızla tıraş oldu, dişlerini fırçaladı ve giyinmeden önce saçlarını taradı. Banyodan çıktığında, onu beyaz elbisenin içinde, yatağa yaslanmış ve telefonuna bakarken buldu. Kravatı yüzünden neredeyse boğulacakmış gibi hissetti.

Ayakkabılarını giyerken telefonu titredi.

Hallie: Bunun seni etkilemesine izin verme ama çok yakışıklı görünüyorsun. Sana güzel demek istiyorum ama hakarete uğrayacakmışsın gibi hissediyorum.

Jack yutkunmaya çalıştı ama aniden boğazı düğümlenmişti.

Jack: Gitmeye hazır mısın, MB?

Jack gözlerini telefonundan ayırmadı ama Hallie'nin mesaj atarken kıkırdadığını duydu.

Hallie: Hazırım. Ama seni uyarmam gerek. Kız arkadaşın şarap içtiğinde eli kolu rahat durmaz.

Jack sırıtmadan *edemedi.*

Jack: O zaman ben de SENİ uyarmalıyım: Kız arkadaşımın eli kolu rahat durmazsa en yakın süpürge dolabını ya da asansörü bulup ona çığlık attırırım.

İşte o zaman Hallie'ye baktı, gülümsüyordu çünkü bunun onu susturacağını biliyordu ama anında pişman oldu. Çünkü

Hallie'nin önce ağzı açık kaldı ve yanakları kızardı; tam da Jack'in beklediği bir tepkiydi. Ama sonra -Tanrı aşkına- kıpkırmızı dudaklarını büzdü, başını eğdi, doğrudan Jack'in yüzüne baktı ve imayla bir kaşını kaldırdı.

Böyle hayatın... dedi Jack içinden, kapıyı açıp onun için tutarken.

Hallie

"Gelin partisinin koridorda, diğer herkesin de balo salonunda olmasını istiyoruz," diye bağırdı Hallie'nin annesi.

Hallie gözlerini devirdi ve el ele tutuştuğu, provanın başlamasını sabırla bekleyen Jack'e, "Hemen döneceğim," dedi.

"Görünüşe göre ben de balo salonunda olacağım."

Hallie tam giderken Jack onu çekti ve burnunun ucunu öptü. Jack ona gülümserken gözleri sıcacıktı ve Hallie de kendini gülümsemekten alamadığı için midesinde kelebekler uçuştu.

Hallie koridora doğru yürürken sırıtıyordu, kendi düşünceleri içinde kaybolmuştu. O kadar dalmıştı ki Ben'in, "Hey, Hal," dediğini duyana kadar onu görmemişti bile.

Durdu ve ona baktı, adının kısaltılmış haliyle seslenmesine gereksiz bir şekilde sinirlenmişti. "Ben. Selam."

Ben ona gülümseyip, "Harika görünüyorsun," dedi.

"Teşekkürler." Hallie dudaklarını birbirine sürtüp Ben'in omuzlarının üstünden arkadaki bir yere baktı çünkü onun o kahverengi gözlerine bakmak istemiyordu. "Evet, sen de," dedi.

Ben elbette görmezden gelinen aşikâr gerçeği dile getiren mükemmel bir adamdı, bu yüzden, "Bak, bu düğünün garip

olmasını istemiyorum..." derken Hallie bir elini havaya kaldırdı. "Garip olmayacak," dedi.

"Bu yüzden umarım özrümü kabul edersin."

Hallie elini indirdi ve Ben'in söyledikleri karşısında şaşkınlıkla gözlerine baktı. Özür dilemek hiçbir zaman ona göre bir şey olmamıştı, kalbini söküp attığında bile. Kollarını kavuşturdu, birdenbire üşümüştü. "Ne için özür diliyorsun?" dedi.

"Her şey için." Ben elindeki Fiji su şişesini gerginmiş gibi sıktı. "Çok özür dilerim," dedi.

Hallie ona bakarken ciddi bir çelişki yaşadı. Bir yanı onun sonsuza dek acı çekmesini istiyordu çünkü terk edilişinin acısını hâlâ hissedebiliyordu. Onu artık istemiyor olabilirdi ama bazı şarkıları dinleyince o eylül ayına geri gitmediğini ve hâlâ içini sızlatan bir melankoliyle dolmadığını söylerse yalan olurdu.

Ama diğer yandan hiç umursamıyordu. Ona, onun güzel yüzüne baktı ve hissettiği tek şey nostaljiydi.

Yutkundu. "Bu geçmişte kaldı, Ben, her şey unutuldu," dedi.

Ben'in kaşları havaya kalktı, sanki onu doğru duyduğundan emin değilmiş gibi başını hafifçe yana eğdi. "Ne?"

"Ben bunu aştım, yani sorun yok."

"Vay canına." Ben gülümsedi, çok şaşırmıştı. Hallie'yse ona bakıp birazcık da olsa üzülmeden durabilecek miydi, merak ediyordu. Onunla asla tekrar bir araya gelmek istemeyecek, muhtemelen ona karşı *hiçbir şey* de hissetmeyecekti. "Bu konuda bu kadar iyi düşündüğüne inanamıyorum," dedi Ben.

Hallie, "Neden?" diye sordu, ikisi de gülümsüyordu. Çünkü en son konuştuklarında Ben'e *şeytan* demiş (diğer kelimelerin yanı sıra) ve çok sevdiği Dünya Serisi beyzbol topunu almış olabilirdi.

Hallie omuz silkti. "Seni unutmak o kadar da zor değildi, Atkılı," dedi.

Jack

Jack: Üşüdün mü ya da bu provada olmaktan gerçekten mutlu musun?

Hallie: Birincisi, çocukça davranışlarınla beni kendi göğüslerime bakmaya zorlayamazsın.

Jack sessizce güldü ve telefonundan başını kaldırdı. Hallie'nin ona dilini çıkardığını gördü. Hallie telefonuna dönüp tekrar yazmaya başladı.

Hallie: İkincisi, ortaokuldayken beni müdürün yanına göndermişlerdi çünkü Jon Carson diye bir çocuk da bana aynı şeyi söylediğinde, yemekhanede onun meme uçları hakkında hiçbir şey bilmediğine dair atıp tutmuştum. MEME UÇLARI dediğim için başım belaya girmişti ama o, paçayı kurtarmıştı.

Jack: Eminim kurtarmıştır.

Hallie: Aptal.

Annesi, elleri kalçasında, "Tanrı aşkına, Hallie," diye kızdı. "Telefonunu beş dakikalığına elinden bırakır mısın, böylece burada lanet olası bir prova yapabiliriz?"

Hallie gözlerini devirip telefonunu yanındaki boş sandalyenin üzerine bıraktı.

Jack salonda oturduğu yerden güldü. Düğün ertesi gün dışarıda olacaktı ama provayı içeride yapıyorlardı çünkü bugün başka bir düğün daha vardı.

Odadaki diğer herkesin düğünde bir rolü vardı ama Jack'in tek görevi oturup bu tren enkazını izlemekti. Hal'in annesi ve kız kardeşi her bir detayla yakından ilgileniyor gibiydiler ve Hal'in eski sevgilisi Hal'e bakmaktan vazgeçmiyordu. Ama Hallie tüm zamanını telefonuyla oynadığı için sıkılmış görünerek geçirmişti.

Jack'e mesaj atıyordu.

Jack: Yakalandın.

Hallie'nin annesinin uyarısını tamamen görmezden gelerek telefonuna bakmasını ve hızla mesaj göndermesini izledi.

Hallie: Başımı belaya sokmaktan vazgeç.

Hallie

"Bu çok iğrenç."

Hallie telefonundan başını kaldırıp, yanında duran ve burnunu kırıştırarak sırıtan kız kardeşinin nedimesi Carolyn'e baktı. "Ne?" diye sordu.

"Erkek arkadaşının seni izleme şekli. Kıskançlıktan kusmak istiyorum."

Hallie, Carolyn'in bakışlarını takip ederek, onu hoşuna giden o alaycı sırıtışıyla izleyen Jack'e baktı. "Aslında şımarıklık yapıyor, o yüzden öyle bakıyor."

"Şu anı kastetmiyorum," dedi Carolyn, kemancıya kızan Hallie'nin annesine bakarak. "Demek istediğim, buraya

geldiğimizden beri erkek arkadaşın sanki hayatında gördüğü en muhteşem şeymişsin gibi oturmuş seni izliyor."

Hallie'nin Jack'e biraz sakinleşmesini söylemesi gerekiyordu, böylece yapışkan bir sürüngen gibi görünmeyecekti. Yine de ona muhteşemmiş gibi bakmakta iyi rol yapıyordu; o anda attığı bakış, Hallie'nin midesinde bir şeyleri harekete geçiriyordu.

Bu durumla dalga geçmek için tam ağzını açacaktı ki aslında herkesin, Jack'in onun yürüdüğü zemine tapan mükemmel bir erkek arkadaş olduğunu düşünmesini istediğini hatırladı.

"O şey, ıı," dedi, doğru kelimeyi bulmaya çalışarak. "Jack çok odaklanmış biridir."

"Bravo, Hallie," dedi Carolyn, Jack'e bakarken bariz bir şekilde yaramaz görünüyordu. "Odaklanmış bir adam bulmak zordur."

"Pekâlâ, bizi Chuck ve Jamie'nin masasına oturtması için garsona rüşvet verdim."

"Ne?" diye sordu Hallie küçük otelin büyük salonuna girerken. Jack prova bitince hemen elinden tutmuştu ve Hallie şu anda içinde bulundukları durumda onu alt etmenin bir yolunu henüz bulamamıştı.

"Garson bana ana masa olmadığını söyledi, bu yüzden sen ve ben zaten birlikte oturacaktık." Jack'in başparmağı Hallie'nin avucunun üzerinde gezinince, Hallie bu dokunuşunu tüm vücudunda hissetti. "Marco dayın ve Tam teyzen yerine arkadaşlarının yanına oturabilmemiz için masayı değiştirmesini söyledim."

Hallie onun muzip yüzüne baktı ve nasıl bu kadar mükemmel olabildiğini merak etti. Marco ve Tam gürültücü, iğrenç insanlardı ve onların yanında otursalardı çok kötü olurdu. "Kız kardeşim seni öldürecek," dedi.

"*Sen de* mi beni öldüreceksin?"

"Sen dünyanın en harika erkek arkadaşısın. Seni asla öldüremem."

Jack telefonunu çıkarıp bir mesaj gönderince Hallie'nin telefonu titredi.

Telefonunu cebinden çıkarıp mesaja baktı.

Jack: Ama BENİ öldürebilirsin, değil mi?

Hallie güldü ve elini elinden çekip yanıt yazdı:

Hallie: Saatlerce bunun hayalini kurdum.

Jack: Delisin.

Hallie: Deli değilim ama kız arkadaşın bana boynunun dişlenmesinden hoşlandığını söyledi.

Jack: Sana söylemek üzere olduğum şeyi ona söyleme. Bu sadece Hal & Jack arasında.

Hallie: Yaşasın! & geri döndü!

Jack: Bunu canlandıracağımızı söylemiştim.

Hallie: Güvenilir değilsen bir hiçsindir. Her neyse, güzel ve çekici kız arkadaşına ne söylememi istemiyorsun?

Jack: Bugün boynumu öptüğünde, benimle odaya dönmesi için ona yalvarmaya *bu kadar* yakındım.

Bu düşünce Hallie'nin midesinin kasılmasına neden oldu ve başını döndürdü.

Hallie: Yani... seni daha fazla ısırması için odaya dönmesini mi istedin?

Jack: Isırması & daha fazlası için. Çok daha fazlasını.

"Siz ikiniz telefonlarınızı bırakır mısınız?" diye bağırdı Chuck oturduğu yerden. "Hadi gelin, siz de bizim masamızdasınız." Hallie ve Jack masaya doğru yürüdüler ve Hallie o anın bozulduğuna sevindi çünkü bütün gece boyunca en iyi arkadaşına "& daha fazlası" için yalvarmak üzereydi. Chuck ve Jack'in arasına oturdu ve hemen tabağının yanındaki şarap kadehine uzanıp kafaya dikti.

Jack kulağının dibine gelip, "Çok hızlı içtiniz, hanımefendi," diye fısıldadı.

Hallie ona baktı, telaşlı halini ele veren o komik bakışını görünce gözlerini devirdi.

Oda, Hallie'nin kız kardeşini ön plana çıkaracak şekilde düzenlenmişti. Odanın ortasında, onun ve müstakbel kocasının kan kırmızısı resmî kıyafetlerini vurgulamak için beyaz örtülerle kaplı bir masa vardı. (Evet, Riley, gelinine uyması için kırmızı bir takım elbise tercih etmişti.) Masalarının üzerinde kocaman, parlayan bir avize asılıydı ve onları kelimenin tam anlamıyla spot ışıkları gibi aydınlatıyordu.

Diğer herkes odanın etrafına dağılmış beyaz masalarda oturuyordu ve ortadaki şamdanlar dışında neredeyse karanlıktı.

Hallie kabul etmeliydi ki kız kardeşi nasıl bir atmosfer yaratacağını iyi biliyordu.

"Ee, siz ikiniz bütün gün ne yaptınız?" Chuck'ın çoktan gevşettiği kravatı çok eğri duruyordu. "Sizinle bir yerde karşılaşırız sanmıştım."

"Şehirde dolaştık öyle," dedi Hallie, aldatıcı görünümleri ve yatak sorunları konusunda Jack'in nasıl gergin olduğunu düşünerek. Aralarındaki şeyden "arkadaşlıklarının korunması gereken bir şey" diye bahsetmesini. "Peki ya ne siz ne yaptınız?"

Chuck ve Jamie aileleriyle yürüyüşe çıkmak zorunda kalmalarıyla ilgili bir hikâye anlatmaya başladılar ama Hallie odaklanamadı. Jack'in yakınlığı, fermuar olayı, baldırları ve sabunlu duş aklına geldikçe tüyleri diken diken oluyordu.

Hallie'ye neler oluyordu?

Chuck ve Jamie konuşmayı bitirince Hallie ayağa kalktı. "Bir içki alacağım," dedi.

Bara doğru yürüdü, bu kararından anında pişman oldu çünkü bütün gün Jack'le gizlice kaçarak akrabalarından uzak durabilmişti ama artık kaçışı yoktu. Sonunda eline bir yaban mersinli votka alana kadar birkaç kuzeni ve üç dayısıyla sohbet etti.

Yine de Jack'i aklından çıkaramadı.

Yemek nihayet servis edilmişti ama Hallie aç değildi. Yemek yemek için çok... gergindi. Aklı dağınık bir halde yemek sohbetine katıldı, yerlerini değiştirdiği için Jack'e minnettardı çünkü Chuck ve Jamie onu eğlendiriyordu, böylece Hallie sessizce huzur içinde takılabiliyordu.

*Benimle odaya dönmesi için ona yalvarmaya *bu kadar* yakındım.*

"Hal."

"Hı?"

Jack soru sorarcasına ona bakıyordu. Mavi gözleri, Hallie'nin yüzünde bir şey aradı ama belli ki bulamadı. Çünkü, "Bir saniye benimle dışarı gelir misin?" dedi.

Hallie'nin kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Sadece başını sallayabildi.

"Hemen döneceğiz," dedi Jack masaya doğru, parmaklarını onunkilerine sıkıca sarıp onu odadan çıkarmak için koridora götürdü. Hallie'nin zihni çalışıyordu fakat net bir şey düşünemiyordu ki bu tuhaftı. Sadece... gergin hissediyordu.

Jack onu dışarı çıkarmadı ama işaretlenmemiş gömme bir dolaba ulaşana kadar durmadı. Kapıyı açtı, onu içeri soktu ve arkalarından kapıyı kapattı. Dolap çamaşır suyu ve temiz çamaşır karışımı gibi kokuyordu ve kapı havalandırmalarından gelen azıcık ışık dışında karanlıktı.

Jack'in yüzünü zar zor görebiliyordu.

"Ne yapıyorsun?" dedi Hallie, Jack sırtı kapıya dönük olacak şekilde dönerken.

"Neden korkuyorsun, Hal?" dedi, sesi derindi ve kulağına biraz boğuk geliyordu.

İnkâr etmek istedi ama söz konusu Jack'ti. Onu çok iyi tanıyordu. "Aslında bilmiyorum," derken nefes alıp verişi yavaşladı.

Jack'in ağzından viski kokusunu alabiliyordu. "Otel odasına geri dönmen için sana yalvarmamla ilgili söylediklerimle bir ilgisi var mı?"

Hallie yutkundu. "Ben..."

"Oyunlarımızın kötü bir fikir olduğunu biliyordum." Birbirlerine dokunmasalar da onun vücudunun yakınlığını hissedebiliyordu. "Seni cinsellik yüzünden kaybetmeyeceğim. Hafta sonunun geri kalanında, bence halka açık sevgi gösterisi saçmalığı olmadan sahte bir flört yaşamalıyız."

Hallie hayal kırıklığına uğramıştı; Jack'in önerisi onun düşündüğünün tam tersiydi. "Dur bir dakika, sence de bu biraz acele olmadı mı?" dedi.

Jack gizemli bir şekilde, "O zaman ne öneriyorsun?" dedi kulağına doğru gülerek.

"Hımm," dedi Hallie, Colorado'ya geldiklerinden beri aralarında gelişen bu samimiyetten vazgeçmek istemeyerek, "Belki de cinsellik konusunda sert ve hızlı bir kural koyarız," dedi.

"Sert ve hızlı olmak zorunda mı?" diye homurdandı Jack.

Hallie, kulak memesinin üzerinde onun dişlerini hissediyordu. "Ne demek istediğimi biliyorsun, sapık," dedi neredeyse fısıltıyla.

"Biliyorum." Burnunu Hallie'nin boynuna dayadı, nefesi teninde dolaştı. "Beni kaç kez ısırırsan ısır, bu hafta sonu yatmayacağımıza söz veriyoruz."

"Aynen öyle." Güldü. "Ve baldırların ne kadar güzel olursa olsun."

Jack başını yukarı kaldırdı. "Baldırlarım mı?"

"Onlara o kadar dalmıştım ki, fark etmemişsin bile," diye itiraf etti.

Jack gülmeye başladı, sesiyle karanlığı dolduruyordu.

"Artık dönsek iyi olur," dedi Hallie. Dönmek istemese de annesiyle kız kardeşinin onun yokluğuna uzun süre tahammül edemeyeceğini biliyordu. "Eminim birazdan birileri kadeh kaldırır."

"Bekle," dedi Jack. Telefonu karanlığı aydınlattı. Hallie'nin telefonu titremeden önce mesajının gönderildiğini duydu.

Hallie cebinden telefonunu çıkardı.

Jack: Bu hafta sonunun tek seferlik olduğunun altını çizdiğimize göre, seni öpebilir miyim?

Hallie uzun bir süre mesaja baktı, nasıl cevap vereceğini düşündü ve sonra telefonunu kapatıp cebine geri koydu. "Bu

sabah beni aldığından beri birçok kez öpüştük. *Şimdi* izin mi istiyorsun?"

Jack'in telefonun ışığı, çenesinin sert görünümünü aydınlattı. "Sahte erkek arkadaşın olarak izin istemiyorum."

Hallie'nin kalp atışları yeniden hızlandı. "Yani... *sen* beni öpmek mi istiyorsun?" derken boynunda bir ürperti hissetti.

Jack'in telefonunun ekranı zaman aşımına uğrayıp kapandı ve Hallie onun cevabını beklerken kulaklarında bir uğultu işitti.

"Sadece bir kez," dedi Jack çatallı sesiyle. "Gerçek Jack ve Hallie olarak, her şey normale dönmeden önce."

Hallie cidden bayılabileceğini düşündü. Konuşmakta zorlandı. "Ellerim titriyor," diyebildi.

Jack'in ellerini yüzünün iki yanında hissederken kendi titrek nefes alışını işitti. Jack'in dudakları onunkine yapıştı. Ama Hallie'nin havaalanından beri alıştığı ateşli, küstah öpücükler yerine bu farklıydı.

Bu samimi, istek dolu bir öpücüktü; genellikle karanlık bir yatak odasındayken paylaşılan bir öpücük.

Jack'in dili onunkine dolandı, dişleri alt dudağını ısırdı, Hallie kendini şaha kalkmış gibi hissediyordu, onunla öpüşerek yarışmak ve onun durmaması için ne gerekiyorsa yapmak istiyordu.

Uzanıp Jack'in takım elbisesinin yakasından tuttu, kendini ona doğru itip, vücudunu yaklaştırdı. Jack hırıltılı bir ses çıkardı. Hallie, elleriyle belini sıktığını, elinin daha aşağıya kaydığını hissetti ve Jack'e daha yakın olmaya çalışırken ses çıkarma sırası ondaydı.

"Sakın durayım deme," dedi Jack'in ağzının içine doğru. Jack'in dudakları onun boynuna doğru inerken, Hallie başını geriye attı.

"Durmak zorundayım, Hal," diye soludu Jack, onun boynuna doğru. Bedenini onunkine yaslarken tenini keşfediyordu. "Her şeyi berbat etmeden önce."

"Tabii," dedi Hal, bir yandan ona katılırken diğer yandan parmaklarını Jack'in gür saçlarının arasında hissedebilmek için ellerini hareket ettirdi. "İyi fikir."

"Peki... duracak mıyız?" Jack dudaklarını geri çekti ama konuştuğunda, Hallie onun nefesini hâlâ boynunda hissedebiliyordu ve sesi, o ne derse yapacak gibiydi.

"Evet," dedi Hallie, soluklanırken saçlarını serbest bıraktı.

"Tanrı'ya şükür," dedi Jack, sesi mayışmış gibiydi. "Çünkü tabağımda henüz yemediğim bir hamur işi duruyor."

"Hamur işleri çok kötü," dedi Hallie, karanlıkta kendini toparlamaya çalışırken elleri hâlâ titriyordu.

"Neden benim için her şeyi mahvetmek zorundasın?" diye sordu Jack, sesi sessiz karanlıkta alaycı çıktı.

Hallie saçlarına dokundu. "Bir çift azgın köpek gibi görünmeden dolaptan nasıl çıkacağız?" diye sordu.

"Kolay. Burada olmak için her türlü meşru nedenimiz varmış gibi otoriter bir tavırla dışarı çıkacağız."

Hallie dudaklarına dokundu ve sonra kırmızı ruj sürdüğünü hatırladı. "Kahretsin, yüzümü görebiliyor musun?"

Jack yüzünü yaklaştırdı. "Biraz..."

"Yüzümün her tarafına makyaj bulaşmış olabilir. Kahretsin."

"İşte." Hallie onu durduramadan Jack telefonunu kaldırıp yakın mesafeden bir fotoğraf çekti ve flaş küçük odada kör edici bir etki yarattı.

"Ahh, ne yapıyorsun?"

"Yardım etmeye çalış..."

Cümlesini bitiremedi çünkü telefonuna baktı ve gülmeye başladı. Ekran yüzünü aydınlatıyordu ve durumu açıklamaya çalışırken gülmekten duramadığı için telefonu ona çevirdi.

Hallie'nin fotoğrafı tam anlamıyla olağanüstüydü.

Gözleri yarı açıktı, ruju yüzüne bulaşmıştı, burun delikleri genişlemişti ve fotoğraf o kadar yakından çekilmişti ki gözleri,

burnu ve üst dudağından başka bir şey görünmüyordu. Sarhoş bir palyaçonun hayaletine benziyordu.

"Sana gülmüyorum..." demeye çalıştı Jack ama cümlesini bitiremedi.

"Biliyorum," dedi Hallie, fotoğrafa baktı ve kendini kaybetti. Onunla birlikte yüksek sesle kahkaha atmaya başladı ve ikisi de duramadı. Jack sakinleşmeye çalışırken alnını üstündeki kapıya dayadı ve Hallie de kıkırdarken gözyaşlarının, gözlerindeki makyajdan geriye kalanları mahvettiğini hissedebiliyordu.

Neredeyse nefes alamıyordu.

Gülmemeye çalıştıkça fotoğraf tekrar aklına geliyordu.

Kapı arkalarından açılıp ikisini de lobinin zeminine düşürdüğünde, Hallie çığlık attı.

Bir temizlik görevlisi orada durmuş, eli kapı kolunda, onlara şaşkınlıkla bakıyordu.

Hallie hızla Jack'in altından sıyrıldı ve parlak ışıklar gözlerine hücum ederken oturur pozisyona geçti. Otelin zemininde yatan, yüzünün alt kısmına kırmızı ruj bulaşmış ve saçları dağılmış olan Jack'e baktı. O da en az Hallie kadar çok şaşırmıştı.

Jack doğrulup ona baktı.

Otel çalışanı onlara boş boş bakarken, Jack başını geriye atıp yeniden gülmeye başlamadan önce sırıtışı tüm yüzüne yayıldı.

Hallie işte o an anladı.

Jack

"Yani beyler için doğu verandasında puro ve viski, hanımlar için batı verandasında kozmo var."

Jack, Hallie'nin kız kardeşinin mikrofonu yerine koymasını izledi ve iki kardeşin bu kadar farklı olmasını ilginç buldu. Lillie harika görünüyordu ama Hallie çok... *Hal*'di.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

İti an çomağı hazırla.

Hallie yaklaşırken Jack arkasını döndü. Hallie yeniden toparlanmıştı; artık ne göz makyajı dağınıktı ne de yüzünün bir tarafında ruj vardı. Jack onun dağınık halini şimdiden özlemişti. Hallie'nin sözleri karşısında masum rolü oynayarak, "Efendim?" dedi.

"Neredeyiz, Viktorya Dönemi İngiltere'sinde mi? *Hanımlar narin bünyelerini dinlendirirken beyler viski ve puro içmeye mi çekilecekler?"* Prova konuklarının kendi verandalarına doğru yönelmelerini izledi. "Ya *ben* puro istersem?"

Jack onun dudaklarına baktı. Birden gözlerini onlardan alamadı. "Kurallar tam olarak *nedir?"* diye sordu.

Hallie omuz silkti. "Bilmiyorum ama benimkinin de seninki kadar güçlü olduğuna eminim."

"Öyle olsun." Hallie'nin havaya kalkmış bir tutam saçını düzeltti. "Puro istiyor musun?"

"Pek sayılmaz," dedi Hallie, aynı saç tutamını düzeltirken sonunda ona baktı. "Ama lanet olası bir kozmo da istemiyorum."

"Hadi, Jack," dedi Chuck ve doğu çıkışına doğru çenesini sallayarak yürüdü. "Biz beyler için sigaralarımızı içme zamanı."

"Ben de sizinle gelmek istiyorum, çocuklar..."

Hallie'nin annesi batı çıkışından yarı bağırarak, "Buraya gel, Hal," dedi. "Lütfen?"

"Kış kış," dedi Chuck, Hallie'yi hafifçe iterek. "Git de uslu bir dişi ol."

"Canın cehenneme," dedi Hallie, Chuck'a. Sonra da Jack'i işaret ederek, "Bu gece saçımı tutmaya hazır ol çünkü annemle kozmo içip düğün gecesi olanları konuşmak zorunda kalırsam, yemin ederim kafayı bulurum," dedi.

Hallie dönüp uzaklaşırken Chuck'la hâlâ gülüyorlardı, Jack'in onun gidişini izlemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Ne lanet bir güç.

"Ee, Hal hakkında bir soru sorabilir miyim?"

Jack yavaşça başını salladı. Purodan çektiği dumanı üfleyip, karanlık gökyüzüne doğru yükselişini izledi. "İstiyorsan sorabilirsin, Chuck."

Chuck boğazını temizledi. "Şey, onunla aranız iyi mi?" dedi.

Jack başını eğip ona baktı. Chuck'tan gerçekten ama gerçekten hoşlanıyordu. Chuck inek, iyi ve çok komik biriydi. "Evet," dedi.

"Yani ondan çok mu hoşlanıyorsun?"

"Evet." Jack sağdıçların aptalca bir içki oyunu oynadıkları verandanın diğer tarafına baktı ve "Hoşlanıyorum," dedi.

"Tamam, mesele şu." Chuck kaşlarını çattı. "Sana Ben hakkında bir şey söyledi mi?" dedi.

"Ben kim?" diye sordu Jack, Hallie'nin eski sevgilisi olduğunu biliyordu.

"*Ben kim* mi?" Chuck kaşları çattı. "Ben Marks, eski sevgilisi..."

"Ah, şu adam." Jack purosunu ağzına götürdü ve Hallie'nin babasıyla konuşan söz konusu adama baktı. Şarabında kokladığı şey hakkında konuşmaktan hoşlanan bir adama benziyordu. "Onun hakkında fazla bir şey bilmiyorum."

"Sana dedikodu veririm ama bunu benden hiç duymadın, tamam mı?"

Jack başıyla onayladı.

"Hallie ve Ben birkaç yıl çıktılar ve beraber yaşadılar."

Vay anasını. "Birkaç yıl mı?"

Chuck başıyla onayladı. "Hallie'nin kendisini bok gibi hissetmesine neden olan, pasif agresif, sofistike özentisi bir pislik. Onu tenis oynamak ve bir Volvo almak gibi şeyler yapmaya ikna etmişti."

"Lanet bir Volvo mu?"

"Evet. *Kahretsin.* O adamdan da Volvolardan da nefret ediyorum." Chuck verandadaki sandalyesinde arkasına yaslandı ve karanlık gökyüzüne baktı. "Sanki Hallie'ye, olduğu gibi biri olmasının utanç verici bir şey olduğunu hissettirmiş gibiydi. Bu arada bu benim yorumum. Onları yıllarca birlikte gördükten sonra yaptığım analiz bu."

Jack bu lanet adamdan nefret ediyordu.

Viskisinden uzun bir yudum alırken, Volvolara pek aldırmadığım düşündü.

"Bir gün, birdenbire Ben eve gelmiş ve Hallie'ye bir aydınlanma yaşadığını söylemiş. Onun fikrine âşık olduğunu fark etmiş, yani aslında onun olabileceğini düşündüğü kişiye. Ama aslında ona âşık değilmiş."

Jack bardağını indirdi. "Bu da ne demek?"

"Onu sevmediği anlamına geliyor. Olmasını istediği kişiyi sevdiğini ama onun için hiçbir zaman o noktaya gelmediğini."

"*Kahretsin.*" Jack, Hallie'nin Alex'ten ayrıldıktan sonra ağladığı günü hatırladı, buna neden olduğu için kendini daha büyük bir pislik gibi hissetti. Ona karşı derin romantik duygular beslemiyor olabilirdi ama Hallie'nin kendisini daha az önemliymiş gibi hissetmesine neden olacak başka bir erkeğe daha ihtiyacı yoktu.

Çünkü *o* her şeydi.

"Aramızda kalsın," dedi Chuck, biraz daha yaklaşıp sesini alçaltarak, "Ben'in arabasının aküsünü o olaydan sonra üç kez falan söktüm, sırf onunla uğraşmak ve işe geç kalmasını sağlamak için."

"Bu müthiş bir psikopatlık," dedi Jack gülerek, purosunu üfledi ve Hallie'nin eskiden sevdiği pisliğe baktı. "Sanırım seni gerçekten sevdim, Chuck."

"O herifin araba çalışmadığında bile neyin yanlış olduğunu bilmediğini tahmin edersin," dedi Chuck kıkırdayarak.

Sohbet kısa süre sonra Volvolara döndü. Chuck resmen araba tutkunuydu ve Volvo'dan nefret ediyordu, Jack'le aynı fikirde olduklarını düşünmesini sağlayan bir şey fark etti. Sadece onu dinliyor, purosunun tadını çıkarıyor ve onun Hallie'yi yeterli görmediğini hayal ediyordu. Ama hayalinde bile bunu yapamıyordu.

"Hey, mankafalar." Hallie karanlıkta birdenbire ortaya çıktı. Çimenlerin üzerinde onlara doğru yürürken, Jack nefes almakta biraz zorlandı. Hallie'nin üstünde hâlâ beyaz elbise vardı ama saçları biraz dağınık ve dalgalı duruyordu. Takılarını da çıkarmıştı. Geniş gülümsemesiyle gözleri parlıyordu, yüksek topuklu ayakkabılarını elinde taşıyordu.

"Bunu ispiyonlayacağım, seni rezil pislik," diye alay etti Chuck.

"Şşt," dedi Hallie, şimdi kâğıt oynamaya başlamış olan diğer sağdıçlara bakarak. "Binanın etrafından koştum ve şu çite tırmanmak zorunda kaldım."

Jack onun işaret ettiği çite bakıyordu ki, Hallie parmaklarının arasından puroyu kaptı ve Chuck'la onun sandalyesinin arasındaki yere oturdu. Zarif boynunu tamamen ortaya çıkaracak şekilde başını arkaya eğerek ona baktı. "Sakıncası yok, değil mi?" dedi.

Jack, Hallie'nin purodan bir nefes çekişini izledi, puro içerken tamamen doğal görünmesinin Hal'e uyduğunu düşündü.

"Böyle betonun üzerinde oturarak elbisenin arkasını mahvedeceğini biliyorsun" dedi Jack.

"Fırfırın her tarafına çikolata bulaştırdım bile, gördün mü?" Gümüş bir koli bandıyla tutturulmuş gibi görünen fırfırı hareket ettirdi. Alt kısmı, kahverengi bir lekeyle kaplanmıştı.

"Bu koli bandının nereden çıktığını söyle."

"Barmen bana yardım etti. Barmenlerin her zaman kullanışlı bir alet çantası vardır," dedi Hallie.

"Peki ya çikolata?"

"DoorDash'ten[30] bir frappuccino getirttim ve sonra onu verandada düşürdüm."

Chuck homurdandı. "Seni bir saat önce gördüğümüzden beri çok meşgulmüşsün."

"Evet, öyleyim," dedi Hallie. "Ayrıca Jamie bana, eğer diğer tarafa geçebilirsem sana telefonunun çalışmadığını, hasta numarası yaptığını ve şu anda odada olduğunu söylemem gerektiğini söyledi."

"Güzel." Chuck ayağa kalktı ve başka bir şey söylemeden gitti.

"Dinle, Jack," dedi Hallie, Jack'in yüzüne değil de yakasına bakarak. Rahat görünüyordu ama tuhaf bir şeyler oluyordu.

30 DoorDash, online yemek-içecek sipariş verilen bir şirket. -ç.n.

"Annem çok yakında beni aramaya gelecek ve ben geri dönmeyeceğim, beni zorlayamazlar. Sanırım bu gecelik bu kadar yeter deyip odama çıkacağım."

"Hal."

"Efendim."

"Bana bak."

Yeşil gözleri parlayarak ona baktı ve "Ne?" dedi.

"Aramız iyi mi? O dolap olayından sonra iyi misin?" Hallie'nin kollarındaki tüylerinin diken diken olduğunu fark edince içgüdüsel olarak ceketini çıkarmaya karar verdi.

Hallie gözlerini devirdi. Jack ceketini onun omuzlarına koyarken, Hallie gülümsedi ve ayağa kalkıp ceketi kendine doğru çekti, ceketin içine gömülürken daha ufak göründü. "Ben iyiyim ve ceket için teşekkür ederim, seni centilmen şirin."

Jack bardağını yere bırakıp ayağa kalktı. "Hadi gidelim."

Hallie kaşlarını çattı. "Benim yüzümden partiyi terk etmek zorunda değilsin."

Jack omuz silkti, ateşli bir şey yaşamaları söz konusu olmasa bile onunla tek yataklı odalarında yalnız kalmaktan başka bir şey istemiyordu. "Gitmek istiyorum."

Neyse ki verandadan ayrılıp otele geri döndüklerini kimse fark etmedi. Jack, Hallie'nin tamamen kendisine ait olmasını istiyordu.

Hallie

Odaya doğru yürürlerken Hallie verandadaki parti hakkında saçmaladı, planını düşünürken kalbi göğsünde çarpıyordu. Arkadaşlıklarını bozmaktan korktuğu için bir şey söylemekten çekiniyordu ama mükemmel hafta sonunun bir şeyler yapmaya cesaret edemeden sona ermesine izin vermekten de aynı derecede korkuyordu.

Muhtemelen *ileriye doğru* bir adım atmadan önce...

"Gerçekten mikrofonu elinden mi aldılar?" Asansöre adım attıklarında Jack güldü. "Tam bir oyunbozanlar."

"Pekâlâ, şey, cidden iğrenç davranıyordum."

"Sen mi? İmkânsız."

Hallie, Jack'in onunla dalga geçerken gözlerinin kenarlarının kırışmasına bayılıyordu. Kendi katlarının düğmesine bastı. "Tiz sesimin mikrofonda iyi çıktığını keşfettim, bu yüzden bir Bee Gees şarkısı seçip *zorlamış* olabilirim," dedi.

Jack gözlerini devirdi. "Neden karaoke yapmana izin vereceklerini düşündün ki?" dedi.

"Neden vermesinler ki? Bende melek gibi bir ses var."

Kendi katlarında inip koridorda yürüdüler. Hallie ona ne hissettiğini ve ne istediğini sakince söylemek için kendini zorluyor ama bir türlü kelimeleri ağzından çıkaramıyordu.

Kelimeler boğazında düğümleniyordu, bu yüzden de durmadan boş boş konuşuyordu.

Jack kapıyı açtı ve odaya girdiler, Hallie o kocaman yatağa bakarken kelimeler bir türlü ağzından çıkmıyordu.

Söyle, Hal.

Söyle, seni sürtük.

Söyleeeeee.

Dönüp onun yakışıklı yüzüne baktı. "Jack?"

Jack kravatını gevşetmeye başlayınca, Hallie başının döndüğünü hissetti. "Efendim?"

"Sanırım, ıı, şey, düşünüyordum da. Bunu."

Tek kaşını kaldırdı. "Bunu?"

"İkimiz de bu odada birlikte kalacağımıza göre, belki de... belki de..."

Jack kravatını çıkarıp bavulunun yanına bıraktı, bakışları yoğunlaşmıştı. "Ne yapmalıyız?"

Hallie yutkundu. "Banyoyu sırayla kullanmalıyız."

Jack üst düğmesini açarken gözlerini kıstı. "Aynı anda kullanırsak... diye mi?"

"Hayır." Hallie gözlerini devirdi. "Sadece yüzümü yıkamam gerekiyor. Banyoyu önce ben kullanabilir miyim?" diye sordu.

Jack ona tuhaf bir bakış attı. "Tabii ki."

"Harika." Hallie bavulunun yanına gidip, yolculuğa çıkarken yanında getirmeye karar verdiği süper sıradan, tahrik edici olmayan pijamalarını çıkardı: Büyük boy, diz boyu flanel geceliği ve bir çift uzun, tüylü çorap. Jack'in yanından geçip banyoya girdi ve kapıyı kapatıp kilitledikten sonra sessiz bir çığlık attı. Kendini tokatlamak istiyordu.

Biz yetişkin insanlarız, Jack. Hem daha önce de yattık. Duygusal yüklerimiz olmadığına göre, neden tekrar yatmayalım?

Belli ki cinsel kimyamız uyuşuyor, bu yüzden bu hafta sonu doğru hissettiren her şeyi yapalım ve sonra her şeyi Vail'de bırakalım derim. Cinsel çekimden başka bir şey hissetmediğimiz sürece sorun olmaz, değil mi?

Bundan çok daha fazlasını hissediyordu ama bunu hiçbir şekilde dile getirmeyecekti. Hayır, onun planı bu hafta sonu her şeyi sahte ilişkinin üzerine atmaktı ve belki de eve döndüklerinde birbirlerine karşı karşılıklı hislerini paylaşacaklardı.

Daha çılgınca şeyler de olmuştu, değil mi?

Ama yine de onu korkutmamak için bunu yeterince kibarca söylemesi gerekiyordu. Belli ki duygusal olarak bağlanacağından endişe ediyordu -küçük oda muhabbeti de bu yüzdendi- o yüzden bağlanmayacağına inanmasını istiyordu.

Beyaz elbisesini çıkardı ve dünyanın en *libido killer* pijamalarını giydi. Saçlarını kabarttı, vanilyalı losyon sürdü, göbek deliğine Chanel No. 5 sıktı ve uzun çoraplarını giydi.

Vay canına, teni hiç gözükmüyordu.

Banyodan çıktığında Jack'in karanlıkta balkonda dikildiğini görünce şaşırdı. Odalarının ışıkları Jack'in uzun boyunu aydınlatıyordu, üstünü ve kumaş pantolonunu çıkarmış, çıplak ayakla duruyordu. Hallie, "Yatağın hangi tarafını istiyorsun?" diye sordu.

Jack arkasını dönüp ona baktı ve kaşlarını çattı. "*Böyle* mi uyuyacaksın?" İçeri girip kapıyı kapattı.

"Kapa çeneni," dedi Hallie gözlerini devirerek. "Biliyorum bu..."

"Giyebileceğin hiç eşofmanın yok mu?"

Durdu. "Ne?"

"Eşofman." Kaşlarını çatarak bacaklarını işaret etti. "Eşofman," diye tekrarladı. "Giyebileceğin bir eşofman yok mu?"

Hallie gözlerini kıstı. "Hayır?"

Jack içini çekti. "Eşofman giymezsen aynı yatakta uyuyamayız. Hadi, Hal."

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Sesi rahatsız edici bir tona yükseldi. "Pijamalarımın uygunsuz olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Yatağı paylaşmadığımız sürece uygunsuz değiller," dedi.

"*Yani* bunlar uygunsuz mu?" dedi, aklını kaçırıp kaçırmadığını merak ederek.

"Evet."

"*Evet mi?*"

"Evet."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Neyin var senin?"

"Hal, yanımda pijama getirmedim," dedi, sanki bu onun pijamalarına verdiği tepkiyi tamamen açıklıyormuş gibi. "Ben boxerlarımla uyurum."

"Yani?"

"Yani...?" Sanki bir noktaya değinmiş gibi sağ koluyla çılgınca bir hareket yaptı.

"Yani, daha önce boxer gördüm, Jack."

İnlemeyle karışık homurdandı. "Bilerek kalın kafalı davranıyorsun."

"Hayır davranmıyorum." Onunla yatması için yalvaracak cesareti toplamak buraya kadarmış. İçini çekti. "Sen elini yüzünü yıkarken ben de yatağa gireceğim. Sen çıktığında ben yorganın altına gömülmüş olacağım, uygunsuz pijamalarım dünyadan saklanacak ve sen de gözlerini kapatıp yorganın altına yatabileceksin. Bir şey olmayacak."

Jack bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sadece dikkatli ilerlememiz gerektiğini düşünüyorum," dedi.

"Git üstünü değiştir." Hallie ondan uzaklaştı ve yolculuk için getirdiği kitabı bulmak üzere bavuluna gitti. Jack onun yanından geçip banyoya girerken hiçbir şey söylemedi ve kapı kapandıktan sonra Hallie gözlerini öyle bir devirdi ki, annesinin her zaman uyardığı gibi muhtemelen gözleri öyle kalacaktı.

Yan yatmış kitap okurken yatak yamuldu ve Jack yorganın altına girdi. Irish Spring sabunu gibi kokuyordu. Bu kadar yakın olması Hallie'nin vücudunu ürpertti. Jack'in öylece uyuyacağını sanmıştı ama Jack sessizce, "Hal?" dedi.

"Efendim?" Neredeyse fısıldadı. Sesi daralan boğazında sıkışmıştı.

"Aşırı tepki vermek istememiştim." Sesi kısık ve pürüzlüydü. "Özür dilerim," dediğinde, Hallie'ye bir şeyler oldu.

Arkasını döndü ve yatakta yan yana, yüz yüze yatarlarken Jack'in bakışları ona odaklandı. Sanki bu alev almasına yeterli değilmiş gibi Jack'in çıplak göğsü *tam önünde* duruyordu. "Bize sahip çıkıyorsun, anlıyorum. Ama biz zaten iyiyiz."

Jack'in ağzının bir tarafı hafifçe yukarı kalktı. "Tanrı'ya şükür, aramız iyi."

Başlarını aynı yastıklara koyduklarında daha önce hiç paylaşmadıkları kadar samimi bir gülümseme paylaştılar, Hallie işaret parmağını uzatıp Jack'in güçlü burnunun orta çizgisinde gezdirdi. "Eğer bir şey söylersem ve bu fikre karşı çıkarsan, söyleyeceklerimi unutacağına söz verir misin?"

Jack'in kaşlarının arasında bir kırışıklık oluştu. "Tamam..."

"Tamam." Hallie başını kaldırdı, yastığını onunkine yaklaştırarak yastıklarının birbirine değmesini sağladı ve başını tekrar yastığa bıraktı. Jack'in göğsüne baktı çünkü yüzüne bakmaya cesaret edemiyordu. "Dolapta ne konuştuğumuzu biliyorum ama bence birlikte olabiliriz ve hiçbir sorun olmaz."

Jack

Kendini bir gütme çubuğuyla dürtülmüş gibi hissetti. "Ne?"

Ne oluyor lan?

Onun kokusuyla başı dönerken, Hallie dirseğine yaslanıp, "Beni dinle. Bence kesinlikle birlikte unutulmaz bir hafta sonu geçirebiliriz ve hiçbir şeyin değişmesi gerekmez," dedi.

Hallie saçmalarken Jack olduğu yerde donup kaldı.

"Biz yetişkin insanlarız, Jack. Hem daha önce de yattık. Duygusal yüklerimiz olmadığına göre, neden tekrar yatmayalım? Belli ki cinsel kimyamız uyuşuyor, bu yüzden bu hafta sonu doğru hissettiren her şeyi yapalım ve sonra her şeyi Vail'de bırakalım derim. Cinsel çekimden başka bir şey hissetmediğimiz sürece sorun olmaz, değil mi?"

Jack aynı anda hem sinirlenmiş hem tahrik olmuş hem de hayal kırıklığına uğramıştı. Çünkü varlığının her molekülü Hallie Piper'ı istiyordu. Artık tek düşündüğü oydu. Arkasını dönüp onu o aptal pazen gecelik ve diz üstü çoraplarla gördüğünde dizlerinin üzerine çöküp kendisini sonsuza dek sevmesi için yalvarmak istemişti.

Yani evet... onunla birlikte unutulmaz bir hafta sonu geçirmek istediğini söylemek yeterli olmazdı. Özellikle de şimdi aynı

ağır yorganın altında ondan birkaç santim uzakta yatarken. Gecelikten kurtulmak, çorapları çıkarmak ve minik barmaidinin her santimini keşfetmek istiyordu.

Ama bu düşünceden zevk alamıyordu çünkü Hallie sürekli *duygusal bir bağımız yok* ve *bu tamamen fiziksel bir şey* gibi şeyler söylüyordu. Hallie ona Jack'in en sevdiği muzip gülümsemesiyle baktı. "Öyleyse neden hafta sonunun geri kalanını bir çiftin yaptığı her şeyi yaparak geçirmiyoruz, Jack? Bir şeyler hissetmeye başlarsak birbirimize söyleyeceğimize söz verebiliriz. Sonra, eğer bu olursa, dururuz ve eskisi gibi devam ederiz."

Jack içini çekti.

"Bunu bir düşün. Bana karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini merak etmeye başlarsan, 'bir şeyler hissediyor olabilirim' diyebilirsin ve ciddi bir şeye dönüşmeden hemen geri çevririz. Tıpkı vazgeçmek gibi olacak."

Vazgeçmek için çok geç, diye düşündü Jack ve "Bu berbat bir fikir, Hal," dedi.

Hallie'nin yüzünde bir duygu belirtisi oluştu; kalbi mi kırılmıştı? Ama hemen gülümsedi. "O zaman sana ciddi bir soru sorabilir miyim?"

Tanrı aşkına, onu öpmeyi o kadar çok istiyordu ki. Dudaklarına baktı. "Tabii ki," dedi.

"Benim için mi endişeleniyorsun yoksa kendin için mi? Çünkü sana karşı bir şey hissetmeyeceğimden kesinlikle eminim. Yüzde bin. Yani bana âşık olmaktan mı korkuyorsun?"

Jack dişlerini öyle bir sıktı ki çenesi kırılacak gibiydi ama gülümsemeyi başardı. "Kahretsin, hayır."

Hallie çenesini kaldırdı. "Öyleyse, neden olmasın?"

Ona asla âşık olmayacağına söz veren Hallie'nin sert ve huysuz yüzüne bakarken Jack'in göğsü yanıyordu. Omuz silkti ve gerçeği söyledi: "Çünkü alışkanlık haline gelmemesi bizim için çok daha iyi."

Hallie'nin alnı kırıştı. "Ben..."

"O gecenin ne kadarını hatırlıyorsun, Hal? Gerçekten."

Hallie

Lanet olsun.

Otel gecesinden beri bu konuda rahat davranıyordu çünkü verdiği yanlış kararlar onu utandırmıştı. Alaycı bir şekilde sadece kısa anıları hatırlıyormuş gibi davranmıştı çünkü her şeyi unutmak daha kolaydı ama gerçek şuydu ki Hallie hepsini hatırlıyordu.

Her. Bir. Ateşli. Dakikayı.

Boğazını temizledi. "Iıı... hepsini?" dedi

"Bi' dakika." Jack'in kaşları yukarı kalktı. "Ne?"

Hallie dudağını ısırıp başını salladı.

"Seni yalancı küçük pislik," dedi Jack gülerek ve Hallie'nin saçının bir tutamını çekiştirdi. "O zaman ne demek istediğimi anlamışsındır."

Anlamıştı. Onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Ama onu o kadar çok istiyordu ki, "Aslında anlamadım," dedi.

Jack gözlerini kıstı, tek kelime etmeden onun blöf yaptığını anlamıştı.

"Ne?" dedi Hallie.

"Pekâlâ. Bu gece birlikte olmak yerine ne yapacağız biliyor musun?"

Hallie gözlerini devirdi. "Cinsellikten nefret eden ezikler gibi uyuyacak mıyız?"

Jack yüzünü biraz daha yaklaştırıp Hallie'nin çenesini ısırdı, sonra geri çekildi. "O gece hakkında konuşacağız. Hem de en ince ayrıntısına kadar."

"Bunu neden yapacağız ki?" Kendi isteğiyle elini uzatıp Jack'in saçlarına dokunduğunu fark etti.

"Çünkü işimiz bittiğinde, eğer tekrar birlikte olursak, ölene kadar her zaman birlikte olacağımıza dair fikrimi kabul edeceksin."

"Çok mu ukalasın?"

Jack parmaklarını Hallie'nin dudaklarının üzerine koydu. "Her şey mutfakta başladı. Hatırlıyor musun? Tezgâhta oturuyordun ve 'Dudaklarım Rumple Minze[31] yüzünden buz tuttu,' dedin, ben de..."

"'Dudaklarını ısıtmama izin ver.'" Onun büyüleyici sırıtışını hatırlıyordu. "Ve sonra, 'Tanrım, lütfen,' dedin."

Jack'in dudakları flört edercesine gülümsedi. "Cevap vermek yerine kucağıma tırmandın."

O anı, Jack'in onu ne kadar büyülediğini düşündükçe Hallie'nin yanakları ısındı. "Evet."

"Yemin ederim, az kalsın kendimi kaybediyordum," dedi Jack. Başı, kabarık yastığın üzerinde; aynı anda hem çok çekici hem de tatlı görünüyordu. "Çok komiktin ama sonra bir büyücü numarası yaptın ve lanet olası bir baştan çıkarıcıya dönüştün."

"Kapa çeneni," dedi Hallie gözlerini devirerek.

"Ciddiyim." Sanki o an yeniden canlanıyormuş gibi tavana baktı. "Bir anda kucağımda, ellerimin arasındaydın ve dilim, naneli dudaklarınla buluşmuştu."

Gözlerini kapatıp sadece bu şehvetli masalı dinlemek istiyordu ama bunun yerine, "Sen muz kutusuna takılıp düşene kadar her şey harikaydı," dedi.

Öpüşmeye başladıkları sırada Jack ayağa kalkmıştı, Hallie de bacaklarını onun beline dolamış bir halde onu tutuyordu. Hallie'yi taşıyarak bir yere yürümeye çalışırken Jack'in ayağı takılmıştı.

"Altımda ezebilirdin," dedi Jack, sessizce kahkaha atarak.

"Ama onun yerine kendini toparladın ve tökezleyerek servis asansörüne doğru ilerledin." Hallie ağzını kapattı, şu anda asansör hakkında konuşamayacağından emindi.

---

31 Rumple Minze, kaliteli nane likörleriyle bilinen Alman tarzı bir likör markası. -ç.n.

"Nihayet. *Servis* asansörü." Jack yatakta ona biraz daha yaklaşmadan önce kurt gibi sırıttı. "Bunu senin bakış açından duymayı gerçekten çok isterim, Minik Barmaid. Bana asansörü anlat."

Jack

Jack yaşananları asla unutmayacaktı.

Öpüşürken asansörü durdurup sevişmeleri gerektiği konusunda şakalaşmışlardı. Jack onu duvara yaslamış, ölesiye öpmüş ve sonra Hallie yapacağını yapmıştı.

Düğmeye basıp asansörü durdurmuştu.

"Ergenler gibiydik," dedi Hallie sırıtarak ve Jack'i geçmişe döndüğü o anın içinden çıkardı. "Ve ben asansörü durdurdum. İşte bu kadar. O asansörde çok uzun süre öpüştük."

"Gerçekten."

"Evet," dedi Hallie başını sallayarak.

"Bunu hatırlıyorsun," dedi Jack.

"*Evet,*" dedi Hallie gülerek.

"Bence bu daha çok *neyi* öptüğümüzle ilgili, sence de öyle değil mi?"

"Aman Tanrım, Jack!"

"Asansörde de böyle demiştin," dedi gülerek, "seni öperken..."

"Hayır." Eliyle Jack'in ağzını kapattı, gözleri hareket ederken yanakları kızardı. "Bu kadar yeter."

Jack yüzünü Hallie'nin elinden uzaklaştırdı. "Birlikte olursak menfaat bağımlısı bir arkadaşlık kuracağımızı kabul etmeye hazır mısın?"

Hallie dudaklarını birbirine bastırdı. "Küçük de olsa bir haklılık payın olduğunu kabul ediyorum."

Tanrı aşkına, neden birdenbire Hallie'nin ağzına kafayı takmıştı? Aniden yırtıcı bir hayvana dönüşmüştü ve kızın dudakları onun avıydı. "Ve...?" diye sordu.

"Ve iyiyiz. Sevişmek yok."

"Emin misin?"

"Emin miyim?" Hallie ona delirmiş gibi baktı. "Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Demek istediğim, bu konuyu daha fazla tartışmak istersen, otel odası duvarlarına karşı ve otel odası masalarında birbirimizi keşfetmek hakkında konuşmaktan çok mutlu olurum ki hatırladığım kadarıyla bu senin en sevdiğin şeydi..."

"Neden çeneni kapatamıyorsun?" Hallie inleyerek ellerini Jack'in ağzının üzerine bastırdı. "Haklı olduğunu söyledim, o yüzden konuşmayı kes!"

Jack, Hallie'nin kolunun altını gıdıklayarak elini çekmesini sağladı ve sonra onun üstüne yuvarlandı. *Anlık bir hataydı.* Bunu, kazananın kendisi olduğunu ona hatırlatmak, onun üzerinde zaferini ilan etmek ve onu sıkıştırmak için yapmıştı ama vücudunu onunkinin altında hissetmek fazla gelmişti.

Hallie gözlerini kırpıştırarak ona baktı, onun hissettiklerini aynen hissetmiş gibiydi. "Gerçekten çok iyiydi, değil mi, Jack?" diye fısıldadı.

Jack onun komik, inatçı, güzel yüzüne baktı ama konuşamadı.

Sadece başını sallayabildi.

Hallie

Hallie yatağa doğru eğilip, "Jack," diye fısıldadı.

Jack uykulu mavi gözlerini açtı, Hallie onun çenesindeki kirli sakallara dokunmak istedi. Yorgan beline kadar inmişti ve yarı çıplak bir halde önünde uzanırken gövdesi yüzünden odaklanmakta zorlanıyordu.

"Üzerimi ıslatmayı kes," dedi Jack ve gözlerini ovuşturarak doğrulup oturdu.

"Özür dilerim." Hallie başını hareket ettirdi ama onu daha çok ıslattı. "Duştan yeni çıktım."

"Öyle mi? Ben de ne olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Sabahları hep böyle huysuz mu olursun?" Yatağın kenarına oturdu ve onun uyanırken sevimli küçük bir velet gibi göründüğünü düşündü. "Büyüleyici."

"Sadece kendimi gerçek hayatta tek yatak klişesinde bulduğumda huysuz olurum."

Hallie güldü. "Benim suçum değil. Dün gece birbirimizi hırpalasaydık muhtemelen bebek gibi uyurdun."

"Hırpalanmanın 'gerçek anlamda' olduğunu sanmıyorum," diye homurdandı Jack. Hallie sabah sabah sesinin bu kadar kalın çıkmasının komik olduğunu düşündü.

"Beni hırpalasaydın, demek daha mı iyi? Birbirimizi hırpalasaydık?" Bunun üzerine Hallie homurdandı. "Ahh, bu iyi," dedi.

"Bu sabah neden bu kadar neşelisin?"

"Şey," dedi Hallie ve durdu. Gülünç derecede neşeliydi çünkü geceyi Jack'le geçirirken çok eğlenmişti. Tutkulu bir gece geçirmişler miydi? Hayır, yakınından bile geçmemişlerdi. Ama onunla aynı yatakta uyumak, çıkardığı uyku seslerini duymak, uykusunda kolunu üzerine koyması... her bir kısmına bayılmıştı. "Lobide donut var."

Jack ona bir bakış attı. "Bu elf ruh hali donutlardan mı ilham alıyor?"

"Elbette." *Yalan.* Ayrıca keyfi yerindeydi çünkü Jack "AntiSeks" olduğu için Hallie tüm gün boyunca telefonunda oyun oynamaya karar vermişti. Ne de olsa seyahatin son günüydü. Yarın eve dönüyorlardı. Ayağa kalktı ve "Seni bu yüzden uyandırdım. Senin için bir tane kapmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkürler." Jack yorganı itip yataktan kalkınca, Hallie'nin gözleri doğruca onun baldırlarına kaydı. Tamam, doğrudan baldırlarına değil. Belki gözleri boxerında bir mola vermiştir ama bavuluna doğru attığı her adımda bacaklarının esnemesini izlerken, koşmayı sevdiği için neredeyse ona minnettar olacaktı. "Genelde koşu bitene kadar bir şey yemem."

Hallie başını öne eğdi. "Sabahın bu erken saatinde dağlarda tek başına koşman gerektiğine emin misin?"

Jack çantasının fermuarını açtı. "Bu neden bir sorun olsun ki?"

"Ayılardan dolayı. Yüzünü yemelerini istemem."

"Ayyy, çok tatlısın." Basketbol şortunu çıkardı. "Bana bir şey olmaz, Hal."

"Ben donut almaya gidiyorum o zaman."

"Afiyet olsun." O an Hallie'ye baktı, sanki sonunda onu görecek kadar uyanmış gibiydi ve ona yavaşça gülümsediğinde, Hallie bunu parmak uçlarına kadar hissetti.

O gün gerçekten de birbirlerini son kez görmüşlerdi. Jack koşarken, Hallie küçük baloncuk şişelerine kurdele bağlamaya yardım etmesi için annesinin odasına çağrıldı. İşini bitirdikten sonra, diğer nedimelerle birlikte kuaföre gitmeden önce sadece bir saati olduğu söylendi.

Otel odasına döndüğünde Jack orada değildi. Ona mesaj attı:

Hallie: Neredesin? Bir ayının seni yemediğini söyle lütfen.

Jack: Beni özlerdin, değil mi?

Hallie: Bugün seni vahşi halka açık sevgi gösterimle utandırmayı dört gözle bekliyordum.

Jack: Chuck'la karşılaştım, burada yasal olduğu için onunla yenilebilir ot almaya gitmemi istedi.

Hallie: Bu bana Ruthie'ye mesaj atıp Tig'i kontrol etmem gerektiğini hatırlattı.

Jack: Sen de ot ister misin?

Hallie: Bebeğim, ben kendi başıma da yeterince batırıyorum zaten.

Jack: Bebeğim mi?

Hallie: Tuhaftı, özür dilerim, birden söyleyiverdim ve alay etmiyordum.

Jack: Bu senin için bir sevgi sözcüğü kullanabileceğim anlamına mı geliyor?

Hallie: Ne gibi?

Jack: Hımm... Gün ışığı?

Hallie: Hayır.

Jack: Bal kabağı?

Hallie: Bu kızıllara bir hakaret.

Jack: Özür dilerim. Kurabiye nasıl?

Hallie: Bu tam Fonzie'ye göre.

Hallie: TAMAM. Mesaj atmamın nedeni kuaföre gideceğimi haber vermek içindi, sonra tırnaklarımızı yaptıracağız ve özel bir gelin partisi yemeği yiyeceğiz.

Jack: Ne zaman döneceksin, dondurmam?

Hallie: Muhtemelen dönmeyeceğim, ahmağım. Benimle düğünde buluşabilir misin?

Jack: Elbette.

Hallie, düğünle ilgili şimdiye kadar takındığı alaycı tavrın aksine heyecanlı ve hevesli bir kız kardeş olmayı tercih ederek kendini gelin partisinin çılgınlığına kaptırdı. Tırnaklarını yaptırdı, saçlarını kestirdi ve hayatında yediği en lezzetli yemek tavuklu salataymış gibi davrandı.

Öğle yemeğinde annesi, Hallie'nin iki teyzesiyle hararetli bir şekilde sohbet ettiği yere doğru el salladı.

"Hey," dedi Hallie, üçü birden ona tuhaf bir şekilde gülümserken, biraz gergin hissediyordu.

"Alma'nın erkek arkadaşınla ilgili bir sorusu var," dedi annesi, Hallie'nin alev kırmızısı saçlı minik teyzesini işaret ederek.

Eyvah. Hallie kibarca gülümseyip, "Nedir?" dedi.

"Zürih'teki Larsson Merkezi'ni gerçekten o mu tasarladı?"

"Ne?" Hallie yaşlı teyzesine baktı ve kadının neden bahsettiğini anlayamadı. "Zürih, yani İsviçre'deki Zürih mi?"

Hallie'nin annesi sinirli bir ifadeyle, "Elbette, Hal," dedi. "Başka nerede Zürih var ki?"

"Eminim Indiana'da bir Zürih ya da Güney Dakota'da bir Zürih vardır," dedi Hallie, Jack'le ilgili bu bilginin nereden geldiğini anlamaya çalışarak.

"Bob dayın, Jack'le işi hakkında konuşuyordu ve o da Sullivan Design'da çalıştığını söyleyince, dayın onu Google'da arattı."

Hallie'nin annesi, "O herkesi Google'da aratır," dedi ve iki teyzesi de başlarıyla onayladı.

"Gerçekten de öyle."

"Bu bir sorun."

"Tamam... ee?" dedi Hallie.

"Siteye göre, dünyanın her yerinde parklar ve kentsel alanlar tasarlamış. Yine de sana sormak istedik çünkü annen onun bir peyzaj mimarı olduğunu sanıyordu."

Hallie orada öylece durmuş, şaşkın şaşkın düşünüyordu. Jack'in peyzaj mimarı olduğunu görünce peyzaj işi yaptığını düşünmüştü ama bu doğru değil miydi? Jack şık giyiniyor ve çok fazla mesai yapıyordu; ayrıca iş seyahatleri nedeniyle bir sürü uçuş miline sahip olduğunu söylemişti.

Hallie onlara yalan söyleyip ne hakkında konuştuklarını biliyormuş gibi davrandı ama onlardan uzaklaşırken o da Google'da Jack'i araştırdı. Vay anasını, Jack gerçekten de dünyanın dört bir yanında kentsel alanlar tasarlamış kıdemli bir ortakmış.

Tanrı aşkına, peyzaj mimarlığı alanında yüksek lisans derecesi vardı.

Gerçek olan neydi?

Gerçi düğün günü tam gaz devam ettiği için bunu daha fazla düşünecek zamanı olmadı. Hallie kız kardeşinin istediği her şeyi yaptı. Dağın tepesindeki devasa beyaz hazırlık çadırında kıpkırmızı nedime elbisesini giydiğinde bir şeyler içmeye hazırdı.

Düğün organizatörü herkesi sıraya dizmeden hemen önce Hallie, Lillie'ye sarıldı ve nişandan bu yana ilk kez kız kardeşi için mutluluktan başka bir şey hissetmedi.

Sarıldıktan hemen sonra Ben'le göz göze geldi. Ben, Hallie'ye içten bir şekilde *ay çok tatlısın* tarzında gülümsedi, Hallie de ona yanlışlıkla ters bir bakış attı.

Eski alışkanlıklar işte.

Chuck'ın yanında sıraya girdi ve müzik başladığında aslında biraz gergin olduğunu fark etti. Detaylara önem veren kız kardeşi, herkesi ağlatma gücüne sahip o muhteşem Ed Sheeran şarkılarından birini seçmişti ama bunu sadece Bluetooth hoparlörden çalacak kadar ezik değildi, hayır. Kayıtla birlikte müziği

çalan bir yaylı çalgılar kuarteti vardı, bu yüzden gerçekten de Eddie çalıların arasında bir yerlerde saklanıp şarkısını mırıldanıyormuş gibiydi.

Çadırdan çıkıp koridora doğru ilerlerken, Chuck'la kollarını birleştiren Hallie'nin nefesi boğazında düğümlendi. Hava sonbahar yaprakları gibi kokuyordu. Beyaz çiçek yapraklarından oluşan yol önlerinde uzanıyor, kavak ağaçlarından oluşan göz alıcı bir koruluğun ortasına yerleştirilmiş bir kemere doğru gidiyordu. Sol taraflarında akan berrak bir dere, sağ taraflarında ise sıra sıra dizilmiş beyaz sandalyelerin ve konukların ötesinde, çam ağaçlarıyla dolu bir dağ vardı.

Nefes kesiciydi.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Chuck.

"Gerçekten lanet olsun," dedi Hallie kıkırdayarak ama sonra bakışları Jack'e takılınca sustu.

Jack

Kuartet çalmaya başladı ve Jack de diğer konuklarla birlikte ayağa kalkarak düğün geçit törenini görmek için döndü. O da sabırsızlanıyordu çünkü bütün gün Hal'i görmemişti ve resepsiyonda onunla daha fazla vakit geçirebilmek için töreni bir an önce bitirmek istiyordu.

Bakışları dere tarafına döndüğü sırada, Hallie'nin varlığını hissetti. Zihninde önceki gecenin anıları canlanırken, onunla ilgili düşünceleri dikkatini dağıttı.

Teller daha yüksek perdelere tırmanıyordu ve şarkıcı, birine onu sevdiğini söylemekle ilgili mırıldanıyordu.

Jack kelimeleri göğsünün ortasında hissettiği anda Hallie göründü.

Hallie kırmızılar içindeydi, koridorda yürüyordu ve elinde bir buket beyaz gül tutuyordu. Ona gülümsüyordu. *Jack'e.*

Kahretsin.

Hallie'ye bakarken nefes alamıyormuş gibi hissetti, ki bu bir gece önce aynı yatağı paylaştıklarında hissettiklerinden pek de farklı değildi. Gece boyunca ağır kuş tüyü yorganın sıcaklığı altında yavaş yavaş birbirlerine yaklaşmışlardı.

Sabahın üçünde uyandığında, Hallie sırtını ona yaslamış, yumuşak ve tatlı nefesler alıp verirken kıpırdamamıştı. Jack, tek yatak klişesindeki erkek olarak işinin acı çekmek olduğuna emindi.

Şey, acı çekmişti de.

Saatlerce uyanık kalmış bir budala gibi orada öylece yatmıştı. İşin en garip yanı, Hallie'nin bedeninin yakınlığı; ona Hallie'nin genel yakınlığından ve onun yanında uyuduğu hissinden daha az acı vermişti. Sonunda kolunu Hallie'nin üzerine atmış ve sanki aynı yatağı paylaşmaları normalmiş gibi kolunu orada tutmuştu.

Sonra uykuya dalmıştı.

"Çok güzeller," dedi Jamie, Chuck'a gülümserken ağlıyordu. Bu iki tuhaf kişinin birbirlerini sevme biçimlerinde Jack'in hoşuna gitmeyen bir şeyler vardı. Acınası bir kıskançlık.

Çünkü Hallie'yle rol yapmak, onu öpmek ve elini kendi eliymiş gibi tutmak ne kadar harika olsa da onun sözlerini unutamıyordu.

Sana karşı bir şey hissetmeyeceğimden kesinlikle eminim.

Dürüst olması gerekirse, tören çok tatlıydı ve bu düğün Jack'i diğer düğünlere göre biraz daha yumuşatmıştı. Hallie, kız kardeşinin yemini sırasında hıçkırıklara boğuldu ve Hallie'nin hafif tiz sesi, fısıldayarak özür dilemesi ve hem Hal'in hem de düğüne katılan konukların kahkahaları arasında, Jack buradaki herkesin ona en az kendisi kadar âşık olduğundan emindi.

Hallie

"Aklım başımdan gitti," dedi Chuck, Hallie'nin ikisi için doldurduğu ve önlerindeki masaya koyduğu içkilerden birini hızla içerken. "İnanılmaz derecede ikna edicisiniz."

Hallie boğazının yandığını hissederek viski shot'ını içti. "Kolaydı çünkü biz en iyi arkadaşız ve cinsel kimyamız var."

"Ee. Hımm." Chuck su şişesini kaptı ve ağzını silmeden önce uzun bir yudum aldı. "Tekrar söyleyin bana, kimyanız tutuyorsa ve en iyi arkadaşsanız neden *gerçekten* çıkmıyorsunuz?"

Hallie başını öne eğdi. "Kulağa basitmiş gibi geliyor, değil mi?"

"Hem de nasıl." Chuck çok amaçlı soyunma/toplanma odasının kapısına doğru baktı, gelin partisindekilerin çoğu az önce oradan çıkmıştı. Fotoğraf çekimi bitmişti şimdi partiye hazırlardı.

"Durum biraz karışık. Jack aramızda çok fazla kimya olduğunu düşünüyor ve eğer çıkarları olan arkadaşlar olmaya başlarsak sevişmeyi bırakmayacağımızı düşünüyor." Hallie kırmızı topuklu ayakkabılarını giydi ve çantasından pudra kutusunu çıkardı. "Ölene kadar sevişeceğimizi ve arkadaşlığımızı mahvedeceğimizi düşünüyor. Öte yandan ben onun bir ilişkiye ihtiyacı

olan erkeklerden biri olduğunu düşünüyorum, bu yüzden onun kolay lokması olmak istemiyorum. Kolay olduğum ve iyi bir yatak partneri olduğum için bir ilişkiye başladığı kişi olmak istemiyorum."

"O senin dangalak eski sevgilin değil." Chuck eğilip pudra kutusundaki aynadan saçlarını kontrol etti. "Ve senden gerçekten hoşlandığım hissediyorum."

Hallie rujunu açıp dudaklarına götürdü. "Sanırım ikimiz de birbirimizden hoşlanıyoruz ama arkadaşlığımızı riske atacak kadar ya da doğru şekilde değil."

"Şimdi beni iyi dinle." Hallie rujunu sürdükten sonra Chuck ayağa kalktı. "Bu lanet olası arkadaşlığı riske at."

Hallie de ayağa kalkıp ona dişlerini gösterdi. "Ruj bulaşmış mı?"

"Hayır," dedi Chuck, sonra kendi dişlerini gösterdi. "Sende de bir şey yok," dedi Hallie.

"Ciddiyim, eğer siz ikiniz birbiriniz için mükemmelseniz, diğer her şeyi siktir edin."

Hallie çantasını alıp, ruhunu acıtan sözleri söyledi: "Yine de onu kaybetme düşüncesine katlanamıyorum, Chuck. Dayanamıyorum."

Ben'den ayrılmak korkunçtu. Birdenbire. Çok yakında nişanlanacaklarını sanıyordu ve ona sırılsıklam âşıktı ama sonra Ben onu sevmediğini ve yeterli olmadığını söylemişti.

Yıkılmış ve mahvolmuştu ama Jack'i bir arkadaş olarak kaybetmenin bin kat daha kötü olacağını hissediyordu.

"Hal." Chuck onun çantasını parmaklarının arasından aldı ve kolunun altına sıkıştırdı; onun eli kolu bağlı olmaktan nefret ettiğini biliyordu, bu da Chuck'ı her şeyin ötesinde bir arkadaş yapıyordu. "Onu kaybetmeyeceksin. Kaybetmeyeceksin. Aşkın olasılıkları risk almaya değmez mi sence?"

"Kahretsin. Evet." Hallie derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Bu gece onu kendime âşık edeceksem bir shot'a daha ihtiyacım var. Bana katılmak ister misin?"

"Memnuniyetle."

Gelin partisinin yükümlülükleri nedeniyle Hallie'nin Jack'le buluşması sonsuza kadar sürmüş gibiydi. Fotoğraflardan sonra, herkes kadeh kaldırırken, ardından herkes yemeklerini alırken o ve Chuck başmasada oturmak zorunda kaldı.

Telefonların varlığı için Tanrı'ya şükürler olsun.

Jack: Sıkılmış görünüyorsun.

Hallie: Çünkü sıkıldım.

Jack: Oyun oynamak ister misin?

Hallie: Kesinlikle isterim.

Hallie, Jack'in masasına doğru baktı ama balo salonunda dolaşan insanlar yüzünden onu görmek zordu.

Jack: Bağır, döv ya da öldür diyelim.

Hallie: Seni vahşi.

Jack: Burada herkesin içinde bağırmak istediğin bir kişiyi, kıçını tekmelemek istediğin bir kişiyi ve öldürmek istediğin bir kişiyi seç.

Hallie: Vay canına.

Jack: Ben başlıyorum. Yanımda oturan ve bana gıda alerjilerinden bahsetmekten vazgeçmeyen kuzenin Emily'ye herkesin içinde bağırmak istiyorum.

Hallie bunu okuyunca sırıttı. Emily'yle *başa çıkmak zordu.*

Hallie: Anladım. Peki ya kimin kıçını tekmelersin?

Jack: O kolay. Yeni enişte nin kıçını tekmelemek istiyorum çünkü onun dernek arkadaşları aptal kadeh kaldırmalarıyla zamanımızı çok fazla boşa harcayan bir grup palavracı. Daha iyi arkadaşları olması gerekirdi.

Hallie: Bu konuda seni destekliyorum. Yardımcı olabilir miyim?

Jack: Elbette. Silahını seç.

Hallie: Pasta bıçağı.

Jack: Mükemmel bir seçim.

Hallie: Ve şimdi, öldürmek için...

Jack: Bunun seninle bir ilgisi yok ama Ben Marks'ın boğazını sıkmayı çok isterdim.

Hallie telefonundan başını kaldırıp boynunu uzatarak Jack'i görmeye çalıştı. Onu bulamadı ama Ben'in soyadını bilmesine biraz şaşırmıştı.

Hallie: Atkı yüzünden, değil mi?

Jack: Asla o yüzden değil. Ama ona her baktığımda, sana yeterli olmadığını hissettirdiği için canını yakmak istiyorum.

Hallie artık gülmüyordu.

Hallie: Bunu sana ben mi söyledim?

Jack: Chuck söyledi ama sarhoştu, ağzından kaçırdı. Lütfen ona kızma. Ama şöyle bir şey var, Hal. Sen ve Ben yürütemediyseniz sorun yok tabii. Ama bilmelisin ki sen fazlasıyla yeterlisin. Sen mükemmelsin ve eğer bunu göremeyecek kadar aptalsa, bu onun suçudur.

Gözyaşları gözlerini bulandırdığı için Hallie önündeki mesajı artık okuyamıyordu. Mesaj atmadan önce görüşünü netleştirmek için hızlıca gözlerini kırpıştırdı.

Hallie: Bu kadar düşünceli olamazsın. Makyajımı mahvediyorsun.

Jack: Peki onu nasıl öldürmeliyiz?

Hallie başını salladı, o anda kalabalık biraz dağıldı ve Jack'in ona gülümseyen yüzünü görebildi.

Hallie: Bence zehirle öldürmek Atkılı'nın acısına son vermek için çok insancıl bir yol olur.

Kadeh kaldırma töreni nihayet sona erdi ve Hallie ile Chuck düğün partisinden ayrılıp Jamie ve Jack'in yanına oturmaya gittiler. Masaya yaklaştıklarında Hallie, Jack başka bir yere bakarken, ona hayranlıkla bakmak için bir dakikasını ayırdı.

Takım elbisesi ve kravatı siyahtı ve bu görünümde gülünç derecede tahrik edici bir şey vardı. Bir kolonya reklamına benziyordu. Milyarderlerle ilgili bir aşk romanının kapağında yer alacak bir adam gibiydi. Gösterişli ve muhteşemdi ve başını kaldırıp ona baktığında, Hallie'nin kalbi biraz tekledi.

"Demek," dedi Jack, gözlerinin kenarı kırışarak. "Hıçkırıyorsun."

"Neden beni korkutmadın ya da başka bir şey yapmadın?" Yanındaki sandalyeyi kapıp ona yaklaştı ve Ben'le ilgili söylediklerinden dolayı ona karşı hissettiği çekimi bastırmaya çalıştı. "Arkadaşım olduğunu sanıyordum."

"Tam olarak ne yapmalıydım? Bağırmalı mıydım?"

"Elbette." Jack'in elini iki elinin arasına aldı ve parmaklarıyla oynamaya başladı. "Herhangi bir şey yardımcı olabilirdi."

Jack ellerine bakarken kaşlarının arasında ufak bir kırışıklık oluştu.

Hallie, "Sapık gibi görünmek istemem ama inanılmaz çekici görünüyorsun," dedi.

Jack ona bakıp bir kaşını kaldırdı. "Bana asılıyor musun, MB?"

"Birazcık. Bu arada, Chuck ve ben gelin partisi dansında birlikte dans etmemeye karar verdik; o Jamie ile dans edecek ve ben de seninle dans edeceğim."

Jack bir kaşını kaldırdı. "Dans etmek zorunda mıyım?"

"Aman Tanrım, nasıl dans edileceğini bilmiyorsun, değil mi?"

Sırıttı. "Aslında büyükannem beni balo dansı derslerine götürmüştü," dedi.

"Kapa çeneni."

"Ciddiyim." Bardağını kaldırdı. "Üç yıl boyunca," dedi.

"Yani vals yapabiliyor musun?"

İçkisini dudaklarına götürdü. "Zar zor."

"Benimle vals yapabilir misin?" diye sordu Hallie gülerek.

"Sonra daha fazlası için bana yalvarırsın, tatlım."

Sonuç olarak, yalan söylemiyordu.

DJ nihayet düğün ekibini dans pistine çağırdığında, Jack onu Netherfield müzik gecesindeki Fitzwilliam Darcy'ymiş[32] gibi yönlendirdi.

"Yüce Tanrım, sen gerçekten Beyaz Atlı Prens misin?" diye sordu Hallie.

Jack dudaklarını onun kulağına dayadı. "Evet ama kimseye söyleme. İnsanlar kraliyet mensupları yüzünden kendilerini kaybederler."

"Dudaklarım mühürlüdür." Kendisini tutan sıcak eli sıkarak güldü. "Bu arada, merak ediyorsan söyleyeyim, dudaklarını kulağımın üzerinde hissetmeyi seviyorum."

32 Gurur ve Önyargı'nın erkek başkarakteri. -ç.n.

"Öyle mi?" diye sordu Jack, dudaklarını kasten onun kulağının üzerinde gezdirdi.

Jack'in dudaklarının uzaklaşması zaman alırken, Hallie ürperdi. "Belki de sadece hassasımdır. Söyle bana, bu seni etkiliyor mu?"

Hallie başını kaldırıp dudaklarını onun kulak memesine değdirdi, ardından tüm benliğini ona gömmek ister gibi burnuyla boynuna sokuldu.

"Kes şunu." Jack ona istekli bir şekilde baktı, gözleri çok yoğundu. "Etkilediğini biliyorsun."

"Kendime engel olamıyorum." Hallie tekrar güldü, geçmişteki çiftlerin bu dans olayında bir şeyler yakalamış olabileceklerini düşündü. "Bana *öyle* bakmanı sağlamak resmen beni sarhoş ediyor."

"Beni güçsüzleştirmek hoşuna mı gidiyor?" diye sordu Jack, onu dans pistinde dolaştırırken.

"Sana bunu hissettirmekten zevk alıyorum."

"Sadist.

Shot'lar etkisini göstermeye başlamıştı. Kendini kafası kıyak ya da sarhoş hissetmiyordu. "Sahte ilişkimizin son gecesinde sana hislerle ilgili bir şey söylersem, bunu daha sonra unutacağına söz verir misin?" diye soracak kadar rahatlamış hissediyordu.

Jack cevap vermedi, sadece ona baktı ve sırtının alt kısmındaki elinin sıcaklığı tenini okşadı.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek ve sana âşık olduğum falan da yok," dedi Hallie. "O yüzden garipseme. Ama bir şeyler hissettiğime eminim."

"Ne?"

"Arkadaşlığımızı etkilemeyecek ve ben istemi..."

"Tekrar söyle."

"Jack..."

"Her şeyi, Hal." Kenara çekip durdu, dans pistinde ayakta duruyorlardı. Gözlerinden bir şey anlaşılmıyordu. "Söyle bana."

Hallie lanet ağzını açtığı için pişmandı çünkü Jack'in çıldırdığını hissediyordu. Yine de, "Önemli bir şey değil. Sadece sana karşı yarın kolayca unutabileceğim bazı duygular besliyor olabileceğimi düşünüyorum..." derken, sözlerini tamamlayamadan Jack onu öptü.

Tam orada, dans pistinde, düğün partisinde sonsuzlukla ilgili tatlı bir şarkı çalarken, Jack kollarını onun beline doladı ve onu ölesiye öptü. Hallie de kollarını onun beline doladı, başını hafifçe eğdi ve kız kardeşinin düğün töreninin ortasında Jack'in dudaklarını istila etmesinde hiçbir sakınca görmedi.

Durmasını hiç istemiyordu.

"Hal," dedi Jack dudaklarına karşı, konuşmak için onu öpmeyi bırakmayı bile denemeden.

"Hıııı..." diye iç geçirdi Hallie.

"Bu gece seni çok fena hırpalayacağım," diye homurdandı Jack.

Bu Hallie'nin gülmesine neden oldu. Gözlerini açtığında, Jack ona gözlerini kısarak bakıyordu; Hallie'nin hayran olduğu şekilde.

Resepsiyon kısmı hayal meyal geçti çünkü Jack'ten başka hiçbir şeye odaklanamıyordu. Birdenbire Jack'le ilgili büyük bir farkındalık yaşadı, uğultulu bir çekim hissetti; ondan başka hiçbir şey ilgisini çekmiyordu.

Pasta kesimi, *Electric Slide*, çikolata çeşmesi... Jack ona ayak parmaklarına kadar hissettirdiği bir şekilde sırıtırken bunların hepsi arka plandaki beyaz gürültüden ibaretti.

Jack

"Hey, Jack, bana bir iyilik yapar mısın?"

Barın yanında durmuş, Hallie'nin Chuck ve kız kardeşiyle yaptığı aptalca dansı izleyen Jack, Hallie'nin annesine bakarak, "Elbette," dedi.

"Yemek servisi bittiği için servis elemanları gitti ama bu pasta süsünün Riley ve Lillie'nin yıl dönümlerinde kullanabilmeleri

için dondurucuya konulduğundan emin olmak istiyorum. İşte mutfağın anahtarı, benim için bunu dondurucuya koyabilir misin?"

"Tabii ki." Jack bardağını bırakıp anahtarı ve pastanın süsünü alıp mutfağa götürdü. Pasta süsünü koymak için dondurucunun arkasında bir raf buldu ve dondurucunun kapısını geri kapattı. O sırada Hallie içeri girdi.

"Hey." Hallie ona sanki tam da aradığı kişiymiş gibi sırıttı. "Sen."

Jack'i göğsünden itip sırtını dondurucunun kapısına yasladı.

Lanet olsun. Bu kızdan o kadar hoşlanıyordu ki... bu aptalcaydı.

"Çok sarhoş olduğun sırıtışından belli," dedi Jack, onun eline bakarak. Hallie'nin kısa kırmızı tırnaklarını göğsünde görmek, içinde bir şeyleri harekete geçirdi. Ona karşı bir şeyler hissettiğini söylediğinden beri kendini tasmalı vahşi bir hayvan gibi hissediyor, ona ulaşmak için çırpınıyordu.

"Sadece yüzde onu şaraptan," dedi Hallie, Jack'in sadece onu öperken duyduğu o nefesli sesiyle. "Yüzde doksanı mutluluktan."

Ve sonra, yüksek topuklu ayakkabıları sayesinde kolayca uzanıp dudaklarını onunkilere bastırdı. Jack anında onun içine düştü, parmaklarını saçlarına doladı ve lanet olası aklını kaybetti. Dudakları yumuşacıktı ve tadı şampanya gibi tatlıydı, onu boğulana kadar yudumlamak istedi.

Tanrı yardımcısı olsun.

Hallie'nin elleri Jack'in göğsünü kavrayarak büküldü ve bu, Jack'in her yerinde hissettiği bir elektrik çarpması etkisi yarattı. Dudaklarını Hallie'nin boynuna götürdü. Teni odalarındaki makyaj masasının üzerinde bıraktığı Chanel No. 5 gibi kokuyordu ve Jack onu tüketmek istiyordu.

Jack onun boynunu, kulağının hemen altını, ensesindeki saçı; her santimini tatmak istiyordu. Hallie boğazının arkasından

bir ses çıkardı, bir talepti bu. Jack onun arkasına geçti, dişlerini ensesinde gezdirebilmek için saçlarını avucunun içine aldı.

"Jack," dedi iç çekip, avuçlarını dondurucunun kapısına vurarak, "bu..."

"Tahrik edici mi?" diye sözünü kesti Jack, tenine doğru.

"Mmm..." diye soluklandı Hallie, sırtını onun göğsüne bastırarak. "Ben de 'ahlaksızca' diyecektim."

Jack bir elini Hallie'nin beline doladı ve onu geriye, daha yakına çekti, böylece kendi bedenine daha da yaslandı. "Bunu bana sen yapıyorsun."

"Saat kaç?" diye sordu Hallie. Jack kürek kemiklerinin arasını kemirirken, Hallie küçük bir ses çıkardı. Kırmızı nedime elbisesi sırtının yarısını açıkta bırakıyordu ve Jack, bu tarzı seçtiği için Lillie'ye sonsuza dek minnettar kalacaktı.

"Neredeyse on," dedi, saate bakmak için vücudunu bırakmak istemiyordu.

"Kahretsin, gelin buket atmadan önce sadece birkaç dakikamız var," dedi, sesi neredeyse bir fısıltıyla çıktı. "Lütfen acele et, Jack."

Hallie'nin söyledikleri Jack'in şehvetten neredeyse başını döndürdü ve dişlerini sıkarak, "'Acele et' derken..." dedi.

Hallie cevabını, ellerini onun kemerine koyarak verdi.

Hallie

Anlaşılan tek gereken buydu.

Jack aceleyle kemerini çıkarırken bir dizi küfür savurdu. Ellerini Hallie'nin elbisesinde gezdirdi. Parmaklarıyla belinin kenarlarında bir çizgi çizdi. Hallie onu beklerken öleceğini hissetti.

Ve sonra *birlikteydiler.* Ah, Tanrı aşkına.

Jack, Hallie'yi sıkıca tuttu ve onu tamamen çılgına çevirdi. Hallie her an bilincini kaybedebilirdi.

"Bu sayılmaz," dedi, sesi kalın ve çekiciydi, "otel sonrası ilk seferimiz olarak."

"Patronluk taslama," diye homurdanarak karşılık verdi Hallie, biraz daha eğilip sırtını kamburlaştırarak.

"Tatlım..." diye homurdandı Jack, sonra ona dokunduğunda, Hallie'nin dizlerinin bağı neredeyse çözülüyordu. "Şu anda ne olmamı istiyorsan o olacağım."

"Jack?"

Hallie'nin annesinin sesiyle ikisi de donakaldı. Annesi mutfak kapısına vurmaya başlayınca, Jack, "Kahretsin," dedi.

"Sakın durayım deme," dedi Hallie.

"Annen..."

"Kapının dışında."

Jack, Hallie'nin boynuna doğru eğildi ve "Kapıyı kilitlemedim," dedi.

"Ben kilitledim." Omzunun üzerinden Jack'in gözlerine baktı.

Jack başını kaldırdı, mavi gözleri yanıyordu. "Kilitledin mi?"

Hallie başını salladı.

Jack, "Seni lanet olası kahraman," dedi ve tekrar hareket etmeye başladığında onun nefesini kesti.

Hallie güldü.

Jack saçlarına doğru, "Yüzünü görmek istiyorum," diye mırıldandı.

"Ne?"

"Yüzünü." Onu çevirdi. Sadece bir anlığına göz temasları kesildi.

"Şey, selam," diye soluklandı. Jack gülümserken Hallie'nin gözleri baygındı.

"Böyle daha iyi," dedi Jack, Hallie'yi tutup kaldırırken yüzü gerginleşti ve iri bedeniyle onu dondurucunun kapısına sıkıştırdı.

"Çok daha iyi," diye fısıldadı Hallie ve başını kapıya yaslayıp Jack'in sırtını kavradı.

"Oteldeki gibi," diye nefes nefese kaldı Jack ve tam o anda Hallie de, "Tıpkı oteldeki gibi," diye fısıldadı.

Hallie gözlerini açıp ona gülümsedi. Jack, onu daha derinlere sürüklerken, mavi gözleri onunkilere nüfuz etti.

"Hal," dedi Jack dalgın dalgın, burun delikleri açıldı ve boynundaki kaslar gömleğinin üzerinde gerildi, "Tanrım, ben..."

Hallie dudaklarına uzanıp çaresiz, aç bir öpücükle onun söyleyeceği her şeyi yuttu.

Jack, Hallie'nin başının üzerinden annesinin oturduğu yere doğru bakarak, "Annen benim canavar olduğumu düşünüyor," dedi.

Lillie'nin odasına kaç paket taşınması gerektiğini sayması için Hallie'nin talimat aldığı hediye masasının yanında duruyorlardı.

"Sadece kapının neden kilitli olduğunu anlamadı," dedi Hallie sırıtarak. Jack'le sanki mutfakta çılgın dakikar geçirmemişler gibi konuşurken sırıtmamakta zorlanıyordu. "Ve kapıyı açmamızın neden bu kadar uzun sürdüğünü de."

"Bundan zevk alıyorsun," dedi Jack, aynı anda hem tiksinmiş hem de eğlenmiş görünmeyi başararak.

"Eğlenmiyorum." Onun yakışıklı yüzüne baktı, DJ'in hoparlörlerinden gelen "*A Groovy Kind of Love*" notalarını duydu ve o anda kendini mutlu hissettiği için biraz gerildi.

"O zaman neden gülümsüyorsun?"

Gözlerini devirdi. "Çünkü mutluyum."

Jack başını eğip gözlerini kıstı. "Mutlu Hallie'ye güvenebilir miyim, bilmiyorum."

"Güvenmelisin." Onu kravatından tutup biraz daha yakına çekti. "Çünkü senin mutfakta nasıl hareket ettiğine kafayı

takmış durumda ve seni ikinci raunda çekmek için umutsuzca bir yol arıyor."

"Eğer sen hazırsan," dedi Jack, Hallie'nin saçının bir tutamını tatlı bir şekilde kulağının arkasına sıkıştırarak, "ben de hazırım."

Gece yarısı olduğunda resepsiyon hâlâ devam ediyordu. Hallie temizliğe yardım etmeyi planlamıştı. Ama Jack ona her baktığında, Hallie dünyanın en kötü kız kardeşi olma fikrine kapılıyordu. Babası yanında Ben'le ortaya çıktığında, Hallie Jack'le gizlice kaçmayı ciddi ciddi düşünüyordu.

"Hal, annen seni almam için beni gönderdi. Şu anda hazırlık odasında, kimin eşyasının kime ait olduğunu bulmaya çalışıyor. Yardım edebilir misin?" diye sordu babası.

"Hımm." Ben'e baktı, aynı anda hem onun varlığından rahatsız olmuştu hem de duygusal olarak kesinlikle tarafsızdı.

Babası ona bilmiş bir bakış attı. "Ben yardım etmeye gönüllü oldu. Ne kadar hoş, değil mi?"

"*Çok* hoş," diye mırıldandı Jack, kesinlikle iltifat etmiyordu.

"Tabii." Hallie, Ben'i umursamıyordu ve sadece Jack'le birlikte otel odasına ne kadar çabuk çıkabileceğini düşünüyordu. Babasına, "Sence ne kadar sürer?" diye sordu.

Babası iç çekti. "Anneni bilirsin."

"Ahh." Hallie, Jack'e döndü ve "Sen odaya git. Tanrı bilir işim ne zaman biter," dedi.

"Ben de yardım edebilir miyim?" diye sordu Jack, birbirlerine baktıkları anda bunun oradaki son geceleri olduğunu fark etti. Sahte ilişkilerinin son gecesi. Bir odayı paylaştıkları son gece.

Jack'in Hallie'ye bakışı, onun da aynı şeyi düşündüğünü gösteriyordu.

Sadece birkaç saat kalmıştı.

"Bu senin sorunun değil, dostum," dedi Ben, sevimli bir gülümsemeyle. "Sen sadece bir düğün misafirisin. Yerinde olsam bu bahaneyi kabul eder ve kaçardım. Düğündekiler işlerini yapsınlar."

Jack, Ben'e sanki vurmak istiyormuş gibi baktı.

Sonra Hallie'ye baktı -gerçekten baktı- sanki onun kararını öğrenmek istiyordu.

Hallie ne diyeceğini bilemedi. Ne yaparsa yapsın Jack yanında olsun istiyordu ama onun da yardım etmek zorunda hissetmesini istemiyordu.

"Oda anahtarın yanında mı?" diye sordu Jack, gözlerinden bir şey anlaşılmıyordu.

"Ah." Hallie gözlerini kısıp bir yandan anahtarı alıp almadığını hatırlamaya çalışırken bir yandan da içinde bulundukları durumun ince ayrıntılarını analiz etmeye çalıştı. "Bilmiyorum."

"Endişelenme. Uykum hafiftir." Boğazını temizledi. "Kapıyı çaldığında duyarım," dedi Jack.

Jack, Hallie'nin babasına iyi geceler dileyip balo salonunu terk etmeden önce, Hallie'yle bir kez daha bakıştılar; istek, özlem ve Hallie'nin anlam veremediği başka bir şey vardı.

Telefonu titrediğinde Hallie daha hazırlık odasına bile varmamıştı.

Jack: Ağzını şimdiden özledim.

Hallie gülümseyip yanıt yazdı...

Hallie: Akıl dolu sözlerimi mi?

Jack: Hayır, o muhteşem dudaklarını ve öpüştüğümüzde hissettiklerimi.

Hallie: Lanet olsun, Marshall. Bu +13 bir cümle.

Jack: O zaman ellerin o soğutucunun kapısındayken arkadan nasıl göründüğünü düşünmeden edemediğimi söylediğimde birileri kızacak.

Hallie bunu karnında hissetti.

Hallie: İtiraf: Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şey olabilir.

Jack: OLABİLİR Mİ? Hal.

Hallie: Demek istediğim, dondurucunun kapısına mı dayanmak yoksa otel odasındaki masaya mı, karar veremiyorum.

Jack: İtiraf: Otel gecesinin en sevdiğim kısmı aslında senin Rumple Minze dudaklarındı.

Hallie: Saf öpücük mü?

Jack: Birini ilk kez öptüğünde hissettiğin o düşme hissi mükemmeldir.

Hallie bunu okuduğunda elini karnına götürdü. Tanrı aşkına, Jack baş döndürücü bir uyuşturucuydu. Ondan kurtulmak çok zor olacaktı ve bu çok korkutucuydu.

Hallie: Yani herhangi biri olabilirdi diyorsun.

Jack: Mükemmel bir Manhattan yapmayı bilen, Kansas City Chiefs hakkında saçma bir şaka yapan, dikkatimi çekmek için kucağıma çıkan ve Hallie Piper ismine sahip olan herhangi biri.

Hallie: İyi yırttın.

Jack: Çok teşekkür ederim, MB.

Hallie tam telefonunu cebine atacaktı ki mesaj baloncuklarını gördü. Yürürken ekrana baktı ve sonunda mesaj geldiğinde, okurken nefesinin kesildiğini hissetti.

Jack: Senden başkası olamazdı.

Ben ve babasını takip ederken, Jack'in sözleri kafasının içinde tekrar tekrar dönüp durdu.

Ağzını şimdiden özledim.

Otel gecesinin en sevdiğim kısmı aslında senin Rumple Minze dudaklarındı.

Senden başkası olamazdı.

Jack

Jack ceketini çıkarıp yatağın üzerine bıraktı, yorgun ve sinirliydi.

Hallie kız kardeşinin düğünü için burada, yani öncelikli olan bu, diye düşündü kravatını çözüp çekerken. *Tabii ki kalıp yardım edecek,* gömleğinin düğmelerini açtı. *Yardım etmezse nasıl bir kız kardeş olurdu ki?*

Ve onun dangalak eski erkek arkadaşının da yardım ediyor olmasının, aniden kötüleşen ruh haliyle hiçbir ilgisi yoktu.

Bunun nedime olmanın bir parçası olduğunu biliyordu ama soyunmaya devam ederken bencilce bir hayal kırıklığı yaşadığını itiraf etmek zorundaydı. Bütün hafta sonu o geceye hazırlanmıştı ve onun da kendisine karşı bir şeyler hissettiğini söylediğini duyduktan sonra, bütün geceyi büyük boy yataklarında ona tapınarak geçirmek için can atıyordu.

Hafta sonu bitmeden önce bütün bir geceyi beraber geçirmek istiyordu.

Jack kemerini çıkardı, kapının çaldığını duyduğu sırada pantolonunun düğmelerini açıyordu.

Gelen Hallie olamazdı. Onun olmasını istiyordu ama resepsiyon sonrası işlerini bitirmiş olmasına imkân yoktu. Eğer gelen

oysa, bu sadece odadaki bir şeye ihtiyacı olduğu anlamına gelirdi.

Kemeri giysilerinin olduğu yığının üzerine bıraktı ve kapıya doğru yürüdü.

Kapıyı açtığında Hallie karşısındaydı. Odaklanmış görünüyordu. Ve... gergin miydi? Bir kaşını kaldırdı. "Neyi unuttun?"

"Sadece birkaç saatimizin kaldığını." Gözleri önce Jack'in göğsüne, sonra karnına indi ve düğmeleri açık pantolonuna bakarken, Jack onun bakışlarını bir dokunuş gibi hissetti. Hallie derin bir nefes aldı, gözleri ona odaklandı ve "Normale dönmeden önce her şeyi hissetmek istiyorum, Jack," dedi.

Jack normale dönmek zorunda olmadıklarını söylemek istiyordu. Ondan istediği şeyin mesajlaşmaktan ve birbirlerinin kankası olmaktan çok daha fazlası olduğunu bilmesini istiyordu. Bunun yerine, "Annene yardım etmen gerekmiyor mu?" diyebildi.

Hallie omuz silkti. "Onlara önemli bir şey yapmam gerektiğini söyledim," dedi.

"Seni küçük yalancı."

"Yalan söylemiyordum." Çenesini kaldırdı, bu küçük meydan okuyucu hareket, Jack'in birçok şey hissetmesini sağladı. "Ve otel gecesinin en sevdiğim kısmı diş fırçanı kullanmama izin vermeyi teklif etmendi, bu arada."

"Ne?"

"Şey, işimiz bitmişti," dedi Hallie. Jack geri çekilip kapıyı tutarken, Hallie odaya adım attı. "Ve kendinden geçmek ya da tek gecelik bir ilişki sırasında kafası güzel birinin yapabileceği herhangi bir şeyi yapmak yerine, bana iyi olup olmadığımı sormuştun. Gözlerimin içine bakıp cevabımı beklemiştin ve iyi olduğumu söyledikten sonra diş fırçanı kullanmama izin vermiştin."

Kapı arkasından çarparak kapandı. "O geceyi hatırladığına hâlâ inanamıyorum," dedi Jack.

Hallie nefes nefese, "Her an düşünüyorum," dedi.

Jack ısındığını hissetti, sanki yanıyordu ve tek görebildiği oydu. Hallie Piper onu çevreliyor, içini dolduruyordu. Jack onu her molekülünde hissedebiliyordu. Kolları ona dolandı, elbisesinin fermuarına doğru uzandı ve dudakları onunkinin üzerine kapandı.

"Jack," diye fısıldadı. Adının, dudaklarından dökülmesi onu çılgına çevirdi. Dudağını onunkine yapıştırdı, onu tatma ihtiyacı duyuyordu ve her zaman olduğu gibi Hallie'yi öpmek bir tür ödül gibi geliyordu.

Ateşli, ıslak ve bir uyuşturucu gibi... Öpücükleri, henüz hissetmediği şeylerin vaatleriyle onu içine çekti. Sarsılarak uyanmış gibi ona karşılık verdi.

Elbisesinin arkasındaki fermuarı açmaya başladı. Parmak uçları, yumuşak tenini sıyırıyordu ama ardından Hallie'nin parmaklarını pantolonunun düğmesinde hissetti.

Hallie

Kalbi sanki yerinden çıkıyordu, gergin bir genç kız olduğu için değil, daha önce aralarında hiç bu kadar yakınlık hissetmediği içindi. Sarhoş olmak yok, şaka yok, bitirmek için acele etmek yok; sadece Jack ve Hallie'ydi, karanlık otel odasında gerçek duygularıyla baş başaydı.

"Tanrım. Hal," diye inledi Jack. Hallie ona dokunduğunda, dişlerini sıkan Jack'in sesi gerilmişti.

Hallie ellerini Jack'in vücudunda gezdirirken ve Jack'in dudakları Hallie'ninkinin üzerindeyken, Hallie'nin elbisesi yere düştü. Jack ellerini Hallie'nin beline dolayarak onu yıldırım hızıyla yatağa götürdü.

Mutfaktaki ve meşhur otel gecesindeki vahşi fırtınanın her bir parçasını tekrarlıyorlardı ama mutlak titizlik sayesinde daha yoğundu. Jack ona sadece dokunmakla kalmıyor, her bir sinir

ucuna ulaşıyordu. Jack onun her santimini keşfederken, Hallie kıvranıyordu.

Hallie Jack'in adını seslenirken nefes aldı. Jack'in gözleri mayışmıştı. Hırıltılı bir sesle karşılık verdiğinde yaramaz görünüyordu.

Hallie yalvarmak istemiyordu ama onu istiyordu. Tırnaklarını Jack'in sırtına geçirdi ve yaklaşmaya çalışarak yukarı doğru kalktı.

"Hal. *Kahretsin.*" Gözlerini bir anlığına kapattı, acı çekiyor gibiydi ama gözlerini tekrar açtığında ona pis pis gülümsedi. Ve sonra işte oradaydı, tam istediği yerde.

Hararetten kalbi duracakmış gibi hissediyordu. Jack ona fiziksel olarak iyi gelmekle -*çok iyi, kahretsin*- kalmıyor, aynı zamanda her dokunuşuyla ona karşı hissettiği bu ezici yeni duyguları daha da güçleniyordu.

Tam olarak ne olduğunu bilmiyordu ama birdenbire *daha* fazlasını hissetti.

Jack, Hallie'nin gözlerinin içine bakarken yüzü karanlık ve yoğundu. Bu fantezi sevgilisinin *tek gecelik ilişkiden en iyi arkadaşa dönüştüğü* gerçeğini kabullenmekte zorlanıyordu.

"Hiçbir şey senin kadar iyi hissettirmemişti," dedi Jack, boynunu öperken ve belini kavrarken sesi kalın ve tenine karşı kısıktı.

Dünyada hiçbir şey Hallie'ye bu kadar iyi hissettirmemişti ama o sadece Jack'in adını söyleyebildi ve karşılık vermek için omzunu ısırdı. Jack'e ve şu an yaşadıklarına kendini kaptırdığı için konuşamıyor ve tutarlı cümleler kuramıyordu.

Jack onu sınıra doğru sürüklerken, Hallie bayılmanın mümkün olup olmadığını düşündü.

Adını söyleyebilir ya da çığlık atabilirdi ama sonun parıltısı, onu odadan tamamen uzaklaştıran bir girdap içinde âdeta kör ediciydi.

Jack

"Bu, yatakta yaptığım en absürt şey," dedi Jack. Hallie, onun gömleği ve kendi diz üstü çoraplarıyla (Jack'in isteği üzerine) odada gezinirken, Jack onu seyrediyordu.

Hallie ona sırıtarak tepsiyi getirdi, kısık sesli televizyonun ve şöminedeki kükreyen ateşin birleşen ışığı, Hallie'yi gölgelendiriyordu. "Nedense bundan şüpheliyim ama seni özel yatak ürünlerimden biriyle tanıştırmaktan onur duyarım."

Jack başını yavaşça salladı. "Bu berbat bir fikir, MB."

"Hayır, değil." Hallie güldü, oda servisi tepsisini yatağın üzerine bıraktı. "Yorganı sıkıca çektiğin sürece yatağa kırıntı dökülmez. Bitirince üstünü silkelersin ve olur biter."

Jack, onun tepsinin önünde bağdaş kurarak oturuşunu izledi ve onu bu kadar... takıntılı yapan şeylerden birinin de bu olduğunu fark etti. Hallie hiçbir zaman havalı ya da olduğundan başka bir şey olmaya çalışmıyordu, ki bu yüzden sabahın üçünde oda servisinden patates kızartması sipariş etmiş aç bir şehvet tanrıçasıydı.

"Sen de aç olmalısın," dedi tabağın ağır kapağını kaldırırken. "Saatlerdir çok sıkı çalışıyorsun."

"Sen de öyle," dedi Jack, ona aptalca sırıtarak.

Jack, Hallie'nin saçını dağıtıp bir kızartma aldı, Hallie de buna sert bir darbeyle karşılık verdi.

Televizyonun sesini açtılar ve patates kızartmalarını yerken *New Girl*'ün tekrarını izleyip kimin en iyi karakter olduğunu tartıştılar. Jack, Wiston'ın; Hallie ise Nick'in en iyi karakter olduğunu düşünüyordu ama ikisi de Schmidt'i bir numara yapmak üzereydi.

Patatesi bitirdikten ve yorulmaya başladıktan sonra Hallie Jack'i banyoya götürdü ve orada yan yana dişlerini fırçaladılar çünkü Hallie ketçabın içindeki sirke ve şeker yüzünden, uyurken dişlerinin çürüyeceğine inanıyordu.

Her gargara yapmaya çalıştığında Jack'in gözleri üzerinde olduğu için kıkırdamaya başlıyor, sonra da gargara yüzünden boğuluyordu. Jack onu omzuna atıp yatağa götürürken ikisi de kahkaha atıyordu, sonunda uzanıp gözlerini kapattıklarında Jack daha önce hiç bu kadar mutlu olmadığını fark etti.

Hallie

"Hal."

Hallie gözlerini açtığında Jack ona gülümsüyordu. Pencereden güneş ışığı geliyordu ama Jack bütün gece olduğu gibi hâlâ onun yanındaki yorganın altında gömülüydü. Saçları dağınıktı, gözleri yorgundu ve o kadar güzeldi ki ona bakmak neredeyse can acıtıcıydı.

"Günaydın," dedi Hallie ve elini uzatıp Jack'in çenesine dokundu.

"Sana da günaydın," dedi Jack. Bakışından dolayı, Hallie onun hayranlık duyduğunu hissetti. "Seni yedide uyandırmamı söylemiştin ve saat yedi oldu. Ama duşa girmek üzereyim, kestirmek istersen duştan çıkınca uyandırırım seni."

"Bugün koşmayacak mısın?" diye sordu.

"Sahte kız arkadaşımı bir saatliğine terk edemeyecek kadar acınacak haldeyim," dedi Jack ve yataktan kalkmadan önce onu alnından öptü. "Sen uyumaya devam et, ben çıkınca seni uyandırırım."

Hallie, onun odanın içinde yürüyüşünü izledi; o sıkı kaslı kıçını tokatlayabileceğini düşündü. Muhtemelen bunu daha sonra test edecekti, sırf onu güldürmek ve tekrar soyunmak için.

Tanrı aşkına, nasıl böyle şeyler düşünebiliyordu? Nasıl olmuştu da Jack'le arkadaştan daha fazlası olabileceklerini düşünmeye başlamıştı? Yatakta çılgına döndüklerinde Jack'in çıkardığı o seksi hırıltıları hâlâ işitebiliyordu *-hiçbir şey senin kadar iyi hissettirmemişti-* ve bunun gerçek olduğuna inanmak için neredeyse kendini çimdiklemesi gerekiyordu.

Jack'e âşıktı ve her şey inanılmaz derecede umut verici görünüyordu.

Kıkırdadı. Ses, odalarının ahşap kirişlerinde yankılandı ve Hallie şarkı söyleyecek gibi hissetti.

Jack

Başını doğrudan duş başlığının altına soktu. Sıcak su, yüzünden ve boynundan aşağı aktı.

Jack mümkün olan en iyi şekilde yorulmuştu.

Saçlarını geriye doğru itti ve vücut losyonunu ellerine döktü, saçlarını köpürtmeden önce ellerini birbirine sürttü.

Hallie, "Şampuan olarak vücut losyonu kullandığına inanamıyorum," dedi ve Jack, onun duşa girdiğini görmek için tam zamanında arkasını döndüğünde göğsünün ortasında bir sızı hissetti. O kadar çekiciydi ki, vahşi kızıl saçlı çıplak rüya gibi bir kızdı ama Jack'i asıl eriten şey dudaklarındaki gülümsemeydi.

Sanki onu dünyadaki herkesten daha iyi tanıyormuş gibi, sanki büyük bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi sırıtıyordu ve bu bakışında Jack'i neredeyse yıkacak bir şey vardı. Bu her şeydi ve onu sonsuza kadar o otel odasında yanında tutmak istiyordu, böylece sadece *kendisi* bunun tadını çıkarabilecekti.

"Hepsi aynı," dedi ama boğazı kurumuştu ve sesi pürüzlüydü. "Ne fark eder ki."

Hallie'nin elleri Jack'in ellerine uzandı, parmakları onunkilerin arasından kaydı ve ellerindeki köpüğü çaldı. Başını yukarı kaldırdı, kaygan ellerini onun üzerine koyarken ondan bir öpücük bekledi. Jack'in nefesi vücudundan dışarı fırladı *-kahretsin*

kahretsin kahretsin- ve dudağını onun dudağına dayadı. Hallie köpüklü parmak uçlarını Jack'in vücudunda dolandırdığında, Jack onu doymak bilmez bir şekilde öpücüklere boğdu.

Parmakları, Hallie'nin saçlarında gezinirken, dudakları onun ziyafeti haline geldi. Dişlerini o harika dudakların üzerinde gezdiriyor, onun her bir parçasını tüketmek için yanıp tutuşuyordu.

Tüm bunlar *çok fazla* olduğunda, Jack kollarını Hallie'nin beline doladı ve onu kaldırdı. Jack onu duştan çıkarırken, Hallie şaşırarak ellerini serbest bıraktı.

Duş başlığından sıcak su akmaya devam ederken banyo buharla doldu. Jack bir eliyle makyaj masasının üzerine bir havlu koyduktan sonra Hallie'yi havlunun üzerine oturttu. Hallie'nin gözleri ağırlaşmıştı, sanki açık tutmak için mücadele ediyormuş gibiydi fakat dayanamayıp gözlerini kapattı.

Jack güçlü bedeniyle Hallie'yi deliliğe sürüklerken, Hallie onun kollarına yaslandı ve başını geriye attı. Dudakları onun pozisyonundan yararlandı, Jack'i keşfederken tenindeki su damlacıklarını takip etti. Gözlerindeki ateşli bakışı asla unutamayacağını biliyordu.

Paylaştıkları her hareket mükemmeldi -tamamen etkisi altında olduğu kavurucu bir sarhoşluktu- ve Jack daha önce hiç böyle bir birleşme yaşamadığını fark etti.

Tüm hayatı boyunca.

Yaşadıkları bu anlar tam anlamıyla mükemmeldi, dünya başınıza yıkılsa bile vazgeçemeyeceğiniz türden anlardı. Ama Jack, Hallie'yi kendine çekip alnından öpmek istemesine neden olan rahatsız edici bir duygusallıkla doluydu.

Bu da içindeki bir şeyi ateşledi ve zaten terlemiş olan vücudunu baştan aşağı sıcak hissettirdi.

Jack, Hallie'yi sıkıca kavradı ve omuzlarına yapışıp bir koşucu gibi nefes nefese kalan Hallie'yle birlikte çılgına dönerek kendini tamamen bıraktı. Yüzünü onun boynuna gömdü ve

Hallie'nin, "İşte bu, sabah için harika bir başlangıçtı, Marshall," dediğini duyduğunda, etrafına zar zor yeniden odaklanmıştı.

Hallie

Uçağa bindiklerinde Jack, "Annenin bu kadar kızgın göründüğüne inanamıyorum," dedi.

"Evet, banyoda beni azarladı. Senin beni kötü etkilediğini düşünüyor, bundan eminim." Hallie kıkırdadı ve annesinin öfkesinden dolayı hiç de strese girmediğine inanamadı. "Senden önce bir melektim."

"Harika," dedi Jack.

"Her şey yoluna girecek. Bir dahaki konuşmamızda ona beni boğulmaktan falan kurtardığını söylerim ve problem kalmaz."

Jack, "Kesinlikle işe yaramayacak bir şeye benziyor," diye dalga geçerek, Hallie'nin parmaklarını sıktı.

Görünürde akrabaları olmasa bile Jack havaalanında hemen Hallie'nin elini tutmuştu ve bu da Hallie'nin çok hoşuna gitmişti. Sahte ilişkileri resmen sona ermişti -diğer herkes ertesi gün ayrılıyordu- ama Jack hâlâ ona aynı şekilde davranıyordu.

Beraber geçirdikleri geceden ve sabahtan sonra buna şaşırmamıştı; tek yataklı bir otel odasında yuvarlanmaktan çok daha samimi ve mükemmeldi.

Ama küçük bir parçası endişeliydi çünkü o sabah eve döndüklerinde ilişkilerinin ne olacağını konuşacak zamanları hiç olmamıştı. İkisi de tam olarak ne istediklerini söylememişlerdi ama Hallie bu konuyu açmaktan çok korkuyordu.

Uçak kalktığında başını onun omzuna yasladı ve derin bir uykuya daldı. Tüm uçuş boyunca uyudu. Uçuş görevlisi inişe geçtiklerini anons ederken Hallie'nin göz kapakları aralandığında, Jack ona bir önceki gecenin tüm sıcak ayrıntılarını hatırlamasına neden olacak şekilde gülümsedi.

"Neden bu kadar yorgunsun, Minik Barmaid?" diye sordu, elini omurgasında aşağı yukarı gezdirirken sesi derin ve çakıllı çıkıyordu. "Uzun bir gece miydi?"

"Fazla konuşmak istemiyorum," diye fısıldadı, dudaklarını Jack'in kulağına götürerek, "ama bir düğünde adamın biriyle tanıştım ve bütün gece beni hırpaladı."

"Kulağa çok formda biriymiş gibi geliyor," dedi Jack.

"Tahmin bile edemezsin," dedi Hallie. "Cinsel eğitim kampı gibiydi ama içinde patates kızartması ve televizyon da vardı."

Jack başını arkaya atıp kahkaha attı, tıpkı prova yemeği sırasında dolaptan düştüklerinde attığı kahkaha gibi. Ve... Hallie o an anladı.

Jack Marshall'a sırılsıklam âşıktı.

Kitap Kurdu

"Ben tuvalete gidiyorum, seninle bagaj teslimde buluşuruz."

"Anlaştık," dedi Jack ve Hallie'nin omzundan el çantasını alıp kendi bavulunun üzerine koydu.

"Beni ekme," dedi Hallie gülerek ve sonra yürüyen merdivenlerden aşağıya indi. En yakındaki tuvaletlere doğru yürüdü ama o kadar mutluydu ki daha ziyade sekmek istiyordu.

"Hallie?"

Hallie durup arkasını döndü. Alex'ti.

"Ah. Selam. Burada ne yapıyorsun?" Adam ona yetişmek için koşarken, Hallie öylece durdu ama hiç etkilenmemiş olmasına şaşırdı. Zedelenmiş egosu bile artık bu sarışın adamı umursamıyordu. Alex gülümsüyor ve sanki yumruklanmaktan korkuyormuş gibi temkinli bir şekilde yaklaşıyordu.

"Son dakika iş gezisi. Dünya ne kadar küçük. İkimiz de aynı yerde olduğumuza göre bir saniyen var mı?"

Önce onun arkasına, sonra da yüzüne baktı. "Şey, ıı, gitmek zorundayım..."

"Sadece bir saniye. Lütfen? Belli ki evren buluşmamızı istemiş."

Hallie omuz silkti, yaya yolundan çekilip havaalanı kitapçısının yanına geçti. Makyajsız yüzü ve dağınık topuzuyla kötü göründüğünü biliyordu ama gerçekten umurunda değildi.

"Sadece özür dilemek istiyorum," dedi Alex, inanılmaz derecede ciddi görünüyordu. "Çok özür dilerim, Hallie."

Geçmişindeki tüm erkeklerin birdenbire ondan özür dilemesinin sebebi neydi?

Hallie elini sallayıp, "Sorun değil," dedi.

"Çok pişmanım ve bunu düşünür müsün bilmiyorum ama seni yemeğe çıkarmayı çok isterim."

Hallie hafifçe başını salladı. "Bu çok hoş bir teklif ama sanmıyorum." Durdu. "Sorabilir miyim, geçen hafta birlikte olmamamız gerektiğini düşündüğünden beri ne değişti?" diye sordu, gerçekten merak ediyordu.

Alex yutkundu. "Aptalın tekiydim. Arkadaşlık uygulamaları ve organik kimya hakkında nasıl konuştuğumuzu ve nasıl..."

"Kaderin her şeyden daha önemli olduğunu nasıl düşündün. Tabii." Hallie sabırsızlanmaya başlamıştı çünkü Jack'in beklediğini biliyordu. Ayrıca hâlâ tuvalete gitmesi gerekiyordu. "Hatırlıyorum."

"Arkadaşın bana iddiadan söz ettiğinde açıkçası çok kızmıştım çünkü işler o kadar iyi gidiyordu ki bunun kader olduğuna inanmak istemiştim. Öyle olmadığını öğrendiğimde ise..."

"Ne?" Alex iddiadan bahsedince, Hallie'nin kafasında alarm çalmaya başladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Jack. Evinden çıkarken ona rastlamıştım, arabamdaki kedi oyuncaklarını sana getirdiği gün..."

"Ah, evet." Hallie onun neden bahsettiğini tam olarak anlayamamıştı ama Jack'in, Alex'in Tigger için aldığı oyuncaklardan söz ettiğini hatırlamıştı. "Ah..."

"Otoparkta şakalaşıyorduk, ben senden ve ilişkimizin kader olduğundan bahsedince, Jack bana iddiadan bahsetti."

"Ne, ah..."

"Kimin önce birini bulacağına dair girdiğiniz iddia."

"Ah." Hallie bir şeyleri kaçırdığını hissediyordu ama bunun ne olduğundan emin değildi. "Sana bundan mı bahsetti?"

"Sanırım sadece ilişkimizin kesinlikle kaderimiz olmadığını belirtmek istedi."

Hallie gözlerini kısarak Alex'e baktı. Jack neden ona iddialarından bahsetmişti ki? Onun Alex'ten ne kadar hoşlandığını biliyordu. Neden hiç tanımadığı bir adamla konuşurken bundan bahsetmişti ki?

Ve Alex onu terk ettiğinde, Jack neden bunu Hallie'ye anlatmamıştı?

"Dinle, Alex, iddia sadece birisini bulmaya çalışmak için birbirimizi motive etme yöntemimizdi. Kötü bir şey yoktu..."

"Biliyorum, o da öyle dedi," dedi Alex. "Dürüst olmak gerekirse, seninle bir şeyler yapmaya çalıştığı ve benim de buna engel olduğum izlenimine kapılmıştım. Ama bu önemli değil."

Hallie bu sohbetten rahatsız olsa da gülümsedi. "Önemli değil mi?"

"Hayır, hata tamamen benimdi. Dinle, sana sonra mesaj atabilir miyim?" Biraz daha yaklaştı ve "Burası sohbet etmek için tuhaf bir yer ve bu sohbeti gerçekten bitirmek istiyorum," dedi.

Hallie başını salladı. "Elbette," dedi.

Alex ondan uzaklaştıktan sonra Hallie kafasındaki her şeyi süzgeçten geçirmeye başladı. Tuvalete gidip ellerini yıkadıktan sonra yürüyen merdivene adımını atarken otomatik pilottaydı. Jack'in sözleri, Alex'in sözleri, Olivia'nın sözleri... Hepsi zihninde dönüp duruyordu ve bagaj teslim alanına yaklaştığında her şeyi çözmüştü.

Ve bu berbat bir şeydi.

Tıpkı Olivia'nın tahmin ettiği gibi, o, Jack'in kolay lokmasıydı. Terk edilip, Minneapolis'te Mack dayısı için üzgün ve yalnız bir şekilde iki hafta geçirdikten sonra Hallie'nin başka biriyle bağlantı kurduğunu gördüğünde, bu Jack'i mahvetmişti.

Yoksa Alex'le yaptığı konuşmayı neden sır olarak saklasındı ki?

Yatak odasında ona sarılıp ağlarken ayrılık konusunda daha iyi hissetmesini sağladığında, yapacağı en doğru şey *ona iddiamızdan bahsettim, sanırım bu yüzden* demek olurdu.

Ama o hiçbir şey söylememişti.

Hiçbir şey söylemeyip Hallie'nin hüngür hüngür ağlamasına göz yummuştu.

Sonra da gelip onun beyaz atlı prensi olmayı teklif etmişti.

Dün gece aralarında geçen onca şeyden sonra bu öğrendiklerine ne anlam vereceğini bilemiyordu. Onun için inanılmaz, mükemmel bir geceydi ama Jack için tam olarak ne anlama geliyordu?

Tanrı aşkına, her şeyi fazla mı düşünüyordu?

Öyle olduğunun farkındaydı ama öte yandan, Ben'in evlenme teklifi etmek üzere olduğunu düşünürken, aslında onun ne kadar uğraşırsa uğraşsın sevebileceği biri olmadığını fark etmişti. Peki ya Jack şu anda rahatça ulaştığı kolay lokmasıyla mutluysa? Bu uzun sürer miydi? Yoksa Jack onu yalnızlığının çözümü yapmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, sonunda onun doğru kişi olmadığım mı anlayacaktı?

"Kayboldun sandım."

Hallie arkasını döndüğünde önünde bavul yığınıyla Jack'in gülümseyerek ona baktığını gördü. Jack'in gülümsemesi Hallie'nin midesini bulandırdı ama kendini gülümsemeye zorlarken ağlamak istiyordu.

"Az önce Alex'i gördüm," dedi.

Jack'in gülümsemesi kayboldu. "Sarışın palyaço mu?"

Hallie başını salladı. "Beni daha sonra aramak istiyor. Ayrıldığımız için pişman olduğunu söyledi."

Jack yutkunurken âdemelması hareket etti, yüzündeki tek değişiklik buydu. İtiraf edecek bir şeyi varmış gibi görünmüyordu. "Telefonun başında bekleyecek misin, MB?"

Hallie omuz silkti. "Sanırım bunu zaman gösterecek," derken alaycı görünmeye çalıştı.

Jack parmaklarını onunkilerine geçirdi. "O zaman seni telefonu duyamayacağın kadar meşgul etmem gerekecek."

Servise binip Jack'in arabasına gittiler. Hallie şehirden ayrılalı yıllar olmuş gibi hissetti. Jack onun elini tutuyordu ama ikisi de sessizdi ve Hallie sanki konuşulmayan büyük bir sorun varmış gibi hissediyordu.

Arabasına vardıklarında, Tigger'ı kontrol etmek ve yolda olduklarını söylemek için Ruthie'yi aradı. Ruthie, kedi bebeğinden ayrılmaya dayanamadığını ve ertesi gün onu ödünç almak zorunda kalabileceğini söyledi.

"Sonunda ona vurmaktan vaz mı geçmiş?" diye sordu Jack.

"Görünüşe göre öyle."

Arabayla otoparktan uzaklaşırken sessizliğe gömüldüler. Jack telefonda bir iş görüşmesi yaparken Hallie rahatladı. Jack yaklaşan bir projede kullanılacak beton kaplama hakkında konuşurken Hallie kendi kafasının içine girip düşünebiliyordu.

Ben'in ayrılığından çıkardığı tek ders -*teşekkürler Dr. McBride*- en önemli şeyin iyi ya da kötü her küçük şey hakkında ne hissettiği konusunda kendine karşı dürüst olması gerektiğiydi.

Yani ilk dürüst itirafı: Jack'i seviyordu. Jack'i istiyordu. Dünyadaki her şeyden daha çok istediği şey, havaalanında Alex'le hiç konuşmamış gibi davranmaktı. Kendini Jack'le birlikte olmaya, hafta sonu yaşadıkları gibi yaşamaya adamak istiyordu.

Ama ikinci dürüst itirafı: Ben'le yaşadıklarını bir kez daha yaşamaktansa, Jack'le romantik bir ilişki kurma olasılığını şimdi

kaybetmeyi tercih ederdi. Cehennem gibiydi. Jack'le ayrılığının on kat daha kötü olacağından emindi.

Üçüncü dürüst itirafı: Jack'in Alex'e iddiadan bahsetmesine kızmamıştı -bu çok gizli bir sır falan değildi- ama Alex'in onu terk etmesinden bu yana geçen sürede hiç bahsetmemiş olmasına çok kızmıştı.

"İyi misin?"

Hallie otoyolda ilerleyen Jack'e baktı; Jack'in telefonu kapattığının farkında değildi.

"Ah. Evet." Gülümseyince boğazı düğümlendi. "Sadece çok yorgunum."

"Ben de."

Başını koltuğa yasladı ve gözlerini kapattı, konuşmaktansa yorgunmuş gibi davranmayı tercih etti. Çünkü dördüncü dürüst itirafı, tam olarak ne yapması gerektiğini bildiğiydi.

Ve bu onda ağlama isteği uyandırdı.

Jack

Siiiiiiktir.

Jack genelde güvensiz biri değildi ama Hallie, Alex'le karşılaştığından beri sessiz ve mesafeliydi. Daha sonra onu araması konusunda tuhaf görünüyordu, sanki buna açıkmış gibi. Bu da Jack'te Hallie'nin telefonunu lanet pencereden dışarı fırlatma isteği uyandırıyordu.

Beyninin şeytani bir ilahi gibi tekrar tekrar düşünmesine engel olamıyordu: *O hâlâ Alex'i istiyor.*

Jack arabayı apartmanın otoparkına park etti, bagajdan bavulunu aldı ve dairesine çıktılar. Ruthie yirmi dakika boyunca Hallie'ye Tigger'ın yokluğunda yaptığı her şeyi anlatırken, Hal de kocaman tekiri kucakladı. Böylece Jack'in kendini toparlaması için birkaç dakikası oldu.

Ruthie nihayet gittiğinde ve Hallie kapıyı onun arkasından kapattığında, Jack Hal'i kollarına aldı. Birlikte harikaydılar; Alex'in havaalanında ortaya çıkması, onun dairesinde birlikte geçirdikleri beş saniyeden sonra ikisinin de unutacağı bir olaydı.

Ama Hallie şakacı bir tavır takınmak yerine, ihtiyatlı gözlerini onunkilere dikerken son derece ciddi görünüyordu. Hatta o kadar ciddiydi ki Jack midesinde bir gerginlik hissetti.

"Ne oldu, Minik Barmaid?" Jack onun burnunun ucunu, ufak çillerden oluşan takımyıldızının merkezini öptü. "Dertli görünüyorsun."

Hallie yutkundu. "Hayır, sadece sahte sahte ilişkiyi geride bıraktığımız için biraz... iç gözlem yapıyorum," dedi.

"İç gözlem, ha?" Ona tam olarak nasıl hissettiğini söylemeye hazırlanırken kalbi çarpmaya başladı; aptalcaydı. Eğer o, ilişkileri hakkında konuşmaya hazırsa, Tanrı yardımcısı olsun, Jack de kendini ortaya koymaya ve ona karşı hissettiği her şeyi itiraf etmeye hazırdı.

Hallie başını sallayıp ellerini onun göğsüne koydu. "Bu rol yaptığımız son gece, bir yanım bunu özleyecek."

"*Eğlenceliydi*," dedi Jack. Evinde sadece ikisi varken Hallie'nin o geceden, o andan "geride kalmış bir şey" gibi bahsetmesi, Jack'in biraz kafasını karıştırmıştı.

Ayrıca *-bu da ne haltsa artık-* önceki gece kesinlikle ikisi de rol yapmamıştı.

"Doğru. Hafta sonu çizgiler biraz bulanıklaştı ama sen mükemmel bir sahte erkek arkadaştın ve bu yüzden sana minnettarım," derken üzgün görünüyordu.

Jack hiçbir şey söylemedi çünkü boğazı konuşamayacak kadar daralmıştı. Her şey yüzünden belli oluyordu, kadere inanıyormuş gibi bakıyordu.

Vay be.

Her şeyi bitiriyordu.

Daha başlamadan bitmişti.

Hallie

İçten içe ölüyordu. Yatağına girip hüngür hüngür ağlamayı o kadar çok istiyordu ki... Ama onunla arkadaştan öte son bir gece geçirmeden önce olmazdı.

"Eve gidip normale dönmek istiyorsan bunu kesinlikle anlarım. Muhtemelen şu anda sıraya girmiş, senin yanıtını bekleyen kızlar vardır." Bunu alaycı bir kahkahayla desteklemek istedi ama yapamadı. "Ben şahsen yarına kadar uygulamaya geri dönmeyeceğim, çünkü çok yorgunum."

"Hal." Mavi gözleri hiddetliydi. "Bu da ne..."

"Ama eğer ilgileniyorsan, son bir gece daha rol yapmaya varım. Düğündeki Hallie ve Jack'in akıllara durgunluk verecek şekilde birlikte olacakları son bir gece."

Kulağına umutsuzca geliyordu ama söz konusu Jack olduğunda öyleydi. Son bir gece için çaresizdi.

Jack çenesini esnetti, gözleri Hallie'nin yüzünde gezerken sinirli görünüyordu. Aradan uzun bir süre geçtikten sonra, "Bakalım doğru anlamış mıyım? Tüm bu sahte ilişki oyunu bitti ve arkadaşlığa geri döndük ama sen son bir kez birlikte olmak mı istiyorsun?" dedi.

"Unut gitsin," dedi, Jack'in söylediği aşağılayıcı sözlerden utanarak. "Ben..."

"Ben de varım," diye homurdandı Jack ve sonra dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

Öfkeli ve ateşliydi, vahşi bir saldırganlıkla onu öpüyordu. Elleri yüzünü tutmak için yukarı kalktı. Hallie onun pazılarını tuttu çünkü tutunacak bir şeye ihtiyacı olduğunu hissetti.

Ağzına, bütün olarak yemek istediği sulu, olgun bir şeftali gibi davranmadan önce boğazının arkasından bir ses çıkardı..

Jack, Hallie'yi yatak odasına götürdü.

Ancak sonra Jack, Hallie'nin kot pantolonunu çekiştirirken ellerinin titrediğini gördü ve o anda her şey değişti.

Jack'in ifadesi aynı ciddiyette, aynı aşırı odaklı ve yoğunlukta kaldı ama vücudu yumuşadı. Dokunuşları yumuşadı. Ağzı açgözlülük yerine tapınmaya dönüştü.

Bu Hallie'nin kalbini kırdı çünkü bu çok fazlaydı.

Sonunda o an geldiğinde, gözyaşlarını tutmak için gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Jack'le her zaman olduğu gibi çok iyiydi ve kendini tüm bunların fizikselliğinde kaybetmeye çalıştı.

Düşünme, düşünme, düşünme.

"Gözlerini aç," dedi Jack, sesi sertti. "Lütfen."

Hallie gözlerini açtı, yutkunurken boğazı hareket etti ve ona baktı; burun deliklerinin alevlendiğini, çenesinin büküldüğünü gördü ve gözleri kilitlendiğinde, söylenmemiş güçlü sözcükleri değiş tokuş ettiler. *Elveda. Son bir kez.* Onu öpmek için doğruldu, dudaklarına ihtiyaç duyuyordu. Ellerini onun boynuna kenetledi ve ağzını onunkine mühürledi.

Sonra geri dönüşü olmayan bir noktaya geldiler, duyguların önemi kalmamıştı. Jack doğrulup yüzünü ellerinin arasına alarak onu öptüğünde, Hallie'nin işi bitmişti.

Jack

Döndü ve hareket etti, yan yana yatmaları için onunla birlikte çarşafların üzerine kaydı. İkisi de kendilerine gelirken Hallie'nin gözleri kapalıydı, nefes alıp verişi zorlaşmıştı. Hallie'nin burnundaki çillere, dudağının kıvrımına bakarken duygulandığını hissetti ve zavallı bir aptal gibi yanağının kıvrımına dokunup, "Bunu yapmak istediğine emin misin, Hal?" diye sordu.

Hallie'nin gözleri açıldı; Jack, bakışlarından nefret etti: incinmiş, mesafeli... Ne gördüğünü tam olarak kestiremiyordu ama iyi değildi. Hallie gözlerini hızla kırpıştırdıktan sonra kısık bir sesle, "Kesinlikle," dedi.

Jack başını sallayıp doğrularak yataktan kalktı ve yerden pantolonunu aldı. Kulaklarında bir uğultu vardı ve cevabını

bilmek istemediği halde kendi kendine, "Bunun nedeni Alex mi?" diye sorduğunu duydu.

Bir ayağını pantolonun paçalarından birine soktu, dişlerini gıcırdatmadan adamın adını söyleyemiyordu. Çünkü dürüst olmak gerekirse, o kadar kıskanıyordu ki neredeyse acı hissediyordu.

"Hımm, sanırım öyle diyebiliriz," dedi Hallie, sesi düzdü ve verdiği yanıt Jack'in kalbini göğsünden söküp attı.

Jack yatağa döndü, Hallie ayaktaydı, çarşafı vücuduna sarmıştı ve kollarını göğsünde birleştirmişti. Jack yutkunarak, "Harika," diye mırıldandı.

Hallie gözlerini kısarak ona baktı. "Ona iddiadan bahsettiğini neden bana söylemedin?" dedi.

Jack'in elleri düğmesinin üzerinde durdu. "Neyi?"

"Düğünden önce." Ona ters ters baktı. "Bana öyle geliyor ki Kayla tarafından terk edildin, bu yüzden Alex'e beni terk ettirmek için, girdiğin iddiayı anlatmaya karar verdin," dedi.

Jack, durumun nasıl göründüğünü fark ettiğinde her şeyin bir anda durduğunu hissetti. Onun ne düşündüğünü... Başını salladı. "Hayır, hiç de öyle değildi. Ona sadece iddiadan bahsettim çünkü o ahmak kaderin sizi bir araya getirdiğini düşünüyordu. Birbiriniz için yaratıldığınızı sanıyordu."

"Neden umurunda oldu ki?" Burnundan nefes aldı, gözleri parlıyordu. "Öyleydi, Jack. Çünkü benden ayrılmasından tamamen sen sorumlusun," dedi.

Jack dişlerini öyle bir sıktı ki, sanki kırılacaklarmış gibi hissetti. Neden umursuyordu ki? *Çünkü sana karşı çok büyük duygular besliyorum, Hallie Piper.*

Gerçi bunu ona *şimdi* söyleyemezdi.

"Bana gerçeği söylemeden, onun için ağlamama izin verdiğine inanamıyorum," dedi.

Özür dilemek istedi çünkü gerçekten de bu konuda kendini bir pislik gibi hissediyordu ama Hallie ona öyle bakarken, kelimeleri bir türlü toparlayamadı.

Sanki o adamla ilişkisini mahvettiği için öfkelenmiş gibiydi.

Çünkü Alex'i istiyordu, onu değil.

"Özür dilerim, Hal," dedi pantolonunu giydikten sonra, onunla son bir kez daha birlikte olma şansını yakaladığı için kendini enayi gibi hissediyordu. Sonradan pişman olacağını bilse bile ona tekrar yakın olmaya karşı koyamamıştı.

Lanet olsun, dürüst olmak gerekirse, bunun bir şeyleri değiştireceğini ummuştu.

"Tabii," dedi Hallie, alt dudağını ısırarak ve çarşafı biraz daha yukarı çekerek.

Ona bakmak birden fiziksel acı vermeye başladı. Kendini aptal durumuna düşürmeden önce oradan uzaklaşması gerekiyordu. "Çekiciler gelmeden önce arabamı çıkarsam iyi olacak."

Geri kalan kıyafetlerini giydi ve mutfak tezgâhından anahtarlarını alırken, Hallie, "Hoşça kal, Jack," dedi.

Sonra yatak odasına geri döndü ve kapıyı kapattı.

Lanet olsun.

Hallie

Jack: Seni arayabilir miyim?

Hallie telefonunu masasına bırakıp iç çekti, telefonunda onun ismini görünce kalbinin hızla atmasından nefret ediyordu.

Çünkü iki hafta olmuştu.

İki hafta süren bir sessizlik.

İlk başta, onun mesaj atmamasına sevinmişti; duygusal anlamda oyunlarına ara vermesi gerekiyordu. Son görüşmelerinden sonraki sabah duşta ve işe giderken yarı yolda ağlamış, bunun üzerine aklını kaçırmaya başladığını anlayıp bu işi bırakmaya karar vermişti.

Jack onun en iyi arkadaşıydı ve önemli olan tek şey de buydu.

Ama sonra... o bir daha dönmemişti. Aramamış veya bir mesaj bile atmamıştı.

En çılgın rüyalarında bile, onun, hayatından öylece kaybolacağını hayal edemezdi.

Onu o kadar çok özlemişti ki neredeyse dayanılmazdı. Hesap tablosunu kapattı ve mesaj attı.

Hallie: Saat 18.00 ve çok yoğunum, çıkmak için işlerimi bitirmeye çalışıyorum.

Başka bir şey yazamadan önce telefonu çalmaya başladı.

"Alo," demeden önce bir anlığına, "Alçak," diye fısıldadı.

"Selam. İşler nasıl?"

Onun sesi nasıl bu kadar karşı konulmaz olabilirdi? Duvar saatine baktı. "Harika. Sende ne var ne yok?"

"Bu akşam bir şeyler yemek ister misin?" Ses tonu ciddiydi, artık birbirleriyle konuşmayan ciddi insanlara dönüşmüş olmalarından nefret ediyordu. "Belki bir şeyler yeriz ve aramızda neler olup bittiğini anlarız diye umuyordum."

İçinden, *iki haftadır hangi cehennemdeydin!* diye haykırdı.

Hallie iç çekti. "İşte gerideyim ve arayı kapatmam gerekiyor. Üzgünüm."

"Peki ya yarın akşam?" diye sordu Jack.

Bunu neden söylediğinden emin değildi ama rahat bir şekilde, "Aslında bir randevum var," dedi.

Jack, "Ah. Uygulama üzerinden mi?" diye sormadan önce boğazını temizledi.

"Evet."

"O zaman hâlâ iddiayı kazanmaya mı çalışıyorsun?"

Sözde. Sözde yeniden çıkmak istiyormuş gibi. Hâlâ arkadaşlarmış gibi onunla alay etmeye nasıl cüret ederdi? Daha yumuşak bir ses tonuyla konuşmaya çalıştı. "Tabii ki istiyorum. Bir tatile ihtiyacım var, Jack."

"O Dünya Serisi topuna ihtiyacım olduğu kadar değil. Sonrasında Taco Hut'a gitmek ister misin?"

Benimle dalga mı geçiyorsun? Bilgisayarını kapattı. "Kulağa hoş geliyor ama bence bu randevu tacolara gerek kalmayacak iyi bir randevu olabilir."

"Öyle mi?" Sesi derinden geliyordu.

Hallie yutkundu. "Evet."

Sessizlik yoğun ve yavaş ilerliyordu, Hallie bir şey -herhangi bir şey- söylemek için ağzını açtığında, Jack, "Sanırım duruma göre hareket edeceğiz, o zaman," dedi.

"Sanırım öyle."

"Randevun nerede? Charlie'de mi?"

"Evet ama..."

"Yarın görüşürüz, Hal," dedi ve kapattı.

Hallie telefonu kapatınca ofisinin kapısı kapalı olduğu için yüksek sesle küfretti. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin!* Aklını mı kaçırmıştı? Alex'le konuşmak için buluşmayı kabul etmişti ama bu bir randevu değildi ve Jack'i de kesinlikle görmek istemiyordu.

Lanet olsun.

Ona sadece hayır demeliydi ama sesini duyduğu anda beyni kısa devre yapmıştı.

Jack

"Aman Tanrım," diye bağırdı Olivia, sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi ona bakıyordu. "Yani o geceden beri onunla konuşmadın mı?"

"Kapa çeneni, Liv," diye mırıldandı Jack, kız kardeşi bu saçma durum karşısında çılgına dönmüşken. Colin'e baktı ve "Onunla uğraşmak zorunda kaldığın için her lanet gün kafanı duvara vurmuyorsun, değil mi?" dedi.

Colin sırıtarak Olivia'ya baktı. "Saldırganlığımı yönlendirmek için daha iyi yollar buluyorum."

"Kusacağım." Jack, Dos Equis şişesine uzandı. "Gerçekten. İğrenç."

Colin ve Olivia güldüler ve bunu itiraf etmek Jack'e ne kadar acı verse de onlar gerçekten harika bir çiftti. Her nasılsa farklılıkları onları birbirleri için mükemmel kılıyordu.

Şerefsizler.

"Demek Hallie'ye âşıksın."

"*Hayır.*" Jack homurdandı. "Yani, sayılır. Evet. Evet, âşığım."

"Ama o sadece arkadaş olmak istiyor," dedi Livvie, "belki o kadar bile değil."

"Çift gibi davranırken birlikte yatmış olsanız bile."

"Özür dilerim, durumumu özetlemeye devam edecek misin? Çünkü bu gerçekten çok sinir bozucu."

"Pardon," dedi Olivia gülerek. "Sadece her şeyi anlamaya çalışıyorum."

"Bana sorarsan," dedi Colin, "bu tamamen sarışın palyaçoyla ilgili."

"Ne?" diye sordu Olivia.

"Ne?" diye tekrarladı Jack, şoke olmuştu çünkü onlara özel konuşmalarından bahsetmemişti bile. Sadece onu havaalanında gördüklerinden bahsetmişti, hepsi bu.

"Havaalanında diğer adamı görene kadar her şey harikaymış." Colin viskisini ağzına götürdü. "Belli ki ya ona karşı bir şeyler hissediyor ya da hissedip hissetmediğini anlamaya çalışıyor," dedi.

Bu Jack'in bir şeyleri yumruklamak istemesine neden oldu. En son birlikte olduklarından beri Hallie'ye yüzlerce kez mesaj atmaya başlamıştı ama her seferinde kendini durdurmuştu, çünkü ya Alex'le çoktan ilerlemişse?

Hallie'nin onu isteyip istemediğini bilmiyordu ama içinden bir ses son bir şans vermek istiyordu.

"Hayır, onu dinleme, Jack. Bence sana karşı olan hisleriyle ne yapacağını bilmiyor," dedi Olivia.

"Hiç yardımcı olmuyorsunuz." Onların evine sadece yalnız kalmak istemediği için uğramıştı ama orada otururken, insanlarla birlikteyken de kendini daha iyi hissetmediğini fark etti. "Ben eve gidiyorum."

"Ona nasıl hissettiğini söylemelisin," dedi Olivia.

"Sanırım Olivia haklı, Tanrı yardımcım olsun," dedi Colin. "Ona nasıl hissettiğini söyle, çünkü arkadaşlığınız çoktan boku yedi. Bir daha asla eskisi gibi olamayacaksınız, yani kaybedecek bir şeyin yok."

"Vay canına, bu işte gerçekten berbatsın," dedi Jack. Hallie'yle arkadaşlığı konusunda Colin'in haklı olduğunu düşünerek dehşete kapılmıştı. İronik bir şekilde, başından beri korktuğu şey de buydu. "Şimdi gidip yastığıma sarılıp hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyorum."

"İyi olacaksın," dedi Olivia, buzdolabına doğru yürüyüp en alttaki çekmeceyi açarak. "Daha yeni dondurmalı pasta yaptım."

Jack elindeki birayı yere bıraktı. Her şey berbattı ama belki dondurmalı pasta onu daha iyi hissettirirdi, değil mi?

Yanlış.

Çünkü Olivia'nın önüne koyduğu kâseye bakar bakmaz, Hallie'yle oturma odasının zemininde dondurma yediklerini ve onun kâseyi kedi gibi yalayışını hatırladı.

Kimse onun gibi olamazdı ve Jack onu sonsuza dek kaybetmekten korkuyordu.

Hallie

"Ama anlıyorsun, değil mi?"

Hallie başını salladı ve Alex'e biraz daha parlak bir şekilde gülümseyerek gözleriyle Jack'i aramamaya çalıştı. "Anlıyorum. Çok mantıklı."

Yağan yağmurun çatıdaki sesini duyabiliyordu. Yağmurun durmadan yağdığı o serin sonbahar günlerinden biriydi. O sabah gözlerini açtığı andan beri, bu aptal randevusuz gece için mükemmel bir hava gibi görünüyordu.

Alex suyunu alıp bir yudum içtikten sonra, "Açıkçası, aptalcaydı," dedi.

"Hepimizin beklentileri vardır," dedi Hallie, Jack'in içeri girdiğini görünce kalbi deli gibi atmaya başladı. "Hımm, beklenti."

Alex başını salladı. "Değil mi? Takılmak için aptalca bir şeydi."

"Olan olmuş," dedi Hallie, Jack'in barın kenarına yaslanmasını izlerken. Kot pantolon ve kalın bir balıkçı kazağı giymişti. Doğrudan Hallie'nin görüş alanına girdiği bir tabureye oturdu, bu hem bir nimet hem de bir lanetti. Çok çekiciydi ve Hallie'nin âşık gözleri onu içine çekmek için can atıyordu ama Jack aynı zamanda dünyanın en büyük dikkat dağıtıcısıydı.

Özellikle de Hallie'ye bakıp başını salladığında.

Hallie tekrar Alex'e baktı.

"Dinle, sana karşı dürüst olmalıyım," dedi, onu yönlendirmek istemiyordu. "Senden gerçekten hoşlanıyorum. Harika birine benziyorsun. Bunun seninle bir ilgisi yok ama şu anda kimseyle çıkmak istemiyorum."

Alex'in gözleri anlamaya çalışıyormuş gibi kısıldı ama kızgın görünmüyordu. "Pekâlâ, havaalanında bana sorduğun şeyi ben de sana soracağım. Öncekinden bu yana ne değişti?"

"Şey," dedi Hallie, nasıl açıklayacağından emin değildi, "diyelim ki başka birine âşık oldum. İşler yolunda gitmedi ama bende çok güçlü flört karşıtı duygular bıraktı."

"Anladım." Bir elini uzattı ve Hallie'nin elinin üzerine koydu. "Bardaki kankan mı?"

Hallie'nin gözleri onunkilere dikildi. "Ne?"

Alex omuz silkti. "İçeri girdiğini gördüm. Aslında senin onu gördüğünü gördüm."

"Alex, çok üzgünüm..."

"Hayır, özür dileme." Alex gülümsedi. "Karşılaştığımız iki seferde de ondan bir elektrik aldım, bu yüzden şaşırdığımı söyleyemem," dedi.

Hallie yutkundu. "Aramızda bir şey yok, yemin ederim. Seninleyken de yoktu."

"Biliyorum." Bardağındaki içkiyi döndürdü. "Bu arada, sen iyi misin?" diye sordu.

Hallie gülümsedi. Alex gerçekten de iyi bir adamdı. "İyi olacağım. Nasıl olduğunu bilirsin, aşk berbat bir şeydir."

"Daha doğru sözler hiç söylenmedi," dedi Alex gülümseyerek. "Yine de arkadaş olarak akşam yemeği yiyebiliriz, değil mi? Bunu hak ettiğimizi düşünüyorum."

Hallie şarap kadehini kaldırıp başını salladı. "Bunu hak ettik."

Jack

"Bir su daha alabilir miyim, lütfen?"

Jack kendini toparlamaya çalışırken boş bardağını barmene doğru kaydırdı. Hallie'nin Alex'e gülümsemesini izlerken bir viski içtikten sonra, alkol zehirlenmesinden ölmeden önce suya geçmesi gerektiğine karar verdi.

Ama bu da neydi böyle?

Her şeyden önce, nasıl oluyor da bu kadar güzel ve mutlu görünüyordu? Onun da kendisi gibi arkadaşlıklarını kaybetmemek için mücadele ettiğini hayal etmişti. Onun da özlediğini, en azından bir kısmını özlediğini hayal etmişti.

Ama o, her şey mükemmelmiş gibi görünüyordu.

O gece için bir randevu planlamamıştı çünkü tek ilgilendiği Hallie'yken hoş birini yanında sürüklemenin ne anlamı vardı? Ama onun Alex'le değil de bir serseriyle birlikte olmasını bekliyordu.

Ve kesinlikle onların çok iyi vakit geçiriyorlarmış gibi birbirlerine yaltaklanmalarını beklemiyordu. Orada oturmaya devam etti, suyla oynadı ve onun kaçmak ister gibi görünmesini bekledi. Ama Hallie'nin kahkahasının sesi, lanet bir pala gibi Jack'i kesmeye devam etti.

Jack telefonunu çıkardı ve tam ona mesaj atacaktı ki Hallie kendinden geçti. Adamın söylediği bir şeye, otel odasının banyosunda gargara yapmaya çalışırken attığı o bulaşıcı kahkahayı atmaya başladı ve Jack'in işi bitti.

Nakavt olmuştu.

Barın üzerine biraz nakit bırakıp ayağa kalktı ve gitti.

Hallie

Gidiyor mu?

Hallie ayağa fırladı, kalkarken sandalyesi gıcırdayarak yere düştü. Gözleri Alex'e takıldı ama Alex ona gitmesini işaret etti.

Kapıya doğru yöneldi, ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Jack onu nasıl ekebilirdi?

Kapıyı itip dışarı çıktığında yağmur hemen onu ıslatmaya başladı. Sol tarafına bakınca, uzaklaşmakta olan Jack'in sırtını gördü.

"Bekle!" diye bağırdı koşmaya başlarken. "Jack!"

Jack durup arkasını döndü, saçları çoktan sırılsıklam olmuştu.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye bağırdı Hallie ve sonunda onun bir adım önüne geçince durdu. "Öylece kaçıyor musun?"

Şiddetli yağmur ikisini de ıslatırken, Jack kaşlarını çattı. "Yardımıma ihtiyacın varmış gibi görünmüyordun."

"Bunu yapmak istediğini söyleyen sendin -*beni aradın*- ama yine de beni ekiyorsun. Yine. Neyin var senin?"

"*Benim* mi neyim var?" Sanki aklını kaçırmış gibi gözlerini kısarak ona baktı. "Bu geceki randevunun Alex'le olduğunu söylemeyi unuttun. Neden seninle barda buluşmama izin verdin ki, sırf sizin aşkınızı izleyeyim diye mi?"

"Bana *kızgın* mısın sen?" Aklını kaçırmış olanın o olduğunu düşündü.

"Evet, kızgınım!" diye bağırdı Jack. "İkimiz hakkında konuşacağımızı sanıyordum ama onun yerine gözümün önünde o adamla fingirdiyorsun!"

"Ne *ikimizi?*" Parmağını onun göğsüne bastırdı. "*İkimiz* diye bir şey mi var? Haftalardır senden haber almadım ve şimdi 'ikimiz' kelimesini kullanmaya hakkın olduğunu mu sanıyorsun?"

"Hallie..."

"Neden bana en azından bir mesaj atmadın?" Gözlerinin yaşarmasından nefret ediyordu. "O geceden sonra neden bana en azından 'Hey' ya da 'Senden nefret ediyorum' ya da 'Lanet süpermarkette Ramen indirimde' diye mesaj atmadın? Herhangi

bir şey, en azından aramızda bir şey varmış gibi hissettirirdi. Beni nasıl öylece yalnız bırakırsın?"

"Hislerimi anlamaya çalışıyordum, Hal." Konuşmaya devam etmeden önce ıslak saçlarını geriye itti. "Nasıl hissettiğin konusunda seninle konuşmadan önce ne hissettiğimden emin olmak istedim," diye ekledi.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Alex'i istiyor musun?" diye bağırdı Jack yağmurun altında.

"Jack..."

"İstiyor musun?"

"Hayır." Başını salladı, sırılsıklam saçları yüzüne daha fazla su çarpıyordu. "Hiç istemedim."

Jack onu kolundan tutup önünde durdukları binaya doğru çekti, böylece bir tentenin altına girdiler. Ona baktı. "Tanrım, Hal, sana bu şekilde söylemek istemezdim. Ama mesele şu ki, sanırım sana âşığım."

Jack

Hallie'nin ağzı şok içinde açılıp kapanırken, Jack onu izledi; o iri yeşil gözleriyle baktı ama hiçbir şey diyemedi.

Öylece ona baktı.

"Belki bir şeyler söylersin, Hal," dedi.

"Tamam, bir şey söyleyeceğim." Biraz titriyordu ama yüzü öfkeliydi. "Bu söylediğin korkunç bir şey, seni pislik."

Cümleleri midesine yumruk indirmiş gibiydi. "Seni sevdiğimi söylüyorum ve sen bana pislik mi diyorsun?" derken yüz ifadesini okumaya çalıştı.

"Beni sevdiğini söylemedin, bana âşık olduğunu 'sandığını' söyledin." Dişlerini sıkıyor, gecenin nemli havasında titrerken çok kızgın görünüyordu. "Sen kim olduğunu sanıyorsun; Darcy yağmurun altında, Elizabeth'e onu aşağı sınıftan olmasına rağmen sevdiğini mi söylüyor?"

Buna ne diyeceğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Bana âşık olabileceğin ama bundan yüzde yüz emin olmadığın gibi dâhiyane bir aydınlanmaya varman, aşırı sessiz süren iki haftayı mı buldu?"

Kahretsin. Yanlış kelime seçimi.

"Prova yemeğinde o aptal dolaptan düştüğün anda sana âşık olduğumu anladım. 'Sanırım'a ulaşmam iki haftamı almadı."

Jack kendini savunmak için ağzını açtığında bile içinden umut taştı. Eğer prova yemeğinde ona âşık olduysa, hâlâ ona karşı bir şeyler hissediyor olmalıydı, değil mi? Peki o gece neden hiçbir şey söylememişti? "Eğer ben yağmurdaki Darcy'ysem, o zaman sen de Bay Smith'sin; duygularımı ifade etme şeklim hakkında saçmalayıp dururken, sana anlatmaya çalıştığım şeyi duyamayacak kadar inatçısın," dedi.

Hallie gözlerini kısarak ona baktı. "Bay Smith de kim?"

"Haşlanmış lanet patatesler örnek bir sebzedir; işte Bay Smith bu!"[33]

"Bekle..." Ağzı şaşkınlıkla açıldı. "Bana *Bay Collins* olduğumu mu söylüyorsun?"

Jack başıyla onayladı. "Sana bir şey söylemeye çalışıyorum ama sen her şey hakkında kendi düşüncelerine ve fikirlerine o kadar dalmışsın ki beni duymuyorsun, *Bay Collins*," dedi.

Jack, Hallie'nin tuhaf diliyle iletişim kurduğuna inanamıyordu ama konuşuyorlardı ve sonunda Hallie onu dinliyordu.

Hallie

Jack'in tatlı tatlı hakaret etmesini dinlerken Hallie'nin aklı başından gitti. Hâlâ ateşli ve kızgın hissediyordu ama aynı zamanda bir şeyler olduğunu da hissediyordu.

"Duygularıma bir etiket koymak istemediğim için beni affet, ama aşk hakkında bir bok bilmiyorum, tamam mı? Tek bildiğim hayatımla ilgili her şeyi mahvettiğin."

Hallie dudaklarını büktü. "*Ben* mi mahvettim?"

33 Gurur ve Önyargı'ya gönderme yapılıyor. -ç.n.

"*Evet.*" Jack yutkundu. "Yatakta yediğimiz patates kızartmasını düşünmeden bir Burger King'in önünden geçemiyorum, senin berbat aksanını hatırlamadan bir İngiliz'in konuşmasını duyamıyorum, Borsheim'ın tezgâhındaki aptal sırıtan yüzünü hayal etmeden bir elmas reklamı göremiyorum ve telefonumun titrediğini duyduğumda senden gelen saçma bir mesaj olmasını dilemeden edemiyorum."

"Jack." Bu romantik bir ölümsüz aşk itirafı değildi ama Hallie'nin istediği her şeydi.

"Hayatımdaki her şey önceden iyiydi ama şimdi çok farklı ve bundan nefret ediyorum," dedi Jack.

"Ben de nefret ediyorum" dedi Hallie, biraz daha yaklaşarak.

Jack başparmağını onun ıslak yanağında gezdirdi. "Seni aramadığım için çok üzgünüm."

Hallie titredi. "Ben de üzgünüm."

"Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum, Hal," dedi Jack, ıslak saçlarını alnından çekerken. "Ama seni o kadar çok özlüyorum ki nefes alamıyorum."

"Ben de," diye tekrarladı Hallie.

"Bunu doğru şekilde söylemediğimi biliyorum ama sana çok âşığım. Bu arada sana sadece âşık değilim. Ayrıca seni dünyadaki herkesten daha çok seviyorum. Komiksin, zekisin, güzelsin ve başıma ne zaman komik, kötü ya da harika bir şey gelse, anlatmak istediğim ilk kişi sensin."

Hallie gözleri tekrar yaşlarla dolarken güldü.

Jack yüzünü yaklaştırdı, bir eşte aradıkları şeyle ilgili konuşmalarını hatırladıkça gözleri parlıyor gibiydi. "Bu, benim seni tamamladığımı hissettiğin anlamına geliyor," dedi.

Hallie bunu dile getirmeyecekti ama çenesini yukarı kaldırdı. Jack'in koyu mavi gözlerinin içine baktı. "Evet, bu anlama geliyor," dedi.

Jack nefes verme, gülme ve inleme arasında bir ses çıkararak parmaklarını usulca Hallie'nin çenesinin altına koydu ve ona doğru eğilirken, Hallie de başını kaldırdı. Dudakları

birleştiğinde ve onun nefesini solurken, Hallie eve dönmüş gibi hissetti.

Her şey hızla alevlendi; dişler, diller ve vahşi, arayış içindeki ağızlar... Yağmur etraflarında yağmaya devam ederken Hallie her şeye hazırdı. Kollarını onun omuzlarına doğru kaldırıp yağmurdan sırılsıklam olmuş benliğini ona doğru bastırdı, daha yakın olma ihtiyacı duyuyordu. Jack Marshall'ın her bir zerresinde kaybolmuştu. Jack hafifçe geri çekilip ona baktı. "Caddenin aşağısında harika bir tacocu var. Bir şeyler atıştırıp konuşmak ister misin?"

Hallie başıyla onayladı. "Çok isterim."

Caddenin karşısındaki Urban Outfitters'ı işaret etti. "Önce sana kuru bir kıyafet alabilir miyim?"

"Bu çok hoş olur." Jack, Hallie'nin elini tutunca Hallie sırıttı ve tekrar yağmurun içine girip o yöne doğru yürümeye başladılar. Yağmurun altında, "Teşekkür ederim," diye bağırdı.

"Ne zaman istersen," dedi Jack, sağanak yağmura karşı bağırarak.

"Ben de sana kuru bir kıyafet alacağım," dedi Hallie, "ve ben ne seçersem onu giymek zorundasın, tamam mı?"

Caddeyi koşarak geçerlerken Jack bir şey demedi ve Hallie onun sağanak yüzünden kendisini duymadığını düşündü. Ama Urban Outfitters'ın kapısını açıp ikisi de içeri girer girmez onu durdurdu. İkisi de saçlarını geriye atıp sırılsıklam olmuş yüzlerini silerken Hallie'nin ağzı o geniş, tam gaz gülümsemesine dönüştü ve Jack, "Hallie Piper, ben seninim. Beni nasıl uygun görürsen öyle giydir," dedi.

Jack

"Bana bir daha asla kızabileceğimi sanmıyorum." Jack birasından bir yudum aldı ve Taco Hut garsonuna kibarca gülümsedi. Kadın ona bakıyor ve yiyeceklerini bırakırken resmen gülümsüyordu. "Sanırım sonsuza kadar senin tarafından affedildim."

Hallie başını ciddiyetle salladı ama gözleri fıldır fıldırdı. "Sırf bunu giyiyorsun diye ödeştiğimizi mi sanıyorsun?"

Jack ayağa kalktı, böylece Hallie ne yaptığına bir kez daha bakabildi. Hayvan desenli spor pantolonu, göbeği açık tişört, fuşya rengi bir fular, sarı Chuck Taylorlar ve üzerinde *YE BENİ* yazan kırmızı bir fötr şapka. Jack etrafında döndü ve ellerini kaldırarak cevap bekledi, Hallie tekrar gülmeye başladı.

"Böyle giyindiğine inanamıyorum."

"Görüldüğü üzere böyle giyindim," dedi Jack, yerine oturup ona bir bakış attı. Gerçekten ona sahip olacağı anlamına gelseydi, her gün böyle giyinirdi. "Seni seviyorum."

Hallie gözlerini devirip alay etti. "Emin misin? Belki de sadece beni sevdiğini *sanıyorsundur.*"

Duygularını anlamak onun için ne kadar zor olsa da her şey -bir anda- kristal berraklığına kavuşmuştu. Belki de son birkaç haftadır görüşmemiş olmalarından kaynaklanıyordu ama partiye bu kadar geç kaldıktan sonra sağduyusunun devreye girdiğinden şüpheleniyordu.

"Dinle, Minik Barmaid." Jack nacho tabağını kaptı ve Hallie'nin önüne koydu çünkü ikisi de onun ilk cipsi seçmeyi sevdiğini biliyordu. "Beni bedenen ve ruhen büyüledin ve seni üç kez seviyorum. Lütfen ellerimin soğuk olduğunu[34] söyle de hayatımıza devam edelim."

Hallie tabağın tam ortasından, et ve peynirle kaplı bir cips seçti. Kırmızı soğanları düşürmemeye çalışarak (ama her defasında düşürüyordu) dikkatlice alırken, "Ama ya ellerinin sadece soğuk olduğunu *sanırsam*, Jack? Yani, nasıl emin olabilirim?" dedi.

"Bu işin peşini asla bırakmayacaksın, değil mi?" diye sordu Jack, onun bu aptal sırıtışına bayılmıştı.

Hallie başını sallarken gülümsemesi yumuşadı. Daha az alaycı, daha tatlıydı. "Bu konuyu uzun, çok uzun bir süre açacağım."

---

34 Bir atasözüdür. Ellerin soğuk olması sıcakkanlılığın, samimiyetin göstergesidir. -ç.n.

Sözlerinde bir vaat vardı ve Jack kendini dünyanın en şanslı adamı gibi hissetti.

Telefonunu çıkardı.

Jack: Biriyle çıkıyorum ve sanırım o aradığım kişi. Onu yatağa atmak için can atıyorum diye akşam yemeğini aceleye getirmem kötü bir davranış mı olur?

Hallie'nin telefonunu cebinden çıkarışını, mesajı okuyuşunu ve gülümseyişini izledi.

Çabucak yanıt yazdı.

Hallie: Cidden, seni salak, "yatağa atmak" berbat bir laf.

Mutluluktan ağlamak istemesi garip miydi?

Jack: "Onunla şu işi halletmek için can atıyorum"a ne dersin?

Hallie: Sanırım bu, birini öldürmen için onun yardım etmesini istediğini ima ediyor.

Jack: Anladım. Onunla fiziksel aşk eylemine girmek için ölüyorum.

"Kusmadan önce telefonu bırak," dedi Hallie, telefonunu masaya bırakıp cipsinden bir ısırık alırken güldü. "Flörtünü tanıyorum, yemekten sonra her şeye hazır olacak. O yüzden acele et ve yemeğini ye."

Jack telefonunu elinden bırakıp çatalı kaptı ve tüm nacho tabağının yarısını kendi tabağına aldı. "Ditka yardımcın olsun..."

Noel Arifesi

"Bu inanılmaz!" Jack'in babası beyzbol topuna bakıyordu. Bütün imzaları görebilmek için elinde çevirdi. "Bana bunu aldığına inanamıyorum, Jackie oğlum! Gördün mü, Will?"

Hallie ve Jack, Noel ağacının yanında yerde oturmuş sırıtıyorlardı. İkisi de birbirlerini uygulamada aynı anda buldukları için Jack topu, Hallie de havayolu millerini kazanmıştı.

"Evet, baba, gördüm," dedi Jack'in abisi, *Jackie oğlum*'u müstehcen bir şeymiş gibi nefesinin altında mırıldanarak.

"Sana kendi ellerimle bir atkı ördüm," dedi Olivia, Colin'in yanındaki kanepede oturduğu yerden babasına ters ters bakarak. "Ama tabii, aptal bir beyzbol topu daha harika."

"Anlamıyorsun," dedi Jack başını sallayarak. "Sen orada değildin."

"Çünkü beni davet etmediniz," dedi Olivia.

"Sen beyzboldan nefret edersin."

"Bu davet edilmek istemediğim anlamına gelmez," dedi Olivia gözlerini devirerek. "Göt herifler."

Jack'in annesi, Olivia'nın söyledikleri karşısında şoke olmuş gibi iri gözlerle Hallie'ye bakarak, "Çok ayıp, Olivia," dedi. "Onun adına özür dilerim."

"Sorun değil," dedi Hallie.

"Tabii, Hal lanet bir denizci gibi küfreder," diye takıldı Jack.

"Etmiyorum!"

"Jackson Alan," diye uyardı annesi, "kes şunu."

Hallie'nin ağzı açık kaldı. "Adın Jackson Alan mı? Saçları arkaya doğru yatırılmış bir country şarkıcısı gibi mi?"

"Annem country müziğe bayılır," dedi Jack utanmış bir halde.

Noel arifesinde ailesiyle birlikte yemek yediler ve sonunda işlerini bitirip eve doğru yola çıktıklarında Jack, "Bakmak istersen hediyen torpido gözünde duruyor," dedi.

"Çok kibarsın," dedi Hallie ve torpido gözünü olabildiğince hızlı bir şekilde açtı.

Hediye paketine sarılmış bir şey göremedi ama üzerinde adı yazan bir zarf vardı. Jack'e baktı. "Eğer beni bir şey için dava ediyorsan, Marshall, yemin ederim seni keserim," dedi.

"Aç şunu," dedi Jack.

Hallie parmağını mührün altında gezdirdi, sonra elini uzatıp kâğıtları çıkardı. Kâğıtları teker teker karıştırmaya başladı ve ne olduğunu anladığında gözyaşlarını tutamadı.

"Beni Vail'e geri mi götürüyorsun?" Görünüşe göre, ilk seferinde kaldıkları oda için rezervasyon yaptırmıştı ama bu sefer oraya trenle gideceklerdi. "*Yedi gece* hem de?"

"Toplam on günlük bir gezi." Ona doğru baktı, elini dizine koydu. "Şimdiye kadar çıktığım en iyi tatildi, tüm o dehşete kapılma ve en iyi arkadaşını kaybetme stresi dışında. Tüm bu endişeler, aile ve eski erkek arkadaş olmadan geri dönmeye ne dersin?"

"Bu şimdiye kadar aldığım en güzel hediye!" diye ciyakladı Hallie, bir eliyle tüm kâğıtları göğsünde tutarken diğer elini Jack'in elinin üzerine koydu. "Teşekkür ederim, Jack."

Bu, hediyenin sadece bir parçası, diye düşündü Jack, arabayı sürerken Hallie yüzüne kışkırtıcı öpücükler yağdırırken, Jack

dolabındaki yüzük kutusunu hayal etti. Bunun çok erken olabileceğini biliyordu ama kendini durduramıyordu da. Hallie, istediğini hiç bilmediği her şeydi ve sonsuza dek birlikte olacağı kadın tam önünde dururken oyalanmak hiç akıllıca değildi.

"Rica ederim," dedi, arabayı sürerken mahallenin Noel ışıklarının hızla geçişini izledi.

Hallie radyoda Michael Bublé şarkısı çalınca sesi açarak, "En güzel hediyen için Noel sabahına kadar beklemen gerek," dedi.

Ertesi sabah Jack Noel ağacının altında uyandığında, Tigger boynunda, Hallie'nin dizi de sırtına dayalıyken, hediyesini çoktan aldığını fark etti.

Kitap Kurdu

Bu kitabı okuduğun için SANA teşekkür ederim, bu kitabın sahibi. Hayallerimin gerçekleşmesinin bir parçasısın ve sana sonsuza dek minnettar olacağım. Cidden. Sürüngen gibi görünmek istemem ama seni seviyorum, dostum.

Kim Lionetti'ye, ünlem işaretli e-postalarıma katlandığı ve gerçekten taptığım harika bir insan olduğu için teşekkür ederim. Bir menajerde aradığımdan çok daha fazlasısın ve sana sahip olduğum için çok şanslıyım.

Angela Kim, senin ünvanın Süper Editör ya da belki de Harika Editörlük Başkan Yardımcısı gibi bir şey olmalı. (Başkan olacak kadar iyisin ama o işi kim ister ki, değil mi?) Seninle çalışmayı çok seviyorum ve parti bitmediği için çok heyecanlıyım.

Tüm Berkley ekibi, ama özellikle Bridget O'Toole, Chelsea Pascoe ve Hannah Engler; bu kadar sıkı çalıştığınız için çok teşekkür ederim. Ve Nathan Burton: Kapak tasarımlarını çok seviyorum. Lütfen bize asla hayır deme çünkü iri, dev gözyaşları dökeceğim (ve ben çirkin ağlarım).

Bookstagram ve BookTok'a çok teşekkür ederim. Sizler inanılmaz yaratıcılarsınız, kitaplar için harika işler yapıyorsunuz ve biz sizi hak etmiyoruz. Hailie Barber, Haley Pham ve Larissa Cambusano'ya küçük bebeklerime karşı özellikle nazik oldukları için özel teşekkürlerimi sunuyorum.